

M. A. Akşit Koleksiyonundan

1-Yaşam

1

Varlığınız yaşam ile oluşur, en ciddiye alınan boyuttur; Yaşam ve Yaşam ötesi*

M. Arif AKŞİT**, _____ *******, _____ ********

**Aklımız ile yaptığımız karşılıklı bir konuşma: Varoluş hakkında bebeğimi kucığıma alıncaya kadar aklımdan geçenler derlenmiştir.*

*** Uzman Dr. Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Neonatoloji/Yenidoğan ve Pediatrik Genetik, emekli, Eskişehir*

**** Dr. (PhD). Tıp Tarihi ve etik Anabilim Dalı, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Eskişehir*

***** Uzman Dr. Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Neonatoloji/Yenidoğan, Eskişehir Şehir Hastanesi Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi, Eskişehir*

Renkler birbirleri ile karıştırılarak çok farklı renk çeşitleri yaratılabilir. Aynı gen yapısına sahip olan Homo sapiens, sapiens, şimdiye kadar 60 milyar insanın oluştuğu sanılmaktadır ve bunların hiçbiri birbirine benzememektedir.

Bedensel farklı olması ötesinde, ruhsal, davranış ve yaklaşım olarak da ayrıcalık göstermektedirler. Özel ve özgün olabilmesi için öncelikle bağımsız olmaları gerekli ve sorumluluk alabilecek bilinç ve eğitim ile donanımlı olmalıdırlar. Bunlar zorla değil, talebe göre ve insanlığa uygun oluşmalıdır.

Bu Bölümde her birey, her yenidoğan bir yaşama adım atarken, özellikle ana ve babanın varlık ve yaşam konusunda bir fikri ve bir algısı olması açısından bu yazı kaleme alınmıştır. Kısaca yaşam ve yaşam boyutu bir bakış açısı ile irdelenmektedir.

Sizin, her bireyin kendisine özgü bir yaşamı vardır. Bu başkasına benzetilebilmesi ötesinde, ayrı, özel ve özgündür. Birbirine benzeyen olabilir, adları da aynı olabilir, ancak her birey kendisi sorumluluğu taşır.

Toplum, bireylerden oluşur, bireyler olumlu ve olumsuz tutumları sahip olduğu, hakim olanın ise insanlıkta olmaları arzu edilir. Zarar ve zulüm

yapanlar ise suç kabul edilerek cezalandırılır, amaç terbiye, bireyleri önce kendisine sonra topluma kazandırmaktır.

Yenidoğan bebeği olan bir birey, varlık ve varoluş konusunda bir kendisini sorgulama içinde olur. Özellikle çocuk doğup, eline, kucağına verilinceye kadar bir felsefe boyutunda olurlar, bizlerde olduk. Burada bu konu işlenecektir.

Bu Bölümde varlık boyutu çeşitli açılardan izlenecektir.

Özet

Varlığınız yaşam ile oluşur, en ciddiye alınan boyuttur; Yaşam ve Yaşam ötesi

Amaç: Yaş, yaşam kelimesi sorgulanarak, Sağlık elemanı, hekim boyutu ile, Kuran da geçen ayetlerden esinlenerek bu makale hazırlanmıştır, amaç bir felsefe boyutu oluşumudur.

Dayanaklar/Kaynaklar: Kuran¹⁻² çözümü Ahmed Hulusi'nin web sitesinden alınmış, yaş kelimesinde olan 847 ayette 1057 sonuç, Yaşam konusunda olan 440 Ayette 509 sonuç ile bu makale hazırlanmıştır.

Genel Yaklaşım: Kuran kelime anlamı olarak, öğüt, sunum ve taktimdir. Bu açıdan her ayette bize bir fikir sunduğu varsayımı, algısı ile yaşamak konusunda bu makale, ayetlere dayanarak hazırlanmıştır.

Sonuç: Tüm değerlendirmeler varlık boyutu olarak ele alınmış, sağlık boyutunda yansımaları ile ayrıca af dileme, affetme, affetmeme ve uyarılar konusu da irdelenmiştir.

Yorum: Yaşamımızda varlığımız konusunda hekim ve sağlık elemanı olarak, özellikle Neonatoloji ve Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi penceresinden bir değerlendirme yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Neonatoloji, yaşam, varlık ve af dileme

Outline

Presence be by life, most serious-minded fact; Living and over Being.

AIM: The words; life, living and being presence, are evaluated, from the perspective of medicine and physician, from the view of Quran, as a philosophical concept.

Grounding Aspects: Quran¹⁻², from Ahmed Hulusi web indications; a) life 874 verses, living from 440 verses, are discussed.

Introduction: The meaning of Quran, as indications, information, and attendance, so, from these suggestions, this article is a philosophical contemplation about these aspects.

Notions: All evaluations on presence as life and being, also noticed the forgiveness and warnings, also.

Conclusion: The life and presence of being, from health/medical and physician point of view, especially considering at Intensive Care Unit of Neonatology.

Key Words: Neonatology, life and being with forgiveness.

Giriş

Her bireyin kendisine göre bir yaşamı vardır. Bu bireye göre olumlu veya olumsuz olabilir ama varlığını sağlayan, yaşadığı birey kendisidir. Her yere onunla birlikte gider, ondan uzaklaşamaz ve onu eğitmeli ve bir boyuta sokmalıdır.

Her birey bağımsız, özel ve özgün ise, davranışları boyutunda suç kapsamında olmadıkça bireyseldir ve hakkı kapsamında olup, kimsenin karışmaması gerekir, bu varlık gereğidir.

Suç ve Ceza

Türk Ceza Kanunda³ açık ifadesini bulduğu yaklaşım ile “*Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil*” olması, somut olmalı “*suç ve ceza içeren hükümlerinin uygulanmasında kıyas yapılamaz. Suç ve ceza içeren hükümler, kıyasa yol açacak biçimde geniş yorumlanamaz*” boyutu da vurgulanmaktadır. Ayrıca “*İdarenin düzenleyici işlemleriyle suç ve ceza konulamaz*” notu da belirtilmektedir.

Ceza Kanunlarının amacı olarak “*kişi hak ve özgürlüklerini, kamu düzen ve güvenliğini, hukuk devletini, kamu sağlığını ve çevreyi, toplum barışını korumak, suç işlenmesini önlemektir*” notu vardır.

SONUÇ: Kanunda net ve açık yazılı olanlar dışındaki tüm davranışlar bireyin hakkı ve bireyin davranışı olarak belirtilmektedir.

Tüm bunlara karşın içindeki doğal sevgiyi üretip çoğaltma veya onu örterek, yok etmeye ve başka şeyler ile değiştirme ve bozmaktadır.

Yaşam boyutu konusunda irdeleme yapılacak ve farklı boyutlar ile ele alınmaya çalışılacaktır.

Yaşam Boyutu

İnsanlar tek gen, RNA ile kesin kardeşirler. Yaratılış, milyarlarca yıl önce başladığı, jeolojik değişimin milyonlarca yıl içinde oluştuğu, insan türünün, Homo sapiens, sapiens’in 170-200 bin yıl önce görüldüğü, genetik olarak RNA yapısı ile tek bir bireyden, kadından oluştuğu ortadadır. Erkek gen vermiş, bizler annenin hücre bölünmesinden oluşmuş olmaktadır.

Bir hekim için, tüm insanlar, bağımsız ancak özel, özgün ve tektirler. Herhangi bir ayırım değil, fizyolojik açıdan farklılıkları vardır.

Bir kişi, çeşitli açıdan kendisini ayırmakta ise, insanlık ve kişilik olarak ayırmalı, başka bir sıfat, cins, ırk ve farklı sosyal boyut tanımlamalıdır, bu ayrımcılıktır.

İnsan ömrüne göre sonsuz bir süreç içinde kısacık bir varlığımız olacaktır. Yaşam ömrümüze bakılınca, bizler sonsuz sürecin içinde olan bir boyutta varız.

Estudamyenidoğan

Her insanın yaşamı ve inanişinin özel ve özgün olması ötesinde, görüntüsü ayrı, parmak izi, genetik analize de ayrıdır.

Canlılık bir süreçtir, algıya göre çok kısa veya uzundur, yaşam boyutunda ise kısa olduğu söylenebilir.

Birbirimize benzeriz ama hepimiz ayrıyız, ancak tüm insanlık, çok farklı görüntüler olmasına karşın, genetik birbirinin kardeşidir.

Benlik zorla değil, sevgi ile olursa anlam kazanır. İnsan varlığının bilincine varırsa, farkındalık olarak, zorba, zarar verme değil, sevgi ve insanlık boyutunda, nimet verilenlerin, değer yaratanların yolunda olmalıdır.

Her bireyin bir kişiliği Tıbbi açıdan var ise, bunun sevgi ile oluşturulması, hekimin hastasını sevmesi, sevgi temelinde saygı duyması öne çıkmalıdır.

Benlik fayda amacıyla olsa bile, kısa, orta değil, uzun boyutlu olarak ele alındığında, doğruluk, bilimsellik yaklaşımı daha öne çıkmaktadır. Ancak benlik, sorumluluğu yüklenme, bilgi alsan bile güdülmek değil, rıza ile kendine sahip çıkmayı gerekli kılar.

Her bireyin kapasitesi farklı, kendisine göre özel ve özgündür. İnsan, her boyutu kavraması, algılaması olanaksız olduğuna göre, ayrıca hekimlerde olduğu gibi, her olgu, hasta farklı ise, ona özgü yaklaşmayı gerekli kılar. Her durum, yapı ve oluşum özel ve özgündür, çözümü bir buluş, inovasyon yolu gibi bakılmalıdır. Yerçekimini net kurallarını bilmesek bile yaratılışı algılamak gerekir, barsak elimizden düşer ve kırılır. Bu bir gerçektir, bunun kavranması önemlidir.

Tıbbi açıdan birbirine benzer olsa bile, her bir insan tek ve özel, özgündür.

Maddi ve hatta insanlıkta manevi boyutları algılamak, sevgi ile yaklaşmak, benlik üzere olmadan, menfaat temelinde olmadan, insanlık ile yaklaşmak, önemli ötesinde, gereklidir. Karşılıksız paylaşmak, faydayı alanın da sonrasında yine karşılıksız yapması, yaşam boyu insanlığın devamlılığı anlamındadır.

Eğitim ilk planda kendisine yapmalı, gelişim, değişim oluşturmalıdır. Yaşam boyunda birey, başkasından değil, kendisinden beklemeli, kendi yapısına insanlığı oluşturmalı ve yüceltmelidir. Öncekiler olumlu ise örnek, olumsuz ise, zarar ve zulüm içinde ise, ibret olarak ele almalı, kaçınmalıdır.

Bir hekimin öğretmeni hastasıdır.

Bir kişi önce kabul etmelidir, suyun içinde olan kişi, durumunu kabul ederse, buna göre yirmi dakikadan az kalırsa üşümez, zararlı etkileşim içinde olmaz. Suyun içinde nefes almayacağı, balık olmadığını algılamalıdır. İdrak zayıflığı olmaması için sakınmalı, korunmalı, çocuklara dikkat etmeli, birbirlerine su atabilirler ama kum atmasına engel olmalıdır.

Algılarımız önce kendimizi korumak, kollamak için kullanılmalıdır. Bir kişi kendi içindeki durumu algılasa, uçurum kenarında olmaz, düşmez, sorun yaşamaz. Eğer hayal, masal ve rüya gibi bilim dışı olursa, yanılğı kaçınılmaz olacaktır. Birçok doğa olayları bazı inancılara hatalı olarak bağlanmakta, depremler belirli bir boyut değil, yaratılışa göre oluşurlar.

Estudamyenidoğan

Bir sağlık elemanı önce kendi yaşamını tehlikeye atmamalıdır. Kendisi etkisiz kalırsa, topluma yardım edecek kişi kalmaz.

Yaratılışa inanan kişi, havada uçan uçağı görünce, yerçekimi kalkmamış, yerçekimi temelinde uçak uçar. Donan göl üstünde yürüebilir, bunu bir Afrikalı algılamayabilir.

Sağlıklı düşünme, olgu ve duruma göre, hastaya göre yaklaşım yapma ile oluşabilir, bilim üzere olmak, insanlık üzere olunmalıdır. Hekimlikte de fizyolojik ve fizyopatolojik olayların temelinde bakılmalıdır.

İnsana saygısı olmayan, sevgisi bulunmayan, etik ilkelerde olmayan bir hekimin, özellikle Yenidoğan Yoğun Bakımda yararlı olması beklenemez.

Verileri yanlış değerlendirme, gelişen ters durumlar ile ortaya çıkacaktır, en azından geri durulmalıdır. Bilim daima hakem rolü oynar, veri, bilim üzere kanıtlar, kanıtta dayalı yaklaşım önemlidir. Teorik değil, aktif boyutlu olan, gerek geçerlidir. Bilim dışı olanı kabul etmemek, büyük yanılğı ötesi, sıkıntı ve azap çekilir. Bir tüy ile bir taşın aynı şekilde yerçekimi kanununa uyduğu ancak çeşitli özellik nedeniyle biri düşerken, diğeri uçmaktadır. Bu aynı kurala etkileşim boyutu farklılığıdır.

Bazı kişiler kendilerini toplumdan ayırmak, sanki üst sınıf olmak isterler, çabaları onları yokluğa sürükler. Parası olan mal ve mülkü ile, bilgisi ola alim rolü ile, ben bilirim diyerek, amir olanda, patron benim, benim dediğimi yapacaksın diyerek bir otorite ile üstünlük sağlamak ister, ama insanlıkta olmayan hiçbir konum alamaz, bu onları daha da zorbalığa itecektir.

Hekim toplumda özel ve özgün, üst etik karakterde olması gereken bir kişi olsa da hasta ve tedavi boyutu ile onlar ile, toplum ile birlikte ve empati yapan kişidir.

Bu onları sınırlı düşünen kişi konumuna sokar, insanlar eşit ama bireysel olarak farklı olsa bile, kardeşlik bağı ile bağlıdır. İyilik, sanat boyutu ile üstünlük olabilir. Zengin olan gelirini, yemeğini paylaşması, bilgin olan bilgisini öğretmesi, eğitici olması, amir olan da hizmet, yardım ve katkı vermesi ile bir anlam, değer katabilir. Farklılık ancak bu şekilde oluşabilir.

Bilim, algılara göre değil, kanıtlara göre oluşur. İnsanların algılamaları farklı olması nedeniyle, tüyün uçmasını, onların kuştan geldiği, diğेरinin ise yerden olduğu için farklı şekilde yorumlayabilirler. Bu bir yanılğıdır, daha ilerisinde de her birine ayrı bir tanrıçalık gibi, doğa üstü güç temsili yapıldığı boyutuna bile gidebilmektedir.

Hekimlik tıbbi kanıtlara, verilere göre yaklaşımı öngörür, teorik yaklaşımın uyarlanması şarttır.

Zaten insanlara bilgi verilir, öğüt yapılır, zorlama yapılmaz, kendisi rıza göstermeli, algılamalıdır. Tamamen ters yaklaşımlar içinde olabilirler, kendilerine bile doğa üstü güç boyutu tanımlayabilirler. Akli sarıh olmayan, çocuklarda bu sık gözlenebilmektedir.

Yaşamda birçok konu bilimsel olmasa da destanların çıkış noktası, gerçek olaylara dayanır. Bir arkadaşım, bana, hakkımda anlatılan bazı şeyleri söyledi ve inanmadığımı da belirtti. Birincisi; 9 kişi bir oğlak çevirmesine gitmiştik, Lise

Estudamyenidoğan

birinci sınıfta idim, 2,5 saat ateşte çevrildi ve oğlak yıkıldı, ortaya konuldu, bana bir parça ayırdılar ve 10 dakika içinde tüketildi. Ben aç kurtlar gibi saldırıldı, çiğnemenen ufak lokma olarak yutuldu, boğazı temizlemek için domates ile kullanıldı dedim. Bu nedenle tüm oğlağı sen yemiş dedikodusu çıkar dediler. Öyle de oldu. Bu kadar abartı 9 kişi için denilemez, bir kişi olursa daha gerçekçi olacak dediler.

Hekimlikte önce veri doğrudan verilir, sonra hastaya göre yorumu yapılır. Yorum en son yapılandır. Takip ile yorumun uygunluğu ortaya çıkar.

Lise son sınıfta da dağa gitmiş ve bir çamın dalında salıncakta sallanmışım. Halat ile salıncak yapıldı, ayakların göğe değıyor demişim. Arkadaşa, aradan geçen 25-30 yıl sonra sana aynı ağacı gösteriyorlar, benim zamanında ağaç boyutunu düşün dedim. Arkadaşım destanlaşmış, seni insan üstü sıfat tanımlamışlar dedi.

Öncelikle kendi bedenimiz, kendi aklımız, ruhsal ve sosyal yapımız, bizim benliğimizin mekanı, evimiz olmaktadır. Nasıl eve yeni eşya ve yeni bir güzellik yaklaşımı yanında temizlik yapıyorsak, tüm boyutlarda da aynı şeyleri yapmamız gerekir. Tümü bize yaşamsal bir gıda vermektedir. Bunlara bakarak, ben çok güzel pasta yaparım diyerek, kendinizi mükemmelleştirmeye gerek olmaz.

Her hekim temel olarak kendisi tüm varlığını oluşturandır. Diğerleri ancak danışmandır, hastası ise eğiten ve bilimin kendisidir.

Unutmamak gerekir, her bireyin belirli bir özelliğı vardır, bunu abartmak veya alçaltmak değıl, bunu kullanmak gerekir. Bir mükemmel denebilecek düzeyde sesi olan, şarkı söylemeli, ondan yaralanmalıyız. Tanrılaştırma değıl, yaratılışın verdiği bu yapıyı koruma, gözetme ve paylaşmalıyız.

Yaşam bilerek, bilgi edinilerek, beceri kazanılarak, etik boyutta olmalıdır. Bilerek, isteyerek, bilinçli ve eğitim alarak insanlığa hekimlik yapan kişilerde olduğu gibi, hakikati yaşamaya sağlayacak fiiller ortaya koyanlar, sadece o zaman diliminde değıl, zaman içinde de bir örnek, bir insanlığın temsilcisi olarak görüleceklerdir.

Etik ilkelerdir, zarar dokunmamalı temel kural ise, zarar kavramını hastaya göre oluşturulmalıdır.

Güzellikleri tadanlar, daha sonra yine aynı insanlık boyutunda olunca aynı tadı alırlar ve güçlerine güç katılır. Moral boyutu belirgindir. Sevgi öyle bir yapıdır ki, insan bir türlü doyamaz, yüceldikçe yüceldiğini hisseder. Arkadaşları, dostları ve tüm insanlık üzere olanlar ile paylaşırlar. Zaten diğerleri dışlar ve uzak olacağı için, onların paylaşımı olamaz.

Doğa bize Yaratılışın örneklerini sunar, akli kullananlar ancak fark edebilirler. Bir sivrisineğin kanadı bile, bir helikopter ve bir dinamizm açısından bizlere emsalsiz bir örnek olacaktır. Bilim, çevredeki birçok yapıyı algılamak ile oluşmaktadır. Elmanın düşüşünü algılayan Newton, bunun için devamlı çalışmakta iken, birden aklına aydınlığa kavuşmuştur. Bu bir yaratılıştır, ama bunu algılayan ise bireylerdir. Başkaları için ağacı sallayıp düşen elmaları satmak önemlidir.

Estudamyenidoğan

Burada Yaratılış algısını, kolay meyve toplama olarak görürler. Yerçekiminin onlara yaşamlarında bir faydası da olmayacaktır.

Her olgu, bize tıp biliminin sorgusunu, bir örneği ve öğretilcekleri tanımlar.

Bir örnek olarak yerçekiminden söz ederken, elmanın tipi, Golden, Green veya içinde kurt var mıymış gibi soranların da olacağı unutulmamalıdır. Her birey kendi algısına göre bakacaktır, sizlerin yaklaşımınız onun için anlamsız ve boş laflar olarak görülecektir.

Sevgi, insanın eşitliği, herhangi bir ayırımı dışlaması ile tanımlanmalıdır. Siz, sevgi ve insanlıktan bahsederken, onlar cinsellik ve insanlık dışı, ayırım, başta cinsiyet faktörünü algırlarlar. Farkındalık bu boyuttur. Kardeşlik kavramları tamamen karıştırılmakta, insanları ayırmak için, faktör olarak ortaya çıkmaktadır. Eşitlik denirse, kalıba göre, özelliğe göre eşitlik derken, bazıları üst, orta ve alt tabaka diye de yaklaşır.

Aynı kiloda olan prematüre benzer olarak hekimi aldatamaz, ancak, özel ve özgün olması açısından hiçbir oldu, diğerine benzemez bu açıdan yaklaşım olguya göre yapılır.

Her birey kendi algısında, düşüncesinde hür ve serbesttir ama başkasını da gütmesi, itham etmesi, zorbalığa sapması kabul edilemez. Hüsrana uğrar, insanlık dışı olurlar ama diğerlerini de güder veya gütmeye çalışır, suçlarlar. Sözüm, Cennete Adem ve Havva cinselliği fark edince, nasıl dışlanmış ise, ben de sizi cinselliği, kardeşliğin önüne getirdiğiniz için dışlıyorum, size güle, güle gidin değil, ama ben uzaklaşıyorum derim.

İnsan sadece yaşarken, eğer insanlık davranışları olarak etkisiz ise bir bakıma ölüdür. Birisi dayak yerken, siz sadece bakıp, hiç kıpırdamazsanız, bir bakıma olayı desteklemiş olursunuz. Ben de dayak yemek istemem diyorsanız, uzaktan sözel durmasını, yapmamasını söyleyin, telefon ile kameraya alıp, yayınlayın ama uzaktan yapın. Ölü demek kalbinizin atmaması değil, sevginizin olmamasıdır. Hakikatin ne olduğunu bilmeden, sanki çocuk gibi yaşamak, bilinç boyutuna gelmemek bir nevi ölü olmak değil midir?

Sağlık uygulamalarında sorunsuz bir boyut olmaz, aşı uygularken bile anafilaksi için tedbir alınması ve buna göre hazırlıklı olmak gereklidir.

Hakikati görmek, algılamak, eylem ve yaklaşımı gerekli kılar. Bu imkana göredir elbet. Birey elinden geldiği, kalbinden çıkarı ve eline yakışanı yaparsa, elbet giderek daha becerikli olacak, daha kabul görecektir, daha üstün, gelişim gösterecektir. Unutmamak gerekir ki, aynı şey kötülük için de geçerlidir. Ancak zarar ve zulüm er veya geç kendi kendisini yok eder. Sonunda, zaman alda da sevilen ile sevilmeyen farklı olacaktır. Hakikati görecektir, bilinçli olarak, farkındalık yaşanacaktır.

Suç, somut ve bireye zarar oluşturmali, şüphe ile suç oluşamaz. İnsanlar arasında hırsız elbette olacaktır. Ancak hırsızlık nedir? Bir imza atıp, kalemi cebine koymak hırsızlık mıdır? Geri götürünce memur, zahmet etmişsiniz dedi. Ama Batı boyutu için karar jüride, kişi değil, toplum görüşü karar verecektir. Devlet malını

Estudamyenidoğan

almak boyutuna getirilirse olay iyice büyüyecektir. Bu yorumları yapanlara fesatlık çıkaran denilmektedir. Açığa çıkan değer ile ele almak her zaman gerekli olacaktır. Bir prematürenin boyutu ile bir zamanında doğan elbet veri rakamsal aynı olsa bile, irdeleme ve yorum elbet farklı olmalıdır.

Şüphe tedbir almayı gerekli kılar ama tedavi edilmez, prematürelerde şüphe yüksek ama koruma, gözetme bu açıdan yüksektir.

Elbet bireyin ne amaçla yaptığını bilemeyiz, kendi iç duygusu önemlidir. Ancak şüphe bile sanığın, bireyin lehine yorumlanmalıdır. Niye alsın ki, değeri minimal olan bir şeyin alınmasının anlamı ancak yanılma olabilir denilebilir. Kasıtlı olsa bile uzatmaya bile gerek olmayabilir. Burada vurgulanmak istenen, varlık/hırsızlık ve yokluk/hata ile alınması kolay yorumlanamayabilir.

Zarar ve yasak tanımlanır, olmayan ise serbesttir, dengeli ve yeterli bireyin kontrolü altındadır. İnsan için zararlı olanlar tanımlanmalı, diğerleri için bir vurgu gerekmez. Ancak her zaman çok zararlı olabilir. Şişmanlık bunun sonucu, şeker problemleri de bunun bir yansıması olabilir.

Zarar oluşmuyorsa, tolere ediliyorsa, prematürenin beslenmesi devam edilmelidir. Kusma açısından dikkat edilmeli, ama beslenme sürdürülmelidir.

İnsanların nimette olması için, yaşamsal dengeyi sağlamalı, nimetleri yararlı boyutu tanımından çok, zarar verecek şekilde kullanmamalı ve paylaşmalıdır. Bu sayede olmayana bir katkısı olur, az veya çok değil, çoktan aza bir akım ile sosyal denge ve barış oluşturulabilir.

Eylem bizim murakabemizde ise, iyi, melek, kötü, zarar, şeytan olarak tanımlanır, obje ve bizden farklı bir özelliği yoktur, bir felsefe boyutu bizim kontrolümüzdedir. Yargılanmada, bunu ben yapmadım, şeytan yaptırdı dersiniz, psikiyatriste görünmeniz gerekir. İnsan aynada kendine bile bakarken, saçının beyazlaşması dahil, bazı kendisine göre sorunlar görebilir. Bunu düzeltmeye, boyamak istediği gibi, kendisinden başkasını da gütmek, karışmak ve müdahale etmek ister. Böyle yapma veya şu şekilde yap der. Maddi olmasa bile kıskanmak dahil, bazı ters gelen olur, düşman gibi davranabilir, karşılığında da ters yaklaşım olacaktır. Her iki taraf kendisine göre bir yararlanma boyutu olacaktır. Ben müdahale ettim, o da ben de karşı çıktım basit anlamda kavga nedeni olmaktadır.

Hekimlikte yaşam hakkı temeldir, ötenazi ise gerekçesi ne olursa olsun, fikir şeytanlık, şeytan obje değil, bir fikirdir, bizleri etkilemesi ile eylemi yapan biz oluruz. Haklar temeldir, hekimin sağlık yaklaşımı melek eylemi iken, buna karşı çıkılmaz, insanlık dışıdır.

Şeytan dışarda değil, kendi içimizde, aykırılık olması ile olur, ancak burada zarar ve zulüm olursa şeytan denilir, yoksa her bireyin davranışı kendisine göre has, benliğe özgü kişiliktir.

Zarar ve zulmü kavramak çok kolaydır, zaten Ceza Kanunlarını bilgilendirmek gereksiz görülmüştür. Birey, kendi davranışı dahil, bazı yaklaşımları, zarar kavramını algılamak daha kolay olduğu için, farkında olursa,

Estudamyenidoğan

derhal yapmaması gerekeni fark edip, bundan geri dönmesi, tazmin etmesi ile yine doğruluğa sapabilecektir. Daha sonra güzel sonuçlara varılabilir.

Hekimler hastadan elde ettiği boyutlarda zarar kavramını tanımlar, bu eylemlerden vazgeçmeleri, takibin amacıdır. Bilerek ısrarla zararlı şeye devam eden kişi, hekimlik yapamaz.

Mahkemelerde, suç unsuru somut olsa bile, amaç ve eylemde güdülen boyuta bakarak, eğer etik ilkeler temelinde kalınmış ise, telafi olanağı ile geri dönüş, tekrar yapmamak koşulu ile ceza verilmemektedir. İnsan bazı durumlarda, kendi bedeninden çıkıp, konuya, olaya öyle bakmalıdır. Başkasına söylemese bile itiraf etmelidir. Bazen yemek tadarken gözler kapanır, kendi yemeği sanırken fazla puan verir, kendi yemeğine ise çok tatsız olmuş, kim yapmış diyebilir.

Tedbir, korunma, gözetme yola çıkmadan önce alınmalıdır. Bir birey, yola çıkarken, arabasını kontrol yaptırmış, lastikleri yeterli derinlikte ve havada olduğu yola çıkarken bakılmalı, sabah inmiş olabilir. Ben iki defa tek lastiğin havası inik olduğu için, bir frende, duvar ve uçurum ila araba arasında 1-2 cm mesafe kaldığını hatırlarım.

Hekim belirli zamanlar ile sağlık kontrolü yapması, bir izlem ve öneriler ile hasta olmayı önlemek amacını gösterir.

Şuur boyutunda olan kişi, yemek acı, tatsız olmuş diyebilmelidir. Bu açıdan, kendi yaptığı değil, başkasına da bakmalı, onun yaptığı daha güzel ise örnek alabilmelidir. Ne korku ne hüznün duymalıdır.

İnsanların öncelikle birbirleri ile kardeşlik bağı ile selamlaşmaları, iletişim ve ilişki halinde olmaları gerekir. Bu insanın insana muhtaç olması anlamındadır, muhtaçlık selam ve ilişkilerdir. Aynı zamanda gereken, paylaşım, ilişkiler olması, başta selamın paylaşımı önemlidir Yaratılış olarak, genetik olarak aynı tür olmamız ve aynı geni taşımamız nedeniyle görüntüler değişik olsa bile aynıyız, eşit ama her birey farklı yapıda, özel ve özgündür.

Her hekim hastayı ayrı değil, empati yapar ve genetik olarak kardeşlik bağı olduğu, aynı yapıda olduğunu algılar ancak özel ve özgünlüğü de kabul eder.

Barış temelinde algılamak, saygı duymak, insanlıkta kalmamızı gerekli kılmaktadır.

Söylediklerini kendin yapıyor musun, yapmalısın. İnsan öğrenir, eğitir ve birçok konuyu yazar ve söyler, konferans verir, güzellikleri, bilimi tavsiye eder, ancak kendisi bunu unuttur. Birçok diyetisyen, hekim hastasına zayıflamayı önerir, kendisi ise belirgin şişmandır. Sigaranın zararlarını belirtir, kendisi ise iki paket sigara içer. *Hekim öneri yaptığını kendisi de uygulamalıdır. Sigara içen hekim, sigara içmeyin demesi ile ne kadar etkin olabilir. Yoğun Bakımda olan hekim, tüm sağlık şartlarını yerine getirmesi beklenir, yoksa servise alınamaz.*

Temelde insan, kendi yaşamını yaşar, kendi varlığını, kendi hakikatini yaşar, varlık olarak oluşturur. Bir kitap olarak örnek verecek olursak, önce kendi kitabımız, kendi benliğimizi okumalı, düşünmeli, algılamalı ve farkında olmalıyız.

Kavrama belirli önceden saptanan süreçte olmayabilir, bireye göre farklıdır.

Bazı durumlar vardır, bu dersten nasıl geçeceğim, hiç algılamıyorum, kavrayamıyorum derken, birden bir bakış açısı gelir ve en iyi bilen olabilirsiniz. İlk sene, Biyokimya sınavında tuvaletim geldiği için erken çıktım, hızlı ve acele doldurdum, dersten kaldığımı sanırken iyi alan 7 kişiden biri olmuşum. Geçen çok az kişi idi ve onlara konuyu açıklamamı istediler, anlattım. Ben bilmiyorum desem de iyi aldın, bize anlat dediler.

Hekimlikte standart yaklaşım olmaz, öneriler, bireye göre uyarılama yapılmasını gerekli kılar.

Bu durum gibi, azap yaşarken, eziyet yapan, zarar ve sorun oluşturan kişi, bir anda, sizin gelmeniz ile tam ters olabilir. Benim üstüme sopa ile gelen kişiye koştum, sarıldım ve hepimiz kardeşiz, sorun ve kızdığım nedir be kardeşim dedim, sopayı indirmesi için, mesafe yoktu, tekme atmasını diye de engellemiştim, sonra bıraktı, başkaları girdi, sohbet ettik, özür diledi.

Sanatkarın rakibi kendisidir ve devamlı gelişim ve değişim içinde olmalıdırlar.

İnsanlar, özellikle sanatkarların en zorlu rakipleri kendileri olup, kendilerini aşmak için çok çaba gösterirler. Picasso ilk resimleri, fotoğraf sanatı şeklinde, bire bir iken, daha sonra değişik yöntemler denemiş, en son çizginin gücüne inanarak, çizgisel figürler yapmıştır. Ancak hırs boyutu olursa, daha fazla para, daha fazla bilgi, daha fazla amir olmak insanları etik ilkelere uzaklaştırabilir. Geliri yüksek olan daha çok yatırım yapar ve tüm işçiler mutlu ise, örnek Sakıp Sabancı söylenebilir, o zaman farklı oluşmaktadır. Bilgisi çok olan, ben biliyorum dememeli, bir olgu onu yanıltabilir. Zorbalık yapılacak ise, amir olmak anlamsız ve zararlıdır.

Sağlıkta rekabet olmaz, bilim her bireye farklı ama, insanlıkta olmak gerekmektedir.

Her bireyin bir sınırı vardır, bu sınır insanlık boyutudur. Zarar ve zulme yol açan durum dur işaretidir.

Faile değil, fiile kızılr. İnsanların davranışı, eylemleri ve somut işlevler önemlidir. İnsanlar soyut kavramlar ile irdelenemezler. Görünüş ve özellikleri de yaratılış boyutunda olduğu için yorum bile yapılamaz. Birey değil, fiil önemlidir. Her bireyin fikri ve düşüncesi, inancı kendine özgü, her insanın ayrı inancı vardır denilebilir.

Hekim, kimseye kıyamaz, oluşan yaratılıştandır, bu açıdan bilim içinde kalınmalıdır.

Amacı ve güdüsü, etik, nimet ve değer üretmek üzere olanlar, gereken tedbir ve önlemler ile, korunup, sakınırlarsa, eylemlerinde korkmazlar, emin ve güvenerek yürürler. Zarar ve zulüm belirgin olduğu ve fark etmeleri ile ortada gizli olanları fark etmeyebilirler ama belirgin olunca da hatalı yoldan döneceklerinden emin olarak yürürler.

Dengeli ve yeterli olması temel ilkedir, haddi aşmak her zaman sorunlara neden olacaktır. Tüm yaşantımızda, tarihsel süreçte de daima bazıları haddi aşar,

Estudamyenidoğan

zulüm boyutuna bile sapacak yapıda olabilirler. Bunların tanınması belli olur, bir insanlık çizgisi vardır, bunun önüne, hududu aşmaktadırlar.

Tıbbi yaklaşımlarda dengelemek, bireye göredir, izlem tolere etmeye göre yapılır. Bir farkındalık da haddi aşanlar, aynı boyutu tekrarladıkları için bir bakıma kopyacılık, bir kopyacılık yaşarlar. Karnı doyması gereken kişi, çok fazla yerse, daha önce doğru ve olumlu iken, haddi aşmakta, fazla, gereksiz eylemi yapmaktadır, sonuçta da şişman ve birçok sağlık sorunlu birey olacaktır.

Cezanın anlamı terbiye olması, ibret olması içindir. Şişman olan bir kişi, toplumda sağlık sorunlarının belirgin olması ile, sigara içenlerin de akciğer sorunları olması, nefes almasında tıkanması ile belirgindir. Bu onları bir ibret olarak ele almayı, bir öğüt ve sakınma açısından bir yaklaşım olarak tanımlar ama kim dinlemekte, görmekte? Hekimler Anatomi dersinde, sigara içenlerin akciğerlerinin siyah, çamur gibi olduğunu görmesine karşın, sigara içmeye başlamaları da tam bir paradoks olmaktadır. Bu onların ibret ve kaçınma, korunma boyutları içinde olmadıkları anlamındadır.

Hekim için her olgu bir eğitici olarak, bilimde ilerlemenin, becerinin bir gerekçesi olarak görülmelidir.

Birisine ceza verirken, amacı da olmalıdır, bireyin olumlu boyuta gelmesidir, terbiye, eğitim temelinde oluşmalıdır.

Her bireyin kendisine özgü kişiliği vardır, sorgulanmaz, sorulmaz ve yorumlanamaz. Yaşamımızda bazı öneriler olabilir, her hasta farklı olduğu için, olgulardaki verilere, elde edilen cevaba göre yaklaşım yapmak esastır. Dolayısıyla hekimlikte olduğu gibi, insanların da kendi boyutlarında sorumluluk kendilerine ait, rıza ancak ve yalnız kendilerindedir.

Hekim her bireyin özel ve özgün olduğu algısı ile her tıbbi yaklaşımın bir nevi yeni bir buluş, yeni bir boyut olarak irdeler.

Yaklaşımlarda dengesiz değil, az veya çok değil, ihtiyaca ve gereksinime göre yaklaşım gerekir. Bunun da ancak bireye bakarak anlaşılabilir.

İnsanın kendi algısı sübjektif olduğundan gerçeği yansıtmayabilir. Bazı insanlar verilere ve olgudaki bulgulara göre değil, kendi algıları ve kendi kafalarındaki boyuta, mizansene göre yaklaşım yaparlar. Gerçek ancak onlara göredir, kitabi bilgiye göre, protokole göre yaklaşım yaparlar.

Hastadan elde edilen veriler objektif ancak hekimin yorumu sübjektif boyuttadır bu açıdan izlem ile daha bilimsel boyutu teyit etmelidir.

İnanarak, bilgiyi sorgulayarak, kanıtı dayanarak, olguya göre gelişim ve değişim içinde olan, her olaya ve boyuta göre yaklaşım yapan, kısaca kişiye göre terzilik yapan kişinin diktiği elbise uygun olacak, diğerleri şu veya burasında kısa, dar veya bol, uzun olacaktır. Bu açıdan, bilmek değil, uygun, yeterli ve dengeli olunursa mutluluk, tatmin etme boyutu yakalanabilir. Çok bilgili olan, bilgisayarlar gibi olan değil, uyum ve değişimi yakalamak esas olmalıdır.

Tek, tesadüfi değil, devamlı davranışlar ile kişilik boyutu tanımlanabilir. İnsanlar insanlık ve güzel yaklaşım ve etik ilkelerde olmayı diler, anlaşma yapar ve

Estudamyenidoğan

hatta zorunlu kılmak için çaba gösterebilirler ama önemli olan faaliyet ve davranışları tutum şekline sokulmasıdır. Toplum birçok yaklaşımı kendisinden değil, diğerlerinden beklediği, ben niye yardım yapayım, devlet yapsın algısı ile, başkasına bırakırlar. Kendileri müdahale edebilecek iken, başkasına bırakırlar, sorumluktan kaçma boyutu bile yapabilirler. Sözler ile davranış farklı olabilmektedir.

Her hastada nadir boyutlar olabilir, ancak bunları bilimde tesadüf değil, ender olarak yorumlanır.

Her bir insanın doğal yapısı farklı olduğu için, özel ve özgünlük ayrı ve özgün olunca, bunları istatistiksel olarak az oranda olsa bile, bunları ayrıcalıklı değil, toplumda olasılık olarak görülmelidir.

Her birey kendini üstün görebilir ve bu en önemli yanlığı olmaktadır. İnsanlar, bağımsız, eşit ve kardeşlik bağı ile bağlı olduğu prensip olarak sunulsa ve bunların Uluslararası ilke içinde olmasına karşın, toplum, biz ayrıcalıklı ve üstünüz algısı içinde olabilmektedirler. Bu açıdan bir bizden, sizden algısı yaratarak, barış yerine, düşmanlık oluşturup, karşı tarafı, ne anlama geliyorsa, yok etmeye çalışırlar, savaş, sürme sık uygulanır.

Hiçbir hekim kendini üstün görmesi değil, daha iyi uzmanlık bilgisi ile üstün yapıda ekibi olduğu algısındadır. Teçhizatlarına teknolojik olmasının katkısı belirgindir.

Yazılı metin olsa bile, tam tersi yorumlar, toplumlarda bir bakıma rezil olur, zaman içinde de diktatör ve zorba olarak anılarak, insanlık dışı kabul edilirler. Bazı devletlerin uydusu olarak varlıklarını sürdürseler bile, tarih bunların sınırlı olduğunu da ortaya koymaktadır.

İnsanı insan yapan, para, alim ve idareci olması değil, insanlık, etik boyutta olmasıdır. Bazı insanlar, para, bilgi ve amir olmak için, kendi benlikleri yerine, bir farklı yapı içine girerek, bir bakıma onların kölesi oldukları, onları satın almak isterken, onların esiri olmaktadır. Bir süre sonra bu halkadan çıkamamakta, daha fazla, daha çok derken, giderek daha batağa batmaktadır.

Hekimin hekim olarak algılanması, tıbbi etik ilkelerde olması, insanlık boyutunda olarak sevgi temelinde, hastalara hürmet göstermesidir. Prematürelere hürmet göstermek yaşamsal nemlidir.

Bir kumar oyununda yönetici arada bireyin kazanmasını sağlar, bu şekilde bir köle pozisyonda olacaktır. Zaten rulette bile en fazla kazandıran %60 verir, %40 kendisine gelir olarak kalır. Kazandığını sanan kişi, batma değil, borç aldığı için, negatif altındadır, perişan olurlar, kimse de kumarda kaybedene yardım etmez. Aldığı parayı yine kumara yatıracak ve batış oranı artacaktır.

Etkinlik için eylem gerekir, sevgi bunun enerjisi olmalıdır. Bazı kişiler kozalarını kıramaz, kabuk kırılmadığı için, kendi benliklerinde olamazlar. Birçok kişi kendi iç yapısına dönse, insanlığı, sevgiyi görebilecek iken, toplumsal bir boyuta gelme isteği ile, çok farklı bir yapıya girebilmektedir. Kullandığı arabanın daha güçlü, daha özellikli olmasını ister, ancak onun penceresi kırılırsa, yapabilecek

maaşının yetersiz olduğunun algısında olmayabilir. Bir bakıma zengin ailenin çocuğu gibi davranmamalıdır.

Sağlık teşkilatında bireylerin enerjisinin kaynağı sevgidir. Hastayı, mesleği ve insanlara yardım etmeyi sevmeyenin tıbbi yaklaşım yapması çok zordur, kaldıramaz.

Yaratılış ve kendi boyutunu büyüterek, denge ve düzenini bozan kişilerin geri dönmek için ve gerçekçi yaklaşmadıkça, huzur bulamayacaktır. Zorlama ile uyum gözlenmemiştir.

İnsanlığı inkar eden kişi, insanlıktan çıkar. Bazı kişiler zengin olmak için, sadece kendilerini düşünmeleri, bilen olmak için bilgiyi kendisinde saklayan, amir olmayı emir ve zorbalık sanan kişiler, bir süre sonra öğüt almaz, ilkelere uymayı sanki kendileri için zayıflık kabul ederler.

Hekimlik sevgi ve insana, yaşama saygı temelinde ise, bunda eksikliği olan kişi sağlık elemanı olamaz, olmamalıdır, başka işlerde çalışmalıdır.

İnsanlığın temel değeri, sevmek, sevgide olmaktır. İletişim ve ilişkilerin boyutu ancak sevgide olunursa saygı oluşturabilir ve bir kardeşlik bağı oluşur. Bu olmayan durumda kişi bedensel var ama insanlık olarak varlığı şüphelidir.

Hasetlik yapıp, kıskançlık içinde olacağına, örnek olarak al, kendinde yeni forumunu oluştur. Sanatta, bir kişi farklı bir sanatı görünce, bunu aynen kopya etmesi yerine, onun kendisinde yeni bir modelini, inovasyon, yeni buluşlar, yeni modelini oluşturmalıdır. Çizgi tek ise de her el bunu ayrı çizer, aynen imza gibidir. *Sağlık teşkilatında hasetlik yapanın, o meslekte işi nedir diye sorulur. Olan varsa da dışlanır. Sağlık ekibinde tam uyum olması bir zorunluluktur.*

Beğendiğini ters olarak, onu aşağılamak, kötülemek olarak kullanırsa, her eser bireyin kabiliyeti açısından ele alınmalı, bu açıdan onu tenkit edilebilir ama onu aşağılamanın kimsenin hakkı olamaz. Kötüleyen battıkça batacağıdır.

Diplomalı olmak değil, eğitimi değer yaratmak üzere kullanana eğitimi denebilir. Bazı kişiler her türlü diplomayı almış, o konuda uzman gibi görünmesine karşın, depreme dayanıksız bina yapması, kontrolünü yaparak, sağlam raporu vermesi ise, tam tersi bir boyut ile insanlıktan uzaklaşmış birey olmaktadır. Onun için ne kötü bir boyuttur.

Hekimin diploması ve uzmanlığı, hekimliğin etik ilkelerde yapılması için kazanılır, para kazanmak için yapılamaz.

Bazıları bir kazanç temini için, tam eğitim ve uzmanlık dışı yaklaşım yaparlar, bir süre etkin olabilirler ama gerçek ortaya çıkınca, ortadan kalkar, topluma ibret olacaklardır. Ancak, her zaman diliminde, insanlıktan uzaklaşan kişilerin ibret olarak oluşması da doğal bir yaratılış boyutudur.

Ben istedim yaparım diyerek gerekçe bulanlar, bir bakıma vicdanlarda yargılanmayı ise hiç kabul etmezler. Zarar ve zulüm dışında davranışlara karşılanmaz, bireyin kendi kişiliği, kendi huyu, tutumudur. Ancak hudut, başkasının hakkı sınırına kadar sürebilir. Benim çocuğum, ben döverim, çalışmasını sağlıyorum diyemez, bu durumda gerekçe oluşamaz.

Görünüşte hekim kendi kararına göre yaklaşım yapar, dayanak ve gerekçeleri ise hastaya özgüdür, kanıta dayalı Tıp kavramında yaklaşır.

Etik dışı yaklaşımların tümü kabul edilemez. İlk madde de zararımızın dokunmaması olduğu unutulmamalıdır.

Hırslanma değil, devamlı gelişim ve değişim içinde olmalıdır, hırs bizi kapasite üstü zorlayarak azapta olmamıza neden olur. Benlik arzular içindedir, para, bilim ve amir olup, gitmek hevesindedir. Paraya doyan insan tanımlanmaz, paylaşma ve topluma iş veya başka şekilde katkı sağlamayan kişi için ise topladığı para, miras olarak kendisinden sonrakilere sermaye olacaktır. Bilimde de eğitmeden sonra bilgisayar şeklinde kalacaktır. Amir olmak ise, topluma hizmet için oluşmalı, zorlama ile gönül kazanan kişi tanımlanmamıştır.

Hekimin hırsı, daha çok çalışmak, daha fazla becerili olmak ve devamlı güncelleme ve gelişim boyutunda olmaktadır.

Çok uzun yaşayan kişilere bakınca, en azından konuşacağı arkadaşlarının olmadığı, yaşlıların olduğu huzur evlerinde, insanların mutsuzluk halkasında kaldığı, bu açıdan tıbbi destek ile aile içinde bakılmasının onları daha mutlu kıldığı gözlenmektedir.

Anne ve baba olmak demek, evladı olmak değil, insanlık boyutu içinde sevgi ile büyütmek, geliştirmektir, kişilik kazandırmaktır. Vitrinde duran tatlı insanı doyumaz, lezzet bile vermez, bu açıdan bir değer, eğer yararlı hale getirilirse anlamı olur. Baba ve anne de bu kapsamdadır, onları sevgisi ve desteği hissedilmeli, oluşmalıdır.

Hekim tanımında sizi seven, anlayan, karşılıksız yardım eden, empati eden kişi anlamını taşır. Güven temel boyuttur.

Bir hocayı derste gerçek eğitmeni yapan, öğrencilerdir. Onlara aktarması, onlara belirli boyut kazanması ötesinde, gelişmeli, ilerlemesi ve olumlu değişimi sağlamasıdır. Gelecek süreçte ise, bilgi eskiyecek ve anlamsız olacağı için, bilgisiz boyutta olup, azap duyacaktır. Benim babam ve annem beni hiç sevmedi diyen bir evladı olmak, en büyük azap olmalıdır.

İnsanın korunan kısmı gönlü olmalı, sevgiyi koruma, gözetmeli. İnsanın şekli değişiyor, kıyafeti ise günde bazen bir veya iki defa değişiyor. Her kıyafet, bizi soğuktan koruma ötesinde, bir yaşamımızın verisi oluşturuyor. Kravatlı, kravatsız yapı bile farklı boyutta oluşabiliyor, bazı yerlere giriş kriteri bile olabiliyor.

Koruma ve gözetme, sağlık boyutunda, anlam olarak sevginin ve insanlığın sürdürülmesi amacı ile yapılır.

Eğitim bize kendi kişiliğimizi geliştirmek, ilerletmek ve değişim içi gereklidir. Temel eğitim kendi kendimize bir boyutu sağlayarak yapılanmaktadır. Tüm bunlara karşın, içimizdeki doğal sevgiyi devam etmeli, geliştirmeli, mutluluk gerekçesi olmalıdır.

İnsan önce kendisini, kendi gönlünü emin bir alan kılmalı, etik ilkelerle korumalıdır. Bir yemek yerken bile, onun kokusu eğer bayat şeklinde ise, şüphe

bile onun yenilmemesi, hatta çöpe atılmasını gerekli kılar. Sağlık boyutunda zarar şüphesi bile kaçınmaktır.

Hekim ve sağlık elemanının toplumda örnek etik ilkelerde olan kişi olarak tanımlanır, bunun aksi davranan kişi, meslekten men cezası alır.

Bize dokunan yiyeceği yersek, sıklıkla ilk aşamada bir sorun olmaz iken, daha sonra çok kötüleşir, yaşam savaşı bile verebiliriz. Bu ilk akut aşamada sorun olmaması değil, etkisi, metabolizmasını tamamlamalıdır. Bu açıdan sosyal olaylarda da bir süreç söz konusudur. Eğitimin en az üç yıllık olması, 6-7 yıla kadar çıkması özellikle beceri kazanma boyutunda önemli olmaktadır.

Birey bir örnektir ama toplum olarak etik ilkeler boyutunda olunması ile ancak barış ve mutluluk yakalanabilir. İnsanları suçlamak, cezalar vermek, zorla ve dikta şeklinde yaklaşım ile yola gelmeleri sağlanamamıştır. İnsanları sevgi üzere olmak, bağışlamak, sulh boyutu ile ancak birliktelik, iletişim ve ilişki boyutu sağlanabilir.

Her hasta bir bilimsel örnek ama kendisi açısından ise yaşamsal varlıktır.

Eğitimin mutlaka sevgi, beğenme, arzu ve istek ile olabilecektir. Talebe, talep eden olmaktadır, arzu etmesi, rıza göstermesi ile ancak sağlanabilir.

Bir beğenilen aynı şekilde olması değil, devamlı değişim, gelişim içinde olmalıdır. Yaratılışın bir gerçeklik durumu, devamlı değişim boyutudur. Bu değişimin bir değer olarak gelişmesi arzu ötesinde, eğitim ve çaba ile olmalıdır. Doğa bile çevre kirliliği ile yok olabilmekte, bu açıdan destek ve gelişim gereklidir. *Yenidoğan Yoğun Bakım uzmanı, her bebeğin her saat farklı yaklaşımı gerekli gördüğü için, devamlı değişim, bireye göre uyarılma yapılmasını bilir.*

İnsanlar doğumdan itibaren belirli yaş dönemleri ile büyümeleri ötesinde, gelişme boyutunda değişmelidirler. Bu yaşamın sonuna kadar süren bir boyut olmaktadır.

Amaç belirli bir hedefe yönelme olması, gidilen yolun da insanlık, etik ilkelerde olmasını gerekli kılar. Yöntemde bir sapma olursa, hemen kaçınılmalıdır. Bir tatile giderken, eğer gideceğiniz otel kapalı, kirli veya istemediğiniz herhangi bir boyut olursa, amacı değil, kalacağınız yeri değiştirirsiniz. Hedef mutluluk boyutudur, istirahat ve insanlık olarak tatlı anı oluşturmaktır.

Bir tıbbi yaklaşımda, iyi geliyor, daha fazla, daha yüksek doz verelim boyutu olamaz, devamlı gelişime göre yaklaşım yapılır.

Yaşarken, eğer bir boyut istenilmeyen durumu ulaşırsa, göç etmek veya varlığının gerçek devam edeceği konuma geçmelidir. İnsanlık dışı olan bir yere bir daha arkasını dönüp bakılmaz bile.

İnsan toplumda birey olarak, iletişim ve ilişkilerde, insanlık üzere olur ve sevgi ile yaklaşır, kazançlı çıkar. Çevrede paylaşılan ve katkı sağlayan kişiler, aleyhte delil olarak sunabilirler, kendi menfaatini korumadığı şeklinde algıları olabilir, yaşamda paylaşımın esas olma yerine, ben, benlik diyenler elbet olacaktır.

Prematürenin algılamadığı sanılmalı, dokunmak, onu okşamamanın yaptığı etki, oluşturduğu iç hormonlar ile oluşan düzelme belirgindir.

Toplum ne der, değil, örnek olarak yapmak gerekir. Zorlayan, hakların yerine gelmesinin kendilerine de geleceği için, en sosyal zorluk ve engel olurlarsa, bunlardan korkmak değil, gerçekleştirmekten çekinmemek gerekir. Umulur ki sonuç alınabilir, alınca da yeniden yola çıkılmalıdır, bayrak başkasına devredilebilir olmalıdır.

İnsan bir sorun çıktığına hemen suçlayacak bir boyut arar, emrettiler yaptım der, ancak sorumluluktan kurtulamaz. Suç teşkil eden bir emir, yerine getirilemez, zarar ve zulüm doğuracak hiçbir şey kabul edilemez. Herhangi bir insana hakaret, aşağılama veya istemediği bir şeyin yapılması ötesinde, söylenmesi bile kabul edilemez. Bizler sadece bilgi ve öğüt verebiliriz, uygulama kendilerine aittir, bizim yaklaşımımız için de rıza gereklidir.

Hekim ve Yenidoğan Yoğun Bakımda çalışan her birey, hastadaki veriye göre yaklaşım yapar, emir ile çalışmaz, yapın emri bile olsa, bebek tolere ederse yapar. Onay, bir konunun hukuk ve usule uygunluğu anlamındadır, onay vermek rıza yerine geçmez. Rıza hür irade ile, hiçbir baskı altına olmadan, tüm bilgilere ile donatılmış olarak bireyin karar vermesi, kendi benliğini, kararını üstüne almasıdır.

Bilimsel açık ve net olanı inkar etmek, yerçekimini inkar etmek, başlarına büyük dert açarlar. Bir hekim olgu verisini değil, kendi algısını gerçek kabul ederse, hekimlikten kopmuş olur. Bilim ve yaratılışın tüm bulgularından uzak durmak olası değildir.

Mikrobiyomu etkin verme ile, birçok enfeksiyonu engellendiği, kabul edilmese bile, gerçek olarak aktif prematürelde izlenmesi ile, bunun faydası kesin olmaktadır. Sihirbazlar, el çabukluğu ile, bilim üzeredirler, ancak görünüş hilesi vardır. Bu nedenle mucize olarak gösterilenler, gerçekte ise tamamen bilim üzeredir.

İnsanlar daima olumlu ve başarılı olmayabilir, hatadan dönebilmek, tövbe etmek, bir insanlık karakteridir. Olumluyu örnek, olumsuzu ibret olarak almak, bir beceri boyutu olarak eğitim boyutudur. Gerçeği algılamak, farkına varmak, bilim üzere olmak, benim dediğim olmalı, hata oluşmamalı demek, olanaksız yaşamak anlamındadır.

Hekimlerin devamlı monitörle hastalarının izlenmesindeki amaç, sık değişen verilere göre tıbbi yaklaşımların yapılmasıdır. Değişkenliğe göre izlem şarttır.

Bir kişi, zarar ve zulüm boyutunu fark edip, geri döner, başka yöntemleri arar ise, sonuçta sorun yaratan olmaz, çeşitli olumlu sonuçları yaşar ve beceri kazanmış, uzmanlaşmış olur.

Zarar ve zulüm yapan kişi, yaptıklarından özür dilemeli ve tazmin etmeli, onların rızasını almalıdır, yapmaz ise, kimse onların yaptıklarını affedici olamaz. Sorun yaratan kişi, sorumlusu kendisidir, bedelini de birey öder, kimse başkasının günahı ve sevabını üstlenemez. Ödül ve ceza bireye, yaptıkları davranışa, eyleme göre taktir edilir.

Bir hekim hastasına bakabilecek donanım ve ekibe sahip değil ise, buna uygun olan yere sevk etmelidir, ben bakırım yaklaşımı yapmak bir tıbbi suç niteliği taşır.

Üstüne çay dökülen kişinin, canı sıcak çaydan yanmış ise, üstü kirlenmiş ise, bunun özrünü döken kişi yapmalıdır. Başkası yaparsa anlamı da olamaz. Bu nedenle, zarar hemen olur, süreç değil, hemen telafisi de yapılmalıdır yapılmaz ise, azap oluşur ve yaşam boyu çekilir.

Bireyler bir objeyi önce büyütürler, hatta ona yücelik sıfatı verir ve sonra kutsallaştırarak bir nevi tapınacak boyuta getirirler. Başlıca 3 boyut; para, bilgin olma ve yönetici olarak yönetmek, insanların putlaştırdığı kavramlardır. Geliri olan, daha fazla gelir ile sosyal bir statü elde eder, toplumda belirli bir gücü olduğunu algılar ve devamlı bir boyuta gelir ama doyumsuzluk oluşturur. Tüm evrenin sahibi bile olsa, daha fazlası istenir ve durmak bilinmez. Bir bakıma onu Yaratıcı gibi görerek, adeta tapınırlar. Bir bakıma nefislerine zulmederler, şişman kişinin daha çok yemesi gibi, adeta ibadet gibi daha fazla, daha güzel derler.

Bir hekim binlerce prematüreyi büyütmüş olabilir, canlandırmış olabilir, ama yüzde yüz başarılı olunmayacağını bilmeli, kendini tanıtmamalıdır.

Hırslı olanlar bir noktadan sonra kopar ve toplumdan izole olur, tepede oturan aşağıdakini göremez, sonuçta, yalnız, yapayalnız, kendine oluşturduğu bir evrendedir. Burada, mutluluğu arar, maddi boyutun onu tatmin etmeyeceğini fark eder ama paylaşmayı, etik ilkelere dönemez, yaşamını bu şekilde noktalar. Miras paylaşımı için cenazede çok kalabalık var iken, seven nadirdir.

İnsan iş işten geçtikten sonra, keşke yapmasaydım der, ama diğerleri zararı fark edince o anda niye geri dönmedin diye sorgular. Sonuca varıp, istenilen olmayınca, amaç farklı olsa bile, metot ve uygulamada niye izlemedin, algılamadın, takip etmedin sorgusu gelir. Güneye gidip tatil yapacak kişi, Karadeniz sahiline varırsa, keşke haritaya baksaydım ifadesi anlamsız kalacaktır.

Hekimlikte keşke dememek için eyleme geçmeden önce tüm hazırlıkların tamamlanmalıdır. Sezaryen Yenidoğan'cı başlayabilirsin komutu vermeden başlayamaz.

Sonuca göre değil, her izlem, takipte de boyut irdelenmelidir. Pişmanlık, fayda etmez, çünkü iş sonlanmış, geri dönüş olanağı kalkmıştır.

Şeytan bir obje değil ise, bizi nasıl kandıracaktır, benliğimize etki ederek değil mi? Egomuzun kuvvetlenmesi, arzu temelinde, benliğe katkı sağlaması için, fikirleri fiil şekline sokanlara, zevkler ve kazanç uğruna, insanlık parametrelerini, etik ilkeleri çiğneyerek, başkasının haklarını bozarak bir şeyler elde etmek, anlamındadır. Eylemi yapan biziz, fikir bizden ama bunlara, zarar ve zulme şeytan yaklaşımları denilmektedir.

Bir hekimin en büyük şeytanı kendisi, ben yaparım demesi ile başlar, destek ve yardım almak doğal ve gereklidir.

İlme dayanmayan hiçbir gerekçe ile Yaratılış üzere olmamalıdır, eğer suyun üstünde yürümek isterseniz, kayıkla dolaşmak veya donmuş göl üstünde olmanız gerekir. Mucize her bireyin kendisidir, bunun anlamı ve kıymetini bilmelidir.

Yaratılış olarak nereye bakar ve nereden bakılırsa bakılsın, birey kendisine ulaşacaktır, düzenlenmesi, düzeltilmesi gereken kendisidir. İnsanlığa inanan,

Estudamyenidoğan

etik ilkelere olan bir kişi, zarar oluşturmaması dikkate alınarak, sevgi boyutunda, çalışarak değer üretmeyi amaçlaması gerekir. Bu açıdan gelirini paylaşır, komşu, yakındakilere çay veya yiyecek, doğum günü kutlaması yapabilir. Ayrıca muhtaçlara, adalet arayışında olanlara da destek olmalı. Zekasını, bilgisini de toplumla paylaşmalıdır.

Tüm fizyolojik veriler birbirleri ile ilintilidir, bazıları hemen, bazıları ise geç veri verir. Bu nedenle nereden bakarsan bak, bilimi bulacaksın, ona göre yaklaşım yapmalısın.

Yardım, destek ve etik ilkelere olanların önüne çeşitli engeller, gerekçeler ile onları etkisiz, eylemsiz yapmak isterler. Karşılıksız yaklaşım şüphe doğurabilir, bu eylem diğerlerine yapılarak karşılığı sağlanabilir, bir üzüm salkımı gibi çoğalmalıdır. Sıkıntı, sorunlar, şiddete maruz kalmaları, yollarının doğru olduğunun bir bakıma ispatıdır.

Nefret, nefreti doğurur, bu açıdan yaklaşımlarda, kötünün sonlanması, barış ve düzenin kurulması amaçlanmalıdır. Bir zarar ve zulüm yaratıldığında, amaç terbiye, bireyin hatasını kavraması, algılayarak, tazmin etmesi beklenir. Kin ve intikam insanlık boyutu değildir, bu açıdan ceza mahkemelerde verilmelidir.

Tam Entübe ederken lamba sönebilir, bu açıdan donanım, piller özel alkali yapıda olmalıdır. Ancak daima alternatif, gerekirse parmakla Entübe edilmelidir. Dikiş kopabilir, nefret dili yerine başka farklı dikiş kullanılması için alternatifli olunmalıdır. Nefret dili, başkasını ötesinde insanın kendi moralini de bozar.

Farkına varmak yazılı öngörülen cezadan bir alt, bedel ödemek ise iki alt ceza hak edışı verilir. Tekrarlarsa da iki kat ağırlaştırır, ama yazılı öngörülenin iki katından fazla verilemez. Bu had aşılsa, toplum düzeni sağlanamaz.

Yaşam her boyutun zamanında olması nadirdir. Yaşanmayan ve arzu edilenler daha sonra yapılabilir. Telafi diye mekanizma çalıştırılabilir, Her birey imkanına göre yardım etmeli, gelirine göre, imkanına göre, ihtiyaçtan artan açısından bireylere, topluma destek olabilir.

Tıbbi yaklaşımlarda daima bir sorun çıkabileceği düşünülerek ona göre yaklaşım yapılır. Alet çalışmaz ise el ventilatörü kullanılarak servise çıkarılır.

Bu mutlaka para olması gerekmez, sohbet, karşılıklı hal, hatır sormak yeterli olabilecektir. Kanımca en büyük destek, telafi edilmesi gereken sevgidir. Çocuklarımıza bile uzak kalınca, aradaki açığı telafi için sevgi gösterilmelidir.

Etik ilkeler şeklinde olup, bireyin kendisi uygulamayı oluşturmalıdır. Zarar yapmamak kabul ama nasıl olacak? Zarar belirgindir, ortada bir zorlama ve tahribat, kişiliğe saldırı vardır. Yaşamda ara vermek olamaz, yardım ve destek kendine yeterli ve etkin olandan fazlasını vermektir. Uçakta ilk maskeyi kendiniz takacak, sonra çocuğunuza takmalısınız, siz bayılırsanız, çocuklara yardım edemezsiniz.

Tıbbi yaklaşımlarda, özellikle yaşam sınırında olan olgularda, tüm ekip sinirleri gergindir, bu açıdan müzik nazik dil kullanmanın etkisi belirgin olumlu katkı sağlayacaktır.

Bizlere hakikati ve gerçeği yaşattığı ölçüde hissetmeliyiz, bunu değerlendirmeli, yararlanmalıyız. Yaratılış ve bilim üzere olmak, insanlık metodu ile etik ilkelerle mutluluk yakalanabilir.

İnsan bir yaratılan olarak, Yaratılışın tümünü bünyesinde barındırır, herhangi bir bilimsel kurallardan ayrı, izole olamaz. İnsan içindeki sevgi ile bütünleşirse, eylemlerinde de sevgi tezahürü, değerler oluşur. Bir insan hiçbir şekilde birisine tapınma, ona güç verme veya onu sorumlu tutma olanaksızdır.

Bir prematürenin beslenmesi ile dolaşımı birbirinden ayrı denilemez. Tümünü birbirine bağlantılıdır.

Her birey kendi eylemlerinden sorumludur, sorguda öncelikle amacı ve güdüsü, saiki sorgulanır, sonuç temelde başlangıç ile bağımlı, herhangi bir sapma olursa, niye yolun değiştirilmediği sorulur. Sorgu, temelde insanın kendisi tarafından olmasının önemi unutulmamalıdır.

Ekonomi, ucuzluk değil, kaliteli, etkin, verimli ve bulunabilen olan, mutluluk verebilen olmalıdır, yaşam da buna uygun olmalıdır. Zengin olan mutlu, bilgin olan bilir, yönetici ise istediğini yaptırır olamıyor, bu açıdan önemli olan ekonomik boyutta, sizin yaşamda çok değil, gereken ve yeterli olan ile bedeni, ruhu ve sosyal yapıyı dengelemelidir. Çok şişmanlık, hırs ve zorbalığa neden olabilir.

Hekimlikte hastalarını tam tedavi değil, etkinlik, verimlilik, insanlık yolunda olmak, sevgi dili ve empati yapmak gibi kavramlar öne çıkar.

Sağlık, her bireye göre, onun yapısı, gereksinimine göre yaklaşımı öngörür. Bir prematüreye ihtiyacı ile bir zamanında doğanın aynı olamaz, kilo hesabı bile kat ve kat farklıdır. Yaratılışın sınırlarına göre yaklaşım planlanmalı ve yapılmaya çalışılmalıdır, ki korunalım.

İkilem, tüm eylemi sabote eder, bir yolu seçin, zarar ve zulüm yolunda ise, geri döner veya telafi edersiniz, korunun, korkamayın, amaca doğru yola devam edin. Hangi yoldan gidelim, bizler çocuklara sorarız, hata olursa kızmayız, onlara güven ve sorumluluk verme ötesinde, çocukların yanılması doğal karşılanır. Bizim görmediğimiz birçok boyutu algılarlar, otorite kavramı olmaz, doğruyu daha net görebilirler. Haberi çocuktan al, deyimini gibi buna inanırız.

Çoklu seçenekler var ise, hastaya danışmalıdır. Prematürelere de hasta verisine göre yaklaşım yapılmalı, tercih ona göre seçilmelidir.

Başkası kendi görüşünde olması için, öneri, öğüt verebilir, ama mutlak o olması için zorlama yaparsa, bu yaklaşım için mücadele etmeli, kişiliğe karışmaya hakkı olmadığı net ifade edilmelidir. Çekilirse, sadece zalim olana karşı gelinir, o vaz geçtiğine göre artık mücadele bile gereksizleşir, hatta teşekkür edilir.

Toplantılar, insanların belirli görüş ve fikirlerini karşılıklı irdelemek, iletişim ve ilişki kurmak içindir, ben bilirim değil, karşılıklı etkileşim içindir. Konuşmadan önce, birey fikrini oluşturmalı, bunun dayanakları hayal veya masal olarak değil, gerçek, bilim üzere dayandırılmalıdır. İnsanlık dışı, zarar ve zulüm içeren fikir değil, düşünceyi bozan ve ortadan kaldıranıdır. Temel amaç yakınlaşmadır, ayrılmak, parçalanmak olmamalıdır.

Estudamyenidoğan

Her bir toplantıda alınan ve verilen, kısaca katkılar oluşmalıdır, olmuyorsa, toplantının anlamı olamaz.

Fikir netleşmeli, bildirirken, bulandırılmamalı, akıl, zihin net ve açık olmalıdır. Hastalıklı ve sıkıntısı varsa, fikirlere de yansıtacaktır, bu açıdan, sağlıklı düşünürse konuşmalıdır. Kin, nefret gibi etik dışı olanlar, yakınlaşma sağlamaz, kötülükte birliktelik kabul edilemez, Yaratılışa karşı fikir oluşturamaz.

Bu Evrende yaşamak için istenecek, güzellikler içinde yaşamayı, etik ilkelerde olmayı, sevgi ile dolu olarak insanlıkta kalmayı dileriz. Zarar ve zorbalıktan kaçınmayı isteriz. Para iş yapmak, değer üretmedikten sonra ne işe yarar? Bilgi, eğitim ile insan yetiştirmedikten sonra anlamsızlaşır. Amir olan insana, insanlığa hizmet olup, kendini mutlu kılmalısın. Tümüne dikkat edince, kim olursan ol, gerçekte kendin olmalı, sevgide, insanlıkta kalmalısın.

Hekimlikte uygulamalar ve hastalar ile iletişim ve ilişkiler ile anlamı kavranır. Bir hekim bebeği alıp, besler, onun sıcaklığı ile karşılıklı etkileşime geçerse, artık bir daha başka konuya eğilmek istemeyebilir.

Güzellik denince, algı farklı oluyor, sevgi boyutu olunca, insan kendisini de içinde görüyor. İnsanlık başta kendisi, kendi benliği ile ilintili, tüm Evreni kaplamalıdır.

Toplantı, bir konuda yeterince hazırlık yapıp, fikir beyan edilecek ise yapılır, her gün değil, hazır olunan bir zamanda oluştur. Acele olarak yapılması, zorunluluk, zaman süreci olmadığı zaman gündeme gelir.

Danışmanlık, aktif Yoğun Bakım Ünitelerinde 24 saat olabileceği algısı ile devamlı yapılacak şekilde olmalıdır.

Temel yaklaşım, korunmak, tedbir ötesi, sakınmak gerekir. Bilmeden, biliyorum demek, biliyor gibi görünmek de anlamsız ötesi, yalan gibi olmaktadır. Yaratılış gereği, bugün değil, uygun zamanda yapılmalıdır.

Her birey, kendi yaptıklarının sonucunu yaşar, çalışarak değer üreten ile, zarar ve zulüm çabası içinde olanın etkilenmesi doğaldır. Sevgi ve insanlıkta olan bir kişi, yaptığı davranışlar ve sonucunda tutumları insanlığın beğenisi ve takdirini karşılar. Bir sanatçı sanatı ile anımsanır.

Hekim ekipten de sorumludur, bu açıdan etik ilke olarak tüm ekip bir etkileşimde değil ise, o ekibi terk etmelidir.

Zulmeden imparatorlar, Neron Roma'da eser yaratmak için, o alanı çevirip, içinde insan, bina ve tümünü ateşe vermesi, yakması ve lir çalıp şarkı söylemesi, ile temizleme ve insanlara yer bulma telaşında olmamış ve yapılanma yapmıştır. Bu eserlere bakanlar, eserin güzelliği değil, insanlığa karşı yaptığı zulümden söz etmektedirler.

Yerçekimini bilen, algılayan bir kişi, bardağın kırılmayacağı iddiası ile büyü yaptığını söylerse, elbet bilim dışı olanaksız olduğu için yanılığa mahkumdur. Yaşadığımız Dünya değil, tüm Evrende, doğa yasaları aynıdır. Büyücüler, tam bilim içindedirler, sadece el çabukluğu ile göz boyarlar.

Plasebo etkisine inanan yaşsın ama hekim inaniyorsa, o hekimlik yapmasın.

Estudamyenidoğan

Bazıları bu gösteriyi gerçek sanırsa, başına büyük olaylar gelebilir. Bu açıdan çocuklar ile seyrederken bir hileyi söylemeye çalışırdık, ancak çocuklar bunu tüm herkese ilan etmeye çalışması, bizi kandırıyorlar diyerek, itiraz etmeleri ile de sıkıntılar yaşadığımız olmuştur.

Yaşam süresince, insanlar mevcut konumunu, dün, bugün ve yarını da dikkate alarak bir irdeleme yapmalı, şartlarını düzeltmek istemeli, ilerleme ve değişim gereklidir, fesat, kargaşa ve zorla düzeltmek bile olsa, kabul edilemezdir. Belirli zamanlarda, özellikle yaş günü, yılbaşlarında bireyler, gelecekte yapacakları konusunda bir irdeleme yapmalıdırlar. Zarar ve zorbalığı saptamak daha olasıdır, bu açıdan bahane yerine, etik ilkelere dönmeleri önemlidir.

Acil müdahalelerde, gerekirse yanındaki 112 arayabilir ama hekim tereddütsüz müdahale eder. Acil müdahalelerde uzmanlık şartı aranmaz.

Bir düşünmek gerekir, askerlikte olduğu gibi her birey giydiği üniforma ile aynı karakter kazandığı sanılabilir. Ancak savaş sırasında ise tümünden ayrı karakter kazanabilmektedir ve bireyler arası fark belirginleşir. Bu açıdan istenirse aynı kişilikte olunması sağlanır gözü ile bakılamaz, her bireyin sorumluluğu kendi yaptığı işe göredir ve rızası geçerlidir.

Yaşam boyutu, bireyin bedensel, ruhsal ve sosyal gelişimi üzerine doğrudan katkısı olduğu için, duruma göre bireyin davranışları irdelenmelidir. Hekimlikte veriler, bireye, kişinin fizyolojik, fizyopatolojik durumlarına göre irdelenmeli, kişilik ve şahsiyetine bilimsel açıdan da hürmet gösterilmelidir.

Yaşam boyutu tüm katmanları katan boyuttur ve birey bunlardan ayrılamaz. Tıbbi yaklaşımlar bunlara da dikkat ederek yapılır ama önemli ve gerekenler bireye özgü ve özel yapılır.

Olgunlaşmayan meyve yenilemez, şeker tam üretilmemesi yanında, tohumun gelişmesi bile tam olmamış ve bir bakıma erken doğan bebeğe benzer, kendi başına erişkin hale gelemmez.

İlişki ve ilişkilerde, bir defa bile tanışmak bile, bir süreci başlatır, ancak ayrılma, ilişkiyi kesmek için, insanlık dışı gerekçe olmalıdır. Her bireyin birbirleri ile insanlık gereği, kardeşlik bağı vardır. Bu açıdan selam bir görev olarak, yapılmalıdır. Ancak etik dışı olan durumlar için uzak durmalı, ilişki ve iletişim kesilmelidir.

Hekimlikte hastanın geçmişi elbet önemlidir, ancak o anda yapılacaklar yapılmalıdır, yaşam hakkı en üst haktır.

Sınırlar, başkasının hakkının başladığı alana kadardır, Kendisi içinde bilgilenip, düşünüp karar vermeli, sorumluluğu almalı, rızası olmalıdır. Bunun dışında bir beklenti olursa, önce kendilerine zulmetmiş olacaklardır.

Arada anlaşmazlık olduğunda, ilişki ve iletişim kesilebilir, zarar ve zulüm olmadıkça selam ve iletişim kesilmeyebilir, her birey farklı bakabilir, anlaşma sağlanmayabilir ama çatışma gerekmez. Birliktelik arada sevgi temelinde haklara uyum ile oluşabilecek bir yaklaşım olması ile kalıcı ve devamlı olabilir. Bu sağlanmadığı durumlarda, çatışma değil, her birey izole kalabilir.

Farklı yaklaşımlar yapılabilir, veriler ile hastanın en kabul ettiği seçilmelidir. Oksijen kapsamını arttırma yerine PEEP basıncını arttırmak ilk düşünülmesi gereken olmalıdır.

İnsan, insanlık gereği, genetik anlamda da birbirleri ile tek gen taşımakta, doğrudan kardeşlerdir. Anlaşma olmayabilir ama çatışma oluşmamalıdır. Ortada zarar ve zulüm, hak yeme dışında bir çatışma, savunma gereksizdir.

İnsanların birbirleri ile ilişki ve iletişimlerde, insanlık ve etik ilkelerde olmalı, sevgi temelinde saygı oluşturulmalıdır. Her zaman amaç ve ilkelere bağlama değil, uygulama sırasında, eylemde de dikkat etmeli, metot yanında izlem de önemlidir.

Hekim, hasta prematüre bile olsa, onunla ilişki ve iletişim kurmalı, sevmesi, sevgi sözcüklerinin bile etkili olduğunu yapan ve gören hekim bilir.

Bağımsızlık bir insanlık karakteri olup, bunun her bireyin özel ve özgün olması yanında, kardeşlik bağı ile bağlanmalıdır. Kısaca yaşamın anlamı, sevgi temelinde saygı oluşturmak olmalıdır.

Yaşamdan sonra insanların yok olması değil, medeniyetin devamlılığı için birbirimiz ile her bir kişi bir tuğla koyarak yüceltmesi istenir, bunun için geleceğe yatırım, eğitim önemlidir. Ölmüş olanların olumlu yanları örnek, olumsuz yanları da ibret olarak, bizlere ve gelecek nesillere ders olmalı, bu açıdan hatırlanmaları gerekir. Geride bıraktıklarına da sahiplenilmelidir, insanlık devamlılığı gerekli kılar.

Bir prematüre öldükten sonra bile tüm oluşumu ve yaşamı ile bilimsel gelişmelerin olduğu bilinmektedir. Anensefalili çocuklarda akciğer olgunlaşmış bulunmuş ve steroid uygulanması bu şekilde saptanmıştır.

Tarih, eğer yanlışların tekrarlanması olmaz ise, tekerrür etmezdi, denilmektedir. İnsan da önce dün kendisinin yaptığını bugün irdelemeli, yolunu bugün değiştirmeli ki yarın amaca uygun, etik ve insanlıktaki hedefe ulaşabilsin.

Bilgilendirme sonucunda rıza şartı vardır, ancak ceza gerektiren suç unsurlarının bilgilendirilmesi gereksiz, bilinir kabul edilirler. Hekim hastasını bilgilendirerek rızasını almalıdır. Onay değil, rızadır, onay hukuka uygunluk anlamındadır. Burada açıklama olmalı, sorulara da cevap verilmelidir. Zorlama ancak yaşam hakkı boyutunda olursa, zararı önlemek için yapılabilir.

Yenidoğan Yoğun Bakımda çalışan hekimler ve ekip elemanları, aileleri tam bilgilendirmelidirler, geleceği bilmeyecekler ama umut vereceklerini algılamalıdır.

Bilgilendirme bir ilke boyutunda olmalı, bireyler bu ilkeye göre doğrusunu algılamalı ve buna göre uymalıdır. Akıllını kullanmak için, düşünmek için ilke gereklidir.

Yaşamda, eğer mücadele edilecek güç üstün ise, düşüşü daha büyük olacaktır, bu nedenle bilimde kalarak, etkin ve verimli yaklaşımdan kaçınmamak gerekir. Yaşamda insan çok farklı mücadele içinde olabilir, bu nedenle yaklaşımlar etik ve insanlık boyutunda olmalıdır.

Estudamyenidoğan

Hekim, elindeki teşhizat değil, onu etkin, verimli ve yerinde kullanması, hastalarını mutlu edebilmesi ile üstündür.

Bir keresinde üstüme sopa ile gelen kişiyi, kucaklamış ve vurma olanağını imkansız yaparak, ona hepimiz kardeşiz, niye bana kızdın, gel konuşalım demiştin. Araya girenler oldu, adam bir sandalyeye çöktü, ben sana kızdım dedi, sonra kızman boşuna imiş diye ekledi.

Yaratılış bir tanrı ve putlaştırma olamaz, çünkü yaşam kendisinin kendi varlığını yaşamasıdır, tapınma ve boyun eğme kabul edilemez. Bilim üzere olan yaklaşımlarında da medikal yaklaşım içinde olur. Temel aldığı ilke de zarar olması be bireye göre yaklaşım yapmaktır.

Hekim tıbbı tapınma değil, onun ile bütünleşmelidir, bu şekilde devamlı gelişim ve değişim içinde olmalıdır.

Bir insan put, tanrıları kabul ederse, onların kulu ve kölesi olur, eğitim almış olan birey, bağımsız olup, hiçbir şekilde kabul edilemez.

Bir bakırı ne kadar altınla kaplarsanız kaplayın, kullanıktan sonra gerçek açığa çıkar ve yaşamında insan sahtekarlık ile suçlanır. Bir kimse riya ve yaptıklarından menfaat temin eden, sadakatsiz ve eziyet boyutuna getirenler, amaçlarının gerçek boyutu, kaplama gibi silinince, gerçek ortaya çıkar ve insanlık boyutu olmadığı net oluşur.

Bir prematürenin sorunlarla mücadele etmesi için, yapılan yaklaşımların ötesinde, kendi bedeninin de yaşam algısı olmalıdır.

Yalan ile geçici oluşan boyut bir doğal sonuç ortaya çıkınca yalın ortada kalacaktır. Yardımı reklam için yapan kişi, bir süre sonra onları açıkta bırakınca amacı da netleşir.

Başlangıçta amaç belli olmasa da yaşam boyunca gerçek ortaya çıkar ve zalimler ortaya çıkar, kimse sahip çıkmaz. Tarih zarar ve zulüm içinde olanların sonunu göstermektedir.

Yaşam sınırında olan prematürelere bazı kimseler ölmesinin daha iyi olduğunu düşünebilirler, sakat ve kör olacağı inancındadırlar, bu 1970 yılı öncesinin algısıdır, durumun değiştiğinin farkında bile olmayan zalimlerdir.

Yaşamda birey nasıl yaparsa yapsın, yardım ettiği, yaşamını sağladığı, destek olduğu kişilerin, gelecek boyut olarak yaptığı ve yaşamın en kutsal boyut olarak varlığını sağlaması bile yeterli kazançtır.

Yaşamak ve varlık göstermek için belirli çaba gerektirir, kendisi dışında da karşılık beklemeden, insanlık amacı ile destek olanlar, yardım edenler, mutlaka üstün vasıftadırlar. Fakir olan bol parası olup, bunu toplum ile paylaşmayan, banka kasalarında saklayanlardır. Zengin olup, parası olmayanlar ise paylaşmak, yadında en önde gidenlerdir.

Hekim prematürelere yaşayabilmeleri için tüm ekibini üstün çabasının şart olduğu gerektirir.

Yaşam, doğal olarak elde edilen gelirin, en yakınındaki, komşu, arkadaşın ile paylaşmak, bir ilişki ve iletişim kurmak ile olduğunu algılayanlara selam olsun.

Yaratılış, tüm bizim varlığımızı da kapsar, tüm her alemler de bunun içindedir, dışında kalan olamaz. Her canlının varlığı kendi çevresi içinde iken, insanlar açısından, tüm evreni kaplayabilecek şekilde değer yaratma veya tam tersi zalimlik ile kan döken boyutuna sokabilmektedir.

Yaratılıştan kastedildiği zaman, teknoloji de bu kapsamdadır.

Yaşamda varlığımızı sevgi ve insanlık boyutunda, tüm kendimiz başta, insanlıkla paylaşmak varken, hırs ile, sanki yaratıcı gibi zorbalık yapmasının anlamı olamaz ve nitekim zaman içinde de toplumdaki dışlanır.

Eğitimin amacı, insanın yaşamında kendisini bilmesi, fayda ve zararı kavramasını sağlamaktır. Suç, ceza gerektiren davranışlar, bilgilendirmeye gereksinim duyulmaz, bireylerin algıladığı kabul edilir. Ayırım yapılması ile birey bilmiyorum, haberim yoktu denilemez. Acıma gibi duygular mahkemelerde gündeme gelmelidir.

Eğitimin amacı, sadece insanları değil, tüm teknolojiye bireylerin de eğitilmiş olabilmeleridir.

Düzenlemeye karşı gelmek, ceza kapsamında olmaz, uyarı ve bilgilendirme gereklidir. Ayrıca ceza ise, anlamı, gerekçesi ve ne kadar olduğu da vurgulanmalı, açık olarak ifade edilmelidir. Bunun dışında olanlar, zarar oluşmasında bireylere suçu önleme yetkisi de TCK içinde yer almaktadır.

İnsanlar, yaratılışa uygun yaşamaları ile mutluluğu yakalarlar. Gece aydınlanması için ışık yakarız, ama gerçek çalışma günümüz gündüzdür. Gece nöbet ve hekimler için 24 saat aktif olmak için çalışmak gerekir. Hekimler canlandırmayı yapınca, ölü sanılanları dirilttikleri demek, ölüyü diriltmek değildir. *Hekim mucize yaratmak değil, yaratılışa uygun gerekenlerin yapılması peşindedir, bu açıdan yaptıkları, bilim üzere olmaları ile onu tatmin etmelidir.*

Birçok fikir ölmüş denirken, insanlık boyutu olduğu için, tekrar yaşayan boyuta gelebilmektedir. Atatürk ölmedi denilebilir, bizler yaşantımız ile onu yaşatabiliriz.

Her birey, yaşamda kendi yaptıkları eylemler ile değerlendirilir. Yaptığın iyilik, ayrıca verdiğin zarar ve zulümler bireyin yaşamını şekillendirir. Arpa eken buğday biçemez, gerçek boyutuna dikkat etmek gerekir.

Her hekimin tıbbi yaklaşımlarının tıp bilminde göre dayanakları ve gerekçeleri olmalıdır, ancak yaklaşımlarının da tıbbi etik metodunda olması da beklenir.

İnsanlar arzuları ile vardıkları sonuç arasında farklılıklar olmasını istemeyebilir, ama bunun için çabası sorguladığında kumar gibi birden imkanın çıkmasını ister. Yaşam zengin olmak değil, sevgi ile, insanlık üzerinde olmak amaç olmalıdır.

Yaratılış her şeyi kabul eder, yaşayan her boyut kendine yer bulur, büyük, gelişir, nimeti algılayan veya bunu zarara dönüştüren bireylerdir. Yaşamda iyi veya kötü denilen boyutlar, Evrende kendilerine yer bulurlar. Ancak, zarar ve zulüm yapanlar kendileri dahil, toplum ve çevresini tahrip eder, bir bakıma kendisini de yokluğa, ziyana sürükler.

Estudamyenidoğan

Hekiminin yaklaşımı ile, prematüreyi canlandırmaya bilir ama gereken tıbbi yaklaşımları yapmalıdır, nasıl olsa yaşamayacak algısında olan derhal bu ekipten çıkarılmalıdır.

Bir birey, çevreyi korumak değil, onu güzelleştirmek, biyolojik boyutuna uygun yeniden geliştirmek, bir iyiliğe değiştirmelidir.

Bu evren insan yanında tüm canlı ve cansızların evidir ve bunlar bir dengede karşılıklı barış içinde yaşamalı, insanlar da yaşamlarında bu nimeti desteklemelidirler. Eğitim alan bu değişimi bilinçli yapan, öncü olan kişilerdir. Kalıp içinde kalmak bir çözüm değil, zaman sürecini inkar etmektir.

Hekimler ekip elemanlarının en yakın dost ve arkadaş olduğu algısı ile onlara dayanma ve güvenme içinde olmalıdırlar. En ufak tereddüt ile ekip dağıtılmalıdır.

Bir bebeğin gereksinimi ile bir yaşındakinin aynı olmadığı gibi, bireye özgü, yeterli ve gerekli olanlar sağlanmalı, bu özellikle bitkiler içinde özellikle geçerlidir.

Her birey, algılayarak, kendisinin ne kadar var olduğunu farkına varınca, şükredecektir. Yaşam temelde sevgi ve barış içinde çaba, çalışarak değer üretmektir, sevgi tek başına en güçlü ve en kıymetli bir değerdir.

Her olguya bakarak, kendisine şükreden hekim, aynı zamanda severek yaklaştığı için hastasına sağlık yaklaşımı yaptığı için de şükreder.

Birisine içten bir gülerken, günaydın demenin bile, ona ve size ne kadar büyük katkısı olduğunu algılamayan kişi için sözümüz olamaz. Bunu hissetmek gerekir.

Yaratılış kendisine sevgi ile bakana karşılık verir, bir bitki ona gerekeni yeterli ve etkin vermedikçe kuruyacaktır. Sevgi kendin dahil, bir empati yaparak, onu anlamak, algılamak ve olay, durumun farkına varmaktır.

Bir bebeğin anne kucağında beslenmesi ile yatakta biberon ile beslenmesinin büyüme ve gelişmelerinin çok farklı olduğu bilimsel bir gerçekliktir.

Bir çiçeğin ultraviyole alması için, pencere içinde değil, dışarda olması gerekir. Bu açıdan yalancı değil, gerçek anlamda, yaşamda algılayarak, yaparak oluşturmalıdır, sanal olanlar fayda sağlamayacağı aydınlanmalıdır.

İnsan yaratılan olarak, yaratılışın gereği, sorumluluk almalı, bağımsız olmalı, eşit ve kişilikli olarak, kardeşlik bağında, sevgi dolu, saygılı olmalıdır. Kalıba uyan ve emir alan bireyin doğrudan olması kendisi değil, emir verene göre olur, ayrıca sorumluluk bireydedir başkasına devredilemez.

Hekim, her prematürenin yaratılış olarak farklı olduğu, kişiliğinin oluşması için, baştan sevgi ile büyütülmesinin önemini algılar.

Etik ilkeler, basit olarak doğru nedir algıladıktan sonra, doğru ne yapmalıyım algısı ile devamlılık gerekir.

Canlıların yaşamları bir süre sonra bitecektir, bu açıdan bitki nasıl bir ürün veriyorsa, insanların da değer, insanlık , sevgiyi kalıcı olarak bırakmalıdır. Zenginliğimiz başkasına miras olarak kalacak, yaşarken, kendimizi, yaşamımızı değerli kılmak, sevgi ve insanlık boyutu yaratmak önemlidir.

Her hekim bir süre ve belirli bir prematürelere bakmak ile sorumludur, sonra ise devredecektir ki arkada hoş bir seda, sevgi ve eğitilen bir ekip bırakmalıdır.

Yaratılış, her birey ile bi nesil olmakta, zaman ve medeniyet boyutu ile çok farklı bir oram olmaktadır. Bu açıda ortak nokta, insanlık ile oluşan sevgi ve değer yaratmak olmalıdır. Bu yaklaşımın ömrü gibi bir süreçten söz edilmez.

Bir kişi size havada uçarım derse, geçmişten, geleceğe iddia ediyorsa, uçmaktan uçağa bineceği de olmadığı algılanıyorsa, toplum ondan uzaklaşır. Deli ve hasta olmadığı, bir rüya, hayal içinde ise, bu durumda, amacı bir fesat, bilime karşı çıkmak olursa, dışlanır ve kendi haline bırakılır. Kimse yardıma da gelmez.

Bir hekim ben bu prematüreyi yaşatacağım derse, bu tıbbi etik açıdan doğru yaklaşım değildir, gelecek üzerine hırsa olmaz, hekim sağlık konusunda garanti vermez, vermemelidir.

Birçok insan, yaptıklarını mucize gibi kabul edebilir ve kendisini bir mucize yaratan olarak algılayabilir. Bir tohumdan dev gibi ağaç oluşması, doğanın bir gereği, doğanın bir mucizesi kabul ediyorsan, bunun seninle alakası, tohumu dikmek, bakmak olabilir.

Gerçeğe karşı çıkan, hakikatlere, bilime yüz çeviren kişi, amacı sıklıkla benlik ve menfaat açısından yapması ile toplumdaki dışlanırlar. Bazı kişiler kazanmak amacı ile toplumda da ortamını kaybetmektedirler. Kendini abartmak kadar küçük görmekte bir anlamı olmaz, ters etkileme oluşturur.

Hekimlikte her prematüreye oksijen saturasyon cihazını takmak değil, bunu irdelemek, buna göre yaklaşımları yapacak ekibin olmalıdır. Veriler ancak uygulama yapabilecek ekibe anlam verir.

Kendine belirli kıyafet giyerek, toplumda bir otorite oluşunu sanan ve bazı yargılarda bulunanlar, giderek gerçekten koparlar ve ancak kendilerini kandırırlar ve ayrışır, uzaklaşırlar, bazen farkına bile varmayabilirler.

Yaşarken yapılanlar doğada bile kalcıdır, insanlarda da yaptıklarınız hatıralarında saklı kalır ve size döner. Bir kişi ne yaparsa karşılığını alır. Bir bitki yetiştiriyorsanız, mutlaka onun gereksinimlerini yeterli ve etkin olarak vermelidir.

Bir prematürenin yaşaması, onun varlığının aradan geçen yirmi yıl sonra önemi daha net kavranır. Bu açıdan yaşarken yapılanlar, hekim geleceğin etik olması ve sevgi bırakmasının önemi algılanmalıdır.

Yaşantımızda, zarar ve zulüm oluşturmamak için her eylemde amaç ve güdü unlardan uzak olmalı, aynı zamanda korunma, gözetme ve tedbir almak gerekir. En büyük tedbir de sevgi ve insanlıkta olmaktır.

İnsanlar bazı şeyleri yaparken, etki ettiklerini algılamaz ise, insanlık dışı yaklaşımlar ile zorlamalar içinde olurlarsa, varlıklarının bir azap edici olan olduğunu algılamalıdır. Hakikati inkar eden değil, oluşunu algılamak, izlemde önemli olan boyuttur.

Estudamyenidoğan

Hekim Tıp Bilimi adı altında, özellikle prematürelere bir yaklaşım içine girer, kişilik ve yaşam haklarını dikkate almadan, zorlama ile bazı yaklaşım yaparlarsa, bunun anlamı değil, zararı olur. Eskiden bol ve sınırsız oksijen verildiği için, gözlerdeki oluşan sorun, ROP hemen hepsinde gelişirdi, hasta kontrolüne göre, saturasyon değerine göre olunca, oksijene bağlı ROP oluştuğu artık kabul edilmemektedir.

Bazen böbreklere zararlı etkisi olmadığı ifade edilen ilaç, zararlı etkisi gözlenirse, bu yoktur, yanılmıyış denilemez, gereken uyarı başlamadan önce tetkik ve izlemde de alınması bu açıdan önemlidir.

Birilerinin doğal haklarına karşı gelmek, yok saymak bir zalimlik ve bunlar zillet boyutundadır. İnsanın tırmanman için tuttuğu ip, kendi ağırlığını taşımalıdır, verildi denilip, ancak kediyi taşıyan bir sicim, haddi, sınırı ve boyutu bilmemektir.

Yaşam hakkı var olmanın temelidir, hiçbir kimse, yaşam sınırında prematürelere de yaşam hakkı tüm imkanlarla sağlanmalı, sağlanan yere sevk edilmelidir. Hekimlik gereği budur.

Bir birey temelde kendi imkanları ve varlığını daha iyi bilebilmektedir, bu açıdan yaklaşımlarını bilirken, bunu kullanmaması ve zarara sebep olması kabul edilemez olup, hekimler için hekimlik mesleğinin sonu olabilir.

Kazancın da bir sınırı vardır, misli ile, kat kat arttıran kişi, insanlıktan söz etmemelidir. Bir fırsattan yararlanıp, insanlardan yararlanan ve benlik için kullanan kişi, getirisi olarak yaşamda, korunan ve kurtuluşa eren olmadığı açıktır. *Canı nedeni ile sıkıntıda olan kişi, her türlü sağlığı için istenileni vermek ister, ancak genellikle acil durumlar için, Devlet ücretsiz olarak karşılar. Bu yaşam hakkının bir gereğidir.*

Muhtaç olan bir kişiye, gereksinimleri vererek onları kazanç sağlamak, çölde susuz olana suyu pahalı olarak satmak insanlık olamaz. Bu açıdan yaşamsal olanlar ücretsiz, sadece lüks bedeller için ayrıcalık açısından ek ücret alınabilir.

Her birey kendi yaşamını varlık olarak oluşturur ve sürece kadar bu devam eder. Burada dikkat etmesi, insan, insanlıkta ve insanca yaşamalıdır. Bilgi, para, ile yönetici olmak, ancak nimetle birlikte olan işler ve insanlık boyutu için gereklidir.

Hekim her birey için, özel ve özgün olduğu, gereksinimlerinin de bireysel olduğunu fark eder, bu açıdan tüm bilim, teknoloji bireye özgü yaklaşımı gerekli kılar.

Birey, bu evrende yılarca nesillerin geldiği, toplumlar oluştuğunun farkında olmalı, hakikatin sadece sevgi ve insanlık olarak değer yaratan ve nimet üzere olanlarda gerçek olduğunu da algılamalıdır.

Bir birey eğer nimetler üzere ise, bir bulanık suyu, kaynatır ve işlemlerden geçirir ve onu içilebilecek boyuta sokar. Doğa, kendini mahvetmek isteyenleri pişman eder, yaşam boyutundan uzaklaştırır.

Hekimin temel görevi, insanlık üzere olarak, insana ve sevgi üzere, sağlıklı olmalarını sağlamak için empati yapmak ve çaba göstermektir. Bundan dolayı mutlu olmalıdır, olmuyorsa, hekimlik yapmasının anlamı olmaz.

Bir veriyi farklı yoran, bilim dışı algılayan, onun bir mucize gibi ele alarak, bilim dışı kabul eden kişi, veriyi kısaca mahvetmektedir.

Bir sorun olunca, ümitsiz değil, insanlık yolunda ısrarla ve devamlı yürüyen kişi, sonucu ulaşmasa bile, başkası onun açtığı yoldan yürüyerek nimeti yakalayacaktır. Zarar ve zulümde olana teslim değil, sonuna kadar direnme, dik durmak önemlidir.

Hekimlikte, ümitsizlik olmaz, ölecek bir kişinin bile, yaşamını uzatmanın ötesinde, ağrı, sızı ve huzurlu olmasını sağlamak önemlidir, yaşamsal anlamı vardır.

Başarısız olacak endişesi, amacı ve güdüsü sağlam olan için bir beklenti olamaz. Savaşta bile ölse bile arkamızdan gelenler vatani savunacaktır algısı olmalıdır.

Bir öğüt, bir uyarı, bir yol göstermek, insanın kendisi rızası ile varlığını sağlamak, öğüt verene değil, yapmanı sorumlu kılar. Bir çiçek yetiştirmek için genel bilgilere bakılır, ama yetiştirmenin sorumlusu bireyin kendisidir.

Bilgi hekimlikte yaklaşım için önemli, ancak her olguya göre uyarılama yapmak gereklidir, bunun için bedeni, yapısını bilmeli buna göre tetkik yaptıktan sonra yaklaşım öngörmelidir.

Bir yaklaşım yapmadan daha öne çıkan, tedbir almak, korunmak ve gözetmektir. Bu amaçla, yaklaşımlar etik ilkeler içinde olmalı, metot buna göre seçilmelidir.

Çalışan insan, varlığının gereği, insan olarak değer yaratma çabası olarak, uğraşısının gereğini elde eder. Para isteyen para, mal, mülk, akademik olan ise profesör olur, amir olan ise yükselir ve amacına ulaşır. Ancak sonsuz nimetlerine ulaşmak için, sevgi ve insanlık temelinde olmalı, bilinçli ve mutluluğu yakalayarak yapmalıdır.

Hekimlikte, olumlu ve olumsuz boyutlar oluşacak, olumlu örnek, olumsuzlarda bir ders olarak ele alınıp, ileriye doğru şükrederek daima ilerleme, değişme ve gelişmenin yolunu açmalıdır.

Bir varlık yaşamı demek, bir süreci yaşamaktır. Bunun doldurulması temelinde sevgi ile, bir değer yaratma çabası olması yeterlidir, üstünlük değil, insanlık yeterlidir.

Bir kişi eğer güzellik ve nimet yolunda insanlıkta kalırsa, mücadelesi ile yolda sebat etmek, ayrılmamak ve dayanmak ister. Zorluklar onun için aşmak gerekenler olmaktadır. Uğraşı insanı daha çok güçlendireceğinden de emin olur.

Hekim zor ve sorumlu hasta ile uğraşmayı ister, çünkü o hasta ona çok şey öğretir ve çok şey katar, sonuçta başarısız bile olsa, yaşam süresi boyunca elde etikleri ile bir bakıma yine tutkuludur.

Zaaf insanın içinde olur, malzeme, imkanların noksanlığı zaaf değil, başarmak için insana daha fazla güç vermelidir. Bir baraj geçmek için bahane ve çözüm üretmek olmalıdır.

Bir kişi bazı şeyleri büyüterek, bir bakıma tanrı gibi yüceltmemelidir. Çok zengin olan kişi paranın kölesi olur ve bağımlılıktan kurtulamaz, insanlık ve sevgi ancak koparabilir.

Hekim hastalığı başaramıyorsa, tüm uğraşını örneğin kanser üzerine harcıyorsa, bir boyuttan sonra kanseri tanrılaştırabilir. Farkındalık, korktuğun ve çekindiğin olmamalı, mücadele teslim olmak ile sonlanmamalıdır.

Bir kişi tüm yaşamı boyunca uğraştığı bir boyutu, korku oluşarak, onu tanrılaştırması, ona teslim olmasıdır. Özellikle zulüm yapan için, uğraştığı kötü ve yaşam ortam bir ateş, azap olmaktadır.

Bir mücadele sırasında, ümitsizliğe kapılıp, teslim olan, kendi canlarından kaygı duyarak, kendilerini küçümseyerek, vazgeçenler ile yola çıkılamaz. Bir savaşta, yanındaki arkadaşın, korkup, savaşmaz ise, yapılacak bir boyut kalmaz, tek başına mücadele için desin demektir. Dedemler elbet öleceğiz ama arkadan gelenler bu bayrağı taşıyacak algısı ile savaşmışlardır. Kıbrıs'ta bile üstünüzden tank geçse bile kıpırdamayacaksınız emre uyulduğu için zafer kazanılmıştır.

Hekim, belirli bir program ile tedaviye başlayabilir ama bu kalıba sonuna kadar değil, sadece verilerin olumlu olmasına göre devam eder. Devamlı gelişim, değişim ve hastaya göre yaklaşım yapması gerekir, bunu yapamıyorsa, hekimlik yapmamalıdır.

Güven önemlidir, iki yüzlüler kendi çıkarları ile tereddütleri gerçekleşmiş gibi görüp, yaşam için insanlıktan taviz vermesi, zarar ve zulme karşı çıkmaması, gelecek ve hakikati bozarak yaptıkları yaklaşım ile bir yere varmazlar, tarih açık ve net ortadadır.

Yaşamda mücadele eden ama, insanlık ve nimet üzerinde olan ile, zarar ve zulümde olanın iç huzuru elbet farklıdır. Bazı kişiler bol para içinde ve zengindirler, ama ekmeğini paylaşmadığı için, bir toplumsal sorun içindedir, bunu farklı şekilde kapatmak istemeleri de reklam boyutu içinde olur.

Bir hekim, hakikatin varlığı üzerinde olmalı, kanıtı dayalı tıp kavramında olarak, hastadan elde edilen veriler temelinde yaklaşmalıdır.

Hakikati algılayan, dışarda açıklıktan kıvranan köpekleri görünce, bir içinde duygu kırımı olmalıdır, en sorunlu olan, onların bu durumunu algılamayan, hatta algılayıp, ölsün diyenlerdir. Bu boyuttaki kişilerden kaçınılmalıdır.

Gerçeği inkar ederek, hayal üzere olanlar, başlarına felaket gelinceye kadar inanmazlar. Zarar için bir süreç gereklidir. Gereçeleri kendilerini tatmin edebilir, kazanç ve benlik sıklıkla öne sürülür. Kurbağa soğuk suda iken ısıtılan suyu fark etmez, pişer. Bunun gibi zulümde olan başkasına kabahat bularak, diktayı örter.

Hastadan elde edilen veriye bakmayan kişi, yaklaşımın kanıtını göremez. Bir ilacın fayda edip etmediği için, 10 gün gibi bir süre beklemesi değil, ateşin düşmesi ile 48 saat içinde bakmalı, gerekirse etkin diyerek devam etmelidir.

Bir insan gerçeği inkar etmesi ile rahat etmiş görünebilir ama zaman süreci tersine işler, azap içinde olabilirler.

Her canlı bir gün yaşamı sonlanacaktır, yaşadığı süreci, nimetler ve sevgiler ile doldurmalı, mutluluğu yakalamaya çalışmalıdır. Yaşam sonlanacak süreye kadar, insanlar belirli bir zarar ve anlamsızlık içinde olduğunu fark ederek, tersine dönebilirler, insanlık yoluna geçebilirler.

Hekim tedaviye başlarken, bunu elde edeceği veriye göre irdeler, elde edilen kanıtlara göre hemen değişim, gelişim ve farklılık yapabilmelidir. Her hasta ve hastalık elbet bir şekilde sonlanacaktır, bunun olumlu, sağlıktan olması çabasıdır. Bir kişi yaklaşımında insanlık ve etik yol üzerinde ise, elde ettikleri onu mutlu kılacaktır. Hedeflenen benlik ve kazanç olursa da bunların geçici olduğu ve tam ters zevk verme yerine azap olacağının farkındadır.

Bir birey haklarda dengeli olmalı, hak edişe göre pay yapmalıdır, bir başka kişinin hak ediş hududuna kadar hürriyet olduğu kabul edilmelidir. Benlik ile kendisini tatmin edip, başkasına bakmayan ilk planda daha kazançlı gibi görünebilir ama insanlık açısından, toplumda kayıptadır.

Bir hekim hastadaki veriyi görmez, hatta verinin gelmemesi açısından bakmaz ise, hekimlik mesleğini riske atar. Tansiyon ilacı veren hekim, hastanın tansiyonuna bakmıyorsa, nasıl tabip olabilir?

Bir kişi refah içinde görünebilir, ancak dikta içinde olan, başkasını sömürenler bu boyutta gibi görünse de tarih bunların yok oluşları ile doludur.

Bir kişi uyuşturucuyu bırakın, sigara bile içmesi ile bir zevk alır, sonra ise akciğerleri tahrip olunca da oksijensiz, kronik akciğer hastalığı ile kıvrırır, yaşamı kısadır, erken ölür. Zevk veren boyut insancıl ve etik olmalıdır. Birlikte ortak çay içmek, paylaşım, ilişki ve iletişim açısından önemlidir.

Eğer hastayı bir an önce iyileştirme niyeti ile çok yüksek doz ilaç verilirse, karaciğer ve böbrek tahribi olacak ve hasta üzerinde pişmanlık ötesinde, mahkemelerde de ceza alınacağı unutulmamalıdır.

Bir zevk geçicidir, bunun devamlı olması ancak sevgi temelinde, insanlık boyutunda olmalıdır. Benlik üzerine tatmin olmak, yemek üzerinde olması bile şişmanlık, kısaca sağlık sorununa neden olacaktır.

Yaşamında kendini kötülük ve zulümden koruyan, gözetin ve tedbir alanlar, zaman süreci içinde de Yaratılış olarak yaşam sürecinde, birçok problemleri çözmesi ile sevgi temelinde saygı ile anılırlar. Yaşamını devamlı gelişim ve değişim olarak geçirenler, birçok soruna karşılaşılarak, onları korunarak, aşmaya çalışanlardır.

Prematüre bakmak yerine, gebeliğin takibi ile prematüreliliğin önlenmesi temel amaç edinilmelidir.

Zaman süreci, nehir gibi altından geçen su gibi geçer ve yenilenmez, devamlı akar. Bu açıdan geçici değil, devamlı sevgide kalıp, saygı oluşturmak için, çaba harcamak, yaşam boyutunu çoğaltıcı etkisi olmaktadır. Anılmaktadırlar.

Yaşamın devamlılığı için, her insanın, insanlık boyutunda kalarak, sahip çıkmakta, onları eğitmek ve desteklemek gerekir. Yaşam insanlar tek kalamayacağı için, aile yapısı kapsamında kalarak, geleceğe taşınmalıdır.

Estudamyenidoğan

Doğumlarda prematürenin oluşması bir yaratılış olarak gerçektir, bu açıdan Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitelerinin doğum yapılan yerlerde kurulması önemlidir. İnsan tek başına rahat eder görünürse de başkası ile yaşamı paylaşması, medeniyeti oluşturmak, bir aile kurarak, her bireyin daha üst düzeye çıkabilmesi açısından gereklidir. Evlilik bir engel ve bağımsızlığı bozan değil, toplumda ünite olarak kişilik kazanmak için öne alınmalıdır.

Her birey bağımsız ise, kendisini yönetmeyi bilmeli, özel ve özgün yapısını korumalı, etik ilkelerde olması, insanlıkta kalması arzu edilir. Fazla düşünmeden, günlük yaşayan ve tepkisel olanlardan kaçınmak gerekir, ne yapacakları belli olmaz.

Yenidoğan Yoğun Bakımları baktığı hastalara göre standartları farklıdır. Yaşam sınırında olan prematürelere bakacak ünitelerin tam donanımlı olmalıdır.

Bir konu üzerinde en az iki defa düşünmeli, bir doğal boyut, diğeri de beyin fırtınası şeklinde farklı boyutu ele almak gerekir. Fayda ve nimet üzere denilerek, düşünmeyen, zararı bile algılamakta sorun yaşayabilir. O açıdan eğitilmeleri şarttır.

Yaşam açısından medeniyetin oluşması, gelecek nesillerin yetişmesi, etik ve insanlık açısından değerler kazandırılabilmesidir. Malların gelecek nesillere kalması, doğanın onların mirasını harcadığımız algısı ile, koruyarak, desteklememiz gerekir. Tüm yaklaşımların bir kalıcı kayıtlı olması, gelecek nesillere bırakılması açısından önemlidir.

Prematüreye bakmak bir medeniyet değil, bir yaşam hakkıdır.

Medeniyet yazı ile devredildiği açısından, mutlaka her birey kendi yaşamını, kendi algısı ve fikirlerini gelecek nesle aktarmak isterse, gerçek görevini yapmış olur. Eğiticinin en son aşaması, insanların kendi kendisini eğitmesini sağlamaktır.

Yaratılışın kuralları vardır ve buna uyan, bunların üzerinde olan kişi, zaman ve yaşam içinde sıkıntılardan kurtulmuşlardır. Bir hekim sağlık açısından fizyoloji ve fizyopatolojiyi tanımlayarak, bireyin kendisine uyan, kanıta dayalı, veri ve izlem ile yaklaşmalıdır.

Prematürelere yaklaşım, varlığı doğum ile oluşanlara mutlak olması gerekenlerdir, bu açıdan yaşam hakkı mutlak sağlanmalı, sağlanmıyorsa sevk edilmelidir.

Zaman bir süreçtir, akar gider, bu açıdan izlem önemlidir. Bir geziye çıkarken, yağmur olasılığı için tedbir alan kişi ıslanmaz.

Yaşam boyutunda, önemli olan zaman diliminde yapılan hataların tazmin edilmesi, affedilmesi için bireylerden rıza alınması ile ancak olabilir. Zarar ve zulüm yaptığımız kişi ancak sizi affedebilir. Genel tövbe etmenin anlamı olamaz, bir toplum değil, zarar yaptığımız kişiye tazminat ödemelisiniz. Mahkemeler bu açıdan hakları dengeleyebilecek yapıda olmalıdırlar.

Hekimlikte tedavi garantisi verilmez, ama tıbbi bilgi ile insancıl yaklaşım ve sonuna kadar empati yaparak, hasta ile güven ve saygı içinde onurlu davranmalıdır.

Hakikat, hak edenlere göre yaklaşım gerektirir, adalet de hak edilişe göre gerekeni, hakkı vermektir. Bu açıdan, birisi bir işi ucuz diyerek, başkasının zararda olmasına

göz bile yummamalıdır. Bedava değil, destek ve yardım boyutu, geleceğe akması açısından önemlidir.

Sahip olduklarınıza bakarak, hak edip etmediğiniz, gereken bedeli ödenip ödenmediği, sevgi temelinde saygı ve insanlık oluşturup oluşturmadığına bakarak saptanmalıdır. Yaşam kısa değil, uzun, tüm yaşam boyutunu içine alacak şekilde, güven, sadakat, doğruluk ve özelliğe saygı ve hürmet yaklaşımı içinde olunmalıdır.

Yenidoğan Yoğun Bakım ekibinin temel yaklaşımı sevgi içinde olmaktır, empati yapmalı, insanlıkta gelmelidir, bu şekilde tıbbi bilgi ve beceri doğal oluşur.

Yaşamın devamlılığı söz konusu olacağı için, gelecek nesillere miras olarak, mal ötesinde, sevgi ve nimet ve güzelliklerle örnek olacak hatıralar bırakmak gerekir. Bu bir çabadır, etik ve insanlık çabasıdır.

Yaratılış bize bilgiler sunar, alternatifleri gösterir ama algılamaz isek, doğa felaketlerinde olduğu gibi, zaman içinde tahribat kaçınılmazdır. Tarih örnek alınmalıdır, bize nimetler örnek, olumsuzluklarda ibret olmalıdır. Bunlar bizi yöneltmiyor ve ders olmuyor ise, tarih tekrarlar ve yaşam tarzlarımızda mutluluğu kaçıırız.

Bir hekim insanlığını algılamaz, empati yapmaz, kendini robot gibi hissederse, hekimlik yapmaması, kendisi için daha iyisi olacaktır.

Yaratılışımıza bakınca, çocukluklarda gördüğümüz, genel bir sevgi ve anlayış vardır. Hırslanmanın anlamı olmuyor, çalışmak, devamlı değer yürütme çabası ve insanlıkta kalmak amaç olmalıdır.

Bir insan yardım değil, reklam amacı ile yaklaşım yaparsa, bir noktada gerçeklik ortaya çıkar ve iyilik değil, kötü arkadaşlar edinir. Bazı yardımların toplumda olumlu etkisi olmadığı gözlenmektedir, temeline de bakınca, bunun reklam amacı ile olduğu, toplumsal etkisi olmadığı anlaşılmaktadır.

Hekimlikte bazı boyutlar ilaç değildir, bunlar üzerinden yaklaşım yaparak, çeşitli gıda takviyesi denilerek, gereksiz vitamin yüklemelerin anlamı olmayacaktır.

Bir insanın niyeti insanları kullanmak ise, görünüşte insanlık gibi gösteriyorsa, bundan kaçınmak gerekir, kötü arkadaş, zarar ve zulme götüren olabilir.

Bir kişi tok iken, imkanı da varken, aç olanları dikkate almaz, dışlarsa, toplumsal barış sağlanamaz. Toplumda asgari ücret, tek bireyin yaşam için gerekli yiyecek ve geçinme indeksidir. Bu ücret ile zenginlik değil, yaşam boyutunu sağlar. Her bir statü için, ekstra gelir verilir.

Bir hekim prematürelere ilk planda belirli sıvı verir, ancak gereksinime göre arttırmalıdır, azaltılması değil, sıklıkla artış öngörülür. Nöbet ve hemşireye hasta bakımı açısından bunu aktarmalı ve katkı sağlamalıdır. Başkalarına da bilgiyi paylaşmalıdır.

Bir alim, hoca bilgisini paylaştıkça, yeni insanlar yetiştirdikçe anlamı olur. Bilgisini paylaşmadıkça bir anlamı da olamaz.

Bir insandan beklenen insan olarak insancıl davranmasıdır. Etik ilkelerde olmalı, hata yapabilir ama zarar ve zulüm üzerinde olamaz, yaşam bu Evrende olduğu, ancak yaşamın sonrasına insanlık bırakmasının önemini kavramalıdır.

Hekimin temel görevi, sağlık üzere insanın kişiliği ve şahsiyetine saygı, insanlık üzere olmaktır, bireyin bağımsızlığı ve rızasını temel almalıdır.

Bir kişi insanlık üzere ise, eşi de yoldaşı da aynı davranış içindedir, aksi olması ile zaten geçinememez ve ayrılırlar.

Bir yaratılışa inanan kişi, örneğin yerçekimini kabul eder, buna göre davranır. Yaşamında hayal, rüya ve fantezi içinde olamayan kişi, işin aslına uygun olarak kabul edecek ve gerçeklikte olacaktır.

Bir hastaya ait veri ilk önce yorumsuz verilir, arkasından ise yorum yapılır. Bir prematürünün gebelik haftasına göre yorum yapmak gerekir, ayrıca izlem ile bu netleştirilmelidir.

Bir kişi tamamen ve sonsuz olarak bilime dayanmalıdır. Bir hekimin buna dayanmaması onu hekimlik dışına itecektir.

Bir kişi amacına göre güdü ve metodunu saptamalıdır, vatan savunmasında yaşamı feda etmek bir sonsuz yaşamda öne çıkar. Bir baba veya anne, çocuğu için, onun yaşamını kurtarmak için, canını feda edebilir. Bu bir yaratılış ve var olma açısından üstün olanı benimsemektir.

Sağlık boyutunda, önce annenin maskeyi takmalıdır, çünkü anne bayılırsa çocuğa yardım edemez. Bu nedenle bulaşıcı hastalıklarda ilk korunması gereken sağlık elemanıdır, yoksa hastalara bakacak hekimler, uzmanlar kalamaz.

Bir vatan savunmasında, temel ilke, biz ölsek bile arkamızdan gelecekler vardır diyerek, hattı bırakmazlar. Bu onların canına feda olsa bile, düşman tüm halk yerine sadece sayılı kişiyi öldürmüş olacak, başarılı olamayacak, ele geçiremeyecektir.

Bir kişi kendi nefsinden, kendisinden başkasına sorumlu değildir. Yaşamda tüm bireyler size öğüt, öneri, danışmanlık yapar, ama kimse size emredemez.

Hekim sorumlu ise, hastaya bakan, müdavi hekim olarak yaklaşmalı, danışmanlık alabilir ama konsültan sorumlu değil, ancak danışmandır.

Bir mahkeme suç yaklaşımı emir ile yapılmaz, bu açıdan yapan doğrudan ceza görür.

Yapılan eyleme suç kapsamında ise kızılır, ama bireye kızılmaz, ona öğüt ve tavsiyelerde bulunurlar, rıza kendilerindedir. Bir kişi insanlığın gereği olarak tüm canlı ve cansız varlıklara saygı ile yaklaşmalıdır, onları nimet boyutuna getirmeye çalışmalı, ancak zorlama yapmamalı, suç kapsamında olanları zararı önlemesi ancak kabul edilebilir olabilir.

Bir hekim, uyguladığı tedavinin faydalı olduğunu ancak hastanın algılamasına göre söyleyebilir, tıpta zorlama olmaz, gereksinime göre davranmak gereklidir.

Bizler, yaratılmışa göre yaşarız. Balık suyun içinde yaşar, biz kara ikliminde yaşarız. Bu açıdan her boyut, kendi doğasına göre yaklaşımı gerekli kılar. İnsanlıkta olanın da gelişmesi ancak sevgi ile olabilir.

Estudamyenidoğan

Bir insan, ne vaziyette olursa olsun, etik ilkelerde, yaratılışa uygun davranmalıdır. Dağ başında olsa bile elindeki çöpü doğayı kirletecek şekilde atamazsın, uygun, çözünebilir boyuta getirilmesi gereklidir.

Bir hekim yaklaşımlarda hırslanması kabul edilmemeli, Tıbbi bilim hastadan elde edilen verilere göre yaklaşımı gerekli kılar. Doğa üstü bir boyut olamayacağı algılanmalıdır.

Bir insan hangi boyutta olursa olsun, kardeşlik temelinde, hoşgörü içinde ve ilişki ile iletişimlerde yaklaşım yapılmalıdır. Zararı önleme yaklaşımında bile, öğüt verme boyutunda olmalıdır.

Bir destek yaparken, desteklediğinizin insanlıkta olması gereklidir, yoksa zarara destek olursanız. Bir boyutta insanlar kendi davranışlarından sorumlu ise, yaptığı desteklerden de sorumludur, zorlama kabul edilmediği ve yaptırılmadığına göre, her desteğimizin dayanakları dikkatlice irdelenmelidir.

Bir hekim, hastaya bakan, müdavi hekim, konsültan önerisini, hastaya bakarak reddedebilir. Destek ancak fayda üzerine ise yapılabilir. Bu açıdan emir Tıpta geçerli olamaz, öneri verecek olan hastadır.

Bir eylemin, dayanağı ve gerekçeleri önemlidir, insanlıkta olmalı, nimet yaratmak ve birey rızasına göre olmalı, öneri ve tavsiye boyutunu geçemez, zorlama kabul edilemez.

Bazen insanlar kendisine de eziyet edebilir, neden yapamadım diye zorlar, tüm gerekenleri yapmış ve tedbiri almış ise, komplikasyon suç kapsamında değildir. Bir kişi yaptıklarını irdelemeli, kendisini suçlayacak veya suçsuz kılacak boyutta değil, gerçekte kalmalıdır.

Hekimlikte her ölen için, mortalite toplantıları yapılır, burda suçlama değil, en detay irdelenir, tekrarlama veya örnek alınması açısından tıpta önemli bir eğitim yoludur.

Bir kaza olduğunda, araba firmaları incelerler ve tekrar olmaması için inceleyerek, gerekli arabada değişikliği veya yoldaki yapılanmayı düzeltirler. Kaza en önemli bir veridir. Zararda ders alarak, olumlu boyuta ulaşırlar.

Anayasa dahil tüm yasalarda, sonucunda suç oluşacak bir boyut varsa, verilen emir bile olsa yapılmaz. Amaç ve güdü iyi niyetle bile olsa, süreçte zarar ve zorbalık oluşuyorsa, devam edilemez, devam eden sorumlu olur, cezayı hak eder.

Bir veriyi farklı ve hasta zararına olarak yorumlayan kişi, Yenidoğan Yoğun Bakımda, kim olursa olsun, irdelenmeli ve zarar olan bir boyut, zorlama ile bile olsa yapılamaz. Kusan bir bebek beslenemez.

Bir kişinin zarar oluşturmaması, bir hekimin hastasını kaybetmesi ile içine düştüğü

Bir insan, bilerek, aldığı uzmanlığın gereği olarak, yaşamında insanlık boyutları yapıyorsa, o toplumda öldükten sonra da anılır. Olumlu olanlar örnek olarak anılırlar, bir ders olarak tekrarlanırlar.

Yenidoğan Yoğun Bakımda çalışan ve insanlık üzerinde olan bir hekim, aradan geçen yıllar sonra, prematüre büyür, evlenir, çocuğu olur ama onu yaşamını sağlayan hekim her zaman, insanlıkta örnek olarak anılır.

Estudamyenidoğan

Bir iyilik yapınca, onu bilen çıkmaya bile, diktiğiniz ağacın meyvesini yiyen kişi doğrudan bilmese bile dolaylı olarak bilecek, mutlu olacaktır.

Bir yaklaşımda, olası sorunlar oluşacak şekilde gereken tedbirler alınır, ama uygulanma ancak olay olduktan sonra yapılır. Bir kaza olasılığına göre tedbir alınır, bir prematüre doğması diyerek gebelikte tedbir alınır ama prematüre doğmaz, başarılı olunmuş ise, bebeğe göre yaklaşım yapılır.

Sepsisten korunma ile sepsis tedavisi farklıdır, bu açıdan prematürelere yaklaşımda oluşacakları önceden önlemek, tedavi etmekten daha faydalı olacaktır. Bir hastalık ortaya çıkıyorsa tedbirler yetersiz demektir. Aşı yapılır ve başarılı olunursa, çiçek ortadan kalktığı gibi diğer bulaşıcı hastalıklarda önlenir. Yapılmaz ise hastalık salgın olup, ölümler görülecektir.

Başarı veya başarısızlık bir sonuçtur, ama başarı nedir veya başarısızlık nedir bu felsefe boyutudur. Hekimlikte başarı sağlıklı olmayı temin değil, insancıl yaklaşım, izlem ve hasta onuruna göre yaklaşım demektir.

Hekim yaratılışa göre, tıbbi bilimlere göre yaklaşır, tedavi etmesi ile bir tanrıçalık rolü oynamamalı, bilim içinde kaldığının bilincinde olmalıdır.

Sağlıkta garanti sadece bilimsel yaklaşım, insancıl boyut ile empati ve onurlu yaklaşım demektir.

Bir ilişkide korunma önemlidir, bunun çözümü de bilim temelinde, ortada zarar olmaması ile sağlanır. Farklı düşünceleri, suç ve ceza olarak görmemeli, zarar olmadan suçlama da yapılmamalıdır.

Ortada kesin bir suç olmaz ise, farklı görüşlerin olması, özellikle bilimsel toplantılarda doğaldır, bu ilişki ve iletişim açısından suçlama ile değil, bilim temelinde anlaşma ve geçimsizlik değil, ilişkilerde korunarak yapılmalıdır.

İnsanların birbirleri olan ilişkilerinde sorun olunca, araları düzeltmenin temel boyutu, birbirleri ile etkin ve doğru iletişim ve ilişki olmamasından kaynaklanır. Anlaşma ve korunma yapısında olunmalıdır.

Bir bardak su içerek, susuzluğunuzu giderebilirsiniz, ama halen sorunlar var ise, daha fazla su içmesi olanaklıdır. İhtiyaçlara göre gereksinimler saptanmalıdır.

Hekimlik mesleğinde mucize değil, daha önce tıbbi bilgilere göre yaklaşımı öngörmeyi gerekli kılar. Değişken olan, bireye göre yaklaşımın uyarlanmasıdır. Gerekliğe göre tıbbi yaklaşım yapılır.

Bazı durumlarda, santral venöz basınç yaparak, sıvı yüklemesi yapılır, basınç artması, fazla verildiği anlamı taşıyacağı için, normal seviyeye ulaşınca kesilmelidir.

Bazı insanlar büyü ile iyileşeceklerini sanırlar, plasebo etkisi ile medikal yaklaşım karıştırılmamalıdır. Ağrı kesme tam değil, ancak yüzde yirmibeş oranında bir azalma sağlar, ayrıca ağrı kaynağı da devam etmemelidir.

Hekimlikte plasebo etkisi ile, bazı yaklaşımların oluşturduğu endojen hormonlar ile özellikle ağrı azalma olur, kanguru metodu ile emzirme ile daha iyi beslenme

Estudamyenidoğan

ve besinden yararlanma olabilir. Bu doğal yapıyı büyü şeklinde ele alınması bir yanılgıdır.

Bir çocuk yere düşünce, ağlar, ama anne öpünce geçer denir. Bunun nedeni oluşan, seratonin, dopamin, endorfin gibi hormonlar ile ağrı geçer. Bu çocuğun sevgi algısı olursa oluşur.

Bir kişi bilim üzerine derinleşince, birçok açıdan daha etkin ve daha gelişimsel boyutta olarak örnek olabilir. Bilen kişi devamlı kalıp içinde kalması beklenmez, bir değişim, gelişim içinde olması ile gerçek eğitsel boyutta olması arzu edilir.

Hekimler arasında toplantılar, yaklaşımlarda daha bilinçli, daha fitopatolojiye uygun, gelişim ve değişim içinde olmayı sağlamalıdır. Tecrübeli uzmanların bu açıdan öncü ve değişimci olması beklenir.

Bir kişi ömrü boyunca devamlı prematürelere bakmış olabilir, ama bu hekimlikten devamlı gelişim beklenir, aynı metotları teknolojik gelişim içinde yapması beklenmez.

Bir insanın insanlık dışı olması, etik yaklaşımda olmaması, zarar oluşmasına olanak sağlaması ve zorlaması ile beşeriyet sıfatını dışlamış olmaktadır. Bir bireyin sevgi temelinde olması, olmasa bile başkasının yaşamı ve davranışlarına suç olmadıkça karışmaması temeldir.

Bir hekimin genel ahlak, etik yaklaşım boyutunda olmaması, hekimlik dışında, toplum içinde bile insancıl yaklaşım dışında olması, meslekten men olmasına neden olur.

Bir hekim, prematüreye bakması için, sevgi içinde, sabırla ve ısrarla bilimsel boyuta olması ile ancak ünitede olabilir.

Bazı yaklaşımlar kesinlikle insanlıkta yasaktır, her yaşayanın yaşamı bizlerin algısında değil, yaşamını sonlandırma kararını hiçbir birey, mahkeme veremez. Yaşama karışmak insan olarak haddini aşan bir boyuttur.

Can kutsal ve kimsenin karışma boyutunda değildir, yaşamın sağlanması, hekimlikte temel unsurdur. Yaşama veya yaşamama kararını kimse veremez, hekimlik tümünden onurlu ve sağlıklı olması için çaba göstermelidir.

İnsanlığın gerekliliği, yardımlaşma ve desteğin insanlık üzere olmasıdır, zulüm, düşmanlık ve zarar üzerine olmak, emir ve zorlama olsa bile yapılamaz. Yapan kişi suçlu kabul edilir.

Bir kişi bilimsel yolda ise, elde edeceği olumlu olması beklenir. Hayal ve fantezi içinde olanların ise başarılı olması bir tesadüfe bağlı olacak, oranı da çok düşük gözlenecektir.

Hekimler, tedavi değil, hastaya göre bilimsel yaklaşım ile fizyopatolojinin önlenmesi çabasında, hasta yaşamını kaybetse bile, başarılar kazandığı söylenebilir.

Bir hasta sepsisin önlenmesi ve tedavi edilmesine karşın, oluşan çoklu organ yetmezliği ile kaybedilebilir, ama elde edilen başarı, diğer hastalarda da kullanılabilir.

Bir prematüreye yenidoğan yoğun bakım ünitesinde çalışabilecek kimseler ancak bakım yapabilir. Yeterlilik zayıf olursa, doğrudan sevk etmelidir.

Sağlık yaklaşımlarında hastanın sorumlusu, hastaya bakan, müdavi hekimdir. Konsültan, danışman niteliğindedir ve hekime önerilerini sunar.

Bir hastaya müdavi hekim varken, diğerleri karışamaz, ancak uzmanlık ve yetkinlik uygun olmalıdır.

Bazı kişiler, bilim üzere olduğunu söylerler ama yaklaşımları, etik dışı ve insanlık boyutunda değildir. Bilim insanlık dışı yaklaşıma onay veremez.

Bazı kişiler hekim olabilir veya diplomalı olmadan bazı kurslar görmüş olabilirler, tüm yaklaşımlarında, bazı yasaklar kurarak insanları kalıba sokmak isterler, peşin sevgi dışında olana, benlik üzere olanların yaklaşımlarının tıbbi kabulü, etik ilkelerde olduğu tensip göremez.

Bazı yaklaşımlar vardır, bazı ilaçlar, uygulamalar, bunların bilimsel olmadığı, sadece bazı etkileri olduğu için kullanılmaktadır. Bilim ispatı gerekli kılar, bunlar sadece sübjektif algılardır ve bunların bilim için olduğunu söylemek bile hekimleri meslekten dışlar.

Bazı yaklaşımların tarihsel boyutu vardır, ancak medeniyet bunları reddeden değil, geliştirip, değiştiren daha olumlu şekle sokandır. Bazı ilaçlar çok eski kaynaklıdır, zamanımızda ise bunların etkileri daha etkin ve verimli hale getirilmesidir.

Aspirin çok eski bir ilaç olarak söğüt dalının kaynatılması ile elde edilmiş olsa da zamanımızda doza göre farklı etkileri gözlenerek, bu ilacın etkisi ve kullanım boyutları çeşitlenmiş ve değişmiştir.

Bir ilaç, zamanla gelişip, değişir, ancak zamanla modern yaklaşım yapılması gerekir, eski tarihsel değil, etkin ve daha bilimsel yaklaşımı gerekli kılar.

Zarar ve zulüm yapan ile dost olmaz, sizinle menfaat için birlikte iken, derhal tam ters olabilir ve çok ağır bedel ödeyebilirsiniz.

Sağlık ve sıhhatli olmak, bireyin insanlık ve etik ilkelerde olması, sevgi boyutunda olarak, hürmet gösterilmesi ile olacaktır. Her ilacın zararlı olabileceği algı ile, onu bireye göre faydalı şekle sokulması gerekir.

Kalıp içinde olan, emir altına olan hekim, bireye göre davranışta bulunamaz, kısaca hekimlik yapamaz. Bu nedenle temel hasta ve hasta verileri olmalıdır.

Bir insan aklını kullanmadan, beceri ve bazı yaklaşımları yapınca, onun artık insan değil, bazı hayvanların sıfatı ile tanınırlar. İnsanlarda da insana benzer hareketlerde bulunan maymundur. Düşünmeden taklit yaparlar, şehvetle, cinsel dürtülerle yaşayanlar, benlik ve zarar boyutu ile yaşayanlar olmaktadır.

Bazı kişiler, Tıp Diploması ve hatta uzmanlığı olsa bile, bireye, özellikle prematüreye insan ve kişilik yerine, bir eşya gibi kabul ediyorsa, onun hekimlik yapmaması gerekir.

Bir davranışın insana yakışır olduğu söylemek için, insanlık yolunda olmalı, etik ilkelerde olarak, çabalarının bir değer yaratma amacında olması, nimetler peşinde koştuğu da gözlenmelidir, hayvan sıfatı insana yakışmaz.

Etik boyutun neresinden bakılırsa bakılsın, sevgi ve insanlık üzere olacağı için, nimetle yaşar. Maddî ve manevî çıkar denilerek hakları vermeyen için, kötü işler yapanlar için ise nimetin bile lezzetine varmaz.

Hekimlikte, bireye saygı temelinde, hürmetle onun başta yaşam, varlık hakkı olmak üzere tüm haklarını talep bile etmeden sağlamak, izlemek ve insancıl yaşamını temin etmek olmalıdır.

Bir birey nereden ele alırsa alsın, etik boyut oldukça, doğru yola ulaşacaktır. Bir yere ister Tüm Dünyayı dolaşarak varın, hedef doğru ise ulaşırsınız.

Bir bilgiyi bilmek değil, o bilim üzere davranmak, yaşamı onunla sağlamak gerekir. Etik ilkeler daha önce belirlenmiştir, bu açıdan onu bir yol gösterici olarak algılamalıdır. Zarar dokunmasın demek, her olgu ve duruma göre saptayacak kişi insanın kendisidir.

Hekim, eğitim aldığı, tecrübesi olduğu üzere olmalı, Yenidoğan Yoğun Bakım uzmanı da buna göre davranmalı, ancak her bireyin farklı, özel ve özgün olduğu için buna göre yaklaşım yapmalı, kalıpcı davranmamalıdır.

Birçok kişi farklı söyleyebilir, ama gerçek olguda, vakanın verilerindedir. Bu nedenle kalıp, kitap, bilgi değil, bireyin bize ifade ettikleri kanıtlar önemlidir ve gerçektir.

İnsan kim olursa olsun, her bireyin yapısına göre etkileşim olacaktır, o halde yaşamda fiili yaptıkları suç kapsamında olmadıkça karışamayız. İnanarak, bilerek değer yaratanlar, sanat üretenlerin korku duymamaları gerektiği ifade edilmektedir. Toplum bu bireyleri özellikle desteklemektedir.

Bir hekim, her bireyin farklı olduğunun algısındadır ve kim olursa olsun, yapısının ve rızasına göre yaklaşım yapar, temel tedavi değil, korunması, gözetilmesi ve sağlıklı olmasıdır.

Yaşanacak süreçte, bireyler kim olurlarsa olsunlar, korkmamaları ve mahzun bile olmamak için, sevgi ile, inanarak yaşamın gereğini yapar, etik ilkelerde olursa buna ulaşırlar.

Bir yaklaşımda tanrı boyutu oluşturunca, kendin ile ikilem, düşman veya şeytan ile yapılandırıldığında üçleme oluşur ki, en sık inançlarda rastlanır. Bir başka boyutta, tanrı ve bize ulaşan bir veli ve şeytan ile üçlü halka kurulur.

Yenidoğan Yoğun Bakımından kim sorumludur denilince, ekiptir, ekibini bölünmesi felaket ile sonuçlanır. Bir bedeni yapan organlar gibi hepsinin işlevi vardır, beyin el ve ayaklar olmadan bir iş yapamaz. Hepimiz birimiz ve birimiz hepimiz için geçerlidir.

Bir tanımlamada madde varsa, karşı madde olmalı, bunun etkilediği olmalı, kısaca üç boyut en azından tanımlanır. Tanrı varsa, karşı madde (şeytan) olmalı, tanrının ilettiği olmalı (melek) ve insanın kendisi oluşmalıdır. Ancak eğer Yaratılış tanımında olur ve sevgi boyutu olunca, kendimizi tanrıdan uzaklaştıramayız ve tek yapı tanımlanır.

Bir sağlık elemanın uygulamaları ve yaptıkları boyut ile öne çıkar. Teorik değil, beceri açısından etkin ve verimli olmalıdır.

Estudamyenidoğan

Hekimin, tıbbi bilim açısından devamlı gelişmesi ve ilerlemesi önemlidir. Bu yaşam sonuna kadar devam edeceğini de algılamalıdır.

Bir eleman, yaptığı işin etkisi ile bilime inancı artmalı ve yaklaşımları ile bir bakım sevecen ve gurur duymalı ama abartmamalıdır.

Bazı durumlar da kazanç boyutuna bakılmaz, sadece insanlık açısından irdelenmelidir. Sevgi kazanmak ve bunun sonucunda taktir olmaması bile kendi bilincinde yaptığı ile gurur duyması önemlidir. Eylemler insanın kendisine önce katkı sağlamalıdır.

Hekim acil canlandırma eylemlerinde, sokak ortasında, sadece kendisi olduğunun bilincinde olarak, kendine güvenmeli ve dayanmalıdır. Umutla yaklaşmalıdır.

Bir sevgi oluyorsa, bu kendini etkiler ve buradan da topluma yayılır. Nefret ise başta bireyi toplumda izole eder, yok eder.

Bir kişi şiddet ile yaklaşırsa, karşısındaki tepki de şiddetli olur, sevgi ile yaklaşırsa da yumuşak cevap alınır. Etki karşısında tepkiyi bulur, bu açıdan reaksiyon yapılarına göre dir.

Hekim öncelikle karşıdaki dirence göre yaklaşım yapacağını bilir ve nefes verirken bile kaç cmSu basınç ile verdiğini daha önce tecrübe ile bilmelidir.

Bir birey bıçak kullanıyorsa, keseceği şeyin şiddetini aşacak kadar güç kullanmalıdır, fazla ise alttaki kesilir, az ise meyve bile kesilemez.

Bilim üzere olan kişi, her uyguladığı bilimin tasdik edilmesidir. Birey başta kendi yaşamı ile bunu aktifleştiren ve değişimi yaşatan boyut olmaktadır.

Prematürelere canlandırma sırasında tam yüzde yüz oksijen vermek yerine, oda havası vermenin daha iyi olması, fizyolojik açıdan daha etkin, verimli ve tahribat yapmadığı gözlenip seçsen olmuştur. Bilim teorik değil, uygulama neticesinin gerçekliğini tanımlar.

Bilim dışı olan bir boyut olamayacağı nettir, bilim dışı gelenlerde bile bilinmeyen bir detay olduğu kesindir.

Bilim, farklılık ve değişim ile gelişir ve ilerler. Bunun algısı içinde olmalıyız.

Her olgu farklı olduğu için, öngörülen boyut gerçekleşmiyorsa, bu durumda bilimsel bir yaklaşım yapılmalı, kısaca bilime yeni bir katkı sağlanmalıdır.

Bir boyut olmayınca, hemen sinirlenme değil, tıpta olguların farklı olduğu, bize bir bilimsel katkı sağlayacağı algılanmalıdır. Bilen kişi, uygun yer ve zamanda görürse, olanaklı olabilir, bilimde kapı açılır.

Bir sıkıntı yaşarsak, onu kaldıracak yaklaşımları yapmalıyız. Sorunlar, insanın gelişmesi, ilerlemesi bir bakıma sınav gibi başarılı olması için bir aşamadır.

Hekimlikte sorunlu hasta, bilimin gelişmesi anlamına gelir, daha geniş çalışma, daha çok bilimsel olmayı gerekli kılar, bizleri gelişme ve ilerlememizi sağlar.

Bir sorun yaratılışın bir sonucu ise, onu aşmak, bilgiyi, tecrübeyi kazanmak demek olacaktır.

Bir insan sadece bu evrende yaşayacağını düşünür ve buna göre yaklaşır ise, en azından sevgisizlik boyutu ile yoklukta olacaktır. Evladın olmasa bile, bir sevgi boyutu ile bunun yansımaları ile devamlılık sürecektir. Zarar ve zulüm yapıyorsan, sağ olsan bile toplumda ölü gibi yokluğun söz konusu olacaktır.

Bir hekim, yaşamı dışında bir boyut yok diyorsa, yaşattığı prematürelerin yaşam boyutu olacaktır, dolayısıyla yaptıklarının devamlılığı, değişimi söz konusu olacaktır.

Bazı kişilerin Dünyada bile varlığı bilinmez iken, bazıları ise fikir, yaptıkları ve felsefeleri ile yaşamın ötesinde anılır ve devam ederler.

Bir sağlık elemanı, yapması gerektiğine inanmasına karşı yapmaz ise, elini yıkayıp temizlemezse, hastanın enfekte olmasının vebalini yüklenmelidir. Acil yaklaşımlar dışında temizlik yapmayan, önce kendisinin bulaşmayı önlemesinin gerektiğini de ihmal eden kişi olmaktadır.

Hekim, hastadaki gelişmelerin bilimsel boyutta, tıbbi gereksinimlere göre olacağına inancı tamdır. Bunun aksini düşünen kişi sağlık elemanı olamaz.

Bir sağlık elemanı steril olmayı önemsemeli, bu açıdan tüm tıbbi malzemelerin steril olmasını önceden sağlamalı, diğerlerini uzak tutmalıdır.

Yaşam bir oyun değildir, ancak çocuklar erişkin yaşamı için eğitimi oyun ile öğrenmelidirler. Toplumsal boyutta da birliktelik amacı ile, yakınlaşma ve yaratılışa şükür anlamında varlığın kavranması açısından eğlenceler, oyunlar oynanmalıdır.

Sağlık eğitim boyutunda, örnek olarak modeller ve arkadaşlarının model olması ile yapılan yaklaşımlar daha faydalı olmalıdır. Ancak elbette zararlı olunmamalıdır.

Bir eğlence, ancak yapılan yaklaşımlar ve nimet oluşturduktan sonra şükür amacını taşımalıdır.

Bir insan elbet ölümü istememeli, yaşamayı arzu etmeli, ancak yaşam boyutunun insanlıkta olması dileğinde olmalıdır. Yaşam arzu edilen çıta çok yüksek tutulursa, insanı tatmin etmez, ama mevcudun iyileştirmesi şeklinde olursa, ilerleme ve değişim yaşanır ve insanı mutlu kılar.

Hekimler bir bakıma Azrail ile kavgalıdır ama, burada önemli olan, yaşam veya yaşamak ötesi, insanlık boyutudur, sağlığın hastalık oluşmadan korunma ve gözetilmesidir.

Bir sağlık kuruluşu sağlığın korunması için tüm ekip olarak yaklaşım yaparsa, toplumda her türlü hastalık oranları düşecektir.

Bir kişi eğer geleceği biliyorum diyorsa, başkası olmasa bile kendini kandırıyor. Bir bilim insanı bunu yapmamalıdır, yapması bilim dışına iter.

Hekim hastanın sağlığı iyi olsa bile, bunu gelecek açısından bir garanti boyutu olarak ele alamaz.

Birçok kaza öncesi, kişilerin kendilerinden çok emin oldukları gözlenir. Emin olmak, kazaya bir bakıma davetiye çıkarır.

Yaşamda zamanlar eşit değildir, hormonal bir döngü vardır. Bu açıdan uyku ile uyanık olma zamanları karıştırılmamalıdır.

Gece hormonların düşük düzeyi nedeni ile kalp ve fizyoloji yavaşlar, bu açıdan gece 3-5 arasında kalp atımı düşük olan kişi için güvenlik tedbirleri gerekir. Aynı durum prematürelere içinde önemli olduğu bilinmelidir.

Bir kişi, her zaman vücudumuzun aynı olmadığının algısında ve farkında olmalıdır ki buna göre yaklaşım yapılmalıdır.

Yaşamında bir boyutu görerek, insan ona hayran olabilir, ancak farklı şeyler önüne çıktıkça hayranlık değişecektir. İnsan yetersizlik boyutunda olduğunu kavrayınca, güçlü olana hayranlık değil, gerçek boyutu algılamalıdır.

Bir asistan, hocasının bilgi ve becerisi ile onu yüceltme yerine, onun gibi olmaya çalışmalı, didinmeli ve onu örnek almalıdır.

Bir kişinin temel hayranlığı yaratılış üzerine olmalıdır. Bilimsel ilerleme kaydettikçe bu hayranlığı artmalıdır. Gerçeklik üzerinde olmalıdır.

Birbirinden farkı yoktur insanların, bu açıdan iyilik ve güzellikte olanın yeri ayrıdır. İnsanlar doğaya hakim olması ile değil, onu geliştirip, güzelleştirmesi ile hakim olduğu söylenebilir. Doğayı bozan hakim değil, mahvedendir.

Hekim her prematürenin kilosunu aynı olabilir ama farklı olduğu algısındadır ve ayrıca etik yolda olan, insanlıkta olan hekimlerin toplumda bilimsel boyut ile önceliği olmaktadır.

Bir yaşam, bir süreç olup, bu arada geçen boyutta, sevgi dolu ve insanlık üzere olmak sağlık elemanının bir yaklaşım boyutudur.

Bir hekimin başlıca görevi, önce kendisi, sonra toplumu uyarmalı, sağlıklı olmaları için çaba göstermeli, dinleme veya dinlememe değil, bireysel çaba göstermelidir. Hekimlerin bir görevi de öğüt verme, uyarma ve eğitimidir.

Hekim her olgu, her prematüre için ekibi ile konuşmalı, durumu irdelemeli ve bir tıbbi eğitim gerekçesi haline getirmelidir.

Her olgu bize bir hoca, eğitici ve bilimin gerçek boyutudur.

Bir kimse yaratılış hakkında yalan ve uydurma şeyler söylerse, artık onun güvenilirliği değil, insanlık boyutundan da dışlanmalıdır. Bazı kimseler yaratılış konusunda, özellikle gelecekler konusunda bilgi sahibi olduğuna da inanmakta, sanki kendisine, uzaydan yıldızlardan bilgi gelmektedir. Bu aldanmadır, elbet.

Bazı hekimler, sanki kendileri yapıyor gibi, tanrısal boyut veya bir özel bilgi olduğu yanlışına girerler. Olan sadece tecrübe ve öngörü iken, bunlar bilmek değil, varayımıdır.

Bilinmezi bilmek olanaksızdır, gelecek kimsenin boyutunda değildir. Bazı veriler ile tahmin yürütülebilir ama kesin denemez. Hava raporunda yağış yok derken, deli gibi yağış ile ıslanırken, belgelerde yağış olmadığı belirtilmekteydi.

Bir birey, sert tohumdan nasıl bir ağaç olacağını bilirse düşünemez, ölü gibi görünen su ile çatlar, yaşama atılır. Ölü zannedilen birçok fikirler, yeni kişiler ile canlanmakta, yayılmakta ve topluma hakim olmaktadır.

Estudamyenidoğan

Bazı kişiler için ölü denilen bir yenidoğan, canlandırma ile yaşama döndürüldüğüne bile inanmayan, Hz. İsa gibi mucize yapıldığını sanan hemşire gördüm ve ağlaması ile kendine gelmiştir.

Canlandırma boyutunu bilmeyen kişi için, öldüğü düşünülenin yaşamasını, bir farklı anlamda yorumlayabilir, ancak bunu görünce kendisini bilime ve beceri kazanmaya vermelidir.

Homo sapiens, sapiens, insan türü olarak tek bir genden oluşmuştur. İnsanların tek bir genden oluştuğu genetik olarak RNA düzeyinde başka bir gen yapısı olmadığı ispatlanmış ve farklı tek bir insan yoktur. Hepimiz kardeşiz.

Hekimler, sağlık açısından insanların farklı yapısı olsa bile tek bir türden olduğunu bilirler ve ona göre yaklaşım yaparlar.

Bir gen olarak tek olması, Covid dahil birçok hastalıkta tek türü hasta etmesi de bir ispatlanan oluşumdur.

Bir insan cahil ise, algıları ve yorumları da sübjektif dayanaklıdır. Bu açıdan diploması fark etmeden, büyü ve fantezi yerine bilime inanmak istemezler.

Bir sağlık ekibi, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde adeta mucize yaratarak prematüreyi yaşatması ve sağlıklı olması, büyüme ve gelişmesi oluşturulsa bile, sağlık elemanlarına kızgın olabilmektedir. Gerekçe ise çoğunlukla anlamsızdır.

Bir mucize gören kişi inanmaz, gerçekte ise yaşamın bir mucize olduğunu algılamaz demelidir.

Şeytan dışta değil, insanın kendi düşüncesi ve duygusu ile oluşan zarar ve zulüm kavramı olup, yapan kendisi olacağı için cezayı da birey alır. Birisi beni şeytan zorladı ve onun etkisi ile suç işledim derse, psikiyatriste gönderilir.

Hekim sıklıkla hastaya yaklaşımda sorun olduğunda, ben kitaba göre yaklaşım yaptım der, halbuki bilgi bireye göre uyarlanmalıdır, kitap bir ilke ve kalıp olarak bize ne yapacağımızı değil, dayanağı gösterir.

Kalıp üzerinde olan kişi, gerçeği yakalayamaz ve suçlama açısından hazırdır, ama faydasızdır.

Bir yaklaşım kazanç değil, temelde sevgi boyutuna dayanan insanlık olmalıdır.

Görevlerin yapısı, zorla yapılan olamaz, insanlar hiçbir şekilde zorlamak kabul edilemez.

Hekim olmaktan mutlu olmak değil, hastalara yardım ve sağlıklı olmalarına yardım etmekten mutlu olunmalıdır.

Bir kişi gelecek açısından, gelecek endişesi ile yaklaşım değil, bugün yardım ve desteği yapmalı, bunu yakından her boyuta da yaygınlaştırmalıdır.

Bir kişinin asıl amacı ile gözlenen farklı olabilir. Bu açıdan yargı eyleme göre yapılır. Amaç ve saiki önemlidir, ancak temel zarar boyutu somut veriye dayalıdır.

Hekimler mutlaka bir yaklaşım, tedavi, ilaç vermeden önce, bedeni algılamalıdır, sonra da etkileşimi, izlem ve kanıtlarla yaklaşım yapmalıdır.

Bir boyutta gerçek, hakikati yaşama temel alınmalıdır, bazı yaklaşımlar etkileşime göre bakılmalıdır. Bir ürün elde edilince tohum hakkında kanı ancak edinebilir.

Suç, belirgin oluşan zarar ve zulümdür. Suça niyet etmekte, fikinsel olarak oluşturmada ta kabul edilemez, insanın içini en azından karartır.

Hekimler, gereken tedbiri alırlar, her ilaç bir zehirdir, bunun faydalı olması için belirli bir bilimin bireye yansıtılması ile olasıdır. Bu açıdan veri ve izlemler öne alınmalıdır.

Bir kişi devamlı zarar kavramları içinde ise, düşüncesini de temizlemelidir.

Bir kimse gelecek ve oluşan boyuta inanmıyorsa, bir başka alemde ve ayakları yere basmıyor denilir. Zengin bir kimse fakirlikten bahsetmesi, onun yardım etmemesi ile ilintili olabilir.

Hekim uzman olmasına karşın, masa başında çalışır, hasta ile ilintisi olmaz ise, bu kişinin mesleğini inkar etmesi boyutu tartışılır. Birçok işlerde sağlık boyutu açısından hekimlik gerekir, ama burada kişi benliğini oturtmalıdır.

Bir kişi ölmeden önce öldü denilmesi, onun işlevsiz olması ve zarar ve zulümde olması ile ilintilidir.

Bilim sadece size gelecek değil, ortak toplantılar ile paylaşılmalı, katkılar oluşturmalıdır. Beceri ve bilgileri saptıran ve insanların başarısız olması için yaklaşım yapanların, sonuçta kayıpta olduğu tarihsel bir gerçekliktir.

Bazı hekimler kalıp içinde kalmayı sever, yeni bilgi, yeni tecrübe ve değişimi kabul etmeyebilir. Gelişim üzere değişimde olamazlar.

Bir hekim ömrü boyunca eğitimine devam etmeli devamlı değişim içinde olmalıdır.

Bir insan yaptığı irdelemelidir, anlamı nedir? Kazanç bile dayanağı insanlık ve etik boyutta olmalıdır. Bir değer yaratma boyutunda oluşmalıdır.

Hekimin temel yapısı, etik boyutta insanlara saygı ve hürmet gösterip, sağlık boyutu içinde olmalarıdır.

Bir amaç insanın amacı ve boyutunu tanımlar. Davranışların dayanağı insanlık olmalıdır.

Bir şeyin zarar ve zulme sebep oluyorsa, suç kapsamındadır, kısaca yasak kavramındadır. Bunların, kısaca suçlar yazılı ceza kanunlarında yazılıdır, ama bilindiği için, ayrıca bilgilendirmek gerekmez.

Helal veya haram denilenler gerçekte ise kanunlarda daha basit, zarar ve zulüm yapmak olarak özetlenir. Kural, kalıp değil, düşünce boyutu ile algılamak gerekir. Bize sınırlamak isteyenler kalıplardır, ama birey kalıp dışı olmalıdır, bağımsız ve sorumluluk yiyendir.

Haram denilenlerin sosyal ve gruplara göre algıdan oluştuğu görülmektedir. Faydası olan yemek bile fazla ise şişmanlık, zararlı olacaktır.

Hekimler ilacın zehir olduğunu bilirler, bu açıdan zararı fayda şekline dönüştürecek bilgi ve beceriyi öğrenmeyi meslek edinmişlerdir.

Bir kişi, bunu içme, zehirdir, baktım inceledim derse, doğrudur, hekim onu fayda boyutunu oluşturarak verir, bu açıdan bilgi değil, hekimlik insana göre uyarlama, terziliğidir.

Bir insan elinin uzanacağı boyuta yardım etmeli, desteklemeli ve paylaşmalıdır. Mesai arkadaşları ve komşulardan başlayarak ilişki ve iletişim için yakınlık kurmak insanlıkta kalmak önemlidir.

Bir hekimin en önemli öğrendiği her bireye göre ilacı terzilik yapmak, bu dengeyi fayda üzerinde oluşturmaktır, hürmetle yapmaktır.

Söylenen söz doğru olmalı, kendi aleyhinize görünse bile, bir boyut sonra nimete dönüşecektir.

Bir bilgi ve veri olmadan, doğrudan bakış ile gerçek görülebilir, bir kişiye canlandırmak yapmak için EKG gerekli olmaz.

Prematüreye saf oksijen vermeye karşın morarıyorsa, akciğerler kapantıyor demektir, bunun saf oksijenden olacağı söylenebilir, bu amaçla bu konuda bilgi olmasa bile, yapılan yaklaşımdan elde edilen neticeye karşın, oksijen vermeye devam etmek, gereceği görememektir.

Bir hekim ilacın böbreğe zarar vermesine karşın devam etmesinin bir anlamı olamaz, birisi ona bu konuda uyarması demek, onun hastaya bakan hekim olmamasını gerekli kılar.

Bir fayda oluşursa, bu paylaşılarak, etkileşim sonucunda birçok kişi faydalanacaktır. Bu açıdan bilginin ve becerinin paylaşımı önemlidir.

Sağlıkta, elde edilen olumlu kadar, olumsuzlarda paylaşılır ve bu zararı önler, buna karşında olumlu yayılarak birçok işi yararlanır.

Bilim, bilginin ve becerinin paylaşımı ile yücelir, gelişir ve değişir.

Bir iletişim, ilişki ve iş birliğinin temeli insanlık ve sevgi üzerine olmalı. Bir alışveriş değil, geri dönüş olmasa da sevgi, gülüş yapın, kabul eden çıkmasa da bir etkisi olacaktır.

Prematüreye bakınca, bir el kadar yapısı ile insanı itici olabilir, ama sevgi ile yaklaşırsa, onunla doğrudan cilt cilde temas ederse, arada çok güçlü bağ kurulacak ve bebeği doğrudan da etkileyecektir.

Yaşam kısa denilebilir bu açıdan her şartta ve her fırsatta sevgi göstermekten kaçınmamalı, fırsat fırsattır denilmelidir.

Bir kişi kendi yaşamını yaşar, ortak birliktelik olabilir ama bu bireyin kendi yaşamı gerçeğini kaldırmaz. Burada ancak sorumluluk ve özellik açısından bu daha net olacaktır.

Sağlık biliminde yapılan istatistikler ile etkinlik boyutu tanımlanır, ancak nadir ve farklı yapıda olanlarda az sayıda değildir. Bunların oranı nadir %5, seyrek ise %15 kadar olabilmektedir.

Suç ve ceza kavramında mahkemeler bireye ceza verirler. Bir grup olsa da her bireye etkinliğine göre farklı karar ile ceza verilir.

Bir bilgi fikir verir ama etkinlik için kendinize göre yaklaşım yapmanız gerekir. Adımınızı arka arkaya atarken yürürsünüz, ama yürüme bandımda bir metre bile gitmezsiniz. Amaç gütmeye değil spor olmaktadır.

Estudamyenidoğan

En bilime hakim hoca gelse ve önerilerde bulunsa bile, müdavi, hastaya bakan hekim kararı geçerli, uygulamayı hemşire yapacağı için, bebeğin kabul etmediği, tolere etmediği şeyi veremez, uygulayamaz.

Benim bedenim diyerek, bedeninize, cildinize bazı yaklaşımları yamamazsınız, insan kendisine eziyet etme hakkının olmadığını bilmelidir.

Her bireyin toplumda oluşturduğu bir güzellik, doğruluk ve iyilik boyutu vardır, bunun tam tersini algılama yerine, bu yola sokulmasına gayret edilmelidir. Güzellik estetik, sanat, iyilik, davranış ve bireyin katkısı, dayanışması, doğruluk ise etik ilkeler boyutudur. Bu boyutta bakınca her oluşumun gözlenme olasılığı vardır. *Sağlıkta her olgunun bir katkısı olacağına farkına varmalıyız. Sorunları aşarken bilim boyutunun arttığı ve geliştiği algılanmalıdır.*

Bir şeyin, bireyin olumsuzlukları değil, olumlu boyuta bakarak, bu açıdan irdelenmeli ve kişiyi olumlu boyuta öneri yapmanın önemi büyük olacaktır. Ne kadar az değerlendirdiğimiz farkına varmalıyız.

Bir durumda yorum farklı olabilir, yağmur ıslanıyorum, diğer açıdan bereket olarak bakılabilir. Yaratılışı iyilik boyutuna getirilmeli, yağmuru sel değil, toprağa ve su havuzları şeklinde kullanıma sunulmalıdır.

Bir nöbet süresi istenmeyen olurken, bazı hekimler için, ilişki ve iletişim kurma, sağlık açısından doğrudan etkin olma, bir huzur bulma boyutudur.

Atık sular sorun derken, bunlar artırılarak toprağın sulanması, bereket işlevi olduğu algılanmalıdır.

Sağlık hizmetlerinde ilk girişte elbet uzmanlık ve diploma önemli iken, insanlıktan uzak kişiler için, ekipten çıkarmak, hekimlikte etik dışı davranış nedeniyle hekimlikten uzaklaştırmak, zarar vermesinden ayırmak gerekir. Bu yaklaşımlar mahkeme boyutu ötesinde, meslek kuruluşları ve çalışılan yerlerde geçerlidir.

Hekim devamlı emreden tipte ise, hemşire zarar oluşturanları yapmamalı, daha dikkatli olmalıdır. Uyuşmazlıklarda hemşire daha haklıdır, çünkü hasta ile doğrudan temastadır.

Bir yola çıkarken, hava durumu ve yol durumuna bakılır ama önemli olan yola çıkacak olan araba ve kişidir, ona öncelikle dikkat edilmelidir.

İnsanlar bir yerde çalışmaya başlarken, tüm niyetleri iyi olur, ancak devamında benlik ve nefis araya girerse, tüm amaç ve çaba boşa gider. Her insan eşini bulmak için önce çevredekiler ile değerlendirme yapar. Ama, bunu fiili boyuta ve insanlık dışına getirmesi demek, dışlanma ve kovulma olur.

Sağlık yaklaşımı, özellikle Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitelerinde gece ve gündüz çok yakın çalışılır. Bu iletişim ve ilişkiler etik ve insanlık boyutu olabilir. Farklı boyut tüm çalışmayı bozar. Evlilik durumu bile ünite dışında konuşma ve anlaşmayı gerekli kılar.

Bir ilişki yapısında metot, etik, insanlık ve kardeşlik boyutunda olması zorundadır.

Bazı işaretler insanlara benlik ötesi, bir ayrımcılık, kendilerine öz ve benliği doyuracak bir vesvese, bir endişe ve farklı boyuta sokabilirler, bu onları insanlıktan uzaklaştırır. Düşünce boyutu, insanlık temelinde, doğru, iyi ve güzel, estetik yaklaşımda değilse, etkileşimler insanlık dışına itebilir.

Hekimler tıp bilgilerini insanlık boyutundan çıkarır ve benlik açısından bir yere ulaştırmaya çalışır, bir kazanç olarak görmeye başlayınca, artık hekimlik boyutundan uzaklaşmaktadır.

Ne olursa olsun, istikametin üç temeli, güzel, iyi, nimete yönlendiren ve doğru denilen yaklaşımda olmalıdır.

Bir birey doğru olduğunu sanarak işe bir yola girişirse, aksi boyutu fark edince hemen tersini ele almalı ve yeni yapılanmaya gitmelidir. Bazı

yaklaşımlar vardır, buna dengede olunmalıdır. Yemek az yenirse, sağlık kaybedilir, malnutrisyon olur, fazla yenirse de şişmanlık olur. Yeterli ve dengeli olunmalıdır.

Hekimler, her bireye göre gereksinimlerini yeterli ve dengeli vermelidir. Gün ve gün bu yeterlilik değişecektir, bu algılanmalıdır.

Bir yolda yürürken, emin olmanız gereken şey, kendinize olan güveniniz olmalıdır. Yolda sorun varsa bunun etrafından dolaşmak veya atlamak bir güvenlik boyutudur.

Her bireyin kendi kişiliği vardır, zarar ve zulüm yapmadıkça serbesttir, kişiliktir. Yaşam ilginç kişiler ve olaylar ile karşılaşmamızı sağlar.

Hekimler, hastalığa karşı savaş değil, onları algılama ve baştan önleme, sağlığın devamı çabasıdır. Bir yangını oluşmadan söndürülmelidir.

Bir davranış, eylem, bireyin kendisine göredir, her sanatçı ayrı bir imzası vardır, kendisi bir bakıma kendisinin aşması gereken kişi olmaktadır.

Birey temelde kendi bedeni, kendisi içinde olan bir varlıktır. Bunu aksini değil, kendisi ile uyum içinde yaşamını oluşturmalıdır.

Hekim hastaya bakan, müdavi hekim ise, danışmanlık alabilir ama uzmanlığı gereği yaklaşımı yapacak olan kendisidir. Eğer herhangi bir gerekçesi var ise sevk edilmelidir.

Aynada baktığımız kendi yüzünüz ise, bunu gurur duyacağımız insanlıkta olmasını sağlamanız size düşen görev olmalıdır.

İnsanlıkta olan, etik ilkelerde olan kişi için şeytan kavramından söz edilemez.

Şeytan bir obje değil, bizim bir fikir olarak kendimizin oluşturduğu bir düşünce olup, bize etkisi değil, benliğe söylediklerini eğer biz yaparsam, eyleme dökersek, sorumlu olan da biz olacağız.

Bazı tıbbi yaklaşımlarda, bir an önce netice almak için, hekim zorlamalar içinde olabilir, ancak hemşireler yapmazlar. Bu açıdan Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitelerinde ekip çalışması önemli, her biri hasta temelinde, etik boyutta olmalı, zorlamaları kesinlikle prematüreye uymuyorsa, tolere etmeyecekse yapmamalıdır.

Bir yerde eğer etik ilkede ve insanlıkta olan varsa, zarar oluşmadan uyarıcı ve öğüt veren çıkacaktır.

Yaşamın hakkını vermek gerekir, birey kendine eziyet yapamaz. Yaşam boyutunda eğlence de belirli sınırlamalarda dengede olmalı, zarar ve zulüm boyutunda olamaz. Aynı zamanda da yaşam kısa diyerek eğlence ile vaktini de harcamamalıdır.

Hekim bir ilacın, tedavinin hakkını vermesi denilince, bunu hastasına göre uyarlaması demektir. Doz, bir bakıma terzilik olarak verilir, izlem de şarttır.

Dengeleme demek, fayda ve zararın bir düzene oturması ötesinde, bireyin rızası kavramı da işine katılmalıdır.

Teknolojinin elbet bir üstünlüğü vardır ama tarih boyunca insanlığın ve sevginin farkı yoktur. Bazı kişiler teknolojiyi ortaya koyarak daha etkin olduğunu söyler, bir kişiyi gül verilmesi, teknolojik anlamda olsa da yanında verilen sevgi ve gülümseme değişmez.

Hekimlik mesleğinde kullanılan cihazlar devamlı değişim ve gelişim içindedir.

Başarı oranını arttırır ama insanlıkta değişen olmaz.

Bir gülümsemenin anlamı değişmez, ancak değişen bunun boyutu değil, yanında sunulandır.

Yaratılışa göre masal, hayal ve rüyaları gerçek gibi gösterenler, gelecekte olmazlar. Bir iğne deliğinden halat nasıl geçmez ise, bilim dışında olan bu şekilde gerçekleşemez.

Bazı veriler vardır, bu açıdan değerlendirmelerde bilim dışı yorum hekimi tıp dışına iter.

Bazı şeylerin abartılması ve küçük görülmesi ile tedavide başarısızlık nedeni olmaktadır. Sepsis tam teşekkül etmeden, erken dönemde olmaması için yaklaşım durumunda başarı belirgin yüksek olacaktır.

Bazı kişiler normal yol varken, dağdan geçmesini öğütleyebilir. Gerekçesi de güzel manzarayı görsün diyebilirler. Ancak acil olması ile bu yaptıkları zarara yol açacaktır.

Hekimlikte beslenme temel besin yeri iken, kusan kişi için zorlamanın bir faydası olmaz, tam tersine zarar açabilir. Kusma nedeni irdelenmesi önceliklidir.

Baban ne zaman gelecek diye sorarlar, normal yoldan gelirse 15 dakikada burada olur, eğer kestirmeyi kullanırsa yarım saatten önce gelemez der. Bunun gibi en kısa değil, en güvenli ve gidilebilecek yer olması tercih nedeni olmalıdır.

Yanılan ve doğru yolda giden de aynı şekilde gelmektedir, ancak genellikle metotları farklıdır. Birisi yolda, çevreye zarar vermez, bir kardeşlik boyutu oluşturur, selam ve hürmet gösterir. Diğeri ise korna çalar, rahatsız eder, hızlı, yavaş gider, çarpacak boyuta gelir ve tehlike atlatırlar.

Hekim tedavi için güçlü ve etkin boyut ile tehlike hududunda dolaşmaz, hastaya göre onun tolere edebileceği şekilde yaklaşım yapar. Tehlike hududunda olan kişi, diğerlerine de bu metodu önerebilir ama akli olan hiçbir zaman uymaz.

Birisi etik ilkede ise, diğeri tam tersi yolda ise, biri tehlike boyutunda, diğeri ise dengeli boyuttadır, hastaya göre yaklaşım yapar.

Bir birey uyarır, gerekçe, dayanak ve bilimsel boyuta bakılarak karar verilir.

Meteoroloji verilerine göre kar yağacak denilen yere yola çıkılmaz, zorlu olunursa ona göre tedbir alınır, bize bir şey olmaz denilemez.

Sağlıkta erken uyarı veren veriler çok önemlidir, bu açıdan olay gerçekleşmeden, hastalık tam oluşmadan önlem alınmalıdır.

Bir konuda tedbir almak, olay olduktan sonra, olayın oluşmasından önce, şüphe durumunda yapılmalıdır.

Bir kişi çevreyi kirletici attığı kutunun, yok olmasını beklemesi bir anlamı olmaz, senelerce yerinde kalacaktır. Aynı zamanda da başkaları da bu yeri çöplük kabul edilirken birçok çöp aynı yerde birikecektir.

Prematüreye oksijenlenmesi için erilecek fazla oksijen onun ROP gelişmesine ve körlüğe yol açabilecektir. 1970 yılından sonra devamlı saturasyon izlemi şart olduğu için, artık bu sorun olsa bile oksijene bağlanmamaktadır.

Bir konuda uyarı varsa, artık o sınırdan olunmaz, fazla oksijen verilmediği için, artık oksijenin toksin boyuta geldiği, gelebileceği kabul edilmemektedir.

Bir bilimde yeni boyut tanımlanıyorsa bunun bilimsel iletilmesi ile tüm bireylere uygulanabilir kılınmalıdır. Toplantılar, duyurular bu açıdan bilimsel fayda açısından çok önemlidir.

Prematüredeki sorunları bilimsel irdelenmez ise, tam doz oksijen verilmesine karşın, siyanoz geliyorsa, burada basınç artması değil, akciğer kapandığı, bu açıdan surfaktan yanında kapanmayı önleyecek PEEP basıncı dikkate alınmalıdır. Bunları dikkate almayan hekim, bebeğin bir bakıma boğulduğunu izleyecektir. Artık zamanımızda bu boyut gözlenmemelidir.

Fayda kadar, zarar saptanması ile tüm uzmanlara iletilerek bunun faydalanması önemli olmalıdır.

Bir hastalık bile ön boyutları, uyarıları olarak oluşur. Birden gelişen kaza türüdür, bununda sıklıkla bazı tedbirlerin tam alınmadığı görülmektedir.

Bir uzman hekimin en korkması gereken yaklaşım ben bilirim diyerek, tıbbi yaklaşım yapmasıdır. Hasta bilir, ona danışalım demelidir.

Birçok yerde uyarılar ve alınacak tedbirler dikkate çekmektedir. Depremde bunlara uymak yaşam açısından öne çıkmaktadır.

Bazı veriler doğru gibi görünür ama zarara götürür, bu izlem ile ortaya çıkar. İzlem bilimsel yol ile yapılırsa, farklı değerlendirmeleri zamanla yerine oturtacaktır.

Hekim için en önemlisi izlemdir. Yaklaşımların fayda veya zararlı olması yanında etkisinin, yan etkisinin boyutu da ancak bu şekilde tanımlanabilir.

Bir tohumu ekmek değil, birçok işlemlerin uygun ve bitkiye uygun olması ile önemli ürün elde edilebilir.

Bir açıdan bakıldığında zarar yaratacaklar belli, diğerleri ise bireysel boyuttur. Zorbalık bile fayda temelinde denilse bile rıza kapsamında olmadıkça kabul edilemez olarak görülmelidir.

Estudamyenidoğan

Hekimlikte temel olarak devamlı hasta verisini takip eden ve ona göre tıbbi yaklaşımı yapan kişi zarara neden olmaz.

Bilim üzere olan kişi, etik ilkede ise zarar oluşturma olanağı olamaz.

Bir ekip ortak olarak etik ilkelerde ise, zarar ve zulüm oluşmasına olanak sağlamaz, engel olurlar. Uyarı ve öğüt yapan ortamlarda zarar oluşması beklenmez.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde olanlar, her biri becerili, sertifikalı olduğu için, yetkin ve etkindirler. Bu açıdan birbirlerini uyararak zarar oluşmasının önüne geçerler.

Bir arkadaşın varsa, zarar oluşturmaz, gerekirse elini tutar.

Bir ekip olduğun yerden daha öne çıkar. Cihazları elde edebilirsiniz ama insanları birlikte bulmak çok zordur.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde ekibin hepsi birlikte ve eşgüdüm olarak çalışmalıdır. En ufak bir detayda etik aykırılık, ekibi dağıtır.

Birlikte yemek, yemek, birlikte olmak, insanların hoş görüsü ve insanlıkta olanların ilişki ve iletişimleri uzun süreli, yaşam boyunca sürebilir.

Kibirlenme ile yaptıklarının boşa gitmesine neden olabilirsiniz. Yasaklanmış olan örnek olmak değil, bunu anlamsız bireyselliğe dönüştürmesidir.

Hekimin elde ettikleri olumlu neticeler sonucunda kibirlenmesi değil, bilimsel ve becerilerini kullanması açısından mutlu olmalıdır. Örnek olma yerine kibirli olursa örnek değil, ibretlik olacaktır.

Bir konuda olumlu yaklaşımları yaparken, gurur ve kibir içine girmek bir bakıma insanlık değil, maymun gibi bir şımarma olmaktadır.

Bizler bir nesil olarak bir süre olacak, sonra yeni nesiller gelecektir. Eğitim onları bizim gibi değil, gelecek üstü medeniyet üstü yetiştirmek daha ileri ve daha gelişimsel olmaya çalışmak olmalıdır.

Hekimlikte eğitim devamlıdır, bunun teknoloji ile uyumlu olması yanında, yeni bilimsel detayın oluşması ve tedavi yaklaşımlarındaki gelişmelere uygun olarak, nimet veren, yarar sağlayan yolda olunmalıdır.

Eskiler, bir kalıp olarak kalacak ve insanı bir geriletme ve çok bilse bile eski düzeni bilme boyutunda kalacaktır. Bu açıdan devamlı gelişim ve değişim esastır.

Atalarımız ve geçmiş önemlidir, sorunlu ve zarar oluşturanları dışlamak, olumlu ve nimet oluşturanları geliştirme açısından önemlidir. Zararlı olanı kaçırmak, gerçeği, bilimi dışlamak, hayal ve fantezilere inanmak ile insan kendini yokluğa götürür.

Hekim devamlı gelişim ve değişim içinde olmalı, eğitimin devamlı medeniyetin bir tuğla üstüne koyması gibi, devamlı gelişim sayesinde olmalıdır.

Bir boyut, geçmişten ders alınmasını gerekli kılar. Aynı hataların tekrar edilmesi, eğitimsiz kişilere hastır.

Bir kişi, kendisinden, kendi benliğinden, arzularından sıyrılmadan, bilim üzere olamaz. Doğal yapı olarak insanın içinde sevgi vardır. Nefis boyutun bu yolda olması gerekir. Zenginlik ve ilim sahibi olma ile yönetimin geçici olduğu, gerçek varlığın ancak kendini kabul ve sevgi ile insanlıkta olduğu algılanmalıdır.

Hekimlikte de yapılan tıbbi yaklaşım yanında, hırslanma ve hakikati unutup, daha fazla ve hırs ile durmadan çalışmasının anlamı olmadığı, insanlığın bir gülüšte bile bulunduğunu algılamalıdır.

Birey, eğer kendi bedenini arzuların esiri yapar ve bir boyut ile sevgi ile in

Bir insan kafasına göre takılır, hiçbir uyarıyı dinlemez, battıkça da batar. Denizde boğulanlara bakınca, tecrübeli oldukları, uyarıları bilmelerine karşı gereken tedbirleri almadıkları görülür. Ben yüzme biliyorum diyen can yeleği takmaz ve boğulmaya yakındır.

Yenidoğan Yoğun Bakımda çalışırken ekip, yetkin ve yeterli olmalı, hekim kafasına takılınca, bunun yerine hemşire uyarmalı, hatta verilen orderları uygulamamalıdır. Bir kişinin gerçek dostu varsa, yanlış yaparken onu ikaz eden ve önüne geçendir. Olumlu durumlarda her birey yanında olabilir, dost ise sorunlu durumlarda karcına çıkar.

Bir kişi hata yapmamak için, düşüncesinde mutlaka beyin fırtınası yaratır. Bu yoldan yerine tam tersinden gidersem ne olur diye düşünmelidir.

Hekim bilir ki, verdiği ilacın yan etki, yan tesir, ters etkileşim gibi sorunları olabilir. Verilemeyende olmaz.

Bir durum için yapmadan önce, korunma, gözetme tedbirleri önce düşünmelidir.

Başarısızlığı kimse paylaşmaz, ama başarı olunca her birey kendisine göre bir pay çıkarır ve kazanç temin etmek ister. Başarıda paylaşılacak olan temel yapı, insanlık olmalıdır. Bir savaşta savunma ile her birey vatanın bütünlüğünü koruduğu için duyduğu gurur ona yeter.

Hekimlikte, hastanın müdavi hekimi temelde başarılı denirken, ekip ile danışmanların yeri de yadsınamaz.

Bir kişi itaat eden değil, ilkeler uyan olarak, sevgide ve insanlıkta öncü olmalıdır.

Bir defa değil, yaşam ömür boyunca insanlıkta olmak, etik ilkeleri takip etmek ile oluşmalıdır. Yaşamda çeşitli ortam, kişi ve durumlar olsa da devamlı insanlıkta kalmak, özellikle sorunlarda eğilmeden durmak önemlidir.

Hekimin yaşamı, tüm ömrünü insanlık boyutunda sevgi ile, bilim üzere olmasını gerekli kılar. Devamlı değişim ve gelişim temelde eğitimin sürekli olmasının bir sonucudur.

Birbirine selam veren, insancıl ve ilişki ve iletişimlerde sevgiyi gösteren kişi, bunu ömür boyu sürdürmesi ile toplumda belirgin bir ayrıcalık içinde olacağı gözlenir.

Yaratılış üzere olanları, bazıları hoşlanmayabilirler, kendi benlik ve yapısında olmalarını isteyebilirler. Bir birey karaciğerine zararı olduğunu bilerek, toplumun baskısı ile alkol alması ve vazgeçememesi örnek olarak sunulabilir. Hayır demekten hoşlanmayanlar olabilir.

Hekimlikte, birisinin talebi değil, prematürenin gereksinimine göre yaklaşım yapılmalıdır. Hoşlanma önemli değildir. Hemşire bebeğin kusması durumunda bebeği beslemez, bundan hoşlanmadım bile denilemez, gereği yapılmalıdır.

Bir kişi duygusallıktan kurtulmalı, kanıtlara göre bilimsel davranmalıdır. Hoşlanma veya hoşlanmama değil, bilim üzere, hastanın verisine göre yaklaşım yapılmalıdır.

Bir kişi kendini gerçek, bilimden koparırsa, artık inandıklarına güven olmaz, kendisine de güven duyulmaz. Bazı kişiler, önerileri bile dinlemez, kendi algıları ile sübjektif yaklaşır.

Bir bilim insanı, bir hekim, verileri kendi algıları ve duyguları üzerine değil, bilim üzere yorumlaması şarttır. Bunu yapamayan hekim olmamalıdır.

Bir insan duygusallıkta kalırsa, gerçeklikten kopar, bilimden ayrılır.

Yaşam ne kadar kontrol edilmeye çalışılsa bile, bir farklılık, her gün gelecekteki boyutlar bir gerçekliktir. Her sabah uyanınca bir farklı olayların oluşabileceğini düşünürüz ve karşımıza çıkabilir.

Bir hekim zararlı olan, örneğin Pseudomonas gibi bakterilerin ortaya çıkmaması, sorun yaratmaması için sterilize ve temizliği önemsemelidir. Buna karşın probiyotikler ile flora oluşturmalı, patojenlere yer açılmasını engellemesidir.

Farkında olan kişi aldığı tedbir ve korunma ile gelecek tehlikeye karşı emniyete alır.

Yaşamda insan gördüğü ile, eğer insanlık ve etik ilkelerde ise, gerçeklik boyutu temelinde aldatıcılardan sakınır ve yanılmaz.

Hekimlikte bazı aldatıcılar vardır, prematüre iyi gibi görünebilir ama izlemde bu takip eden boyut farklı görünür. Sirozu olanın tüm karaciğer tetkikleri normal gibi görünüp, aldatılabilir.

Bir kişi hırs ve para kazanma derdinde olursa, kumara alışabilir. Ancak hak ettiği ile varlığını düzeltme boyutunda olursa kumara kapılma olasılığı olmaz.

Bir zafer, ne olursa olsun, yaşam değildir. İnsanlıkta kalmak, insanı bir tane olması ile yalnız olamaz, bir boyut olarak doğruluk yanındadır.

Hekim, ne olursa olsun demez, sağlık kavramında sevgi ve hürmet temelinde yaklaşım, sağlığın ruhsal ve sosyal anlamda da olması gerektiğini, kontrol ve izlemi de farkında olmalıdır.

Bir savaş değil, fetih gerekir, onu benlik olarak dost ve sevgi ile bütünleşmedir. Bilgilendirme ile rıza olmalıdır. Fetih rıza ile oluşmaktadır. Rıza da sevgi ile oluşur.

İnsanlık denilen boyut, aklını kullanan, sevgi ve insanlık üzerinde olmaktır. Gözü olup, görmeyen, kulağı olup işitmeyen ve akalı olup, kullanamayan kişiye nasıl insan olduğu söylenebilir?

Hekim bir boyutta kalıba uyar, düşünmeden ve söylenenleri algılamadan yaklaşımları yapmaya kalkarsa, Yenidoğan Yoğun Bakımda, öncelikle hemşirelere istediğini yaptıramaz, çünkü bebeğe zararlı olanı yapmaz, direnme değil, yaptıramazsınız.

Estudamyenidoğan

Aklını kullanmayan, verileri algılamayan kişi, yağmur yağarken yürüse, ahmak islatan denildiği gibi ahmaklık yapıyordur.

Zorla bir işi yapmaya kalkan, eline, yüzüne bulaştırma ötesinde, karşı reaksiyon ile tümünden kaybeder. Bir iş, gönül alma, bilgilendirme ve rıza ile yapılabilir. Zorbalık tam tersine yol açar.

Beslenme dahil, tıpta hiçbir zaman zorlama olmaz, tolere edilirse uygulama yapılır. Hiçbir şey mükemmel değildir, prematürenin kabul ettiği, kanıta dayalı olarak uygulanır.

Bir yaşam, zorbalık ile olmadığı gibi, bilgilendirme ile gerçekleşir. Nikahta memurlar kanunun uygunluğa bakar, onay yapılır, ama rıza olmadan hiçbir yaklaşım oluşamaz.

Bazı veriler insanı aldatıcı olabilir, yanılma istemiyorsanız, bilim üzere olun, Sihirbazlar, başarılı olmak için tam bilime dayanır ama göz boyama yapar, el çabukluğu ile yanıltırlar.

Hekim, bazı veriler, bazı bilgiler ile bilim dışı olabilirler. Plasebo etkili olanlar sanki etkili olur gibi olurlar, bu yanılmamalıdır.

Bilimi inkar eder boyutta, bazı şeylere güç yüklemek, şifa etkisi olduğunu belirtmek, hastalara zararlı olabilir. Ada-çayı bile bir günde altı bardaktan fazla içilmesi böbreklere zararlı olabilir. Her boyutun yeterlilik durumu dikkate alınmalıdır. Bir bakıma hile ile aldanmamalıdır.

Bazı tereddütler uzaktadır, ama insanın başına gelebilir. Bir tedbir önce en sık rastlanan olsa bile genel anlamda, diğer olasılıkları da kapsamalıdır.

Hekimlikte devamlı izlemin bir anlamı, nadir olasılığı da ortaya çıkarmak olmalıdır. Bir veri analizinde, referanslara bakmak, ayırıcı tanıda birçok boyutu tek, tek irdelemek gereklidir.

Bir insan aklına 3-5 ihtimal gelir, ama literatüre bakınca yüzlerce gerekçe bulabilir. Bilimde tümünü ayırmak önemlidir, ileri tetkikin anlamı da bu olmaktadır.

Bir kimse zarar oluştururken, kendisi açısından kazanç olarak görmektedir. Özellikle kumarda bugün sizin şanslı gününüzdeyiz, size yardım edelim ve borç verelim şeklinde yaklaşım, tümünden çöktürme işlevleridir.

Hekimlikte yaklaşımlarda, dikkat etmek gerekir, hırslanıp, daha erken tedavi olma gibi bazı yaklaşımlar ile doz arttırabilir ve zarar oluşturulabilir. Bu nedenle hak edişe göre, yeterli ve gereksinime göre dengeleme önemlidir.

Bir kimse size geleceği bildiği algısı ile size tavsiyelerde bulunuyorsa, bu kişiden uzak durmak, hatta kaçmak gerekir.

Ben bilime inanıyorum diyerek, teorik olarak ifade etmesi değil, uygulamalarda da bilimsel olmalıdır. Sihirbazlar bilim üzere olurlar ama yaklaşımları aldatma üzerinedir.

Hekimlikte bazı veriler sizi yanıltabilir, insanın kan ve dolaşım sıvısı az olmasına karşın, tansiyon normal gibi alınabilir, bunun sağlayan vazo-konstrüksiyondur ve oksijenlenme daha bozulacaktır.

Bir yaklaşım olarak tek veri değil, fizyopatolojinin birbiri ile ilintili olduğu algısı ile karşılıklı irdelemek gereklidir.

Bir defa verileri yanlış değerlendirirseniz, size katılacak çok kişi olabilir ama doğrulayacak veya yanlışlığını söyleyecek hasta, olgudur. Çok kişi değil, tek olgu, hastanın kanıtı dayalı olması, tıp biliminin gereğidir.

Hekimlikte peşin hüküm olmadığı, buna karşın kesinliğinin hastadan elde edilecek veri ile kontrol edilmelidir. Kompanzasyonun ve adaptasyon mekanizması ile gerçek gibi görünebilir, aldanmamalıdır.

Bilimde hakikat, ilk görünüşte olmayabilir. Bilimin tümü birbiri ile doğrudan ilintili olduğu için, mekanizmaya bakınca doğruya ulaşmak daha kolay olacaktır.

Doğrulukta, etik ilkelerde iseniz, olduğunuz ortam buna karşı ise, yapılacak en ideal şey, başka yere gitmek onlarla ilişkiyi kesmektir. Bilim dışı, insanlık dışı olan oluşan sorunlarda sizi suçlamasından emin olmazsınız, o bakımdan insanlığın olmadığı yerde sizin işinizde olamaz.

Bir bilime inanan ve zararı gören kişi, eğer kimse kendisine inanmıyorsa, bilim dışı olamamak için, hastalara zarar vermeme için terk etmelidir. Böbrek sorunu olmasına karşın, toksik ilacı vermek için zorlanması ile sessiz kalınmaz, ayrılır.

Bir yaşam ortamı ancak sevgi yeri ve bilim içi, insanlıkta ise olunur. Bunun aksi yerden göç etmek gerekir.

Bilim üzere olan kişi, insanlığın kıymetini bilir, yardımlaşma ile birlikte selam ve ilişkilerde, emin, güvenli kişidir.

Hekimlik boyutunda olan kişi, emir ve bilirim demez, hastaya göre irdeleme yapar ve ekibini devamlı eğitir. Kimsenin kulu kölesi olmaz, kimseden emir almaz, bilimin hizmetindedir.

Hakikati algılayan kişi, bilimden uzaklaşmaz, farklı ve yanıltıcı olaylar olsa bile, kanıt ve somut veriler üstünde olur.

Zalim olan kişi, kendisine göre gerekçesi ve dayanakları vardır. Bunlar insanlık üzere değil, benlik ve menfaat temelindedir. Gerekçe ve dayanakların insanlık üzere olması önemlidir, diğerleri geçerli olamaz.

Hekimin zalim olanı, hastaya değil, kalıba bakarak, yarar, daha fazla umut ederek, verileri de kendi boyutu ile irdeleyerek yaklaşım yapar.

Bilgilendirme ve rıza esastır, zorlamanın tıpta yeri olmaz. Yaşam hakkı durumunda rıza şartı geçersizdir. Bunun gibi de olay, yaşamın, varlığın öne alınmasıdır.

Bilgi önemli ancak bilgi bireye göre terzilik yapılmasını gerekli kılar. Yerçekimi bir gerçek ama bunun eşyaya, uçağa veya taşıta göre uygulaması önemli olacaktır.

Hekimler kitap bilgisi ile hastadaki etkileşimleri farklıdır. Besleyin der ama gerçekte prematüre kusuyorsa ne yapılacaktır? Burada bir buluş ve yaklaşım öne çıkmaktadır.

Bir birey uygulamada, etik ilkeleri bozmamalıdır, en başta da zarardan korumalıdır. Zarara geçit veren, bir sefer uygulama ile bir şey olmaz dersiniz, sorunların derinleşmesine siz neden olmuş olursunuz.

Bir kişi hayranlık duyduğunu tanrılaştırmamalı, obje yapmamalıdır. Tanrı, sizle, sevgi olarak bütünleştirirseniz, iyilik doğru ve güzellik faktörleri ile birlikte ele alırsanız, farkındalıktan uzaklaşmış olmazsınız. Sorumlu sizsiniz, nimet yaratan ile zalim olan sizsiniz.

Bazı hekimler örneğin penisilini mucizevi ilaç olarak hayranlık duymuşlar, ancak gerek anaflaksi ve direnç boyutu ile bu tanrılaştırma kırılmıştır. Objeye tanrılaştırmanın sonucudur.

Hiçbir boyut mükemmel olmadığı, tüm boyutların kendimizde toplandığı yaşamımız boyunca unutulmamalıdır.

Bir acil yaklaşım durumunda, hekim, başarısızlık korkusu ile müdahale etmez ise, aldığı eğitime ihanet etmesi olmaktadır. Bazı kişiler baloda tıbbiye rozetini gururla takarken, birisi düşüp bayılırsa, cebine koyması demek, güvensizlik demektir.

Hekimlerin etkin olması için, staj ve devamlı sertifikasyon ve devamlı her olguda etkin yaklaşımı ile sürekliliği sağlamaktadır.

Stajyerliğe ilk başladığımızda, bir canlandırma yapılırken, bizi çağırdılar, gençler sizin fizik gücünüz fazladır, yardım yapın dediler. İki saatten fazla uğraştık, tüm bedenimiz ağrıdı ama görev yapmıştık. Daha sonra enerji korunması yapmayı öğrendik.

Bir hekim eğitim ve becerisini arttırdıkça, olayları algılama boyutu artacaktır, bu onların bir bakıma özürlü olmaktadır. Bir birey yaşam ve ölüm boyutunda hata yapması, bunu tüm yaşamında taşıyacağı için, mutlaka sorunu çözmek için, eğitim önemlidir.

Her olgu bir öğretmen gibi bizlere çok şey öğretmektedir, bu açıdan devamlı inceleme, bilimsel irdeleme, danışmanlık, toplantılarda tartışmalar ile gelişim ve değişim sağlanmalıdır.

Bir kitap bilgisi ezberlenip, en üst düzeyde tutulabilir ama uygulamada, hastada ise tüm alt üst olabilir.

Bir hekim, sağlık elemanı, acil duruma müdahale etmek için, herhangi bir izin talep etmesi söz konusu olmaz, hasta duruma bakarlar. İnsanlar devamlı korunması, tedbir alması demek, acil durumda karışmaması değildir, gerekirse 112 haber verilir ama etkileşimi yapmalıdır.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünite elemanlarının tümü canlandırma sertifikası almışlardır, çünkü bir sorun olduğuna tam etkileşim yapılmalıdır. 1-2 dakika gecikme beyin harabiyetini ve bunun sorunlarla sonlanacağını bilirler.

Bir tıbbi yaklaşım yapılacak ise beklenmez, çünkü ortada Yaşam Hakkı söz konusu vardır.

Bilincinde şüphe olan kişi aktif olamaz. Bu nedenle tıp eğitiminde aktif uygulama ile beceri kazanılması temeldir.

Mesleki beceriler kurslarında mutlaka aktif deneme beklenir, bu gerekirse modeller üzerinde yapılarak izlenmektedir.

Bir beceri boyut, yapılan eylem ve eylemin sonucuna göre irdelenir. Yap, görelim ona göre puan verelim denilmelidir.

Bir bilim insanı, yaklaşımlarında bilim dışı özellikleri dışlaması gerekir. Bir yaklaşımda yerçekimini dışlaması söz konusu olamaz.

Hekimler, tüm bilimin kitapta yazılı olan değil, hastada gözlenen olduğunu bilir. Hiçbir hasta bilim dışı yaklaşımı göstermez.

Tüm yaklaşımlar, büyücüler bile bilim üzeredirler, sadece el çabukluğu ve göz boyama yapıldığını da bilirler.

Bilimde mazeret olmaz, yerçekimi ortadan kalkmaz. Sağlıkta da tedbir ve önlemler denilince, bu olasılığı azaltır ve daha hafif geçirilir.

Sağlıkta tüm yaklaşımlar bilim üzere olur. Birisini dayanağı ve gerekçesinin plasebo veya bilim dışı olması, onu meslekten men cezası almasına neden olur.

Bir hastaya tıbbi tedavide bilim dışı bir yaklaşımın, tedavi ettiğini iddia etmek, insanlık dışı ötesi, bilimin reddi, hekimin tıbbi reddidir.

Bir kişi okuduğu, dua dediğinin anlamını algılamalıdır, burada bilim vardır, büyü veya mucize yoktur. Tarihte birçok boyuta bakılınca onların mucize olarak görüldüğü sanılır, onların çevre felaketi olduğu algılanmalıdır. Zamanımızda da denizde oluşan kırmızı renk, kan karışması değil, kırmızı floranın üremesidir.

Bilimde mucize olmaz, ancak bir hekim prematürünün sepsisin atlatmasını bir mucize olarak yorumlanması, yapılan tedaviye cevap anlamındadır.

Bir çocuk, betona atmasına karşın, ayağının bile kırılmadığı olgu için, mucize denildi, yerin incelenmesi ve rapor vermesini aileye söyledim, bir metreden fazla bir çalı olduğu ve üstüne düştüğü anlaşılmıştır. Büyü değil, çalının olması mucize denilebilir.

Bilim üzere olan, bilim üzere açıklamaları araştıranlar, aynı zamanda çözüme de yaklaşırlar. Önce soru saptanmalı, sonra bu sorunun cevabı bulunmaya çalışılmalıdır. Büyünün dayanağı olmaz.

Hekim bilim üzere olursa, sorunları fizyopatolojik açıdan irdelemesi ile çözümlerde de yüksek başarı sağlayacaktır. Bir nimet boyutuna ulaşabilecektir.

Bir ortam birbiri ile bağlantılıdır, bu açıdan bir kar yağması ile tüm meteorolojik boyut ilintilidir.

Bir insan, insanlık gereği verdiği sözü tutmalı, tutmuyorsa gerekçesi bilimsel boyutta olmalı. Bazıları, yapmadıklarını dayanak olarak, param yok diyor, peki ne zaman yok sorulunca, baştan beri yok ama piyango bileti almıştım derse, tüm güvenini kaybeder.

Hekim, geleceği bilemediği için, mutlak sorunu çözeceğini düşünse bile, garanti veremez, çünkü zaman ve oluşum kendi kontrolünde değildir.

Estudamyenidoğan

Bir girişim için beklenen sonuç vardır, ama bunun kesinliği konusu net olmaz. Tatile giderken zaman süreci kesin söylenmez.

Bir hekim, tedavi boyutunda daima alternatifleri vardır. Bir yaklaşım, istenilen şekilde olmayacağını, her sağlık elemanı kavrar.

Hekim tedbirler alır, korunur ve gerekenleri yapar kavramında, sorun oluşunca ona göre yaklaşımı da söz konusudur. İlacı ver, sonra cevap vermesi gerekir yaklaşımı hiçbir sağlık elemanının söylemesi mümkün olamaz.

Bozulunca bir düşünce ve öngören, alternatifi mutlaka olur. Tatile giderken bir yol heyelan ile kapanmış ise, alternatif yol mutlaka bulunabilir.

Bir birey şişmanlarsa, şişmanlığın oluşturduğu sorunlarla mücadele edecektir. Bu açıdan oluşan boyut önlenirse, şişman olmaz ise, sorunlar da gelişmez.

Hekim prematürenin dolaşımı için beslenmesinin önemini kavramaz ve bu açıdan oral almayana damardan vermeyince, bundan dolayı gelişen hipo-volemi çözümü ile uğraşmak zorundadır.

Bir hastalığı önlemenin temel hedefi, sağlıklı olmakta, sağlıklı olmanın da ana yaklaşımı, tüm vücudun, ruhun ve sosyal yapının uygun ve dengeli olması ile olanaklıdır.

Bir bireyin sağlıklı olması, zaman içinde de devamlılığı sağlar. Şişman olan kişi için, zaman sürecinde sorunların gelişme olasılığı yüksektir.

Hekimler, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinden sağlıklı taburcu olunan prematürelere daha sonra da sağlıklı olacağı belirtilebilir.

Bir başlangıç sağlıklı ise, izlem de de sorun saptanmıyorsa, o toplumda sağlıklı olma durumu belirgindir.

Bir kimsenin yardım yapacak maddi olanağı yok ise, gülümsemesi ile insancıl yaklaşımını da yapamaz mı? Burada, her bireyin topluma karşı görevleri vardır, bunun boyutu imkanlara göredir.

Hekim, bir toplumda yardım konusu, bir yerde bilgi vermesi, danışmanlık yapması bile bir katkı olmaktadır.

Bir işe başlarken belirli imkanlar üzerine olur. Vatana savunması da sonuç belli olmaması, Yaşam Hakkında da başlamak önemlidir, hekimlikte sonuca göre yaklaşım yapılmadığı da unutulmamalıdır.

Bir eylemde malzeme olmadığı için başlamamak bir gerekçe olamaz. Araba bulunmaz ise yürünebilir. Bazı sağlık yaklaşımlarında acil müdahalede elinizdekine göre yaklaşım yapılır.

Hekimlikte yaklaşımlar, elindeki malzemeye göredir. Ventilator yok ise el ventilator ile yapılır, gerekirse günlerce nöbetleşe yapılır.

Bir insan aç ise, ziyafet değil, ekmek tek başına yeterli olmalıdır.

Bazı açıklamalar yapılabilir, onlar benimsenmesi için bilimsel olmalıdır. Rüya, fantezi ile olanları yapan bile dışlanmalıdır.

Bilime inanan kişi, plasebo ile hastayı tedavi etmeye kalkmaz, kalkarsa da hekimlik yapmamalıdır.

Her birey kendisi gibi düşünen kişilerle yakınlık kurabilir, bir zaman sonra büyücü gibi, bazı üstün eylemleri olanlara örnek vererek inanmaya başlar, birbirlerini desteklerler. Bilim dışı tek bir eylem yaparlarsa yere çakılacakları ise kesindir. Hiçbir bireyin de mucize yapma etkisi yoktur.

İnsanlar kendilerini misafir olarak kabul ederlerse yerleşemez, bu açıdan her olduğumuz yeri vatan olarak görmeliyiz. İnsanlar bu Evrende misafirdir, yaşamları kadar kalırlar, bu açıdan bulunduğu yer ne kadar kaldığı değil ne kadar değer ürettiği boyut öne alınmalıdır.

Hekim, acil olarak hastaya müdahale ederken, o yeri tam bir merkez gibi görerek, tüm imkanlardan yararlanmalıdır.

Bir zaman sürecinde, zaman belirli boyutta akar, bu nedenle yapılacaklarda gecikme, bir daha olasılığın ortadan kalkması anlamında olabilir.

Bazı kişiler kendi menfaatleri diyerek yalana başvurular, bu kayıpları demektir, bir anlasalar. Zaman devamlıdır, bir an değildir, bu açıdan yalan bir süre sonra ortaya çıkar, bir defa güven kaybı tüm ömrünü mahveder.

Hekim, her zaman önce veriyi söyler, sonra yorumunu yapar. Bu nedenle veri analizinde hata yaparsa bile, diğerleri onu yalan diyemez, çünkü bireyin farklı kararı olması doğal karşılanır.

İki yüzlü olanların, size hangi yüz ile konuştuğunu bilemezsiniz, bugün doğru iken, yarın tam tersini konuşamaz. Güvenilmeyen kişinin ipi ile kuyuya inilmez.

Bir insanın yattığı zaman bile bedeni çalışmaktadır, bu açıdan yaşam dinlenme durumunda bile düşünceyi açık tutmaktadır. Algılama ömür boyu devam eder, bu açıdan durmak değil, ömür boyu çalışmak gerekir.

Hekimin eğitimi yaşam boyu sürer. Bir süre sonra aktif olmasa bile düşünce ve tecrübeleri ile öncü, danışmanlık yapmalıdır.

Bir insanın kaç yaşında olursa olsun toplum ona gereksinim duyar. Yatakta hiçbir eylemi olmayan kişi bir, anne ise, aile onun varlığından mutluluğu bulur.

Mücadele bir anlık değil, tüm yaşam buyuncadır, yürürken bile yerçekimi ile mücadele edilir. Devamlı çalışma değil, uyku bile çalışarak güç kazanma ve daha etkin olmak için gereklidir.

Hekim nöbette bile uyumak değil, aktif olmak için gerekli olduğunun farkındadır. Nöbetçi olmasa bile danışmanlık durumunda da her an telefonu açık tutmalıdır.

Bir yaşam, bir boyut, bir süreç zaman içinde aktiviteli olmak, bunun da mücadele ile olmasıdır.

Bir bina yapılırken, binanın konumuna göre yeri öne çıkar, deprem, sel veya rüzgar, çığ gibi faktörlere göre yapılır. Kaza olması geç boyuttur, bu nedenle tedbir önce alınır.

Hekimlikte bana olmaz kavramı olmaz, tedbir esastır, bir bebeğin temizlenmesi, tıbbi malzemelerin sterilize edilmesi tüm bu açıdan önemlidir.

Tedavi edeceğine, bulaşmayı önlemek daha önemlidir.

Bilim dışı olan kişilerden danışmanlık alınmaz, sizi yanıltırlar, kendileri de yanlış içindedirler. Bir kişi yanlış doğru kabul ediyorsa, örneğin çocuklarda kendi algıları olduğu için mutlaka doğrulama yapılması gerekli olabilir.

Hekimlikte, ailenin istediği yaklaşımlar dinlenir ama yapılmaz. Toplumsal algı ile bilim çatışabilir. İhlamurunun tedavi ettiğini söyleyen anneye hayır denilmesi bile reaksiyona neden olabilir. Bir kahve kaşığı ile uygulanmasını ancak onay verebilir. Bir konuda tam bilim dışı söyleyen kişi tamamen konu dışına itilmelidir. Diğer konularda da bilime benzer ama bilim ötesi fikirler söyleyerek yanılmamıza neden olabilirler.

Bir birey elbet yaptığının sonucu olacağına farkındadır. Gülümseyen bir kişiyi karşıdaki algılamaya çalışır, gerçek mi, yürekten mi, yoksa bir göstermelik mi yapmaktadır.

Hekim, probiyotiklerin hemen cevap vermeyeceğini bilir, flora oluşturma ancak sepsis ve patojen bakterilerin etkinliğini kıracaktır. Bu açıdan tedavi gibi değil, normal yapının oluşmasıdır.

Bir birey korunma ve gözetmenin, sağlıklı fizyolojik boyuta getirilmesi olduğunu bilmelidir. Doğa ile beraber olunmalıdır.

Bir insan, mücadele edeceği bir boyutta, yalan ve bilim dışı olan yaklaşımlardır. Bir kişi kansere çare olarak badem çekirdeği diyorsa, buna karşı çıkmalıdır. Bilim insanlara deneyi suç olarak kabul edilir. Bir maddenin ilaç olması için ortalama 12,000 madde test edilmekte, araştırılmakta, hayvanlarda ve belirli gönüllüden sonra ilaç olarak, bir veya ikisi ilaç olmaktadır.

Hekimlerin bir uğraşısı da plasebo etkisi olanlar ile tedavi yaptığını iddia edenler olmaktadır. Bunların ağrı kesici etkisi bazı kişilerde subjektif algı ile olabilir, ama tedavi söz konusu bile edilemez.

Birçok kişi, tedaviyi bazı plasebo yaklaşımda görmekte, çok yaygın olunca da tedavi, başarılı olabileceken başarısız olmaktadır.

Bilim üzere olan, verdikleri gerçeklik üstündedir. Bir hekim kendi uzmanlığı ile ilgili bilgi verirken, başkası ise tamamen aldatıcı bilgiler sunarsa, burada hakikat elbet bilimde olsa bile, insanlar diğerine kapılabilirler.

Bir hekim ailenin isteği, kültürel boyutlu ise, ondan etki beklemez, sadece subjektif bir tatmin olacağını dikkate alır ve onun zararlı yanı olup olmamasına bakarak karar verir.

Algı, bilim dışı ise, fayda değil, başka yöntemle etkileşim olduğu söylenebilir.

Bu yaşamda er veya geç sonlanacağını algılamalıdır, bu açıdan yaşam boyutu irdelenmelidir. Varlıkta olan kişi, bıraktıklarını algılamalıdır, sevgi mi, yoksa başka boyutta mıdır?

Hekim Yenidoğan Yoğun Bakımda yaklaşımları, kendisi ayrıldıktan sonra örnek olabilecek boyutta olmalıdır, insanlık ve etik boyutta olmalıdır.

Bir yaşam sonucunda bıraktığı etki de önemli olmalıdır, buna göre yaşanmalıdır.

Yaratılış olarak her birey onun üzerinedir. Aynı genetik yapıda olmasına karşın, her birey özel, özgün ve ayrıdır.

Hekim prematürelerin farklı yapıda olduğunun farkındadır ama tümü belirli yaratılış üzeredir, fizyoloji değişir ama ana yapıdadır.

Bir kişiyi farklı görebilirsin, özel ve kişiliği ayrıdır ama aynı yaratılış üzeredir.

Bir tıp eğitiminde, bazı durumlarda sanal yaklaşım yaparken, kişilerin Reaksiyonel yaklaşımına bakılır, yapmamalıdır. Maske takan bir kişi, burnunu oynaması kendisi fark etmesi bile, çevredeki ekip hemen ikaz eder, daha ötesi eylemine engel olur.

Bir hekim, steril olmayan bir eşya ile prematüreyi dokunmasının, dirençli mikrop ile uğraşacağı algısındadır. Burada şüphe bile olsa kullanmaz.

Hekimlikte bir defadan bir şey olamaz kavramı yoktur. Şüphe bile malzemenin atılması anlamındadır.

Bazı kişiler kendi ortamı ile memnun olur ve yaşantısını ona göre ayarlarlar.

Bir birey yardım ve topluma destek olmaz ise, yardım istediği zaman kendisine gelecek kişiyi bulamayabilir.

Hekim, Yenidoğan Yoğun Bakım ekibinde karşılıklı etkileşim ve yardımın olacağını, her bireyin gördüğü açığı kapatabilecek şekilde eğitim alırlar.

Bir toplumda sohbet için karşılıklı çay içeriyorsa, ücret konusu dert olmuyorsa, burada annesinde içerken bile para veren bir toplumda olmasına göre algı değişebilir.

Bilim üzere olanın, rüya, fantezi ve destanlara dayanak alması beklenmez.

Destan tarihsel boyut olarak oluşan, abartı bir mucizevi boyutlar eklenmiş, gerçeğin saptırmasıdır.

Hekimler için, ailenin söyledikleri tam doğru değil, gerçekleşme oranını tahmin etmekte, güvenilirlik derecesi vermektedirler.

Bir ağrınız olduğu zaman sorulur, 1-10 arasında kaç değer veriyorsunuz? Eğer uterus kasılması güçlü ise ve değer düşük ise, ağrı eşiği yüksek demektir. Bazı durumlarda yüksek diyen kadın, saha sonra gerçek ağrı olunca, işte bu imiş derler.

İnsan sorunu varken, ağrısı olunca, yaratılışa dayanır ve yardım isterken, ilacı alınca sanki ağrı çeken kendisi değilmiş gibi olur. Bir kişi sorunda değil, sorun olmayınca onu oluşturan ağrının sebebi ve kaynağını ortadan kaldırmalıdır.

Hekimlerin sorunu meşgul eder, ancak sorundan daha çok kaynağı ve bir daha oluşmaması için sağlık yaklaşımını öne alırlar.

Bir ağrı varken, hasta hiçbir boyutu ilgilenmez, ancak perfore apandisiti olan kişiye ağrı kesince, daha kötü olabilir. Bu açıdan izlem önemlidir.

Tek bir kaynaktan gelen insan, bu kadar farklı değişim içinde olması, onu hayrete düşürmemeli, gelişim ve değişimin sonucudur. Yaratılış boyutu olarak bakıldığında, insanlar tek ve özel, özgün olup, sorumlulukları da kendilerine aittir.

Estudamyenidoğan

RNA genetik kayıtlarına göre tek bir anne ve babadan oluşan Homo sapiens, sapiens, birbirleri ile kesin kardeştir, bu Covid salgını ile de gözlenmiştir. Hekimler kardeşlik olgusunu net tanımlamalıdır.

İnsanlar birbirlerinin genetik olarak kardeşi ise, birbirlerine buna göre yaklaşımları gerekmez mi?

Bir kişiye ağrı kesici verince, perfore apandisiti olsa bile, ameliyattan kaçacaktır. Bu nedenle, kliniği de örtmemesi için ağrı kesmek ancak bazı durumlar için geçerlidir.

Her hekim ağrı ile oluşan hormonal boyut ile damarların büzüşmesi ve fizyolojinin bozulduğunu bilir. Bu açıdan ağrı gidermek öncelikli ise de zararlı olacağı düşünüyorsa verilmez.

Bir kimsenin yanlıta olmasına izin verirseniz, daha sonra oluşan boyutu tedavi edemez, çok ağır komplikasyonlarla karşılaşabilirsiniz.

Yaşamın boyutu, doğanın varlığı ile oluşması, bize sağladığı imkanlar, çevrenin yaşanabilir olması ile olur ki bunu kavrayan insan mutlu iken tahrip eden ise yaşanacak yer kalmaz.

İnsanların karşılıklı birbirlerine gereksinimi vardır, depresimde tüm insanlar ölürse, o zaman hekimlere gereksinim olmaz. Bu açıdan önemli olan sağlıklı olmaya sağlamaktır, bu şekilde uzun yaşam ve devamlı izlem boyutu gündeme gelir. Bir birey özel ve özgündür ama toplumda birbirimize gereksinimimiz vardır. Arılar olmaz ise çiçekler tozlanmaz ve meyve oluşmaz.

Bir kişi benliğini yaratılış üzerine eğilerek oluşturur, sevgi boyutunda ise, hakikat üzerinde oldukça, yaşamı da buna uyumlu, mutlu boyutta olabilir.

Yaşam hayal üzerine değil gerçeklik, insanlık üzerine kurgulanmalıdır.

Hekimlerin prematürelere bile sadece bedensel değil, ruhsal açıdan da önemli olduğu, kanguru metodu ile, cildin cilt ile teması ile oluşan endojen mutluluk hormonları ile önemli katkısı gözlenmektedir.

Nerede ve ne zamanda olursak olalım, hayal ve arzu edilen değil, gerçeklikte olmalıyız. Denize düşen arabada olmak, panik değil, kontrollü olmak ile sağ çıkılabilir.

Zarar ve kötülük yapanların ünü çok hızlı yayılır ve toplum onlardan kaçır.

Zalim olan kişi yanında çalışanların ayrılmasına hayret etmemelidir.

Bir ilaç zararlı yan etkisi görülünce, tüm hekimlerin artık o ilacı kullanırken çok dikkatli olduğu gözlenir.

Olumsuz olan çok hızla yayılır, ilgi de çektiği için önemli etkileşim gözlenir.

Bir kişi ne yaparsa onun sonucunu görür. Sevgi gösteren kişiye bireyler niye kızsın, niye nefret duysun ki.

Bazı hekimler, verileri değerlendirirken, uydurmalar içindedirler, bu açıdan Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde çalışanlar, bireysel olarak bağımsız olmalıdırlar ki, hekim emretse bile, hasta lehine olmak zorundadırlar, yapmazlar.

Sıcak bir günde, insan üşürse, ağılığında bir sorun var demektir, gelecekte ise terlemelidir.

Bir kişi ne kadar zengin olsa bile, zenginliğin parada değil, gönülde, sevgide olduğunu kavramalıdır. Ölümünden sonra bile, anılan, hatırlanan kişiler olduğu, örnek alındığı da bir gerçektir. Bir boyut olarak yaşam ve yaşamı temin etmemizi, sağlıklı olmamızın da bir bilinci vardır, sağlığını koruyanlar için anlamı olur.

Hekimlere bazı kişiler tedavi olmak için gelir, şişman iken zayıflamak ister, ama gerçekte ise hekime gittim beni zayıflatması demek için giderler, inanmazlar.

Talebe öğrenmeye niyet etmez ise okuyup, anlamaz, bilinci o noktaya odaklanmalıdır.

Bir birey, bazı şeyleri esas alıp, onlara tapınmak ister, ancak farkında varmalıdır ki, sadece kendisi sorumluluk taşır ve bedeli de kendisi öder.

Başkalarının yardımı, uyarı, öğüt ve yol gösterme dışına olamaz, cezayı paylaşmaz. *Hekim, hastasının tıbbi sorumluluğunu alır, uzmanlık yetersiz ise danışır, sevk eder. Kavramadan, bilimsel farkındalık yok iken acil dışında tedaviye başlamaz bile.*

Bir kişi yolu saptamadan yola çıkmaz. Yola çıksa bile sormayı düşünür.

Bazı kişiler, para vererek bedelden kaçabileceklerini sanırlar. Maddi tazminat olanlar için söz konusu olabilir, ama zarar ve zulüm gibi, suç olanlarda para tazminat olsa bile pişmanlık gereklidir.

Hekim, hastasının yaşamsal olaylar konusunda risk almak istemez, bu nedenle Yoğun Bakım Üniteleri ortak sorumluluk taşıyan birimlerdir.

Bir rahat yerde kalacağımız söylenirse, fiyatını sorarız, bedava derlerse, daha sonra faturası gelecek için endişeleniriz. Bedeli paradan daha çok olabilir.

Her bir yaşamın, her insanın bir ömrü de vardır. Yaşamı uzatmak veya uzatmamak ötesi, sağlıklı geçirmek için, örneğin şişman ise, zayıflaması ile birçok sorun çözülmektedir.

Hekimler, acil müdahalelerde saniyelerin önemini bilirler, solunum ve kalp atımı belirli süreç geçerse, geri dönülmez boyuta girilir. O nedenle etkin girişim nerede olursa olsun, sokakta da yapılmalıdır.

Bir hekim, tek başına canlandırma yaklaşımını yapabilir şekilde eğitilmesi önemlidir. Bu birçok hayatı kurtarması ile olacağının bilincinde olmalıdır.

Bir eyleme başlamadan önce, tedbir, planlama ve önlemler önemlidir, bu başımıza gelmesini önleme ötesinde, mutluluk boyutunda olunmayı da sağlar.

Yola çıkarken lastiğin havasını kontrol etmek, birçok sorunu önlemek olmaktadır. Sadece hava ötesinde, arabanın diğer değerleri de bakılabilmektedir.

Hekimlikte, özellikle Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde, her gün başlarken, temizlik dahil, birçok cihazın çalışması ve bakımı yapılır. Mutlaka yedek cihaz da olmalıdır, bozulunca sorun yaşamamak istenir.

Bir doğumda doğum olmadan önce, durumuna göre bebeğe yatak ayarlanmalı, prematüre ise ona göre serviste yaklaşım önceden planlanmalıdır.

Bir hekim eksik yaptığından yaşam boyu azap duyarken, fazla yapmakta dolayı içi rahattır. Canlandırmada, ekip işi önemlidir. Kalp çalışırken kalp masajı destek olmalı, yoksa ters etkisi olacaktır.

Hekimlikte, bazı durumlarda, sepsis oluşmadan önce, antibiyotik başlanması, bir tedbir olarak gerekli olabilir. Tablo olmadan önce yaklaşım daha başarılı olunacaktır.

Bir tablo oluşunca, sorun tedavi tam başarılı zordur, tedbir alma, önceden yaklaşım başarı şansını arttıracaktır.

Bazı kişiler, sanki bedensel eziyet çekerse, tıp biliminde daha başarılı olacağını sanırlar, toplumdan dışlanırlar. Bir işlemi yapmak için, örneğin, ellerinde titreme olan kişi, cerrahi ameliyat yapamaz, ancak ameliyathanede danışmanlık yapar.

Hekim, her konuda bilinçli olması, bilgisinin olmasını beklemez, bu açıdan devamlı danışmanlık alır. Danışmanlık önceden olmalıdır, sonra alması ile pişmanlık duyması demek, önemli durumlar taşır.

Bir kişi hak ettiklerinin dışında bir şeyler yaşayamaz. Bilmesi gerekmesi değil, danışmanlık önemlidir.

Bir yaşam boyutu vardır, bu geciktirilse bile, anlamı olması, onun tıpta varlığını sürdürmesidir. Bilim ne gerekiyorsa ona dönüşür. Yaşamın uzatılmasından daha önemlisi, sağlıklı olmasını temin etmek gereklidir.

Zamanımızda prematürelerin sağlıklı büyüme ve gelişmesi sağlanabilmektedir. Bunun için devamlı izlemleri önemlidir.

Bir boyut olarak tedbir alırsanız, olay karşınıza çıkmaz veya halledilebilir olur. ROP önlenmesi için sık göz muayenesi ve gerekirse Laser yapılması ile körlük önlenebilir.

Bir yaşamda kendi benliğin ötesinde, toplum için, en yakındaki kişiyi koruyup, gözetener, paylaşım yapanlar saygındırlar. Bir kişi zengin olmanın ötesinde mevcut gelirin paylaşması önemlidir. Vergi bunun Devlet tarafından alınan bir pay iken, yakındakilerine, ortak aynı servisin personeli ile paylaşımında önemlidir.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde, birlikte toplanıp, servis durumunu sorgulaması, birliktelik ve bir iletişim, ilişki yaratmak açısından, çay saati, çay içmek değil, sorunların karşılıklı sorgulanmasıdır.

Bir sohbet toplantısı yapılırken, havadan değil, servis ile ilintili olması, çözümler açısından da çok büyük başarı elde edilir.

Bir kişi yaşamı kadar bu Evrenden yararlanacaktır, bu açıdan yaşa göre bunu değerlendirmelidir. Aktif yaşam kadar emekli durumda da yapılacaklar vardır, kahvehanelerde geçen zamana yazık olur. Düşünce ve fikirlerin iletilmesi önemlidir.

Hekimlikte her bireyin bir işlevi vardır. Eğitim ise mezara kadardır, her olgu bir öğretmendir.

Bir yaşamın uzaması ile artık arkadaş ve dost çevresi kalmayacak, bu açıdan kendisini yazmaya vermesi daha geçerli olacaktır.

Bir birey, bilim üzere olmalı, istemediği olsa bile bu yaklaşımı takip etmelidir.

Bilime, doğa yasasına aykırı yaklaşım değil, buna uygun yaklaşım esastır.

Hekimlikte bazı durumlar vardır, ters gelebilir, bir Siyanozdaki prematüreye yüksek doz oksijen verilir ama siyanoz ağırlaşır. Akciğere sıvı dolmuştur, bu açıdan PEEP basıncı ve daha düşük, oda havası (%21), gerekebilir. Ters gibi gelse bile, bilimseldir.

Bir kaktüs, gerektiği kadar su almalı, fazla su çürümesi ve ölmesi anlamındadır.

Hekimlikte tamamen mükemmellik olmaz, hata olasılığı vardır, bu açıdan tedbir ve izlemede gereken sorunu gidermede düşünülmalıdır.

Yenidoğan Yoğun Bakımda devamlı izlem, bir sorun oluştuğu durumda da zarar oluşmadan önce, gereken erken tedbiri almak içindir.

Oksijen saturasyon boyutunda azalma bile hemen ona göre yaklaşımı gerekli kılar.

Hiçbir varlık, doğa kanunları dışında davranamaz. Yerçekimi dışlayan bir yapı olamaz.

Hekimler bilim üzeredirler, ancak zaman süreci içinde bu boyut devamlı değişmektedir, bu nedenle zamana ve duruma uyulmalıdır.

Bilim dışı açıklama, hayal ve masal, destansıdır, gerçekliği de tartışılır.

Bir sorun ile karşılaşınca, o sorunu çözmek, ben çözdüm değil, bilime uygun davrandım öyle çözüldü denilmelidir. Uçurum kenarında dolaşan kişi,

düşmekten kurtulması demek, riski niye aldın sorusunu getirir.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde, başarının paylaşımı tüm ekibe aittir, bir kişi tek başına yapamaz, ortaktır.

Bir kişi destek olmaz ise, nasıl kurtulabilir, biraz zor ve imkansız gibi gelir.

Bir işi yapmadan önce ücreti alır isen, sonra yapılan durum tenkidini de kabul edilmelidir. Bir kişi fayda, hayır ve nimet için yapıyorsa, bu durumda sevgi ile saygı kazanır. Para alma durumunda, fakir olanlar da gözetilmelidir.

Hekimlikte acil hizmetler devlet tarafından karşılanır. Ayrıca her hastanenin %10 oranında fakirlik hakkı vardır, her türlü hizmet buradan karşılanabilir.

Bir eskiciye bir malı verirken, muhtaç olana ver, ben ücret istemiyorum deyince, defalarca teşekkür etmiştir.

Kendi olgun ile elde ettiğin gerçeklik ile, başkasının teorik anlattığı mukayese edilmez. Bu açıdan bilim üzere olan kişi, gerçeklikte olsa da sanal boyutta olanların yanımları ötesinde, kendi algıları ile, yanılmada oldukları açıktır.

Bazı konuları belirtenleri, eğer akademik yapısı yoksa inanmayanlar çoğunlukta olabilir, gerçek olsa bile inandırıcı bulmazlar.

Bir toplantıda 3 yıl içinde 800gram üstü hiç prematüreyi kaybetmediğimiz ve ROP ile NEC olmadığını söyledim, inandırıcı bulunmadı ama gerçek idi. Çünkü onlarda 1250gram altında bebeklerde ötenazi uygulaması vardı.

Bazı insanlar aşı olma yerine, hastalanmanın daha iyi olduğunu belirtilere ve ölümlerin sebebi olmaktadır. Bazıları belirli bilim dışı yaklaşımlar ile hastalığı

Estudamyenidoğan

iyileştireceği, nane limon ile fayda değil, iyileşeceğini söylemeleri, toplumda da etkin olmaları, önemli sakıncalar doğurmaktadır.

Bazı tıp biliminde olmayan, toplum açısından geleneksel bazı yaklaşımlar olabilir, bu tedavi ediyor denemez.

Bir zamanlar zakkum tedavisi diye bir yaklaşım vardı, hiç kimseyi tedavi etmedi ama toksik olduğu için, içerek ölenler oldu.

Bazı kimseler başkalarını aciz bırakmak isterler, ancak döner kendilerini vurur. Bazı kişiler, kendilerine çoban bulurlar, veliler edinirler, onların emrine göre davranırlar, köle olduklarının farkına varamazlar.

Hemşire elbet hekimin emri/ilaç kağıdına yazdığına uygun davranmalıdır, ama zarara ve herhangi bir tereddüt durumunda yapmaz, yapamaz. Hemşire emir ile çalışmaz, hastaya uygun davranmalıdır.

Bir yaklaşım, hastaya uygun ise, yaklaşım yapılabilir, değilse yapılamaz.

Bir bilim adamı, depresyon olacağı yerleri bilebilir, ama ne zamanı bilemez, tahmin yürütebilir, oluşunca, geleceği bilen değildir. Bazı boyutlar, perşembenin geleceği çarşambadan bellidir sözünde olduğu gibi, yarın ne olacağı az buçuk bellidir. Uzun süreç ise bilinmezlik ile doludur.

Hekimler, bir hastaya, hastalığı konusunda oluşacakları öngörü olarak iletebilir. Bu bilimsel eski olguların dokümanıdır. Anca o olgudakini kimse bilemez.

Bir konuda geleceği değil, bugün tedbiri almak gerekir. Arabanın yolda kayacağı bilinmez ama tedbir alınmalıdır.

Bir insan zarar ve zulüm yapıyorsa, buna karşın başkası da sevgi ile nimet ve değer oluşturuyorsa, ikisi öldükten sonraki boyut farklı olacaktır. Bilim dışı olmayan kişi, hayal ve masallarına sadece kendileri inanırlar.

Kesinlikle tıbbi yaklaşımda, bilim dışı olmanın ötesinde, sanki sağlık ve yardım yerine, zarar ve zorbalık yapanların, meslekten men cezası olarak uzaklaşmaları bir gerçekliktir.

Bir yerde huzursuz olan kişi, bir türlü kıskanma ötesinde, bir huzursuz ve devamlı telaş içindedirler ve bu dünyada da rahatsızlığını, topluma da taşımaktadırlar.

Birey yaşadıkça gerçekleri algılayarak yaratılışı algılaması beklenir. Bir insan hiç yaşamamış gibi davranması, bilim ve becerilerini eğitim almamış gibi, çocuk misali hayallere inanmasıdır.

Bilimi inkar eden kişi, bir hekim ise, sanki hiç eğitim almamış gibidir. Hakikatten ve etik ilkelerden uzaklaşmış, insanlıktan kopmuş denebilir.

Hakikatten, bilimden, gerçeklikten uzaklaşan, dayanak olarak büyü, rüya ve sihir boyutuna inanmaya doğru adım atar.

Ümit kesen kişi, yaratılışın oluşturduğu yeniliğe inanmamaktadır. Her gün yeni bir oluşumun başlangıcıdır.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde, yaşam sınırında olan prematürelde can çıkmadıkça ümit kesilmez denir.

Estudamyenidoğan

Hekimlikte şaşırılacak çok olaylar olur ve tıp bilimine inanmanın önemi de sabırla hastaya yaklaşımı gerekli kılar.

Bir hekim ilk defa karşılaştığı olguda bile, tıp bilimine göre yaklaşımları bilerek yapar. Bilinmeyen elde edilen verilerin yorumlanmasıdır.

Bir hekim Yoğun Bakım Ünitesinde, hastaları için hemşirelere emir verme boyutuna başlarsa, bu onun bu gibi servislerde hiç çalışmadığı anlamındadır.

Bilgi ve beceri uzmanlaşmasını sağlayan kişi, kullandığı araba ilk defa olsa bile kaza yapmaz, arabayı sürebilir.

Bir tedbir almak için tehditti bilmek gerekir. Kışın oluşan tedbir ile yağmurda alınacak tedbir farklı olmalıdır.

Hekimlikteki o duygu, korku değil, gereken tedbiri alma ve erken yaklaşım telaşdır. Bilime dayanan kişi korku değil, sonucunda bireyin yaşam hakkının sağlanması için çaba içinde olma, koşuşturmasıdır.

Bir sorun başınıza gelince, tekrarlanmaması için, aldığınız tedbiri gözden geçirmelisiniz.

Hekimlikte her olgu farklı olduğu için tıp bilgilerinin adapte edilmesi gerekir.

Bir kişi, insanlık ve sevgi içinde olur, aklını kullanarak, bilinçli ve bilim üzere olursa, gelişen boyuta da uyum sağlayabilir.

Hekimlerin sevgide olup, etik ilkelerde ve insanlıkta olan, sağlık için hastaları ile empati yapanların, mutlu olmaması için bir sebep yoktur. Huzur yüzlerinden okunur.

Etik ilkelerde davranışlarını tutum boyutuna getiren kişi güvenlidir.

Her kişinin bir kapasitesi vardır, kapasitesi kadar eğitim alabilir. Bir insan devamlı olarak bu kapasitesini arttırmak, eğitmek ve geliştirme çabasında ömür boyunca bulunmalıdır.

Hekim, taşkınlık yapmaz, çünkü, bilim üzere olan, hasta ile empati yapan, tedavi etmek için aşırılığa kaçmaz.

Bir sanatçının en büyük rakibi kendisi olup, bunu geçmek için ömür boyu didinir.

Bir kişi insanlarla iletişim içinde olması için, sevgi ve saygı boyutu ötesinde, insanlıkta ve hürmet duymalıdır. Ayırmıcılık yapan kişi, bir kesime ilgi duyduğu için kaybedicidir.

Sağlık elemanları, 24 saat boyunca, özellikle prematüre ile meşgul olanlar, yaşantılarını ve hakikatlerini hasta üzerine idraklerini geliştirmelidirler.

İnsanlar kardeştir, genetik ispatlıdır ve bu açıdan selam alıp, vermek borçlarıdır.

Bir yerin yok olması, depremde yıkılması, binaların yetersizliğindedir.

Gereken tedbir alınan binalarda yıkım olmaz, depremi önemsemeyenlerin binaları yıkılır.

Hekimler, dürüst ve verilere göre yaklaşırlarsa, bilim üzere olmaları ile onların sorunlarında çözümleri yine ilim üzere olacak, problem yaşamazlar.

Dürüst bir kişiye emanet ettiğiniz bir şeyin kaybolması olanaksızdır.

Bir bilgi ve beceri genel anlamda tıp eğitiminde öğrenilir. Yararı olup olmaması değil, genel anlamda her boyutta öğrenilir, uzmanlaştıkça daha geniş yapıda olur. *Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesine yeni başlayan, gelişim ve değişime açık ise, ilerlemeye meyillidir.*

Bir kişi koruduğu, gözettiği ve destek olduğunun bir ebeveyni sıfatında olmaktadır.

Bir irdelemede öncelikle, bireyin kavrayış düzeyinde olmasına bakılır. Cerrah olmayan kişinin ameliyat etmesi beklenmez.

Hekim aklını bilim üzere kullanırsa, birçok sorunu çözebilecek boyuttadır.

Kavramayana, açıklamalar ile olayı bulabilmesi olanaksız görülmelidir.

İnanışlar değil, bilim deneyler ve somut veriler üzerine inşa edilmiştir. Bu açıdan, bilimsel bir dayanak ve gerekçesi vardır.

Her birey kendi yaşamı, fizyolojik yapısına uygun davranır, bunu inanış ve yapısı ile bozamaz.

İnanışlar sorgulanmaz, sorulamaz bile, ama somut bilimsel boyutlar dayanakları ve gerekçeleri tartışabilir.

Tecrübe konuşmalı ama fiil boyutu farklıdır. Bir yaşlı birey, edindiği tecrübeleri ve becerileri aktarmalı, eylemde ise engelleri nedeniyle sorumlu olmayabilirler.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde çalışmak için, aktif olmak gerekir, bu açıdan belirli düzeyde olanlar ancak konsültan olarak bulunmalıdırlar.

Her yaşın kendisine göre bir becerisi vardır, bir süreç içinde gençler yetiştirilmelidir.

Bazı iç duygular vardır ama bilim somuttur. Bir kişi amaç ve güdüsü, çalışmaya başlarken olumlu ve insancıl olabilir, önüne gelen sorunlarda da bu yapısını bozmamalıdır.

Bazı durumlarda, insanın aklına hemen gelmeyebilir, bu nedenle Yoğun Bakımlarda ekip işi çalışma için gereklidir, tüm bireyler tam yetkili ve sorumludur.

Hekim tıp, hemşire uygulamakta, eczacı da ilaç vermede öne çıkarlar.

Bir kişinin ne dediğini bilmiyorsa, bunun yaşı ile alakası olmayabilir.

Yaşam aynı boyutta değil, değişim varlığın temelidir. Bazı kişiler eski yanılıgı içindedirler, burada devamlı büyüme, gelişme ve değişim içinde olmalıdır.

Bazı kimseler, bir yanılıgı içinde olurlar, saplantılarını ancak hasta verilerde düzeltmeleri gerekir, çıkmaza girince, yoğun bakımdaki ekipler uyarır ve düzeltirler.

Yanılıgı içinde olanların bu görüşünü değiştirmesi zordur, değiştiren büyük insanlık içindedir.

Bir insanın yetenek becerileri ve eğitimi kendisinin en güçlü sermayesidir. En dayanılacak olan insanın kendisidir.

Bir insanın en büyük kazancı varlığıdır ve insanlıkta bilinçlenmelidirler. Bu onların yaşamları boyunca varlıkları için çalışmalarını değil, insanlık boyutunda olmak, gönül kazanmak amacıyla olmalıdırlar.

Estudamyenidoğan

Bir insanın varlığı, sahip olduğu tüm boyutlardır. Daha üstün olanı, yaşam ile gelişim ve değişim yeteneğidir.

Yardımcı olmak veya olmamak değil, gerçek üzerinde olmalıdır. Bilim taraf tutmaz, hakikat üzerindedir.

Hırslı olmak değil, başkasını eğitmek için, onun talebi, ilgisi olmalıdır, bu nedenle sizin verdiğiniz değil, onun algısı daha önemlidir.

Bir kişi yerçekimini algılayorsa, uçurum kenarında durmaz, tedbir alır, uzaklaşır.

Bir kişinin yolu, basiret üzere, etik ilkelerde olmalıdır. Etik ilkelerde yürüyen, aynı yolda olanlar ile karşılaşır ve birliktelik ile kardeşlik kurmak çok kolay olur.

Basiret içinde olan hekim, bilim üzere olup, hastaların verilerini gerçeklik üzere ve hastaya uygun çözümlerle yaklaşır. Empati yapar ve devamlı eğitim boyutu içindedir.

Bilim üzere olanlar anlaşır, hakim ilimdir. Hayal üzerinde olanlar ise, her bir kişi kendi hayalini gerçek görür.

Bir birey, tarihe bakarak oluşunları, kendi geçmişine de bakarak varlığı algılamalıdır. Tarih ders alınmaz ise tekrarlar, örnek alınırsa bilinçli devamlılık sağlanır.

Bizden önce de hekimler gelmiş olabilir, ama şimdi bu hastaya bakan hekim, müdavi hekim bizler olduğuna göre, yaklaşım, buluşlar ve önemli boyutlar şimdi nasip olmuştur.

Beceri, elde edilen bilimin uygulanması ile oluşur.

Bir başımıza gelen bi ders ve derin düşünenler için bir örnek olacaktır. Her olay akıl sahipleri için bir bilimsel dayanağı, gerekçesi vardır ve bunları irdelemek bile büyük eğitsel ders olacaktır.

Her hekim olguyu, hastayı bir ders olarak görmektedirler, bu nedenle temel eğitici hastalarıdır.

Başımıza gelenler, bizlere olumlu veya olumsuz olabilir, olumlular bir örnek, nimet olarak, olumsuzlarda da ibret olarak bir derstir.

Her gün sizler Güneşin doğudan doğduğunu görerek karar verirsiniz, Dünya etrafında Güneş dönmektedir, bu sizin algınıza göre değildir. Bilim algıya göre değil, bilimsel verilere göre oluşmaktadır. Yanılgı boyutu görmeye göre oluşabilir.

Bazı elde edilen sonuçlar, bilimsel boyutta irdelenmesi gereklidir. Görüntü ve verilerin yanıltıcı olabileceği, bilim temelinde dayanağı ve gerekçeleri netleşmelidir.

Bir boyuta bakılır, acaba bu gördüklerimiz, yanıltıcı mı diye düşünmelidir. Bunu düşünen bilim insanıdır.

Bir hekim her konuyu anlaması ve kavraması gerekmez. Uzmanlaşmanın gereği de budur. Bir insan öldükten sonra da verileri önemlidir.

Sağlıkta gerçeği tam tersi yorumlayanlar, bunu eğer bilgisizlikten yapıyorlarsa danışmalılardır, buna karşın eğer kendi benliği için saptırıyorlarsa tümünden dışlanırlar.

İlk denemelerde varlığın oluşumu için terli gömlek ile buğdayı birlikte karanlıkta tutmuşlar, sonra fare gönünce, oluşum tohum ve ter demişlerdir. Daha sonra kafes içinde olunca da tüm varlığı engelleyen kafes demişlerdir. Bu bir mizah gibi görünebilir, ama eski deneylerde bilim temeli olmadığı algılanmalıdır.

Bir kişiden iyilik beklemek yerine tam tersi, korkutma ve cezalandırma beklentisi, sıklıkla tanrılaştırılan kavramlarda olmaktadır. Bir zenginden hayır, yardım ve destek alınması, onun çok günahkar olduğundan bu yaklaşımı yaptığını düşünen de vardır. Paylaşım boyutunu görmek istemeyene gösterilemez. *Hekimin nöbetten memnun olmasını farklı yorumlayanlar, mutlaka bir menfaat ve benlik olduğunu düşüneneler çıkabilir. Sevgi, yardım ve destek, eğitimin algısı olmayabilir.*

Sevmeyen bir kişiye sevgi anlatılamaz, mutlaka cinsel boyuta çekmek isterler.

Bir insan iki saat içinde bir yerden bir yere gidiyorsa, yürüyemez, taşıt kullanır. Bunun gibi varsayımların bilimsel olması gereklidir.

Yerçekimi, nasıl kesintisiz ise, bilimde aynı şekilde kesintisizdir. Her oldu ayrı olduğuna göre, yaklaşımlar, ona özgü olmalıdır, standart kalıplar olamaz. Bir sorun, hastalık olunca, bunun çözümüne bakmak gerekir, ihmal kabul edilemez.

Bir eşya yerçekimi ile yere düşüyorsa, bunu ancak hızlı el ile kaparak düşmesi önlenir. Bu da bir bilimsel boyuttur, yer çekimini kaldırmaz.

Olumlu yaklaşımları ve olumsuzları yapanlar insanlardır ve buna göre yarganırlar. Suç tanımlanan ve kanunla saptanan olaylar olup, somut eylem olarak, birey ceza alır.

Bir gök gürültüsü gibi, doğal olayları kabul etmek, hastalığın kabulü değil, önlenmesi ve ortadan kaldırılmasına çalışılmalıdır. Bulaşıcı hastalıklarda aşılama bu açıdan önemlidir ve tek çare gibidir. Çiçek hastalığı be Dünyada bu açıdan temizlenmiştir.

Bilim, değiştirilenler değil, bireylere göre farklı uygulamaların oluşumudur. Tüy ile demir aynı yer çekiminde özellikleri nedeniyle, düşer ama farklı yapısı nedeniyle farklı yere çekilirler.

Zenginlik, hocalık ve amirlik ile mutluluk oluşmadığı, yaşamda önemli olan boyutun, sevgi ve insanlıkla elde edileceği algılanmalıdır. Bazı yaklaşımlar köpük gibidir, bir rüzgar ile uçarlar. Bilim ise kalıcıdır.

Su bile yaşamın bir boyutudur, vücudumuzun ana unsurudur, yaşamda önemli yeri vardır. Bunu süs veya teferruat olarak değil, ana boyut olarak görmelidir. Hak edişe göre, her bireye özgü, yeterince ve dengeli, etkin oluşması gerekir.

İnsanlar örnek vermek isterse, bilimsel olanları vermeli, tekrarı olanaklı olmalıdır.

Bir hayal ve masal ile mücadele edilemez ama bilimsel boyut çözümü kolaydır. Para vererek gönül kazanılmaz, sadece kendini satmış olursun.

Estudamyenidoğan

Hekim eğer nöbetleri bir eziyet olarak görür ve zorlukla yapıyorsa, hekimlik yapmaması, masa başında olması daha iyi olacaktır.

Sevgide ve insanlıkta olan bir kişi için, yaşamın muhasebesi daima olumludur.

Etik ilkeleri bilmek değil, onu uygulamak, davranışa geçirmektir. Bazı kişiler çok güzel konuşurlar ama bunun arkasından dinleyenler korkarlar, kendilerine bir zulüm işlemi gelecek derler.

Bilim üzere olurlar, hastaların bilimsel boyutta bir veri olduğunun farkındadırlar ve bunların açığa çıkması da yaratılış düşüncesinde olmayı gerekli kılar, aksine yaklaşım olamaz.

Bir kimse, yaptığı işlerin açığa çıkan ile uğraşacaktır. Sevgi ve insanlık ise mutlu, zarar ve zulüm ise azap olacaktır, battıkça daha da batacaktır.

İnsan kendi benliğini de parçalı değil, tek bir kişilik altında bütünleştirmelidir.

Her bireyin farklı yapısı vardır, benlik içinde benliği vardır, burada tercihi sevgi ve insanlık yolunda olan olmalıdır.

Bir insanın içinde birkaç insanın ruhsal yapısı olabilir, yapalım, yapmayalım ve bırakalım gibi düşüncelerin temel eleyecek eşelin bilim olması gerekir. Hekimlikte bu açıdan seçenek çok olabilir ama bireye en çok uyan ve yararlı olacağı, bir başka deyişle zararlı olmayanı vermek olmalıdır.

Yerçekimi tüm yaratılışta olduğu gibi tektir, ama etkileşim her bireye, olguya göre farklıdır, tüy, top ve demir güller aynı etkileşimdedir, yanılmamalıdır.

Yaratılış üzere olan, hırs ile başarılı olamayacağı algılar, sevgi ve insanlık üzere ise, destek boyutu önemli olacaktır. Bir çalışma tek değil, birlikte olması daha öne çıkmaktadır.

Bir kişi, zarardan kaçarak, yararlı şeylere eğilim gösterir, kazanç yerine paylaşımı seçer, yaptıkları ve beceri kazandıklarını yücelterek, daha üst boyuta çıkarlar, katkıda bulunur, korunur ve eğitsel olurlar, ki buna hekim, sağlık elemanı sıfatı denir.

Bir kişi mutluluk talep ediyorsa, önce kendinde ve sonra toplum ile, insanlar arasında sevgi ve insanlık boyutu kurmalıdır.

Gelecek endişe değil, eğer eğitilmiş ve etkin, verimli bir nesil varsa, gurur duymalıdır. Kalıp içinde olanda gelişim olmaz, her yeni ürün için kaliteli tohum peşinde olunmalıdır.

Bir Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde, sevgi ve insanlık varsa, yaşama gücü kuvvetli, umutlu olan insanlar, iletişim ve ilişkiler de kardeşlik üzerinedir.

Varlık gelecek ile oluşacaktır, bu açıdan yeni nesli kendinizin kopyası değil, değişim gelişim boyutunda olmalıdır.

Bir kişi olumlu tarafı görüp aldanmasın, olumsuzları da görüp üzülmesin, yaşam her uçta oluşumlar vardır, tercih nimette olmalıdır. Bir yerde her türlü boyutlar olabilir, birey tercihini insanlık tarafında sevgi ile yapmalıdır.

Bir hekimin hastalar ile olan yaklaşımlar, zorlu, yaşam sınırında olan prematürelere çok zordur, günler, aylar didinilir ve başarı da kesin olunamaz. Bu

açıldan rahatlık isteyen başka kanalda, zorluk ve devamlı, gece gündüz uğraşmak isteyen de bu yaklaşımda olmalıdır. Seven ve arzu eden rızasına göre çalışmalıdır. Bir kimse yaşam gıdasını arttırmak isterse, eğitimine devam edilmektedir.

Bir kişi bilerek, isteyerek yaptıkları eğer nimet ve değer yaratmak ise, netice aynı düzeyde olacaktır. Tam tersi hırs, para ve amir olmak için gayret gösterirse, insanlıktan bir noktada sapabilir.

Hekim bazı boyutlar üzerinde tercih yapabilirler, ancak devamlı izlem ve hasta verileri de onun tercihini değiştirecektir. Devamlı değişim ve gelişim üzere olmak ilke içinde olmalıdır.

Bir insan kendi varlığının insan olduğu algısı ile, yaşamını insanlıkta yapması beklenir.

Bir kişi eğer hedefi nimet ve değer üzere ise, sanatını bu yolda oluşturur. Yolda giderken yanlış yola sapılabilir, eğer direksiyon elinizde ise, fark edince yolu değiştirmeniz gerekir.

Bir hekim Tıbbi Etik ilkeler içinde ise, buna göre yolunu devamlı irdeler ise, onun zarar ve zulüm üzerinde olabilmesi düşünülemez. Birinci görevin zarar oluşturmamak olduğu üzerinde olması temeldir.

Bazı kimseler, insanca yaklaşımın zevkini ve nimetini algılamadıkları için, tatmini para ve amirlikte bulmaya çalışırlar ve yanlış içinde olurlar.

Yaşam sorunlarla doludur, bunu çözmek başarı ve sevgi gücü sağlar, buna karşı, dertlenir ve azap içinde olunursa çözüme ulaşamaz. Bir yaklaşımda lanet okumak yerine ıslah olması talep edilir ve onu eğitmek gerekir, bireye zorla değil, ancak onun talebi ile eğitim ve katkı sağlanabilir.

Bir hekim, yaşamından sonra, emeklilikten sonra, artık doğrudan ilişkisi kalmayacaktır, bu durumda arkasında bıraktığı iz önemlidir. sevgi ve insanlık mı, yoksa çekinilen kişi, emreden birey midir?

Bir düşünelim, bir konuda sorunu çözen kişi alim, dert eden kişi ise o halka içinde kalıp kendini tüketir.

Bir insana sevgi nasıl öğretilir, kucaklasanız bile algılayamaz. Artık bize düşen o kişi hakkında üzölmek, bir lezzet veya beğendiği şeyler vasıtası ile sevgiyi öğretmeye çalışmak olmalıdır, zorlama olamaz, sevgiyi dışlar.

Bir insanın, bir hekimin tüm olguların tedavisinden sorumlu olamaz, ama bir toplantıda yaptığı katkılar ile tüm katılanlara bir katkı, uyarı ve öğüt verebilir. Sevgi ve insanlıkta ise, hemen kabul edildiği de belirgindir.

Bize düşen, tebliğ, uyarma ve belirtme, eğitimdir, ama alabilen alır, zorlama olamaz.

Bir insanın yerçekimin algılamaması mümkün müdür, elbet hayır ise, niye bilim ötesi, büyüye inanır, uçacağını sanır. Birçok epik, destansı hikayede insanların uçtuğu şekilde hikayeler vardır, gerçek olarak sunulur. Bunun kaynağı, inanış değil, tarihsel mitolojik karakterlerdir ve kutsallık diye yansıtılır, gerçekte ise inanışları bozar.

Estudamyenidoğan

Bir hekim, tüm düşünceleri içinde, bugün ne yapacağı, sorunları, takip ettiği hastalara ne yapacağı konusunda tereddütleri olabilir. Bunu da ancak yaşayarak görebilecektir. O halde etik ilkeler üzerinde olunmalıdır.

Yaşamda varlık zaman sürecinde yaşanacaktır, burada düşünce ve becerilerin tam tersi artması ve gelişmesi arzu edilmelidir.

Egosu içinde olanalar bir noktada, zora ve karşısının hakkını aşmaya doğru gider, bunu engellemesi bile zordur. Bir kişi istediğinin olmadığı durumda, karşı çıkanları sürmek, dışlamak ve kovmanın çözüm olacağına inanır. Bu durum onların dışlanması ve yokluğu ile sonlandığı tarihsel gerçektir.

Kendi egosu içinde olan hekim, gerçeğin ortada olmasına karşın inkar eder. Bir tanrı için kültür pozitif olması yüzde yüz olmadığını bilir, buna göre yaklaşır. Hekimin ilk görevi, hastalığın kendisine bulaşmamasıdır.

Bir şeyi aklımdan çıkarman için onu çözmek gerekir, atmak ve unutmak daha da kalıcı şekle sokar.

Bir birey eğer sevgi ve insanlık yolunda ise, zamanla yolda karşılaştıkları da aynen kendi boyutunda olanlardır, bunların insanlık kardeşliği, gerçek genetik kardeşlikten üstündür. Zaman süreci olarak, bir köprü altında akan nehir aynı su değildir, kimi zaman çamur ve az akmaktadır, bu açıdan da zamanla her birey aynı değildir.

Bilimde bir buluş yapan kişi, sadece yaşadığı süreç değil, tüm ömür ötesinde de anlamı olur. Newton başına elma düşmüş, halen yerçekimi kullanılıyor.

Bir kişi insanlar olarak birbirinin kardeşi ise, zorunlu olarak görevi selam olup, ilişki ve iletişimin kapsını açan bir kot, şifre olmalıdır.

Yaşamda birçok oluşum bize şifre olarak sunulur, emziren anne bir sevgi yumağı olduğunu anlayan, kavrayan kavrar. Yabancılar selam derken elini kaldırmak yeterlidir, bizde ise el sallanmalıdır, ki şifre kültürüne göre farklıdır.

Bilim, hastalar üzerinde ortaya çıkar, getirisi sadece hasta değil, tüm insanlığa ait olacaktır. Bireye özgü olabilir ama bilim evrenseldir.

Doğa, yaratılış kanunları aynı olsa bile onların simgesi farklıdır. Her tohumdan farklı bitki oluşur ama oluşumu benzerdir.

Etik ilkede ve insan olan kişi, gevşemez, devamlı aynı yolda, davranışları tutum olarak gözlenir ve diğeri ise arzularının esiri olarak zalim olma yolunda olması beklenir. Bilimin değişmemesine karşın, her hastada farklı şekilde gözlenmesi ve aynı kuralda olması, insanları şaşırtmamalı, zalimler için ise aynı forma girmeleri için zorlama gereksesi olmaktadır.

Hekimlikte hastayı sevgi ve insanlık üzerinde olmadan, onları eziyet türü yaklaşım yaparak, bilim dışı uygulamalar ve plasebo etkisi ile iyileştirdiği iddiasına olanların hekimlikten çıkarılması gerekir. Çıkmasa bile toplum onları izole edecektir.

Bilim vurgulanan gerekçelere göre oluşur, insanlıkta ise değişim esastır.

Bir nimeti inkar ederek, kendi yaratılışı gibi yorumlayan, çalışarak oluşturduğu değeri yitirmektir, benlik, menfaat onları etkisini zedeler. Bir benlik yaptığı değeri reklam boyutuna sokarsa, tıbbi etik ilkelerde reklam yasak olduğu için sarf edip, yokluğa sürükler.

Bilen, becerili olan hekimlerin temelde hastanın yaratılışına göre yaklaşmakta, devamlı eğitilmekte, devamlı değişim ve gelişim içindedirler. Tıbbi bilim içinde olanın sorunlu olması beklenmemektedir.

Menfaat için hakikatin getirisini zail etmemelidir.

İnsan kendisini güçsüz hissedince, yaslandığı şeyler maddi boyutlardır, ancak bunlar sevgi ve insanlık kazandırmaz, onlardan uzaklaştırır. Yaşamı tatlı yapmak, Mercedes'te gitmek değil, bir değer ve nimet için bir yere gitmektir, taşıtın anlamı olmamıştır.

Bir hekim insanlıkta uzaklaşır, sevgiden uzak olursa, zorlama ve hastaların iyileşme kalıbına girmesini ister, dikta uygular, ama elbet oluşmaz. Sonuçta yaşadığı ortam kendisi için bir azap yeridir.

Bir kişinin cevabından daha önemli olan, dayandığı ve gerekçe tuttuklarıdır, insanlık ve bilim dışı ise yaklaşmamak gerekir.

Bir noktada insan kendi dengini oluşturmak isterken, benlik kendisini tanrılaştırır ve tanrı olarak kendisine hizmet edilmesi peşinde olur. Tanrılaşma yolundan sapmak için sevgi insanlığı, hakim kılmak, bilim içinde olmalıdır.

Bir hekim tıp bilimi yerine, şifa olacak diyerek, yemek, içecek gibi bir yaklaşım içine girerlerse, artık tıptan uzaklaşmış olurlar. Aspirin Söğüt dalının kaynatması ile oluşturduğu söylenir ama bunu zamanımızda aynı yöntemi kullanılması, yan tesirleri ve diğer maddelerin alınması ile, bilim dışı olunur.

Bir insan kendi dengi değil, gelişim ve değişime açık, eğitsel boyutta olması kendisi için daha yararlı olacaktır.

Bir insan, inanarak, bilerek, eğitim ve becerisini aldığı bir işte, geleceğin var olması için bunları paylaşmalı, yeni nesle aktarmalı, insanlık ve dostluk içinde olmalıdır. Bir kişi, öğrenmek isteyen ancak eğitebilir, bu açıdan öncelikle talep etmeyi severek isteyerek eğitilmek isteyen oluşturulmalıdır.

Bir hekim, devamlı insanlar ile bir ilişki ve iletişim içinde olmalıdırlar. Mükemmellik peşinde değil, zarar dışı olması yeterlidir, diğerleri bireysel tutumdur. Bağış, paylaşım, eğitimde katkılar kardeşliğin bir gerekliliğidir.

Bir selam ve insanı ilişkiler ile karşıdaki ile ilişki ve iletişim kurulabilir ve sonuçta karşılıklı etkileşim yaratılabilir.

Her bireyin evi, oluşumunu ve varlığını sağlayan şey önemlidir, ancak bu kutsal değil, birey insanlıkta kalması ile etik ilkeleri yaratabilir. Bir kişi kendi parası ile zengin olmaz, zenginlik, değer üretmek ve sevgi oluşturmak ile oluşur. İnsanlık olmayan şeyde zenginlik olmaz, paralı olmak vardır.

Tüm insanlar birbirinin kardeşi ise, onlara selam temelinde, ilişkide olması, bir insanlık zorunluluğu, olarak algılanmalı, ilim ve beceri ile kendilerini devamlı

Estudamyenidoğan

eğitimde tutanlar sağlık elemanları olmalıdır. Bilim hızla gelişmekte, teknoloji de buna bağlı olarak devamlı değişim içindedir.

Bazı kişiler idrak edemiyorsa, zararı öncelikle ayırmak kolaydır, bunu yapamıyorsa, suç işlemeye açıktır.

Selam bir insanlık ve bir sevginin sunumu olmalıdır, bu kişiliğin taktimi olmalıdır. Yaşantını nasıl olmasını talep ediyorsun, sevilerek saygı duyulan mı, yoksa korkudan çekinilen kişi olarak korku saygısı mı?

Bir insanın duası, niyeti varlığını gösterir. Hekim çalışmalı, duası akli ve fikirlerini genişletmek olmalıdır. Sınav hastaları olmaktadır, bu açıdan devamlı sınav içindedir.

Dua şükürdür, temelde istek ancak çalışma ile elde edilir, dua, çalışmadadır.

Yaşam muhasebesini yapınca, en baştan evden başlayarak, aile içinde tüm fertlerin sevgi ve insanlıkta olması istenir ve beklenir. Muhasebe mevcut ile yapılır, neyim var ve neyim yok derken, olmaz ise olmaz olan sevgi ve insanlıktır, kesin olarak.

Hekim yaşamının muhasebesini devamlı yapmalıdır, burda tüm insanlığı, yakından itibaren başlayarak irdelemeli ve onlara yaratılış ve insanlık üzere olması arzu edilmelidir.

Bir yaşam sıklıkla yaş günlerinde değerlendirilir, sevgi ve insanlıkta yaratılanlar önemli olandır, çaba bunun için olmalıdır.

Bir insan öncelikle zarar ve zulmü kendisine yapar, eziyet etmekten önce vazgeçmeli, kendisini anlamalı ve hoşgörü önce kendisinde uygulamalıdır. Bir çaba sonucunda nadiren istediği boyutta olur. Zaten hedef daha ileri olmalı, erişilen daha az olması doğaldır. Hedef erişilebilen değil daha ileri olmalıdır.

Bir hekim önce kendi nefesine zarar vermemelidir. Zorlama, gıdanın alınması, uyku bunlar arasında ihmal edilmemesi gerekenlerdir. Eğitim alma ve eğitim verme de sağlık ekibi olmanın da bir zorunluluğudur.

Benliğine zulmeden kişi, unutmamalıdır ki, o benlik ile yaşamını var etmektedir, lütfen hakkını yememelidir.

Bilim üzere olan, insanlığa güvenen kişiden sözünden cayacağı sanılmamalıdır. Bir hekimin tıp bilimi dışında bir iddia sunması onu meslekten ihracına neden olabilir.

Bilimde ara verme, uyuklama bile olamaz. Yerçekimini örnek alırsanız, herhangi bir aksama olması düşünmek bile hayal üstüdür.

Bir güvenli kişi ancak yanılması ve geçek veri farklı olursa, özür diler, cayma değil, fikir değiştirir.

Unutma, uğraştığın konuda, yaptığın işte sorumlu olursun, bir cerrah değilsen, ameliyattan sorumlu olmazsın. Ateş çıkarırsan yaşamını tehlikeye atarsın, klima takarsan ise rahat edersin.

Estudamyenidoğan

Hekimler, her bildiği ve beceri sahibi olduğu konuda çalışmalı, uzmanlaşmalıdırlar. Yapılanların sonucunu ancak o konuda eksper olanlar irdeleyebilirler.

Yaptıklarımızın sonucunu çekeriz, soğan eken, çilek biçmez.

Bir kişi yağmur yağarken, onu inkar ederse ıslanır. Bilime karşı gelen, verileri kabul etmeyen kişi de yağmurda ıslanan ahmak gibidir.

İnsanlar içinde yaşadıkları konularda ders almayan çoktur, ama hekimler içinde hastadan elde ettikleri ile ders almayan hekimlik yapmamalıdır. Hekimlikte kalıp olamaz, kalıp devamlı her bireyde güncellenmeli, gelişmeli, değişmelidir.

İnanmayan kişi, veriyi göstersen bile ancak inkarını, karşı çıkmasını arttırır.

Yaşarken sadece kendimiz olmadığı, yanımızda, yakınımızda ve toplumda olanlarda vardır ve onlara en azından selam borcumuz vardır, kardeşlik gereği. Geçim denilince, bir kişi sadece kendisi değil, toplumda bir fert olarak düşünmelidir.

Hekim hiçbir zaman geçim derdi nedeniyle çalışmamalıdır. Başka geçim yolları olabilir ama etik ilkelerden vaz geçenler ise artık hekim olamazlar.

Bize ait olmayanlar içinde düşünmemiz gereklidir, Çevre kirliliği sadece kendini düşünenlerin yaptığı tahribat sonucunda gelişmektedir.

Bir insan veri ve gerçek boyut ortaya çıkana kadar farklı algı içinde olabilir, önemli olan kanıt olunca doğru ve gerçekte olmasıdır. İnkâr etmek, gerçeği gördükten sonra da oluşmaktadır ki insanı zarara ve zora sokar.

Bazı tedavi yaklaşımları, sonuç belli olmadan peşin yargılama yapmamalıdır. Probiyotikler bunun gibidir, flora oluşması ile elde edilenler uzun, yaşamsal bir süreçte oluşacaktır.

Bir insan hiçbir zaman kızabilir ama lanet okumasının bir gerekçesi olamaz.

Bir insanın doğasında kendi benliği için bile olsa, olumlu, iyilik boyutunda olmak yatar, bunu kabul içinde değil, gönlünü açarak, akıl kullanarak yapmalıdır. İnsanlık, sevgi boyutu, fiziksel güzellik değil, gönül güzelliğinde yattığını kavramayan elbet bir gün algılar

Bir hekim olarak dileğim, uzmanlık alanımda belirli konularda daha özgün beceri kazanmak ve bunu eğitim yolu ile iletmeğdir. Bunların süslü ve beni yüceltme boyutu ise yolumu şaşırma olacağı için istemem.

Bir perde, güzel olanları görmemizi engelleyebilir, bu açıdan, perde gerçekleri görmek için doğrudan algılamayı gerekli kılar.

Bilimden ayrı düşen kişinin, er veya geç doğa yasalarına ters düşünce, başına dert gelecektir. Sorun yaşamasına karşın bilim olarak açıklamaz ise, dayanağı fen olmaz ise, yanılığısı artacaktır.

İnsanlık dışı yaklaşım yapan hekim, bir zaman dilimi içinde, tek başına kalır ve kimse de ona yaklaşmaz, azap içinde kıvrınması da cabasıdır.

Bana neden bu başıma geldi demeden önce, oluşan boyutun dayanağı ve gerekçesi bilimsel incelenmelidir.

İnsan sarhoş olunca beyin algısını, düşünmeyi yitirmesi, en başta hekim için yaşamsal tehlike oluşturabilir. Bu açıdan bir hekim ancak tadına bakabilir ama içemez.

Bazı durumlarda, bir hekim olarak, başarılarım ve elde ettiklerim gözünü kapatmasın, şaşkın olmayayım, bu nedenle bilgi eğitim ile paylaşmalıyım. Benlik yücelmemeli, ortaklı oluşmalıdır.

Sarhoş olan, zevk içindedir, algılayamaz, kör ve şaşkın gibidir, düşünemez, akli ile karar veremez, bocalar, kimi için arzu edilen, hekim için ise tamamen kaçınılan bir durumdur.

Elini ateşe tutanın eli yanar, çocuk değilse, bir daha yapması onu akılsız yapar.

Açık ve seçik olanları yapan kişi, artık insanlık ötesi, akıl, mantık dışına çıkmıştır. *Tarihe bakınca, insanlık içinde olan ile, hekim olmasına karşın, zarar ve zulümde, zorbalık içinde olanların, sonuçları çok acı olabilmektedir. Açık ve seçik fark gözlenir.*

Görünün köye kılavuz isteyeninin amacı farklıdır, daha geniş insanlar hakkında bilgi sorgulayacaktır.

En büyük duam, ölmeden önce, gerçek evrendeki varlığımı algılamak olmalıdır. Bir kişi birçok toplumsal boyut kazanmış olabilir, ama gerçek görünen değil, gerçek sahip olunan farklı olabilmektedir. Seven sevilmebilir.

Bir benlik kendisine hoş ve uygun görünebilir, etik ilkeler, kural olmayıp, yorum bireylere göredir. Zarar dokunmama yorumu farklı olsa da zarar tanımı kolaydır. Bu nedenle insanlık boyutunda olmanın ötesinde sevgi içinde olan için ayırım kolaydır.

Benliğini yok etmek değil, onun varlığını insan olarak kavramak önemlidir.

Bir kişinin artık enerji ihtiyacı yok, denilirse ölmüştür, ama hesabı kapanmıştır denilince, anılar ve hoş seda bırakmış ise kapanmaz. Varlık maddesel ötesi, manevi kavramda olabilmekte, bu ölçülemez boyuttadır.

Çok bilen ve tecrübeli olan yaşamış ve ölmüş kişilerdir. Bu açıdan tarihsel geçmiş, hatta kendi geçmişimiz de bir örnek ve ibrettir, devamlı değişim ve gelişim olmalı, eğitim yaşam boyu sürmelidir.

Hakikat insanı sıkıntıya sokabilir, ancak mutlu da kılabilir.

Tek kavramı önemlidir, bir insan tektir, insanlara benzer ama özel, özgündür.

Birçok doğa kanunu aynı olsa da farklılık değişim içindedir. Gelişim boyutunda olmaya çalışmalıdır.

Yaratıcı, yaratılan bizler olarak algımız içinde olmalı, tapınma değil, algılama ve farkındalık önemli, sevgi içinde olmalıyız. Şuurları kapanan, güçlü benlik ile dayanak ve gerekçe yaratmanın anlamı olamaz. Tarihe bakılmalıdır.

Benlikleri güçlü olanlar, şuurları da kapalı ise, farklı yorumlara sapabilirler.

Bazı şeyleri bilebilir, ona göre tedbir almaya çalışırız. Ama bazı faktörler, sepsis gelişmesi bile, önceden algılanmamış olabilir. Temelde bilimsel boyut belli olsa bile veriler ile saptanması olanaksız olabilir.

Hekimler izlem sırasında hiç öngörmedikleri sonuçları da saptamazlar. Bu açıdan devamlı uyanık olmak ve olasılıkları da irdelemek gerekir.

Biliyorum demek yerine, inceliyorum, verileri analiz ediyorum, kontrol ediyorum demek daha doğru olacaktır.

Bir bilim insanı bilim dışı bilgi verir ve çevresine bunlardan söz ederse, ben hiçbir şekilde zarar ve kötülük yapmadım dese bile kendisini bile inandıramaz. Eğitici ve bilgi veren kişi olan eğitim elemanlarının yanlış ve bilim dışı konuşmaları olumsuz boyutu belirgin olacaktır.

Hekim, mutlaka bilim üzere, insanlık üzere ve etik boyutta olmalıdır, bunun aksi durumunda ise Tıp Dernekleri tarafından ceza alacaktır.

Bilim insanları aşı hakkında konuşuyorlar. Salgın durumunda ya aşı veya hasta olunacağı dikkate alınca, aşı etkisiz ise defalarca tekrarlanabilir, amaç hasta olmamak demektir. Aşı üzerinde tenkit değil, birden fazla yapılması önerilmelidir.

Bir kişi etik ilkeler üzerinde ve çalışmaları da değer üretme üzerinde ise, haset edenler çıkabilir, birçok sıfat da eklenebilir ama kötü sıfatların tutmadığı algılanır. Sevgi üzerinde olsanız bile, cinsiyet dikkate alınmadan, cinsel yakıştırma ve itham yapılabilir.

Hekimlere tanımlanan sıfatlar yaptıkları eyleme göreler. Ancak toplumda bazı sıfatlar iyilik yaratana da yakıştırılmış, ancak bunlar ters çekmiştir.

Kötü sıfatların, yaşam süresince insanlık üzerinde olmayan, zarar ve zulüm yapanları bunları kabul etmeyip, başkalarını itham etmeleri üzere olanlardır.

Bir kişi yaptığı zulüm nedeniyle hemen etkisi görülmez, zararın oluşması ve tepki vermesi için bir süre geçer. Hiçbir kişi, tarihte zulmetmek ile insanlıkta anılmamıştır.

Hekimler bir ilacın böbreğe zararlı olması ile, bunun hemen geçmediği bir süreç gerektirdiği algısındadır ve izlem önemlidir.

Bir ateş yaktığınız zaman bile, evde yangın çıkması için bir süreç gereklidir. Bu açıdan yangın için ilk anlar çok önemlidir, daha sonra söndürmek olanaksız olmaktadır.

İnsan sadece bedensel değil, ruh ve sosyal olarak, yarattığı değerler ile tanınırlar, bu açıdan basit maddi yorum yetersizdir. Bir kişi maddi varlığı olabilir, burda sadece vergi ile bile olsa, tam vermesi ile topluma önemli katkı sağlayacaktır.

Hekimliğin temel anılması, insancıl olması, tıbbi bilim üzere olmasıdır.

Bir kimseye sorulursa, nasıl bilirsiniz diye, herhalde fizik görünümü sorulmamaktadır.

Yaşam gıdası denilince, besinden öte, ruh ve varlığın gıdası sevgi ve insanlık olmaktadır. Varlığı paylaşmak ile daha çoğalır ve daha güçlü olunur.

Her bireyin algısı ve düşüncesi farklıdır, bu açıdan bir kişi değil, rıza ve talep ile, beceri ve kabiliyetine göre, bilim farklı şekilde algılanır. Bu bakımdan bilimsel toplantılarda bilgi ve beceri paylaşımı çok önemlidir.

Estudamyenidoğan

Nimetleri ben kazandım benim demek yerine, paylaşım boyutu içinde olmak, nimetleri katlar, sevgi olarak geri döner.

Yaşamdaki her olay, gerçekte bakınca bir oyun gibidir, önemli olan, insanlık boyutunda kalabilmektir. Hiç kimse tam gerçek anlamda eşit olamaz, ama önemli olan bu farkındalık boyutudur.

Konsültan hekim daha çok şey bilebilir ama sorumlu hastaya bakan ve müdavi hekimdir, sorumluluk alır ve hastaya göre yaklaşım yapar. Tıbbi uygulama bir terzilik gibidir, kural ile yaklaşımda başarı tam olamaz. Tedavi tesadüflere bırakılamaz.

Bağış alenen değil, farkında olmadan, gizli yapılmalıdır, bir gülüş bile kalpten gelmesi önemlidir.

Yaşanan yer emin ve güvenli olursa, varlığın oluşması, kendi kişiliğin boyutunda olacaktır. Böceklerle baş edilemediği ortamda, ürün elde etmek olası olmayabilir.

Bir hekim, Yenidoğan Yoğun Bakımda sorunlar ile uğraşırken, ekip güçlü olursa, güvenli ve mutlu hisseder.

Fikir ve düşünceler, ancak emin olunan, düşünülebilen ortamlarda oluşur, gelişir ve değişir.

İnsanlar temelde oluşan ortamların bir şahididir, algılayan için. Tesadüf dediklerimiz, bizin varlığımız ile oluştuğunu kavramalıyız.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde, prematürenin satürasyonu 80 ile 90 gibi verinin farklı yorumlaması, yaklaşımları çok farklı değiştirecektir, bu açıdan aleyhine bir değerlendirme, bilim dışına çıkar ve büyük bir taksir boyutudur. Buna hemşire dahil, birçok kişi de ekip olarak suçlanacaktır.

Bir kişi denizin içinde ise, suyu algılayarak yaklaşmalıdır, yoksa boğulur.

İnsanlar doğal yapının dışında özel, özgün yapısı ile farklılıklar gözlenebilir.

Bir otomobil fabrikasında aynı model, milyonlarca üretilebilir. İnsanlara da bakınca, iki gözü, bir burnu ve iki kulağı ile aynı sanılabilir. Kişilikler açısından çok farklı olması ötesinde, bedensel yapısı da farklıdırlar, hekim bunlara dikkat etmesi eğitimin gereğidir.

Tıp Bilimi insanların tümünü kitap bilgisi ile iyileştirme ve buna göre sağlıklı olmaları sağlanır denilirse, kimse inanmaz. İnsan, öncelikle etik ilkelerde olmalı, aklı ve gönlü insanlıkta bütünleşmeli, buna karşın, benlik üzerinde olanlar, zarar ve zulmü hak olarak görenler için, uyarıların bir faydası da olmayacaktır.

İnsanlar fabrikada üretilmiş gibi benzer olabilirler, ancak hiçbiri, tek yumurta ikizleri olsa bile, kişilikler çok farklı boyuttadırlar.

İnsanlar aynı yapıda oldukları için cins, ırk gibi görüntüde çok farklılıklar olsa bile, sakın ayırıcılık yapılmalı, insan, insandır. Her türlü ayırıcılık ile yaklaşımlarda farklı davranmak, ancak hak edişe göre olmalıdır. Bunun aksi insan haklarına aykırılıktır.

Yaşamda en basit cinslerde bile fark olmaz, insanlıkta olmak ve etik boyutlar, sadece yaşamları gereği etik uygulamalarda farklı olabilmektedir. Ayırmıcılık insanlıkta olmaz, tıp biliminde de yasaktır.

Sevgi temelinde insanlıkta olan bireylerin yaşantılarında güzellikler olduğu, olacağı aşikar görülmektedir.

Bir kişi sanki hiç büyümez ve aynı yapıda olup, gelişim ve değişim içinde olmaz ise, aktivitesi ve davranışında bir boyut oluşmaz, aynen tekrar ederler. Bir akıl kilitlenmesi olabilir, bunun açılması için, verilerin analizi ve takip önemlidir.

Bazı kimseler eğitimi diploma almak gibi yorumlar, ancak uygulamaya geçmezler. Uzmanlık bir hekim için, hastalara yardı yapmayacak veya tıp bilimi içi bir yerde çalışmayacak ise, niye eğitim aldığı sorulur? Kabuğunu kırıp, eğitimin sonucunu yapmalıdır.

Kural aynen durur ve aklı kilitler, bu nedenle, düşünmek, her birey için tıbbi yaklaşım bir buluş ve innovasyondur.

Tarihte, zarar ve zulümde olup, insanlıkta olan görülmemiş, hüsrana uğrayanlardan olmaktadır. Bir işe çıkarken, amaç ve güdü etik dışı ise, sonucundan korkulur.

Bilim dışı olan kişi, bir de hekim ise, gerçek yaşam boyutunda hüsrana uğrayanların ta kendileri olacaktır.

Bir kişi amacı kendi menfaati ise, başkasına zarar vermeye yönelebilir ki sonucu hüsrandır.

Bir ünitenin yıllık istatistikleri onun başarısını gösterir, ancak bazı verilerin, istatistik dışına alınması, verilerine güvensizlik doğuracaktır. Amerika'da ortalama yüzde 26 oranında, yaşam sınırında prematürelere canlandırma ve vital destek sağlanmaz ve istatistik dışı çıkarılır. Buna göre 1980 yılına göre dörtte-bir yükselen oran, teknolojinin gelişmesine karşın, ölüme terk edilme, ötenazi nedeni ile olmaktadır.

Bir hekim eğitimini ve uzmanlığını tamamlayıp, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde çalışırken, daha fazla ve daha kritik hasta talep eder, donanımları yeterli olma, örneğin kongenital kalp hastalarını çocuk kalp cerrahi imkanı yok ise niye bakabileceği algısı ile alırsın? Bu tamamen bir suç niteliğine girer, hırs zararlıdır

Yoğun Bakım, toplumda uç noktada, yaşam sınırında olanların izlendiği birimlerdir ve bu açıdan ölümlerin burada olması gereklidir.

İnsanlar yaşamında tercihler yapar, tercih hak ediş ile kazanılan ve nimet yaratacak, etik boyutta oluşan olmalıdır. Bir mala sahip olabilirsiniz, ama ilk planda hak edilerek mi elde edildiği sorgulanmalıdır.

Tıbbi yaklaşımlarda etik ilkeler vardır ve hekimler mezuniyetlerinde bu andı içerek diploma alırlar. Bunları takip eden bireylerin, nimetler ve değerler üzerinde olup, hekim olmaktan çok mutlu olur ve varlığının farkındadır.

Bir insan tercih yapar, tercihin kullanılması ile elde ettiği mutluluk için yaratılışa, kendisinde bu görüş oluşması açısından şükretmelidir, önce kendisine.

İnsan kendi boyutunu algılasa, özellikle hekimler, hekim olmanın boyutunu algılamalı ve mutlu olmalıdırlar. Elinde bir imkan varken ne yaparsın? Paylaşma en önemlisidir, kendin ile topluma denge oluşturulmalıdır.

Hekim olanların insanlıkta öncü rolleri belirgindir, bu açıdan ne kadar yaptıklarından gurur duyması doğaldır.

Bir müzeye gidince, bakarım insanlara, bazıları ne mükemmel diye adeta tapınır, bazıları ise ben de yapabilirim der, bazıları ise inceler, ondan bir ders, örnek almaya çalışır. Burada kopya değil, esinlenerek yeni buluşlara, sanata gidenler geleceği oluşturabilir.

Bir kişi elini ateşe uzatırsa eli yanar, bu yaptığı eylemin bedelidir. Buna benzer bir kötülük yapan kişi, daha sonra bedelini geç bile olsa görecektir, neden diye sorgulamamalıdır.

Ortaya atılan bir çöp ile doğanın tahribatı belirginidir ve düzelmesi sadece o çöpün düzeltilmesi yüzyıllar sürer. Bir yaşam kazanmak bir insan, bir insanlık kazanmaktır.

Bir yere bir kişi sigara atsın, dönerken bakar ki onlarca izmarit birikmiştir. İnsanlar bir doğayı bozmayı, başkası yapınca tekrar yapar ve sonra kim yaptı olur, hep birlikte yapmışızdır.

Niye yolumu değiştirdim, çünkü o kenar buzlu idi, kaymamak için korundum.

Tehlike tedbir ile önlenebilir veya tamamen dışlanarak korunmak olasıdır.

Tıp biliminde önemli olan tedavi etmek değil, hastalık oluşmadan önce, korunmak, izlemek ve sağlık takipleri ile yaklaşımlar yapmak, yaratılışa göre, bireyin özelliklerine göre sağlık boyutları önemlidir, kısaca farkındalık öncü olmalıdır.

Bir kişi konuşmasına dikkat ediyorsa, ancak tüm gerçekleri kırmadan söylüyorsa, bu gerçek insanlıktadır.

Ölünce insanın yok olması değil, yaşarken de yok olması söz konusudur.

Kötüler sanki yokmuş gibi toplumda dışlanırlar.

Tarih, yaptığım yanımda kar kalır, kim bana hesap sorabilecek diyen, zalimlerin ibret olarak sonları belirgindir, doğal ölümleri bile gözlenmemiştir.

İnsan ölünce yok olacağım algısı ile, arakada bir gelecek nesi, sevgi ve anılar bırakıyorum diyen bir olur mu? Yaşarken bile biri mutlu, diğeri ise azap içindedir.

Eğitimin amacı, sadece bilgi sahibi olmak değil, öğrendiklerini geliştirmesi, değişmesi ve ilerlemesi içindir. Eğitici olmanın amacı, kendi öğrendiklerinin

üstüne koyarak yeni nesillere ötesinde tüm talep edenlere vermesi, daha geliştirmesini sağlamak olmalıdır.

Hekimin tıp eğitimi, uzmanlığı, Yandal uzmanlık dahil, sertifika ve tüm yaklaşımları, eğitimin tamamlanması için değil, uygulamada her olgu bir eğitici olarak katkıda bulunacak ve doğal olarak ömür boyu olacaktır.

Öğren, çalışmalı ve inanarak yapmalıdır, bu temel eğitimin gereğidir.

Bir kişi eğer üstü du dolmuş bir çukur görür ise insanlar içine düşmesin diye bir tedbir alır. Gerçeği gören kişi, kendisi için ilk planda ama diğer bireylerle de paylaşmalı ve devamlılığı sağlamalıdır.

Gerçekte bakınca, hekim hastasına tıbbi yaklaşım yapınca, kendi bilgisi ve becerisine katkı yapmaktadır, başkasının yükünü taşımaz.

Yola insanlar takılsın diyerek taş koyan ile, dikkat etsinler diye uyarı işareti koyan hiç toplumda bir olur mu?

Bir doğanın tahribini görürsek, mutlaka bir insan grubunun yaptığını düşünürüz. Doğa tahribi genellikle korumadan, gözetmeden doğanın kullanılması ve atıkların birikmesi ile olur.

Hastalar ön veri, bulgu vermeden hastalık oluşmaz ve durum ilerlemez. Aynı durum toplumlar içinde geçerlidir. Uyarıları dinlemeyen, bozuk ve zarar yapılarını, bilim dışı yaklaşımlarını temel alan kişi, yağmurda yürür ve sırlıksız olur.

Zamanımızda artık atıklardan kurtulmak değil, atıkları arıtarak doğanın sulanması ve iyileştirilmesi amaçlanmaktadır.

Bir sanatçı eğer ürettiği eserler para ediyor diye yaparsa, mevcutların kopyasıdır. Eğer sonsuz bir kalıcılık peşinde ise, yeni arayış ve yenilenme peşindedir ve ilk planda aykırı olacağı için toplumdan dışlanır.

Hekim bugün yaşar ama her yaptığıının uzantısı gelecek içindir. Hastanı iyileşmesi onun varlığının sürmesi ve geleceğe taşınmasıdır. Her prematüre yeni bir oluşum ve varlık yaratmak gibi olmaktadır.

Picasso, ilk resimleri fotoğrafik iken sonra çeşitli metotlar denemiş ve en sonra çizginin gücünü fark etmiş, çizgisel resim yapmıştır.

Sanatta birisi birisinden üstün denilemez, farklılıktır ve beğeni alır. Bir müzayede boyutunda ise, en pahalı olan eser en üstün olandır ki yanılır.

Hekimin hekime üstünlüğü farklı yoldadır. Profesör olan daha üst anlamda değildir, sadece eğitici demektir, ki Fransızca 'da Profesör öğretmen demektir. İnsanlıkta ve sevgide olan ile benlikte olan elbet farklı olacaktır.

Sevenin hediye ettiği bir papatya ile yüzlerce sevmeyenin gülü anlamı karşılaştırılmaz.

Bir kişi önce kendi benliği üzerine olmalı, toplum ile dengelemelidir, zarar ve eziyet kabul edilemez. Bir birey benliği üzere olarak şişman ve obez olabilmektedir.

Her insanın yaklaşımı ve bakışı farklıdır. Zarar ve zulüm olmadıkça kişilik boyutudur. Ancak her ressam kendi eserinin daha gelişmesi ve daha yücelmesi peşinde olduğu gibi her yapılan irdelenmeli, beyin fırtınası ile sert tenkitler yapılarak, ilerleme ve değişimi yaşamalıdır.

Birey hakkı da başkasının hakkının sınırına kadardır.

Eğitimin amacı, yaşam gıdasını güçlendirme, değerli ve insanlıkta anlamlı şekle sokulmasıdır. İnsan zengin olmak ile paranın esiri olmamalı, para ile değer üretmeye bakılmalıdır.

Estudamyenidoğan

Her bireyin yaşamı ve hayatı farklı boyutlarda olduğu belirgindir. Bu açıdan başkalarının hayatı değil, insan kendi hayatını geliştirme, değiştirme ve insancıl boyutunu yüceltme yoluna gitmelidir.

Bir kaybın anlamı ve farkında vararak, bundan ibret alarak, bir defa yapmaması bile bir kazanç olacaktır.

Yoksulluk korkusu ile yeni nesli öldürülmemeli, eğitimi aksatılmamalıdır.

Geleceği kimse bilemez, bir aile tümden yok olsa bile, çocukları devlet bakmaktadır, bu açıdan onların varlığı insanlığa emanet edilmelidir.

Geleceği kimse bilemez, gelecek üzerine endişeler olabilir, endişeleri gelecek ve gerçekleşecek gibi bakılmamalı, özellikle geçim, bakım konusu öne alınmamalı, varlık çok önemli ve tek önceliklidir. İnsan ancak varlık olunca geçerlidir.

Bir kişinin yeni nesli, aç kalmaz devlet bakar ama sevgisiz ise, bunun karşılanması çok zordur.

Bilim ve tıp yaklaşımlarından söz ederken büyü ve mucize olacak olan kişiyi inandıramazsın.

Birçok kişi aşya karşıdır, bunların dayanakları olmaması, sadece bir yanılgıda oldukları belirgindir.

Hekimin bazı yaklaşımlarını anlamayan çıkabilir. Severek dokunmak, okşamamanın faydası nasıl olacak diye düşünen, ama bilimsel endojen mutluluk hormonu oluştuğu söylene bile onun dokunması ile oluşmaz.

Denizde boğulanların, ben boğulmam ve iyi yüzerim gibi kendisine çok güveneneler de olmaktadır.

Yaşam kısadır, bu açıdan geride kalacak miras, temelde sevgi ve insanlık boyutu olmalıdır.

Temelde para ve değer kazanma yerine bir gülme ve nazik boyutlar ile hemen sevgi oluşturabilir.

Hekimler, hastalar taburcu olunca, özellikle aylarca prematürelere bakıp, taburcu olunca, geçen süreç sanki bir an gibi gelir.

Bazı kişiler ölünce ağlanır, bazıları için kurtulduk denilir, bazıları için ise miras kavgası olur. Hangisi olmak istersiniz?

Bir hasta iyileşmesi tıp bilimi üzere olan başarıdır, bunu mucize olarak tanımlamaları ama nadir boyut denilebilir.

Bilim boyutu paylaşılması gerekirken, saklanması ise anlamsız bir boyuttur.

Çevreyi kirleten boyutun, zaman içinde tüm doğayı yok ettiği ve oturulamaz suruma soktuğu bilinir ve kesinlikle korumacılık olmaz ise de gerçek olur. Bu nedenle doğayı zulmeden kişi ve kişiler, bedelini öderler.

Birisi mucizelerden söz ediyorsa, korkmak gerekir, bilim dışına itmesi söz konusu olabilir.

Yasak tanımı, zarardan korunmak için oluşturan yaklaşımdır.

Yasağın dayanağı ve gerekçesi belirtilmelidir.

Hekimlikte, ailenin güveni olması ile, bebeklerinin iyileşeceğine kesin bakarlar. Ama durumu kavramaları gerekir ve garantisi olmaz. Aileye detaylı durumu

anlatınca da birden yıkılır ve bebek ölecek sanırlar. Bu açıdan bazı kişiler kendi durumunu da kabul edilemez bularak hakikatten uzaklaşırlar.

Suç unsuru belirgindir, düzenlemeler de ise dayanaklar ve gerekçeler açık ve net belirtilmelidir.

Zarara sebep olan ve zorbalık ile zalim olan kişiden iyi bir yaklaşım beklenmez. Tarihte Neron Roma'da yeni yapılanma yapmak istemiz, o araziye çevirmiş ve eşya ve insanları yakarak, temizlemek istemiştir. Yaptıkları eserler zalimlik anıtı olmaktadır.

İnsan, her şeyi olsa bile, daha fazla ve daha güzel, etkin boyuta geçmek ister. Bu doğasında vardır, daha ilerleme ve gelişim, değişim boyutudur. Ancak bunun için zorlama ve zararına yaparsa, kendi başına çökmedir.

Buğday yerine diken kişi nimet bulamaz. Ancak diken, çevreden tel ile çevirme amacı ile yapılıyorsa fayda oluştuğu için gerekli görülebilir.

Çevre kirliliği ve havanın ısınması sonucunda, oluşan hortumlardan şaşırılmamalıdır. Bir sorun oluşunca, arkasından başkalarının gelmemesi için tedbir alınmalıdır.

Zengin olan kişi maddi açıdan doymak istese bile, bir eksiği olduğunu bilir, gönül ve insanlık boyutudur. Bu zenginliği paylaşmak ile olasıdır. Hekimlerde bilgi ve becerilerin, öğretmenler de eğitim ile, kısaca her boyut kendisinde olanı gelecek nesil oluşması için yaklaşım yapmalıdır.

Bir anda hortum her şeyi alt üst ediyorsa, en iyi yer, toprak altı korunması olsa bile o anda korunmalı, ancak oluşmaması temel yaklaşım olmalıdır.

İnsanın bu evrende görüldüğü 200bin yıldır, aynı duygusal yapıda olduğu, sadece sosyal giysisi değişmektedir. Temiz ve insanlıkta olanlar ile bu Evren devam etmektedir, zulümde olanlar yıkmasına karşın, sevgide olanların gücü ile bu noktaya gelebilmiştir.

Bilinçli olarak, bilerek, isteyerek, eğitilmek ve hedefe doğru yürümek, değer yaratmak ve insanlık boyutunda olmak, insanları nimete ve bir toplumsal kabule yönlendirir.

Bilim üzere emin olan, nimet ve değer üzerine olanlar, elbet kazanmışlar ve kazanacaklardır, gelecek üzere olacaklardır.

Hakikati görmek istiyorsan bilim üzere olunmalıdır. Varlık bilim üzere olanların hakkıdır.

Bir birey, hakikat ve gerçek yerine, bilim üzere olması gerekirken, masal, hayal ve fantezilerle dolu bir evren yaratır ve kendi dünyasında yaşar ise, varacağı gerçek olamaz, hakikatten sapar. Büyücüler, göz boyama yaparak, bilimsel yapıyı örterler, onların yaptığı görmemizi sağlamaktır.

Bilim üzere olanlar medeniyete katkıda bulunmuşlar ve düşünce boyutu ile sapanlara, saptıranlara karşı da başarılı olmuşlardır.

Düşünce boyutu, yalnız sade ve kendi kendine olduğunda daha bir algılama oluşabilir. Eğitim ile insanların insanlığı, nimeti ve değeri algılaması umulur.

Bir hekim için, gece nöbet önemli bir zamandır, hem hastası ile bilgi edinir, çalışır ve birçok toplumsal boyutu da kavrar. Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde ekip arkadaşları ile bir bağ ve boyut kurar. İlişki ve iletişim ancak sevgi ve iletişim ile kurulabilir.

Sadece okuyan değil, okuduğunu düşünen ve farkındalığı yakalayarak, değişen ile gelişenlerin geleceği olabilir.

Nimet ve insanlık üzere olan, değer yaratma çabasında olanların yaklaşımlarına melek boyutu, kötü, zarar ve zulüm üzere olanların yaptıklarına da şeytanlık denilir. Melek ve şeytanı obje değil, eylem olarak yapanlar bizler, insanlarız.

Bir kişi kendi başına değil, daha önceki tecrübeler boyutunda, bilgi ve becerileri almali, onları öğrenmeli ve kendi boyutunda geliştirmeli, ilerletmelidir. Her olgu bunun için bir vesile, bir örnektir.

Arama boşuna, iyilik ve kötülük eylem olarak insanların kapasitesi içindedir, tercih bireyin, sorumluluk da ferdin ve ceza da hak ediş kişininindir.

Bir sanatçı devamlı sanatında ilerleme için, kendisi rakiptir ve devamlı en güzel peşimde koşar. Güzellik bir sonuç değil, hedef aralarda da ulaşılan değerler olmakta bir ömür çaba gerektirmektedir.

Hekim farkına varmalıdır ki, bedensel görüntü gerçekte bilimin yansıması, hakikatin açığa çıkması için bir yoldur. Bedensel olan değil, gönül yansıması ve sevgi boyutu ile bu kaynak bulmalıdır.

Bir güzeli, nimet olan bir şeyi yapabilmek için, bireyin içinde güzellikler, sevgi ve insanlık olarak bulunmalıdır.

Bilimde tarihsel olsa bile zamanımızda önemli bir vurgu olarak hatırlanmaktadır. Arşimet elini kaldıran suyun kaldırma gücü nedeni ile evraka der, bu bize birçok açıdan, sadece suyun kaldırma gücü değil, doğanın izlenmesi ile birçok boyutun algılanabileceğini göstermektedir.

Çin'de bir hekim ölen hastası için lamba asması gerektirmekte olduğu, bu açıdan çok lamba olanın daha tecrübeli olduğu algısı söylenmektedir.

Bir toplantıda da teorik yerine hakikatleri bizzat yaşayanların ifadesi daha ilgi çekmekte ve daha çok kabul görmektedir.

Bazı durumlar vardır, saatler geçmek bilmez, bazı anlarda da hemen geçer. Bir insan aradan seneler geçse bile örneğin yediği yemeğin lezzetini unutmaz, daima hatırlar.

Hekimler bazı olguları ömür boyu hatırlarlar ve devamlı anılarına gelir. Çocuk felci nedeniyle solunum yetmezliğinden kaybedilen 10 yaşındaki bir çocuk nasıl unutulur ve aşının önemi açısından da devamlı örnek olarak verilir.

Anılarda olanlar, olumlu ise örnek, olumsuz ise ibret olarak ders niteliğinde ifade edilerek eğitim aracı olur.

Bir kişi sorumlu olarak yaratılışı tutarsa, zarar oluşunca cezayı yaratılış mı çekecektir, elbette hayır? Her oluşanda olumsuzluklarda bedel bireye aittir.

Estudamyenidoğan

Sağlıkta tüm tedbir ve önlemler alınmış ve kaza durumunda taksir ve hata yok ise komplikasyon denilir. Bu nedenle bu olgular bilimsel irdelenmelidir, bilime katkıları olabilir.

Bir prematüreye 1972 yılında oksijen veriliyor kötü oluyor, sonra PEEP basıncı verilince düzeliyor. Bu dönemden sonra bu uygulama standart olmuştur.

Bir kişi ister yardım nedeni ile ister kötülük nedeniyle zarar oluşturuyorsa, bunun dayanağı bilimsel olamaz. İzlem ve tedbir boyutu sorgulanır.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde izlemin amacı, erken olarak verilen fayda veya zarar oluşturup olmadığını algılamak içindir. Hemşire dahil tüm elemanlar bu konuda eğitilmiş ve becerili olmalıdır.

Bir kişi istemeden bile olsa, zarara sebep olmuş ise, onun tazminatını ödemeli ve giderilmeye çalışılmalıdır.

Her bir boyut altından olsa bile, sevgi ve insanlıkta olan kişi için anlamsız, bunu yarar ve fayda için paylaşma, bir eser üretmek için tüketmeye yönelir. İpekten gömlek giyen kişi, üstün ve güçlü olamaz, sevgi ve saygı yaratamaz da ondan olamaz.

Zaman bir boyuttur ve zaman içinde büyüme oluşur, aynı zamanda gelişim ve değişimi de yaşarız. Bazen bir gün içinde felsefe yapar, birden daha farklı yapı olduğumuzu algılarız. Güzellikler ve sevgi aynı yolu devam etmelidir.

Zaman gelip geçer değil, bir değişim, gelişim ve bir ilerleme aracı olmalıdır.

İnsan fark etmeli ki, bilim üzere olduğu için değer yaratabilir, yaratılışa katkı sağlamış ile olmaktadır. Hak ediş demek, her boyuta göredir. Bir tohumun hak edişi, onun gereğine göre ekilmesi ve bakılması, sonuçta tohum, ürün elde etmektir.

Yaratılış ve varlık aynen oluşumuna göredir. Hekimler daima her türlü yaklaşımı yaparsa, yaşama ve varlık boyutunu yaratma değil, katkıda bulunacaklarını bilirler, katkı, var oluşu değerlendirir.

Bilim kimsenin tekelinde değil, yaratılış boyutundadır.

Bilgi temelde bilime dayalı ise değişmez, ancak, detaylanır. Kaynağı bilim olmayan kişilere güven olmaz, yalan beyanda bulunduğu farkında bile değildir. *Bilgiler kitapta yazılı ve uygulanmaz ise anlamı olamaz. Bu açıdan, uygulananlar da hemen hepsi, bireyler farklı olduğu için ona göre terzilik gerekir. Tam yuvarlak ve kare değil, bireye göre yapı oluşturulmalıdır.*

Bilim aynı zamanda elde edilen verilerin kaydedilmesi ile birikim ve medeniyet oluşur.

Doğa kendini yenileyebilir ama, insan devamlı bozarak yenilenemeyecek duruma sokmaktadır. Bir doğal yapıyı bozmak, artık yaşanılacak yer kalmaması demektir.

Her birey eğer yaklaşımları nimet ve değer üretmek üzere ise, sonuçları olumlu olacaktır, rahmet görülür, eğer oluşmaz ise, elbet o kişi ve toplum yıkılacaktır. Birbirine dayanışma içinde olanlar, kendileri darda olunca yardım alırlar.

Bilim üzere olan, bir yere gidecek ise, doğru yolda olur ve doğru yoldan ayrılmaz.

Yaşamda karşımıza çıkan bireyler bize destek veya köstek olabilirler, ancak püf nokta ve odak kendimizdir. Bir rahmet kendiliğinden olmaz, bize göre çalışmadan oluşamaz.

Bir boyut, her kişinin bu medeniyete tuğla katması ile yücelir. Tek bir kişi, tüm toplumu yüceltmez ama destek olur, bilgi verir, öğüt sunar, bunu anlayan, kavrayan ve bilinçli olanlar için anlamı ve değeri olur.

Bir eylem çaba sonucunda oluşur, amaç ve güdü ise anahtardır.

Bazen yaşamı kurtarmak için el veya ayak kesilebilir. Bir insanın zararına olacak bir yaklaşım ancak varlığının sağlanması için geçerli olabilir.

Hekimler bilirler ki her bir tıbbi yaklaşımın geri dönüşü olmayabilir. Bu açıdan, geçerlilik ve dayanak bilimsel olma ötesinde, bireye özgü ve özel olmalıdır. Bunun için en azından iki defa düşünmeli, beyin fırtınası yapmalı ve ekibin tümünün onayını da almalıdır.

Acil yaklaşımda, kanayan yere mendil konulabilir, çünkü steril bez bulunulamaz, enfekte olmadıkça yaklaşım önemlidir.

Zalim olan, zulmedenin er veya geç azap içinde olması, tarihsel bir gerçektir.

İnsanlığa zarar verenlerin bir süre sonra bedelini ödediği gözlenmektedir.

Zalim olanların geçmişi tarihte yazılır, ancak neden bu çöküşe uğradıkları da bir ibretliktir. Birçok kişi sorunlarda aşabilirken, onlar tek başına kalır ve azaptan onu kimse çıkarmak istememektedir.

Yaratılış üzere bakılınca, doğaya zorbalık yapanın çevre felaketi olması kaçınılmazdır.

Yaşamda çoban arayanlar, gerçekte sorumlu ve karar vereceğın sadece kendisi olduğunu kavramalıdır. Bir kişi başkasının önerisini alabilir ama dediğini kural olarak yapmamalı, sonuçta sorumlu kendisidir, başkası olamaz.

Hekimler hastasına uygun yaklaşımı verilere göre yapmak yerine, konsültan, danışmanlara göre yapmayı tercih ederse, tarif üzere terzilik yapmaya benzer. Beceri bedene göre uyarlanmalıdır, bilgi ise kalıp şeklindedir.

Elini ateşe uzat diyenin eli yanmaz, senin elin yanar.

Yaşam bizim kontrolümüzde olmayan durumlar ile oluşmaktadır, karşımıza çıkacak hastayı biz saptamayız, seçemeyiz. Bazen değil, devamlı farklı ve özellikli hasta olarak tanımlanarak, kuralcı değil, bireye özgü buluş ve karar ile tedavi yapılmalıdır.

Bir kişi bilim üzere tedavi yaklaşımı yaparken, ancak bunun etkili olması için şu duayı okumalısın dediğinde, tüm tıbbi anlamı yok etmektedir. Ayrıca okuduğunun tercümesi de yaratılıştan başka bir büyü ve sihre inanmam ve dayanmak demektir. Üfürme denilen, bilimsel okumak ve bilimi eğitmek anlamında ele almak yerine anlamsız kelimeleri söylemenin anlamı elbet olmaz. Büyücüler abrakadabra derken, arkadan el çabukluğu ile gerçeği örtmektedirler.

Yaşamın amacı, devamlı ilerleme, gelişme üzerine değişme olmalıdır.

Bilim dışı olan bir defa, iki defa kurtulsa bile bir süreç sonra başını derde sokacaktır. Yerçekimini kabul etmeyen kişi, yürümesinin bile onunla olanaklı olduğunu algılamıyorsa, ayağı kaydığı ve düştüğü zaman kavramalıdır.

Hastada bir sorun olduğunda, yeniden hastaya dönüp bakmak gerekir. Veriler yeniden analiz edilmelidir. Hakikatinin atlanması veya gerçeği görememe mi olmaktadır. En kabul edilemez ise hakikati, verileri inkar etmektir ki bu hastanın kötüleşmesinin açık vurgusudur.

Bilim dışı olan kişiler, başlarına bir dert gelince, hep başkalarını suçlarlar, gerçekte ise kabahat kendilerindedir, tedbir almamışlardır.

Yaşamın amacı, birlikte, insanlıkta ve kişilik olarak sorumluluk almaktır. Başkasına suç ve onun yüzünden oldu demenin anlamı olamaz, sen neredeydin, düşünmedin sorusuna cevap bulunmalıdır.

Hekim her bireyin insan olarak aynı yapıda, bilimsel yaratılış içinde olduğunu bilir, ancak bireysel değişim ve farklılığın da oluştuğu, oluşacağını da kavrar. Bu açıdan izlem çok öne çıkmalıdır.

Varlık, insanlığın gereğini yapmaktır, yapılmaz ise, insanlıkta olunamaz.

Her insan kendisinden sonra gelecek olanların hakkını yemektir, ancak çalışarak değer üretirlerse katkıdan söz edilebilir. Bir kişi kendi çalışması, kendi hakkı ile yaşamını sürdürmesi, gerçek var oluşudur.

Her bir insan birbirinin varisidir. Hekimler ise bilimsel açıdan birbirinin öğretmeni, varisi ve mirasçısıdır. Bu nedenle etkileşim, iletişim ve iş birliği ile eşgüdüm önemlidir.

Bir kişi ancak kendi yaşamı ile varlığını sağlayabilir.

Bir kişi sevgide olur ve insanlık yolunca, çalışarak değer üretmeye çalışırsa, nimet ve bereket yaratıcı olur. Bir değer, çaba ister bilgi ister devamlı çalışma boyutu ile bilimde olmayı gerekli kılar.

Nerede olursa olsun, hekim bulunduğu ortamda kendi dahil, topluma, yakındakilere, uzaktakilere bile katkı sağlar, bilgi ve becerileri bereketli kılar. Bireyler söylenenlere değer katarlar.

Bir sanatçı ne eline alırsa aldın, sanat yaratır, önemli olan içinden gelen sanat boyutudur.

İnsanların çeşitli anlayışları olması bir zenginliktir, bu açıdan farklı düşünce ve felsefeler olmalıdır. Zarar, zulüm boyutu, hakaret, aşağılama dahil, bunların dışında olanlar bireyin kendi düşünceleri oluşmalıdır.

Hekimler farklı görüşte olabilirler. Zarar ve zulüm olmadıkça her yaklaşımın tıbbi bilimsel dayanağı da olması ile geçerli kabul edilmelidir. Aykırılık bir nimet ve gelişim ve değişimin, farklı bakış açısı ile olacağını algılanması olmalıdır. Benimki doğru yaklaşımı ise, çatışma, mücadele ve anlamsız bir insanlık dışılık olacaktır.

Her insan ayrı özel, özgün ise, fikirleri de aynı şekilde olması beklenir, kopya olmamalı, değişim olması önemlidir.

Bir eylemin sonucu olacaktır, sonuca göre irdelenirse, kabuk içinde değil, bireyler kendi düşüncelerini açık ortaya koymalı, ama sonucunu da öngörmelidirler. Bir yaklaşım boyutu, baştan amaç ve güdü insancıl olabilir, sonra sapma olabileceği ve tersine dönebileceği de dikkate alınmalıdır.

Hekimler de bir şekilde bilirler ki hasta olanlar bir süre sonra bu kendi seyrini sürecektir. Burada önlenmesi gereken ölüm ve oluşturacağı hasarlardır. Her hastalık ölüm ve yaşam boyutu değil, kişiyi etkileme boyutu, çalışmasını bile engellemesi öne çıkmaktadır. Hekimlikte zaman ve tıp bilimi içindeki kozadan çıkıp, zamanında etkin ve yeterli yaklaşım gereklidir.

Bir verinin değişimi ile, çok farklı boyuta oluşabilecek bu açıdan tersine dönüş fark edilince uyarmalıdır.

Geçmiş Babam, Atam dahil tüm geçmişte etik ilkelerde ve bilim üzere olması onların da azap duymaması arzu ederim. Gelecek değil, geçmişin de bilim üzere ve insanlıkta olması, gurur kaynağı olacaktır.

Bazı durumlarda hekimler, kendi anne ve babalarının onu dinlememesi, tam tersi bilim dışı yaklaşım içine girince, üzülmünün ötesinde yaklaşım yapamadıkları da bir gerçektir. Kendileri de bilim içinde olmalılar, öğütleri dikkatlice irdelemelidirler.

Geçmişimizin de insanlıkta olması, bedensellik ve maddi boyuttan öte olmaları insanı çok mutlu edenler olmaktadır.

Hakikati yaşayarak tasdik edenler, bilim üzere olmanın ötesinde, gerçekliktedir ve hüsrana uğramaları beklenmez. Bir birey, geçmişin aynısı değil, ebeveyn olsa bile, kendi yaşamı, kendi varlığını oluşturmakta, bu açıdan değişim, gelişim esas olmalı, ancak gerçeklikte olunmalıdır.

Hakikati yaşayan bilim üzeredir, ilim üzere olanlarda yaşamlarında gerçekliği bir bakıma tasdik ederler.

Yaratılış bilimi aynı olsa bile, daha geniş detay ve daha anlaşılır boyutta olunmaktadır.

Bir kişi bir eylem öncesi, amacı ve güdüsünü oluşturmalı ancak bu bir gelecek boyutunu arzu etmek ötesinde, safiyetle sevgi ile oluşturmalıdır. Bir boyut, şuurunda tecelli etmeli, daha sonra bir bakıma dua gibi, niyet ve sevgi ile oluşmalıdır.

Bir insanların birbirine baştan olacağı, borcu, insan olarak, kardeşlik olarak selam vermeleridir. Selam, ilişki ve iletişimin başlangıcı, ilk adımı olup, sevgi ve insanlık temelinde olunmalıdır.

Bir birey kendini tek hissedebilir, sorumlu olarak bu doğru olsa da ilişki ve eşgüdüm olarak bir dayanağı, varlığının bir etkileşimi olacağını da algılamalıdır.

Dedikodu yapmak, gerçek olsa bile bir kişinin istemediği konuda konuşmak doğru olamaz. Suç konusu ise, burda da savcılık ve kolluk kuvvetlerine başvurmak gereklidir, insanlar arası konuşulamaz.

Kendi benliğinden sevgi ve insanlık boyutu ile çıkan hekimler, tıbbi bilgi ve beceriler ile, hastaların hakikatlerini, gerçeklerini, ortaya çıkan verileri görür, işitir ve kavrarlar ve bu sayede de sağlıkta etkileşim içine girerler.

Birbirine insanların selam vermesi, konuşmanın ötesi, insanlık boyutu, kardeşlik simgesidir.

Bir insan kimseye, hiçbir şeye tapınamaz, kendisine de dahil, sadece yaratılış üzere olduğu bilincinde olarak, şükreder. İnsanlar, kendilerini zayıf hissedip, bir güce tapınmak isterler, ancak yaratılış olarak bağımlı değil, hür, bağlantısızdırlar. *Bilim temelinde, yaratılışın kuralları tektir ve başka hiçbir şekilde değişmez, etkilenmezler ancak her olgu ve vakaya göre kendi özel boyutu ile gözlenirler.* Tapınan kişi, bağımlıdır, güdüdür ve kendisini bulamaz, söyleneni yapar. Bu açıdan insanlıktan kopar, kopya olur.

Yaşam bir bakıma bir varmış, bir yokmuş gibidir, bir süre sonra bitecektir, ama ne zaman olduğunu bilemeyiz. Bizim de bir yaşantımız oldu, sonlanırken de sevgide olmak ve arkamızdan hoş bir seda bırakmak dileğimiz olmaktadır. *Hekimler, olgular ölünce, olguları bir irdelemelidirler. Bu bundan sonra bilimsel yaklaşım olarak onlara ne gibi katkı yaptığını, yapacağını irdelemelidirler, gerekirse bunu mortallite toplantısı şeklinde tümünden her boyuttan katılımıla yapmalıdırlar. Bu toplantı dışı kapalı olup, sadece bilim üzere olanlar irdelerler.* Ben kimim değil, varlığım insanları en azından rahatsız etmiyor, hatta mutlu mu oluyorlar diye sorgulamak daha önemli olmalıdır.

Hayallerin asılsız olduğu bilinci ile, varlık sahip olduğumuz ile oluştuğu algılanmalıdır. Bir birey ne kadar hayal ederse, onu yaşamak istiyorsa, hakikat ve bilim üzerinde olursa sahip olabileceği de göz önüne alınmalıdır. *Bazı kişiler ölürken, başında bir dost, derdini dinleyen olmasını ister. İşte burada hekim olmalıdır. Prematüreler içinde anneler ve babalar dertlerini dökebilecek başka bir birey bulamazlar, bu açıdan destek ve korumak, gözetmek sonsuz gidecek sorunları da önleyecektir. Anomalisi olup, ölü doğan bir anne, bebeğine eşya muamelesi yaptığı için hiçbir zaman o tıp ekibini kabul etmedi.* Hayal bir geleceğin oluşması ise, hakikat üzerinde olursa gerçekleşmesi olasıdır.

Sihirbazlar bilim üzeredir ama gözleri boyarlar, bu açıdan hilelerinin anlaşılmasını istemezler. Bir kişi eğer hileyi algılar ise, sihirbazlar hemen reddederler, ama nasıl algıladığını da öğrenmek isteyip, kapatmak isterler. *Sihirbaz denilenler, işin püf noktasını daha iyi bildiği için, bilimsel yapının anlamını daha iyi kavrayabilir. Hekimlerin yaptığı, bilim boyutunu da bilen kişiler daha iyi anlayabilir. Bir prematüre canlandırması yaparken, Anestezist arkadaş, yaptıklarım konusunda detaylı bilgi sorguladı, bilen için anlamı olur, bilmeyen kavrayamaz denilebilir.* Sihirbazlar bilim üzeredir ama amaç insanları bilim dışı ve mucizevi şeklinde kandırmaktır.

Bir zarar veya zorbalık yapınca, yaptığın kişiden özür dilemeli, telafi etmelisin, başka kimse onun yerine geçemez. Bir suçun bedeli af dilemek isteniyorsa, bunun bedelini yaptıklarına ödemekle ancak rahat edilebilir.

Suç cezası gerektirir, burada bilerek yapma ile dikkat, özen eksikliği ile oluşan boyut ile, hata ile yapılanın cezası farklı olacaktır. Bu nedenle af dileme, tazmin edenin ise cezası ödenebilir. Israr eden ise cezası katlanır.

Bir kişi yaptıklarının bedelini ödemelidir, iyi işlerde de örnek alınması bir bedel olmaktadır.

Zaman bir süreçtir, geri gelmez, bu açıdan varlık yaşadığın gündedir, buna göre insanlıkta bugün olman önemlidir. Bir şey yapmak istiyorsan, bugün yapmaya çaba göster, yarın geç olma ötesi, yarın istediğin gelmeyebilir.

Bilim üzere olan katkılar, aradan zaman geçse bile önemlidir. Tıp Bilimi diğer medeniyetler gibi her bilim insanının bu binaya tuğla koyması ile yücelir.

Bir kişi elindeki parasını harcar ise geçmiş olur, geri gelmez, ancak yardım ise başka yerden yardım edilerek sana döner.

Yaşamda her yemek yenilmez, bazıları bozuk, bazıları da fazla yiyince şişmanlanır, dengeli, yeterli ve gereksinim kadar yenilmelidir. Bir arzu edilen bile olsa dengeli olunmalı, haddi aşmamalıdır.

Hekimin yaşam gıdası var olmasının anlamı hastalık, sorunlar dertler ve ölümcül olaylar ise, bundan kaçmak değil, üstüne gitmeli ve bunun üzerine eğitilmelidir. Kaçan kişi azapta, eğitimi anlamsızlaşır.

Çok sevdiğin tatlı bile fazlası zararlıdır, dengeli ve tadını sindirerek yemelisin.

Bir kimse bir zarar oluşturursa, çevre kirliliği nesillere saran bir boyuttur ve giderek bedeli ağır olacaktır. Bir işi yaparken, eğer temizlik ve çözümünü getirmiyorsan, zarar daha büyük olacaktır.

Hekimin bir hastaya yardım etme yerine etmemesi, bir insanlık suçu ötesinde, o boyut, tüm insanlığa bir ibret olarak anılacaktır.

Bir poşet yüzyıllarca çözülmüyordu, şimdi çözünen poşetler yapıldı, denizde balıklarda bile o plastik parçaları bulunmaktadır.

Bir insan bilim dışı olur ve bazı sanal algılar ile başkasının zararına olacak bir şeyi yaparsa, kendisine şeytan denebilir. Şeytanlık insana aittir ve benlik ve kazanç için zararı ve zulmü bilerek ve isteyerek uygulayan kişilerdir.

Yoğun Bakım Ünitelerinde ekip çalışmasının önemi, bir kişi zararı algılamadığı anda diğerleri onu durdururlar. Sessiz kalmak bile kabul görülemez.

Bir zarar verme, başkasının hakkını çiğneme ile olacağı için belirgindir, bu açıdan yapılması olmadan engellenmelidir.

Bir toplantıda sohbeti bozulması, ortaya cinsellik konulursa olur, ayrıca zorbalıkta kesilme nedenidir. Bazı durumlarda sohbet baştan bozulur, insanlık yok ise zaten sohbette oluşamaz.

Estudamyenidoğan

Sağlık yaklaşımlarında hekim veya herhangi bir personel, bilim dışı, masal, fantezi ve rüya ile tedavide etkin bulunduğu, plasebo etkili olanın tedavi boyutuna çıkartıyorsa, dışlanmalıdır.

Bazı şeyler tolere edilemez, insanlık dışı yaklaşımlar ilişki ve iletişimi bozar ve devam edilmemelidir.

Bir kişi tarihsel dersleri yok sayar, aynı işleri yapmaya kalkarsa, onunla birliklilik kesilmelidir. Bu bir olguyu yeniden yaşamaktır ki bunu yapan kişi en azından akılsızdır.

Sağlıkta olumlular tekrarlanır ama olumsuzlar bir daha yapmamak üzere tarihe ibret olarak gömülür. Kim yapmak isterse suçludur.

Tarih, tekrar yaşanacak olursa, ibret alınmamış denilmektedir.

Bir kişi yaratılışın temsilcisi değil, bilimi kullanan kişi olabilir. Gelecek bilinmez, bilim boyutu da devamlı gelişmekte ve detaylar daha netleşmektedir. Dolayısıyla bilim insanı bilim üzere olandır, bilimin temsilcisi değil, onu algılayandır.

Bir birey tıp biliminin gerekliliğinden kaçarsa, bir diyabetli kan şekeri kontrol altına almaz ise, oluşacak komplikasyonlardan kendisi sorumludur, ama çevresinde yaratacağı etki de dikkate alınmalıdır.

Bilim deneyler, deliller ve veriler ile oluşmakta, hastada da kanıta dayalı tıp kavramında olmalıdır.

Bir konuyu biliyorsak, başkasının dediklerine sabredilmelidir, bilim, gerçek bize ulaştıracaktır. Bir bilim insanının devamlı kafasında fen soruları vardır, hekimlerin bu boyut hastaları olmaktadır.

Hekimler özellikle Yenidoğan Yoğun Bakım yaklaşımları sırasında birçok kişi, karışmaya çalışır. Müdavi hekim, hastaya bakım, ekip olarak belirli tıbbi bilim içinde, hasta verilerine göre yaklaşmalıdırlar. Bunun dışında plasebo veya bilim dışı etkiler çok fazla olsa bile, ünite kendi içinde kapanıp, bilimde kalmalıdır.

Geceler sakin düşünme için önemlidir, ayrıca gündüz derin düşünebilmek için, bahçede veya yürüyüş önemli katkıları olabilmektedir.

Eğitici, eğitimde bilgi ve becerilerini aktarma ötesinde, bilim üzere olan kişi, doğayı algılamalı ve devamlı kendisini geliştirmelidir. Bilim her olguda yeniden oluşmakta, yolda devamlı direksiyon tutma gibi devamlı izlem gerektiği farkında olunmalıdır.

Hekim sadece kendisi değil, yakınları ve topluma da etik örnek olmalıdır. Deontoloji Nizamnamesinde de hekimlerin etik örnek olmadığına meslekten men cezası alması öngörülmektedir.

Bilim devamlı gelişim ve değişim ise, her olguda ayrı oluşuyor ise, o zaman ezberin anlamı da olmayacaktır.

Bir kişi farkına varmalıdır ki, kendi yaptığı ile mutlu olabilirken, yine kendi yaptığı ile de azap içinde olacaktır. Birden ayağın kayıp yere düşersen, bunun kabahati buz değil, buza basan sen olduğunu algılamalısın.

Estudamyenidoğan

Bir hekim ilacın yanlış etkisini görünce, niye bu konuda bilgisizim dememeli, her uygulama öncesi, farmakoloji ve ilacın ruhsat bilgisini dikkate almalıdır. Bir baba, prematüreye verilen ilacın ruhsatını getirmiş ve bunun çocuklarda kullanmamalı diye yazıyor demiş diye gösterdi. Ben de ona, hekim dışında olduğu ve mutlaka izlenmeli dedim ve dosyasında izlemleri gösterdim ve babaya ilgi için teşekkür ettim.

Bir kişi etik ilkelere olursa, insanlık boyutunda sorun oluşmadığını görecektir.

Kuruntular rüyalara bile girer, gerçek değildir, gerçek kabul etmek, tüm yaklaşımları bozabilir, uyanık olmalıdır. Bir şiir insana moral verir, bu açıdan özellikle ulusal marşlar savaşta çok önemli katkıları olur.

Bilim bazı kişilerin konuştuğu ve farmakoloji ve prospektüsündeki yazılanlar kuruntular değildir, bunlar bilimsel çalışmalar ve olgu olarak saptananlardır. Dünyada bir tek olgu bile olsa, ilaç firmaları bunu yazmak sorundadırlar. Milyonda 5 görülen tromboz bile dikkate alınmalı diye yazmaktadır. Geçmişte olanlar bilim üzere ise uydurma değil, tıbbi bilimin birikimleridir.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitelerinde ortak yapılan çay saati gibi ortak toplantılar, bir anlamda birlikte ve eşgüdüm olmak açısından önemlidir.

Kabirdeki ölümlerin ne gibi eğitsel boyutu olacak diye düşünme, tıpta mortalite toplantıları en güçlü eğitim veren toplantılardır. Bir boyutun baştan amacı, güdüsü ve sonucunu irdelerken, fizyopatolojik boyutun en önemli verisi, mortaliteler, patolojik incelemelerdir. Bu açıdan ölümden sonra da hastanın bize verdiği eğitim devam eder.

Geçmiş ve öncü hekimler tanrılaştırılmamalı, onlarda kendi çaplarında bir bilim insanı oldukları, her hekimin, hasta ve olgularının boyutlarının da bir nevi varlık oluşturma ve yaratılış üzerine olduğunu algulamalıdır.

Bir istatistik, özellikle prematürelere mortalite ve morbidite, olmuş olanları toparlar ki tedavi gücünü en önemli katkısıdır. Bazı ölenlerin listeye alınmaması ile yapılan düzenleme ise yanıltan boyut olmaktadır.

Yaptıklarından soru soran yok ise, kendin sormalı, irdelemeli, beyin fırtınası yapmalısın, bu şekilde doğru daha net oluşur. Bir kişi yaptığı işler için sorgu, elde ettiği sonuçtadır, bu geri dönülmez boyuttur ve bu açıdan devamlı izlem önemlidir.

Hekimlere temel olarak mahkemelerde, yapılanların dayanakları ve bilimsel gerekçeleri anlatması istenir. Sorgu değil, temelde açıklama istenir. Yaptıklarının sonucu temelinde, amaç ve güdü ile, eylemde dikkat ve özen eksikliği olup olmadığı irdelenir. Komplikasyon da ceza verilmez.

Bir şeyin sonucuna bakarak irdelersen, geç kalmış olursun.

Sakın ne kadar severseniz, beğenirseniz ve bağlı olursanız olun, sakın onu tanrılaştırmayın. Morfin bağımlıları için, morfin bir tanrısal güçtür ve bu onları bağımlı kılar.

Bir hekim tıp bilimini yaratılış gibi algıyorsa, her olgu farklı ve temel bilimin bir yansıması ise, farklılık oluşumu nedeniyle tek bir algı içinde olması ile yanılır.

İnsanın önce kendisini tanrılaştırdığı gözlenerek, yaratılışa uyum sağlamadığı gözlenmektedir.

Bir yaşam kendimiz için tek ve örneği yok ise, bizden önce yaşayanlara bakarak, onlardan örnek ve ibret almamız. Bir kaygan yoldan devamlı geçip kayan kişi, elbet hiç ders almamaktadır.

Özellikle gençler hiç ölmeyecek gibi gelebilirler, yaşlılar ise ölmek için bir bakıma direnç gösterirler. Bu açıdan tüm yaşların bir nimeti vardır, bu yaşanmalıdır ve nimet olarak algılanmalıdır. Ölüm kaçınılmaz ise varlık, yaşam değerlendirilmelidir.

Sonsuz yaşam isteyen kişi, bu evrende hoş bir seda bırakmalıdır.

Bir kimseye vaat edilecek boyut, bir gün vefat edeceği, varlığını sürdürmek için hoş bir akis bırakmasını sağlamak olmalıdır. Hekimin görevi sağlık ise, yaşamın sağlıklı oluşması için etkisi oluyor ise, doğal olarak ömür ötesinde de anılması beklenir.

Bazı kişiler, ailelerinden rahatsız olanları geç getirirler ve ölünce de neden öldü diye sorgularlar. Kalp hastası olan çocukların bir kat bile çıkamaz iken, niye futbol oynaması istenir, anlaşılır değildir.

Her bir davranışın bir yansıması vardır, dilek olumlu eyleme, olumu yanıt gelmesidir.

Bir hekim, tüm uzmanlığı ve becerisine karşın, sevgi ve insanlık yolunda olmaz ise, gerçekliğin hakikatini yaşamamış demektir. Büyük bir ıstırap kaçınılmazdır.

Doğa yasaları, yaratılış kanunları, bir an bile ara vermeden etkili olmaktadır, bunun inkar edilmesi ötesi, ihmal edilmesi bile büyük azap ve sorunlar ile karşılaşmak demektir. Tıp Bilimi dışında davranın bir hekim düşünülemez bile.

Denizin içinde olan kişi kuru kalamaz, bu açıdan buna göre davranmalıdır.

Bir yaklaşım yaparken, eskilerin yaptıklarının aynısını yaparsanız, ya o metot hatalı ve yanlış ise, ne olacaktır? Bu nedenle tıp bilimi devamlı gelişmektedir, en son gelişim de buna göre olmalıdır.

Bir hekimin başkasının yaşamı üzerinde yorum yapmamalıdır, eskiden yaşam boyutunda hekimin kararı geçerli olabilir, zaman içinde yasaktır.

Bazı birimlerde ötenazi bir heyet olarak karar verilse de Ülkemizde kimse başkasının yaşamına karışmayacağı için suçtur.

Birden düşünelim, bugün yaşamımız sonlanması ile ne olacaktır, daha yapacak çok şeyimiz var demeyin, kabuğunuzu kırıp, bu Evrende ortaya çıkın, varlığınızı yaşayın. Bir insan kalıp içinde kalıp, birçok boyutu, başkasının yaklaşımı içinde yapabilir. Bir anda kendi yaşamını yaşamak istiyorsa isyan değil, kabuğunu kırıp kendisi olmalıdır.

Eskiden prematürelere fazla sıvı verilmez ve kurur, ölürlü. Bu açıdan sıvı verilmesi ve SF yüklenmesi yaşamsal boyutta olacaktır, ki bu ilk uygulamalarda birçok hekim tarafından hayretle karşılanır. Men

Estudamyenidoğan

Bir bakın kendiniz, aklınız ve gönlünüz ile siz ne diyorsunuz ne yapmak istiyorsunuz ve ne zaman yapacaksınız, bu açıdan uyanın ve başlayın kendinizin hayatını yaşamaya.

Elini yakan kişi, azıdan ateşin sesini duymaz bile, sıkıntı ve dert içinde olan kendi belasını peşindedir. Nefeslerinin peşinde olanlar, başkalarının derdini düşünmezler ve insanlıktan koparlar.

Hekim bazı durumlarda hasta verisine bir bakıma kulak kapatmıştır, gerçekte ise, kalp atımı sesli uyarım yapar. Bu açıdan bu uyarılar bilinç altı izlenmeli, ritim bozulması, artma ve azaltması dikkat edilmelidir. Belirli düzey altı ve üstünde ise alarm zilleri çalar. Farkındalık içinde olan hekim, yoğun bakım ekibi, düzensizliği fark ederek erken davranır ve alarm çalmasından önce önlem alır.

Bir kişi gürlütu yaparken, uyuyan kişi aklına gelmeyebilir, gelirse insanlıktadır.

Bir kıyafetin size yakıştığını algılamak için denersiniz, ama sorunların oluşmasını kendi üzerinizde olmasını istemezsiniz. Yaşamda birçok sorunlar ile karşılaşılır, sınavsız bir yaşam olmaz, aynı derdi defalarca yaşayan ise ibret almamaktadır.

Hekimler he bir hastanın eğitim verdiği, özel ve özgün olduğu, bir beceri kazanmak için bir uygulama olarak görmeli, bunun boyutunu yaşayarak görmeli ve izlemeli, geniş değerlendirirse geniş katkı olurken, sınırlı yaparsa, sınırlı etkisi olur.

Bazı durumlarda başkasının derdinden empati yapan, kendisi aynı sorunu yaşamadan, korunup, gözetebilir ve şükreder.

Bir kişi yağmurda ıslanacağını bilir bu açıdan korunur, şemsiye yoksa yağmurluk ile ıslanmaz. Denizde ıslanmak anlamsız gibi gelebilir, ama ıslak bedeninin sağlıklı, üşümemesi beklenmez.

Hekim tedavi etmeden önce korunma ve önlemleri almalıdır. Yenidoğan Yoğun Bakımda solunum sorunu ağırlaşmadan, erken uyarılar ile yaklaşmalı, siyanoz ağırlaşınca, oluşan hücresel etkiler ile büyük zedelenmeler olabilecektir, uyanık olunmalıdır.

Yanan bir binaya bile itfaiye, tedbir olarak girer, bunun gibi önce tedbir sonra eylem olmalıdır.

Yaşamda bireylerin büyürken, birçok dönem geçirirler, yenidoğan bebeklikten, yaşlılığa kadar geçen aşamaların, tümü insanlık boyutudur. Bir bakıma insan ölü denilebilen, yumurta ve spermden oluşmaktadır. Yaşam boyutu açısından tüm varlıklara saygı davranılmalıdır.

Hekimlik, yaşam hakkının en üst hak olarak tanımlayan ve buna sağlamaya çalışan bir uzmanlık alanı, meslektir.

Bir kişinin yaşam hakkı tanınmaz ise, varlık olarak oluşmadığı için en büyük suç niteliğindedir.

Bir başladığımız seyahat elbet bitecektir, yaşamda aynı olmamalı, vardığın yer yaşam için ise, öldüğün anda yaşam değil, yaşamın bıraktıkları olacaktır. Yaşam bir yere varmak için değil, vardığın, oluştuğun yerdir.

Estudamyenidoğan

Devamlı çaba gösteren, didinen birey, son nasıl olsa gelecek ama gereken tıp bilimine göre, hastanın gereksinime göre işlev yapmış mıdır? Eğer yapamıyorsa da sevk etmiş midir? Her zaman diliminde, insanın görüntüsü bile değişiyorsa, bilim ile de aynı kalmamalı devamlı ilerleme, gelişim ve değişim göstermelidir.

Evrinde yeni bir yaşam istiyorsan, her gün bir yeniden doğma ile başlayarak, değişimi gelişim olarak sürdürebilirsin. Kalıp yapısında yaşamda ise ilerleme olamaz.

Bilim işine gelince faydalı, kaybedince de zararlı görürse, zararı yapan durum bilim dışı değildir. Bir işlevde sorunların olması beklenir. Yolda arabanın lastiğinin patlaması beklenir ve bu açıdan da yedek lastik vardır. Bu bir hüsrana değil, bir nadir beklenen boyuttur.

Hekim tek taraflı hasta alır ve sorunlu olanlara bakmaz ve ondan mutlu olursa, bir söz söylenmez. Ama Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde, didinen, yaşam savaşında uğraşan kişilere de bilmeden, karışması kabul edilemez, danışmanlık yapabilir ama müdavi hekim yaklaşımında bağımsız ve bilim ile ilintilidir.

Bir gelecek yaşamda, hiç sorun olmaması, ancak rüyada olur.

Bilimin insanı yanılttığı görülmemiştir, yorumlarda ancak hatalar olabilir. Bir hekim, verilere bakarak, hastasını algılamak ister, hastayı zorlamak ile fayda, tanıda kolaylık sağlayamaz.

Bir kişi kumar ruleti üzerinde Yaratıcı talebi dilerse, bunun ancak istatistik boyutu ile olduğu, kısaca en yüksek verdiğinin yüzde kırk veya altmış kazanabileceği, algısında olmalıdır. Ayrıca piyangodan kazananların 5 yıl içinde yüzde altmışın iflas ettikleri de bir hakikattir. İki taraflı tuzak içinde olmanın, kendi davranışı ile ilgili olup, öfkelenmesi onun insanlık boyutunda çıkmasının ilk adımı olmaktadır.

Bir veri görüntü ile gerçekliği farklı olabilir, tanımlamak için bilgili olmak gerekir.

Bir bilim insanı, ilimin ancak uzmanlar ile paylaşarak, ortak toplantılar ve tartışmalar ile artacağını bilir. Bir tartışma insanlık boyutunda, eğitim amaçlı olmalıdır, kibir, ben biliyorum demek ile oluşmaz.

Bir hekim eskiden olmadığı için el ile ventilatör ile prematürelere solunum yaptırmasının anlamı olamaz. Sadece doğumhaneden servis ve cihaza kadar yapılmalıdır. Eğer yeterli teknolojinin yok ise, sevk et ve böyle doğumları yapma, yaptırma.

Birlikte olmanın amacı olmalıdır, bunun da insanlık boyutunda, sevgi ile bütünleşmek olmalıdır.

Bilim insanı, bilimin içine girince, üstün bir hayranlık içinde olur. Bir hekim, tıp bilimine güvendiği en olumsuz durumlarda bile başarılı olmasının anlamını yakalar.

Yaratılış bilimi üzerinde olan hekimler, doğal yasaların prematüreldeki boyutu algılamaları ile onun önünde saygı ile eğilirler ve bu beceri ve öğrenimlerini başkaları ile paylaşmalı, Ünite ekip elemanları ile irdelemelidirler.

Bir kimse nimeti algılamazsa, bunu başkaları ile paylaşır, onların da algılamasına çaba sarf eder.

Birisi yalan söylerse, yalanlanmalıdır ancak sosyal açıdan birçok kişi, onu karşısına almamak için doğru der, gerçeği yalanlamış, insanlığını yalanlamış olur. Bir kişi ne olursa olsun, veriyi olduğu gibi söylemeli, yalanın bir süre sonra kendi başına bela açacağını da algılamalıdır.

Bilim dışı olanların fayda gözlemesi olabilir ve bunun gerekçesi olamaz. Plasebo da özellikle ağrı üzerinde %28 oranına varan düzelme gösterebilirler, ancak bunun ile ağrı tedavisi yapılamaz ve yapılır da denemez.

Bir defa yalan söyleyen, yalanı örtmek için yalan, derken yalan içinde batacak, kendisini de batıracaktır.

Birden sonuç alma yerine, yavaş boyut olursa, izlem ile zarar oluşmadan önlem alınabilir. Bir ok atınca, önüne geçilemez, bu açıdan da tıbbi yaklaşımda acil durumlarda beklemek olmaz.

Bir tedavi veya bir ilacın zararlı etkisi için bir sürece gereksinim vardır. Sepsis antibiyotik ile tedavi edilebilir veya edilemez denilemez. Bu açıdan, bilinç durumu, bunları önceden saptanarak, önlem, korunma ve tesbit etmek ile olur.

Bilinçlenme, düşünme boyutu ile zaman geçse de gereceği yakalama olanağı sunar.

Bir şeyin irdelenmesi, felsefenin temel sorguları ile oluşur. Ne, nerede, nasıl, niçin, ne şekilde ve kim ile olduğu tanımlanmalıdır. Bir boyutun tüm aşamaları için öncelikle olay, konu soru şekline sokulmalı ve cevapta buna göre verilmelidir.

Bilerek, inanarak, aldığı eğitim ile bilim üzere beceri kullanarak çalışan, değer yaratan ve nimet oluşturanlar bir insanlık yaşamını sağlamaktadırlar.

Bir şeyi cevaplamak istiyorsan, halletmek istiyorsan, soru şekline getir ve etik ilkelerde çalışarak değer üretmeye çalışmalısın.

Bir konuyu bilmiyorsan danışmalı, sormalısın, ama verilen bilgi, bilim dışı ise, bir anlamı yoktur ve bu kişiden uzaklaşmalısın. Bilgi bilenden, ancak ilim üzerinde olandan alınır.

Bir hekim yaşam sınırında olan prematürelere, yüzde yüz oksijen vermesi ile oluşan akciğer ödeme ile akciğerin kapanması ile oluşan siyanoz durumunu kabul etmeyip, daha fazla basınç ile oksijen vermeye devam etmesi, PEEP basıncını arttırmaması ve gerekirse surfaktan vermemesi, buna karşın bunu yapması söylenenlere yalanlaması ile, kendilerine mahkeme boyutu ve dışlanma ve ekipten atılma ile karşılaşacaktır.

Bilmiyorum, bu konuyu irdelleyeyim ve sonra size geniş açıklama yaparım diyenden korkmayın, sorgulayacak ve gerçeği iletacaktır.

Bir insan kul ve köle olmak yerine, başka yerlere göç etmesi ve oralarda yeni yaşam bulması, insanlığın devamlılığı açısından önemlidir. Bir zalim için en çok korktuğu boyut, zulümden kaçanlardır, bunlar köle olmayı kabul etmezler ve ölümüne bağımsızlık mücadelesini yaparlar.

Hekim insanlıkta olmayan, hastaya değil, hastaneye çalışılmasını istenilen bir işletmede, adı ne kadar büyük olursa olsun, çalışmayı reddetmelidir.

Bir köle, bağımsızlığı algılayınca, artık yaşayamaz, ölümüne bağımsızlık için çaba harcar. Bu açıdan önce bağımsızlık ve hürriyet kavramı oluşmalıdır.

Bir kişi insan hakları üzerinde olan ve adalet kavramını içtenlikle oluşturan toplumda yaşamak ister. Bir insanın zenginlikten daha çok, bağımsız ve insanca yaşamaya ihtiyaç duyar.

Hekimler, insanlık ve etik olan çalışma şartlarını kabul etmelidirler, başka şekilde olması onların varlık ve yaşamalarının yeri olamazlar.

Bir lokanta size en lezzetli yiyeceği sunsa bile, size insanlık dışı muamele yapar, köle gibi davranırsa, yemeği yemez terk edersiniz.

Bir kişinin inanması, dayanması ve emin olması için, olayın bilim üzere olmalı, gerçeklikte ise ancak inanılabilir. Bir kişi hayalini anlatırsa, hayırlı olsun denir ve geçek ile bağlantısı olmadığı da açıktır.

Hekim sağlık yaklaşımlarında, birey üzerine fayda ve zarar olmaması temelinde olmalı, bu şekilde yönelme içinde olmalıdırlar. İnsanlık ile selam ve ilişki içinde aktif olmalıdırlar.

Bir kişi eğer tüm yaklaşımları, belirli bir somut ve becerisi içinde bir konu ise, arzu ettiğine ulaşabilir, hayal ise ulaşması elbet beklenmez.

Bir kişi severek, algılayarak ve çalışarak elde ettiği bilgiyi, beceri ile pekiştirmiş ise, ona sahiptir ve direksiyon kullanmayı öğrendiği gibi ömür boyu unutmaz. Bir kişi araba kullanırken, son hedefe yaklaşınca heyecanla, bir an önce ulaşmak isterse, dikkati dağılabilir ve kazaya yakındır, bu açıdan dikkat son aşamada yüksek olmalıdır.

Hekimlerden kim, hastaları ve toplum boyutunda ise, bireylerin sağlıklı olması üzerine çalışma içinde, nimet oluşturma içinde ise onun gördüğü saygı örnektir.

Bir kişi etik ilkeler ile yaşamını bütünleştirmiş ise, yaşamı bu şekilde sürer gider.

Bir kişi aklı ve gönlü ile yaşar, bedensel varlık devamlı zaman ile değişir, ama insanlığı gelişir ve değişerek, olgunlaşır. Bir kişinin eğitilmiş olması, onun gelişmesi ve değişmesi anlamında ele alınmalıdır.

Her birey insanlık boyutunda bir yaşam boyu olacak, sonra ölecektir. Ölüm açısından bazı kişiler, varlıkları boyunca istenmeyen, insanlık dışı kabul edilenler olmakta ibretle anılırken, bazıları ise ölümden sonra da anılmakta ve örnek alınmaktadır.

Bedeni ile varlığını ortaya koyan model ve sanatçılar, bir süre sonra onlarda artık görüntü değil, aklı ve davranışı ile varlıklarını sürdüreceklerini bilirler.

Bir insan somut boyuta ulaşabilir, diplomaların tümünü elde edebilir, ama bilim yaşam boyudur. Bazı şeyler ilerledikçe ilerlenir, sevgi ve düşünce boyutu bunlardan bazılarıdır.

Eğitim boyutu uzun süren bir yoldur. En son aşama profesör olursa bile, bu her hasta başında bilinen değil, yeni ve özel, özgün boyut ile karşılaştığı bilinir. Evrendeki tüm varlıklar yaratılışlarına göre olurlar ancak, bunun bilincinde olmak gerekir. Başka bilim dışına yorumlar gafil olanlara aittir.

Bir kişi ilerledikçe ilerler, yeter ki yürüsün, koşarak giderse, yorulabilir, durur. Umulur ki istirahat etsin ve yine kaldığı yerden devam etsin.

Bir kişi yediği elmayı irdelerse, ne kadar çok çeşidi ve farklı tatları vardır. Algular ise değişimi fark eder. Bir nimeti yemek ötesi algılamak ile daha bilinçli ve mutlu olan olursunuz.

Eğer Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde ekip ile nöbet veya çalışırken, gerçekte arada fark olmayacaktır, burada bulunmaktan, yararlı olmaktan huzur ve mutluluk duymanın algılamayan kişi için tanımlanamaz. Elde edilen nimetleri görmeyen, eziyet ve sıkıntı olarak görmek, onların bu ekipte olmamasını gerekli kılar.

Bir birey, üzümü yiyebilir ama her üzümün farklı olması ötesinde, onun kıymetini fark eden olmak istemelidir.

Yaratılışa inanan ve bilim üzere olan kişi, hiçbir kişinin kulu ve kölesi olamaz, bilgi alır, danışır ama sorumluluk kendisindedir, sorunlar için korunur, tedbir alır. Kimse başkasının sorumluluğunu alamaz, çocukluktan sona bu hiçbir hukuk tarafından kabul edilemez.

Bilim insanı yaratılış yasaları üzerindedir, zarar ve zulme düşmemek için tedbir almalı, sevgi ve insanlık yolunda etik ilkelerde olmalıdır. Korku değil tedbir alır. Tüm hukuk yaklaşımında suç bireyseldir, toplu işlenenlerde de birey ceza alır.

Bir kişi ailesini değil, kendisini yaşayacak, kendisini varlık olarak oluşturacaktır, kalıptan kurtulmalı, insanlıkta, özel, özgün olmalıdır. Kendimiz başkası değil, kendimiz olacağız ve bu açıdan da varlığımızı oluşturarak yaşamalıyız, var olmalıyız.

Hekimlikte yaklaşımlar için hazırlanan uygulamalar, listeler ve protokoller bir yardım ve öngörü içindir. Ama bunlar emir gibi değildir, bu yaklaşımlar devamlı güncellenir ama hasta farklı ve bilimsel boyutta olduğu bir durumda, her insan, her hekim insanlık ve etik olarak insandır ve insan davranışı içindedir.

Bizlerde bir yaratılan, diğer canlılar gibi, hatta cansız varlıklar gibiyiz, insanlıkta olursak insan olduğumuz anlaşılır.

Bazıları sadece kendi yaşamı boyutunda düşünerek, sevgi ve haklara uyum değil, benlik, devamlı kendi kazancını düşünürler ve toplumdan dışlanırlar. Sevgisiz olan kişi, devamlı bir tereddüt oluşturur ve güven duyulmaz.

Hekim özellikle Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde çalışıyorsa, ekibi kendisine ve o da ekibine tam güven duymalıdır. En ufak şüphe durumunda ekip oluşturulamaz. Birlikteliğin dayanağı güven, güvenin dayanağı da sevgidir, karşılıksız insanlık sevgisi ispatı da etik davranışlar olmaktadır.

Bir suç işlendiği zaman bunun yansımaları tıp bilimi ve hukukta büyük yankılar yapacaktır. Her dönem, hekim hataları, suç olmasa bile, algı gereği, en fazla medyada yer bulmaktadır. Sağlık, terör ve cinsel boyutlar sıklıkla yer alırlar.

Hekimler hasta hakkında açıklama ve hastanın kayıttaki notlar büyük oranda açıklama olmaktadır. Birçok dava bunlar ile düşmektedir.

Bir sağlık yaklaşımı ekip işi olduğu için, hekim, hemşire ve hatta eczacı birlikte suçlanır. Biri verir, diğeri uygular ama eczacı da uygun bulursa gündedir.

Bir sağlık teşkilatında eğitimsiz, becerisi olmayanın çalıştığı görülmez. Bu açıdan ortada bir sorun varsa, bu sıklıkla birey ile tıbbi oluşum hakkında yeterli bilgi sahibi olmamasından kaynaklanmaktadır.

Yoğun Bakımların ekip olarak görev yapması ve oradaki bireylerin 24 saat devamlı çok ince analizlerle takip edilmeleri ve izleyenlerin tam yetki ve beceride olmalarının anlamı belirgindir.

Bilimi yalanlayan tam tersini yapanların başarılı olması beklenmez. Örneğin bir serviste 3 kat fazla ölüm oluyorsa, o ünite kalıp içinde, diğeri ise aktif değişim içindedir.

Bir Yoğun Bakımda tüm elemanlar birbiri ile ilintilidir. Tümü birbirleri ile sorumluluk taşırlar. Servis çalışmasına hekim tıbbi açıdan, hemşire bakım, eczacı da bilimsel gerekçeye bakarak ilaç verirler.

Yenidoğan Yoğun Bakımda tüm bireyler birbiri içinde olsa da anneler de bu halka içindedir. Cilt cilde temas ve kanguru metodu ile başarı belirgindir.

Bir ekip, birbirine bağlı, bağı sağlaya sevgi iken, gerekçede bilimdir, bilim dışı yaklaşım kabul edilemez.

Bir birey yaptığı işten kibir duymak değil, daha ileri taşımak için çaba içinde olmalıdır. Picasso devamlı yeni sanat boyutları oluşturmuş, son olarak çizginin gücünü keşfetmiştir, kibirlense idi, olduğu yerde kalırdı.

Hekim yaptıkları ile kibir duymak değil, tıp bilimini uygulamak ile onur duymalıdır. İnsanlık duyguları içinde kibirli olamaz, hezeyan duyulamaz.

Bir sanatçı eserinin ötesine geçmek amacıdır, kibirlenirse olduğu yerde kalır.

Sevginin ücreti olmaz, soyut kavramdır, ölçülebilir yaparsan insanlıktan kayıbın olur. Bir fert, sevgisinin boyutunu yaşamı, varlığı üzerine, olmak veya olmamak gibi algılamalıdır.

Yaşam gıdası sevgi ve insanlık ise, bunun para ve maddi olarak yorumlanmamalı. Elbet bir işi yapabilmek için imkan gereklidir ama bunları kullanarak yaşamı ekonomik kazanç boyutuna çekmemelidir.

Bir birey eğer, kendini satışı çıkara bile, başkasına köle olsa bile, sevgi boyutunun ücreti olamaz.

Bir kimse öldükten sonra da eğer geride bir değer bırakmış ise, ölü denemez, Atatürk örneğin öldü denilemez. Bir kişi eğer insanlık üzere bir değer ve geride felsefe bırakmış ise, en azından eserleri kaldıkça öldü denilemez.

Elbet ölüp, kemiklerimiz kalacak, ama fikirler, güzel anılar, hoş seda ve yaşam için hekimlerin çabaları, oluşan yeni yaşam ile devam edecektir. Örnekler devamlı ders alınanlardır.

Varlık sadece bedensel değil, bir ressam bıraktığı eserler ile anılır.

Bir kişi tekrar çocukluk çağına dönmek isterse, elbet bu imkansız iken, çocuklar gibi şen, sevecen olmak isterse olabilir. Bir birey yaşlanınca çocukluğu aklına gelirse, çok tatlı bir dede, nine olabilir.

Estudamyenidoğan

Tekrar bu evrene yeniden gelmeyi isteyen kişi, eğer bir hekim ise aynı yapıyı tekrar ister, yapılanlar için onun bir onur duyduğu değerler olmaktadır.

Zaman geri gitmez, yaşam da geri dönmez ama, elde edilen dersler ile yaşam daha tatlı hale getirilebilir, anılar tekrar yaşanabilir.

Zaman geçtikten sonra geri almamaz, bu açıdan tedbir baştan alınmalıdır. Bir birey, önceden kaza için tedbir almalı, kaza sonunda ancak sağlık tedbirleri alınabilir.

Özellikle akademik hoca olan hekimler, çok bilgili olabilir, bunun yerine aktif yaşam ve müdavi hekimlik içinde olurlarsa, bilgiyi beceri ile bütünleştirirlerse, o zaman anlamı olacaktır.

Bir olay olduktan sonra, ancak geri dönüp analiz yapabilir. Mortalite toplantıları bilim açısından çok yönlü olması ve her bireyin de bilimsel sorumlu olduğu için, en önemli katkı sağlayan ortak toplantılardandır.

Zaman soyut kavramlardır, bir yerde kalmanın değeri farklı olabilmektedir. Sınavda sürenin geçmesi farklı olabilmektedir, bunun gibi yaşamda da farklılık olur.

Tıp eğitiminde il senelerden itibaren aktif uygulama, bilgi ve becerisine göre olanlar dikkate alındığında, eğitime stajdan önce başlamış olacaktır.

Bir zaman sürecini iyi kullanmak ile, o süreç katlanarak faydamız oluşur.

Hukuk dışı ilişki ve iletişim kabul edilemez, sorunlarda çözüm olamaz. Bir bilim insanı hukuk, haklara saygı göstermelidir, bunun anlamı da başkasının hakkına uymak gelir.

Bir hekime çekici gelse bile, bilim dışı olanlara yanaşmaması gerekir. Ayrıca terzilik yaparken, olguya uymayanları da yapmamalıdır. Zararlı şeyleri denememeli, zaten deneme, insanlar üzerinde uygulanamaz, suçtur.

İnsanlar arasında ilişki ve iletişimde, bireylerin haklarına uyum, birbirinin sınırına tecavüz edilmemesidir

Hukuk dışı ilişki, bireyleri insanlıktan çıkarır ve suça yakın kılar. Bir birey başkasından önce, kendisinin haklarının korunması önemsemeli, bununda haklar üzere ve etik ilkelerde olması ile olasıdır.

Bir toplumda, insanlık dışı, bilim dışı bir yaklaşım yapılıyorsa, diğer kişilerde buna ortak olmuş demektir. Bu açıdan tümünden o görevden kaçmalıdır.

Bir insan eğer hukuk dışı, etik olmayan bir ilişki içinde ise, ancak kendisi gibi etik olmayan bireylerle ilişki kurabilir, başkası kaçır, kurmaz.

Bir kişi bildiği şeyi, emin olduğu şeyi söylemeden önce, onun bilimsel dayanağı ve geçerli açıklamasını ileri sürmelidir. Bir boyut size örnek gelebilir, ama tesadüfi olacağı da akla getirilmelidir.

Hekimlikte tecrübe aynı hasta grubuna bakmak ile oluşur. Sorunlar birbirine benzer ama aynı değildir. Dikkat etmeli, uyarmalıyız ki, aynı değil, uyarılama yapılmalıdır.

Estudamyenidoğan

Bir yaşamda bazı anlar vardır, bunlar bir sefer olur, bu anlardan nimet ve değer yaratılmalıdır.

Bir insan başkasının zararına, kendi lehine olan bir yaklaşım yapar, zor kullanırsa, buradan olumlu bir netice çıkamaz. Bir haklarda temel olan, birbirlerinin hakkına riayet etmek, ona hürmet göstermektir.

Hekimlikte kaçınılması gerekenler basittir, zarar ve zulüm olanlardan kaçınılmalıdır. Bunun kaynakları, benlik dürtüsü, zarara doğru adımları takip ederse, haddi, bilimsel sınırı aşar, verileri değerlendirmeyi hasta üzerinde yapmaz ise, kalıplar yerine verilere uyararak, gelişim ve değişim üzerinde olmaz ise, her olguya göre yaklaşmaz ise, o zaman kaçınılması gerekenleri bile fark edemez.

Kanunlarda yazılı olan suçları işlemedikçe, başkasının davranışına karışılmaz.

Bir insan yerinden kalkmadan, başkasının başarısını belirli dedikodu ve haset ile ortaya dökerse, bu kişi artık toplumdaki dışlanır, yok sayılabilir. Bir konuşmada, eğer dedikodu boyutu içine girilmiş ise, en iyisi oradan uzaklaşmaktır, doğru ve yalan değil, kişilik boyutuna karışılmaz.

Bilgi, diploma içinde kalıp, hakikat, hastanın verisine dikkate almayanlar, insanlığa inanıp, sevgi üzerinde olmayanlar, kendi kabukları içinde kalıp, kişiliklerini göstermeyen, emir altında olan hekimler, büyük sıkıntı, azap içinde olurlar.

Kabuğunu kırıp, ortaya çıkmak, yaşamak istiyorsan, yap, kimse seni engellemez, zorbalık varsa hariç

Bir eylemden önce, rıza almak gerekir, bunun içinde bilgilenme gerekir, ortada suç varsa, bu bilgiye gerek olmadığı belirgindir. Suç, kanunlarda yazılı olandır, her bireyin suçu bildiği kabul edilir, cezasını bilmese de birey suçu bilir.

Bir hekim, tıbbi yaklaşım yerine, torpil gibi bazı yaklaşımlar ile kazançlı gibi çıkabilirler, ancak gereğini yaptıklarının sonucu olarak yaşarlar. Merdivenleri basamaklar olarak çıkmayan bir hekim, beceri olarak sonra çok büyük sıkıntı çeker ve bilimsel eksiklikler içinde olurlar.

Bir kişi cezasının bedelini ödemelidir, çünkü bilgilendirme yapılmış ve rıza vermemiş, suçu işlemiştir.

Çirkin fikirli olanlar, çirkin davranışa yakındırlar ve varlıklarını da çirkinleştirirler. Temiz insanların varlıkları da temiz insanlar ile karşılaşmalarına neden olur, aksi durumda ise onlardan kaçarlar.

Hekimler çalışacağı yere bakınca, insanlar ile bir ekip olduğu için, özellikle Yenidoğan Yoğun Bakımda birimiz, hepimiz ve ortak sorumluluk duyulduğu ve taşındığı için, herhangi bir çirkin davranış ve etik dışı yaklaşım görürse, derhal ayrılmalıdır, çünkü etkileşim içinde olurlar.

İftiracılar, iftira edecek bir konu bulurlar, bu açıdan onlardan uzak durmalıdır.

Bir tıbbi yaklaşım için temelde rıza alınmalıdır, yaşam hakkı boyutu hariçtir, ölümüne müsaade edilemez. Bir birey, rıza vermediği durumda tedavi edilemez.

Çocuklarda aile çocuğunun zararına bir boyut içinde olursa, savcılık devreye girerek, aile uzaklaştırılır.

Eğer hekim bir yerde, bilim içinde olan, sevgi ve insanlık yaklaşımları olan bir ünite, çalışabileceği ve kendi evinde kabul edilebilir.

Bir bireyin yaklaşımı temelde gerçekte gönüldeki ve aklındakiler ile uyum içindedir, bu açıdan ceza fiile göre verilir ama amaç ve güdü ceza taktirinde önemlidir.

İnsanlıkta olan kişi, insanlar arasındaki ilişkilerinde ticaret boyutu değil, etik ilkeleri temel alır. Bir insana selam verdiğinizde, ondan selam almak zorunda olmadığımızı algılamalıyız.

İnsanlar bir işi yaparken, ticaret amacı ile yapmamalı, ticaret işinde değilse, özellikle hekimlerde kabul edilemez. İlişki ve iletişim içinde olmak, sevgi ve insanlık boyutunda olmak, bilinç altına hukuksal ve verileri gerçek, bilim içinde irdelemek ancak hekimliğin öğrendiği yaklaşımlar içindedir. Bilim dışı olmaktan da korkarlar.

Bir birey kalplerindeki sevgiyi iletmelidir, karşılık görüp görmemesini önemsememelidir. Elbet olursa, iletişim kurulmuş olur.

Bir kişinin yaşamı, insanlık, nimet yaratmak, çalışması da değer oluşturma üzerine ise tam insan olarak tanımlanmalıdır. Bir kişi çalışır, severek ve arzu duyarak didinirse, mutlaka sınavdan geçecek denilebilir.

Hekim, sadece hekimlik mesleği ile değil, toplumdaki etik boyut ile de örnek kişiler olmakta ve kendileri, bağımsız, bağlantısız ve değer üretme peşinde olup, kalıplarda değil, gerçekler üzerinde bilimsel irdeleme yaparlar. Bu açıdan toplumda ölçüsüz bir yaşam gıdası alırlar.

Bir kişi insanlıkta ise, yaptığı yaklaşımdan kendisi de memnun olacaktır.

Rüyada gördüğün gerçek olabilir ama oluşması rüyanın gerçeklik ile bağlantısı olduğu anlamı taşımaz. Kumarda çıkacak gibi oynanır ama sonuç kayıptadır, kısaca tahmin geçerli olamaz.

Bilim dışı olan hekimler, verileri analiz ederken, çölde serap gibi hatalı algılar ve yanılgıları açıktır. Hakikati algıladıkları zamanda geç kalmış olabilirler. Yaratılışı bilen, bilim üzere olan kişi, serap ile gerçeği algılamalıdır, sadece bakarak değil, düşünerek algılamalıdır.

Bir aldanma ile birçok açıdan geri dönüş olamayacağı algılanmalıdır.

Bir şeyin üstüne kağıt konursa, altındaki bilinemez, tahmin edilebilir. Bir kağıt altında bir masa gizlenmez ama bunu söyleyen kişi için akıl noksanlığı düşünülür.

Bilim üzere olmayanlar, bir veriyi irdelerken, gerçek dışı algılar ve giderek bina üstüne bina inşa eder ve sonra tümü yıkılır. Dalga üstüne yapım olamaz. Son aşamada bu kişiler, büyü ve mucize demekle, bilimsel oluşanı, bir hayali gerekçe ile ortaya koyarlar ve bu onların yıkımıdır.

Bir karanlık odada ne nerede bilinmez ama bir lamba ile her şey net görülebilir. Bu açıdan da veri, kanıt birçok boyutu aydınlatıcı olabilir.

Bir kuşun uçması bile yer çekimi ile olmaktadır, buna karşı bir hava gücü ile kanat çırpılmaktadır. Doğa bize birçok açıklama getirmektedir, ancak doğru insan, doğru akıl ve bilinçte olan için bu simgeler görülebilir, kavranabilir.

Havada kuşları gören kişi, yerçekimi olmadığını sanırsa, bilimden uzaktır. Bunun gibi bazı hekimler de hastadaki verileri tıbbi bilim içinde, olguya göre yorumlamalıdır. Dakikada yüz atım altı prematürde az atım olarak sorun iken, elli yaşında ise fazla olması ile sorundur.

Belirgin bir gerçek, insanlar genetik olarak da kardeşlerdir, bu açıdan bu kardeşlik sevgi ve insanlık boyutu ile etkin hale getirilmesi, kısaca selam verilmesi ile başlatılmalıdır.

Demirden yapılan bir gemi bile Arşimet Kanunlarına uygun olursa yüzer, bilim üzere olanlarda amaca ulaşılabilir. Bir konuda muradına ermek istiyorsan, bilim üzere olmak, çözümleri de bilimsel yapmalıdır.

Bilim üzere olan kişi, aynı zamanda sevgi ve insanlık boyutunda olmalı, saygı içinde olmalı ve kötülük ve zorbalıktan korunmalıdır. Bilim üzere olan boyut, neticede beklediğini alabilir, hayal ve masal üzerinde olan elbet alamaz.

Yerçekimine uyan düşmez, ama tedbirini de almalıdır.

Bir kişi bilim üzere, sevgi ile insanlıkta olursa, devamlı çalışarak değer yaratmak çabası olacak, başarılı olması doğal görülecektir. Bir kişinin çalışması ile sınavı geçeceği beklenir, ama konu hakkında ilgi duyması ve sevmesi ile başarı daha kolay olacaktır.

Bilim üzere olan kişi, bir hekim, aynı zamanda bilgi ve becerilerini başkalarına eğitmeli, söylemeli ve katkıda bulunarak paylaşmalıdır.

Bir kişi bağımsız ve mücadelesi de değer üretmek üzere, etik ilkelerde ise, başarısızlık ancak yoldan, metottan saparsa oluşabilir.

Gerçek, çalışmayı gerekli kılar, hazır elde eden için devamlılık beklenmez. Bir kişi kopya ile bir sınavı geçer ama diğerlerinde takılır, daha zor dersleri ise hiç kavrayamaz.

Bir kişi kendi varsayımları ile yaklaşır, yaratılışı sanki kendi yaratmış gibi algılar, bilgisinin yeterli olacağı, bunlara tümünden sahip sanırsa, bir bakıma tanrıçalık oynarsa, her hastanın kendisine özgü bilimsel yapısı olduğu kaçırılırsa, ölümü bile beklemez, yaşamın zevk ile oluşacağını sanır. Ama bir yarımda ise azap içinde olur. Kopya, bir bakıma kendi nefesine bir eziyettir, daha zorlu olana hazırlıksız olmaktır,

Ölümü yalanlasan, hiç ölmeyecek gibi davransan bile, sabah uyandığında yeni bir yaşama başlarsın. Bir kişi varlığı varsa, zengin ise, bunu korumak için daha çok endişe duyar, sanki bu devamlı sürecek telaşına girer, kavransa insanlıkta olur. *Bir hekimin sanki yaşam kendi kontrolünde gibi bir hastaya ömür biçmesi, etik ilkeler dışında olup, insanlar geleceği bilemezler, bu yaklaşımlar büyük dert açacaktır.*

İnsanlıkta olan kişi, yardım, destek, iletişim ve ilişkiler ile sevgi bağı kurmayı ister.

Bir kişi bir ödül alabilir, ama bir sefer değil, devam etmesi önemlidir. Bir bilim insanı bulduğu boyutu devam etmesi, geliştirmesi ve sürdürmesi önemlidir.

Bir kişi, bir hekim hastası için cesaret edip bazı yaklaşımları yapması için, daha önce olumlu boyutları ve önerilebilecek yapıda olmalıdır. Hastalarına deney yapamaz. Kısaca hayırlar için, korunma, gözetmeli ve yaklaşım yapmalıdır.

Bir kişi kendisine söz verilen değil, kendi çabası ile elde ettiği daha önemli olduğunu kabul etmelidir.

İnsanların kavuşması için gerekli olan sevgi ve insanlık olmalıdır. Nefislerinde kibre kapılır, azgınlık, gerçeklikten uzaklaşmak anlamındadır.

Yerçekimini görmek isteyen gibi, bilimin kavranması ancak düşünce ve farkındalık ile oluşur. Bir hekim de verileri bir bilim içinde ele almalı, yoksa birisi göstermeyecektir. Bir infeksiyon, sepsis durumunda mikrobun ve fizyopatolojik etkileşimini mikroskopta değil, bilim görüşü ile bakarak görmelidir.

Haklarda dengede olmak, bireyin hakkı ile diğerlerin hakkının dengede olması, azgınlığın önüne geçer.

Bir kişi bir sefer mutlu olması değil, piyangodan kazanma değil, devamlı olarak, sürekli yaşam ortamlarının hayırlı ve mutlu geçmesini ister. Bir sefer de piyangodan zengin olanların 5-6 yıl sonra iflas ettikleri görülmektedir.

Hekimlikte, yaşamı bilim üzere, etik ilkelerde, çalışmasını değer yaratmak üzere olan birisi, toplumda hayırlı ve güzelliklerle olan yerde olur.

Çalışarak değer kazanan kişi, bu uğraşısını devam ettirmek, sürekli kalmasını sağlamak ister ve yaşamında varlık olarak tamamlamak ister.

Bir mülk bugün bize ait ise, yarın başkasının olacak, miras yolu ile çocuklara geçecektir, anılar ise kendisinden sonra hatıralarda olacaktır. Bir anı, sevilen ve arzu edilen ise devam eder, zarar ve zorbalık ise ibret olur ve unutulmak istenir.

Bilim dışı olan, özellikle hekimler, mesleklerini icra edemezler, yanlışlar içinde yok olurlar.

Bir konuyu inkar eden kişi, o ilimi nasıl kavrayacaktır ki, olamaz, beklenmez.

Bir kişi önce kendisine, kendi nefesine zulmetmemelidir, ki bunun adı hiçbir zaman ibadet gibi saçma boyutlarla açıklamaya çalışmasın. Bazı inanışlarda, nihilizm, yokluk boyutu sanki insanı düze, güzelliğe çıkaracağı söylenir, tam tersi bireyi dilenci boyutuna sokar.

Bir hekim kendisine de başta eziyet etmemelidir. Uçakta ilk oksijen tüpünü kendiniz takmalısınız, bayılırsanız çocuğunuza faydanız olmaz. Bu açıdan, açlık ve benzeri boyutların oluşmaması için, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi bu açıdan tüm ekibin istirahati ötesinde, ruhsal olarak tükenmişliğin önlenme yeri olmalıdır.

Bir kişinin dizi ağrıyorsa, onun yürütmesi bir eziyettir, istirahat etsin, iyileşince yürüsün, niye zorlasın denilir.

Bir insan okumayı, çalışmayı bırakışa, sen onu bırakmış olursun, o seni değil.

Bir konuda çalışmak ve algılamak için, o konuda bir empati ve morali olmalıdır. Sevdikçe daha kolay algılayacak ve daha ileri gidebilecektir.

Estudamyenidoğan

Bir hekim tıp biliminden çıkılarak masal, fantezi ve büyü peşinde koşarsa, tıp ilminden ve gerçeklerden kaçınmıştır, hekimlikten de dışlanmalıdır.

Bilimden kopan kişi, bir süre sonra bedensel zevkleri ile yanılığlara düşebilir.

Bir servisin, özellikle Yenidoğan Yoğun Bakım veren Ünitelerin denetlenmesi yapılır. Bu sadece donanım değil, personelin eğitimi de önemlidir. Bunun yanında insanlık boyutu da öncelik taşır. Bebek/Çocuk Dostu Hastane kavramı bu açıdan önemlidir.

Hekimlerin cahil olan denilen, kalıp şeklinde kalan, bebelere göre uyarlama yapmayandır. Bilgisi çok ama uygulaması eskidir.

Ben bilirim diyen kişi, tıp biliminde cahil kabul edilir. Her olgu, yeni ve özel, özgün ise onu bilmek olanaklı olamaz.

Bir bilim insanı, bilim dışı, yaratılış dışı herhangi bir kurtarıcı ve yol gösterici kabul edemez, danışmanların sadece destek olabileceğini bilir. Sorumlu kendisidir ve bu açıdan buluş ve yaklaşımlar, inovasyon kendilerine ait olmalıdır. *Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde hiçbir eleman geleceği bilemez, prematürelere için yaşar veya ölür kamsını söyleyemez, söylerse de ekipten çıkarılır.*

Bir serviste aileler daima sonucu ister, ölecek yaşayacak ve sekelli olacak mıdır diye sorarlar. O andaki durumu anlatılmalı, gelecek bu yapıya göre kendilerinin yapmaları istenebilir.

Bir istek olarak, sağlık teşkilatında sağlıklı olmak ve bunu temin için bir araya gelir, eğitim görür ve yapı oluştururlar. Bu açıdan bu kuruluşların tamamen bu yapıda olması, bunun dışında bir boyut olmasına müsaade edilmez, reklam bile yapanlar meslekten men olurlar.

Genel istenenler, bizlerin ve gelecek nesillerin, ekip olarak, çalışmanın, tıbbi uğraşlarının bir sağlıkla sonuçlanması, aydınlık olması ve güzellik ile nimet yaratabilmek ile korunmak ve gözetilmeli denilmelidir.

İsteklerin insanlık, etik ilkelerde ve sevgi boyutunda olması beklenir.

Sağlık ile çalışanların en büyük ulaştıkları hedef, insanları mutlu kılmak, sağlıklı olmaları konusunda çalışmaktır. Burada yaşamın artması veya tedavi etmek ilk planda olamaz. Hastalanmayı önlemek ilk planda olmalıdır.

Bir yenidoğan uzmanı için en büyük nimetler, bebeğin ağlaması, sesini duymak, görmesi ve kaka yapmasıdır. Bu açıdan sorunsuz bir servis olmayacağına göre anneleri mutlu görmek bile önemlidir.

Bir kişi, başkalarının mutlu olması ile mutluluk yaşaması önemlidir, insanlıkta kalmak öncelikli olmalıdır.

Bir kişi yalan söylüyorsa, hangisi doğru, hangisi yalan bilinemez ve uzaklaşılır.

Bir kişi bilim dışı bir boyutu doğru diyerek yemin ediyorsa, derhal ondan uzaklaşmalıdır.

Hekimin bilime yönelmesi değil, bilim içinde olmalı, gerekçeleri ve dayanakları birey verileri üzerine bilim üzere olmalıdır.

Estudamyenidoğan

Bir kişi deniz kırmızı renge boyandı derse, doğal olarak belirli bir flora ile mikroorganizmalar onu yapabilir. Kısaca bilim üzere ise kabul edilir.

Bir kişi soğuktan korunmak için örtünürse, üşümesi beklenmez, yaşamda da tedbir alan kişi, başkasına da örnek olacaktır. Bir birey aldığı tedbir ile korunuyorsa, elbet dertlerden uzak olacaktır.

Zarar ve zulüm yapmamaktan korunan, sakınan kişi, diğer yolda yürüdüğü sürece etik boyuttur.

Bilim üzere olan, tedbirini de ona göre alır, almalıdır.

Bir insan, bilim insanı olsun veya olmasın, tüm bireyler yaşamlarında varlıklarında doğa kanunlarına tabidirler. Bir insanın yerçekiminden kurtulması nasıl beklenmiyorsa, ona uymak zorundadır.

Bilim dışına çıkan hekim, özellikle fantezi ve hikayelere dayanır ise, bundan dolayı başına geleceklere açıklayamaz bile, bu açıdan bilim dışına sapmaktan ve açıklamaları doğa yasaları, tıbbi bilim dışına açıklaması bile onu haksız yere koyacaktır.

Bir insan kesinlikle kendi yaptıklarının sonucunu yaşar, buza basan kayar ve düşer, o halde basmamalı, kendisini korumalıdır.

Bir bilim insanı, buluşlarını maddi kazanca dönüştürmesi ile değerleri yitirir.

Bir hekim yaptığı çalışmalarını insanın sağlığı boyutunda olur, reklam bile yapamaz ve etik olarak yasaktır.

Hekim yaptığı tıbbi yaklaşımlar ile, bir prematürenin sorunsuz iyileşmesi boyutu için herhangi bir karşılık istemez, bu insanlık ve etik boyut olarak ona verdiği mutluluk yeterli ve sevgi boyutu önemlidir.

Bir çalışmanın karşılığını insan önce kendisi sonra insanlık alır, kötülük ve zorbalık yine önce kendisi sonra toplumdur, biri örnek veya ibret olacaktır.

Bireylerin kim olursa olsun, doğa yasalarına, yaratılış içinde olurlar ve buna uygun yaklaşım yapmaları beklenir. Bir kişinin doğayı, çevreyi kabul etmemesi ve buna karşı davranması ile başına büyük dertler açmakta, bunun nesiller boyu sürdüğü de bir gerçektir.

Bir sorun olmaması için korunmak gerekir, bu büyü veya dua ile oluşamaz, tedbir gerekir. Buzda kaymamak için, lastik ve araba önemli, aynı zamanda da gereken şey, yavaş ve dikkatli kullanmaktır.

Bir sanayi, çevreyi korumalı ve doğanın desteklenmesini sağlamalıdır, bu varlığını sürdürebilir, bu açıdan çok önemlidir.

Bir kişi bilim dışı ve insanlıktan uzak kişiler ile sadece selam dışında ilişkisini askıya almalıdır, bu ailesi bile olsa, kendisini kaptırmamalıdır. Bir kişi yaşarken, zarar ve zalim olan kişilerle birlikte olmak istememeli, ayrılmalıdır.

Hekim bir iddiayı ispat etmek değil, olayı anlatma ötesinde başka şey yapmamalı, dayanağı da serviste yazılan notlardır, ayrıca iddia eden ispat etmelidir. Niyeti insancıl olmayan kişi, iddiasını bilim dışı, imkansız boyut ile kendi kendisine ters düşecek, iddia ettiği kişi de savunmaya bile gerek olmadan kurtulacaktır.

Bir kişi zalim olan kişi ile arasının doğal açık olacağını algılamalıdır.

Bir insanın bir konuda itaat etmesi kabul edilemez, sadece bilgi ile rızası gerekir. Bir kişiye itaat edin denilemez, sadece doğa yasalarına uyun, yoksa başınıza iş gelebilir denebilir.

Hekim, çözemeyeceği sorunlar üzerine doğrudan hastayı sevk edebilir. Tereddüt duyması bile korunma açısından uzman ve bilene göndermesi gerekir.

Rıza ancak bilgilendirme sonrası alınabilir, peşin ve ikna yasaktır, mutlaka rıza şartı bilgi boyutu ile oluşabilir.

Bir kişi güvenli yer arıyorsa, sevgi ile dolu gönüller olmalıdır. Bir kişinin kalelerde olması ile kendine güvenli yer yapması söz konusu olamaz, bir hapsedmektedir.

Bir kişi ne kadar güçlü idaresi, zenginliği ve bilimi olsa bile, kendisini güvenli hissetmesi için etik ilkelerde ve sevgi boyutu ile insanlıkta olmalı, bu şekilde hukuk yapısını korumalıdır.

Bir kişinin sonsuz yaşamı, öldükten sonra var olabilmesi hoş seda bırakması, bir değer oluşturması ile ancak olasıdır.

Bir kişinin kabul etmesi için, mutlaka gerekçe ve dayanakları ile bilim üzere, insanlık üzere olmalıdır. Bir boyut olarak, dayanaklar hayal ve rüya olmadıkça, sağlam bilimsel temel üzerine ise uygunluk tanımlanabilir.

Hekim kurallara uyma değil, ilkelere uyması gerekir, ilkeler her bireye, hastaya göre uyarmalıdır.

Bir birey buğday diker, bakar ve her türlü gerekeni yaparsa, ürün alması beklenir.

Bir kişi insan olması nedeni ile insanlık borcu vardır, varlığını da bu yapıda oluşturmalıdır. Bir insanın varlık olarak görevleri vardır, bir baba evladına görevlerinin temelinde sevgi göstermektir.

Hekim kesinlikle yaptıklarından sorumlu olacağı için, yapmamak bile en zararlı bir eylemsizliktir, bu doğrudan acil durumda beklemek bile, kasten ölüme neden olmaktan mahkum olacaktır.

Bir insan öncelikle, insanlık boyutunda benliğin arzularından korunmalı ve dengeli olmalıdır.

Bir kişinin görevi varsa, bu görevi insanlık ve sevgi üzerine yapmalı, bu bir zorlama değil, içten gelerek olmalıdır. Bir konuda çalışmak istenmiyorsa, o konuyu sevmeli, çalışmayı arzu etmeli, tersi durumunda da başka işte çalışmalıdır.

Acil yaklaşımda kanayan yere, temiz bir mendil bastırmak yeterlidir, steril bir gazlı-bez bulunmaz. Bu açıdan başıma geldiği için, cebimde devamlı mendil taşıyorum.

Bir insan zorla bir görevi ifa edemez, artık bu boyutta sevgisiz bir yaklaşım olamaz.

Yerçekimine uyum ve buna göre davranmak gerekir, yaratılış gereğidir. Bir kişinin doğa yasalarına karşı değil, ona uyum içinde olmalıdırlar ve buna göre, bilime dayanarak yaklaşım yapmalıdırlar.

Estudamyenidoğan

Bir sezaryene girmeden önce, ilaçların hazırlığını yapıyordum, yaşam sınırında bir prematüre idi, bekleyin dedim, beklemeyiz diyenlere de adrenalin yaparken, bekle, sulandıracağım diye bebeğe mi sesleneceğim dedim. İki dakikada ilaçlar hazır ve sezaryen başladı.

Yaklaşım yapabilmesi için, bilimsel bir dayanağı olmalı, zaten buna uyum mutlak gereklidir.

Bir uçak, kuş uçuyorsa da bunların yerçekimi ile ilintili ve buna göre olduğunu bilinmelidir. Bir maddenin belirli çekim alanı vardır, bu alan her kitleye göre farklıdır, ayın ve Dünyanın çekim alanı farklıdır, buna göre davranılmalıdır.

Bir ziyaret ettiğim doğum servisinde, baktım, bazı ilaçları istedim, hemşireler bilmeyince, derhal hastayı sevk ettim, kendim başında servisi götürdüm.

Çevreyi tahrip eden, ona bakım ve gerekeni yapılmaz ise mutlak felaketin olması kaçınılmaz olacaktır.

Tarih teknolojinin ilerlediği gerçeği dikkate aldığımız zaman, insanların temelde davranışlarının değişmediğini algılarız. Her birey yaptığının sonucunu görmektedir. Nimet yaratan ile zarar oluşturan zalimlerin sonuçları çok farklı olmaktadır.

Hekimler tarihsel boyut ile devamlı değişimi ve gelişimi dikkate alarak yaklaşım yaparlar.

Bir bilim, medeniyetin her bireyin koyduğu tuğla üzerinde yükselir, bazıları tuğlaları geri alsalar bile, devamlı ilerleme ancak olumlu koymak ile oluşur.

Sahip oldukları ile insanın zevk alması, onun geleceği, gelişimi ve değişimine bir katkısı olmaz. Eğitim diploma almak olsa idi, onu duvara koymak ile sorun çözüldü.

Bir düğünde iken, her birey zevk ile eğlenirken, ben tedbirlidim, nitekim gece 12 civarında acil arandım ve bir hasta, kan değişimi için, bebeğe kan verip, değişim sağlandı. Korunma, eğlencede bile olmalı, hekime gereksinim her zaman olabilir.

Şişmanlık ve buna bağlı diyabet, insanların yemek zevkinin bir abartısı ile olmaktadır, zevk onu obesite boyutuna itmektedir.

Bir kişi bilim ve doğa yasalarına aykırı davranırsa, buzun üstünde tedbirsiz yürürse kayıp düşmesi kaçınılmazdır. Bir kişi ne kadar güçlü olursa olsun, zenginlik, ilim adamı ve yönetici olmak ile, ona tapınanlar çıkabilir ama insanlığı onu varlığını ve hâkimiyetin geçici olduğunu algılamasından sapmamalıdır.

Hekim gerçekler ile hastadaki veriye göre tıbbi yaklaşım yaparken, yaratılış, bireyin yaşaması veya yaşamaması gibi kavramlar ilgilendirmemeli, hekim sağlık ve insan yaşam hakkını sağlamaya çalışmalıdır. Yoksa, azap içinde olur.

Yaratılmış bir insan, gücüne bakarak yaratan olamaz, bir ressam bile yaptığı sanatı ilk defa oluştursa bile, yaratıcılık değil, sanat eseri üreten olmaktadır.

Rüyalarında yaşayan, onun gerçek olacağını düşünen ve ona göre davranan kişilerin, yaşamda mutsuz olması beklenir. Bir şey ne kadar planlansa bile

Estudamyenidoğan

arzumuz tam oluşmaz, bazen daha iyi, bazen ise tam ters olabilir. Bu doğal karşılanmalıdır.

Bazı kişiler, bir kişi düşünce bakar, elindeki makine ile video çeker ama yardım etmez, birisi yardım etsin diyerek bakar. Onlar için kaçınılmaz ve medyada yayınlanacak bir durum vardır. Hekim ve insanlıkta olan ise, gerekirse riske girer ve yaşam hakkını sağlamaya çalışır.

Hayal ve evhamlar içinde yaşayan kişi, havada gezen kişi gibidir, ayakları yere basmamaktadır.

İnsanlar arasında selamlaşmak, bir menfaat için değil, duyguların saf ve sevgi boyutu ile insanlıkta olmak ile oluşur. Varlık, sevgi ve insanlıkta olursa, var denilebilir, zarar ve nefrette ise yokluğu çağırır.

Hekim hastasına tıbbi yaklaşımda bulunurken, aynı zamanda gelişme, değişme ve ilerleme içindedir. Yaratılışa yönelik, bilimsel boyutu geliştirir, bilimi ve becerilerini saflaştırarak, varlıklarını verirler ve insanlık boyutunda da uzmanlaşırlar.

Her birey arınıp, saflaşarak, gönlüne, gönlündeki sevgiye dönmeli ve daha ileri ve gelişim içinde olmalıdır.

Varlık sahibi kişiler, bir süre sonra, her istediğinin yerine gelmesi ile üstün kişilik sahibi olduğunu sanırken, bir diyabet nedeniyle arzuladığı şeker bile yiyemezler, şaşkınlıkları artar. Bir kişinin hizmetini görülmesi, onu bir bakıma pasifize eder, tek başına kalmaları ile şaşkın, kör gibi olurlar.

Bir kişi rahat yatmış ve güneşlenirken, denizde birisinin çırpımışını görünce, genellikle oyun oynuyor der. Ayrıca yanında destek olamadığı için de riski göz önüne almak yerine 112 arar. Gerçekte ise tıp bilimini acil boyutunu görmez, şaşkın ve ortalıkta bocalayandır, farkına bile varmaz.

Bu dünyada kalıcı olduğunu sananlar, yaşlanıp, beli bükülünce, çocukların oyuncağı olduklarında, esas önemli olanın sevgi içinde dede olmayı fark ederler.

Bir kişi başkasının korkma elini ateşe uzatması ile elinin yanmasına mı, aldatılması mı, yaptığı bilim dışı inanca mı kızmalıdır. Bir boyutun önerisi, bilim dışı ise, derhal o gruptan uzaklaşın.

Bir hekimin en ağır azap duyması, bir konuda kendisinin bilim dışı olduğu, hayal ve fantezi içinde olduğunun net ortaya koyulmasıdır. Artık mesleğini de icra etmesi çok zorlaşır.

Bir kişi zorla ve başkasının hakkını eline geçirebilir, ama sonra mutsuzluk kaynağı oluşur, o şeyin zorla mahkemece istenmesi, bireyin ona küsmesi gibi boyutların cevabını veremeyecektir.

Bazı toplumlar, iyilik, yardımlaşma ve etik ilkelerde olanların aralarından çıkarılmasını isterler, hırsızların dünyasına bir kişi karşılıksız yardım etmesi elbet kabul görmez. Bir toplumda oylama bilim dışı bir kararın alınmasını da sağlayabilir, bu onu doğru yapmaz, yapamaz.

Bazı toplumlarda, insanlıkta ve sevgi dolu, çalışarak değer yaratan ve nimetler üzerinde olanları sevmezler. Kendilerine örnek olacak ve kendi durumlarını ortaya

Estudamyenidoğan

koyacakları için istemezler. Bu açıdan zarar ve zorbalıkta bulunanların en tahammül edemediği kişiler, insanlıkta olanlardır.

Bir toplumda yapılan anket ile saptanan seçenek, doğru değil, sadece o toplumun tercihini gösterir, bilim deney ve gerçekler ile hakikat olarak karşımıza çıkar.

Yaratılış ile gerçeklik açığa çıkar. Olumlu ve olumsuz boyutlar, zaman içinde verilere göre daha net ortaya çıkabilir.

İddia ispat ile yükümlü olması hukuk kuralıdır. Eskiden ise iddia ettikleri kişi namuslu olduğunu ispat etmeli idi. Hekimler sıklıkla itham edilirler, bu açıdan getirin bilimsel kesin kanıtlarınızı ve doğru söylüyorsanız tıp bilimi ortaya çıkaracaktır, hakikati demek yeterlidir. Suçu kabul etmeyin ve ispat etsinler deyin. Bir konu zarar ve zulüm üzerine ise tanımlanması daha kolaydır, kaçınmalıdır.

Paranın birikmesi ve bankada kasada durması, paranın anlamsızlaşmasıdır, bir değer ise, değerli olması, insanlığa katkıda bulunmalıdır. Bir akademik kimsenin, talebesi yok ise, bilgisi ne işe yarayacaktır, ayrıca yeni gelenler ile eskir. *Zorbalık ve zarar içinde olanlar, kendileri kuşku içindedirler ve algılamadıkları ve farkında olamayacakları için, korkuları büyüktür. Bu açıdan yaşam, doğa ve yaratılış boyutunda olan hekimler için güvenli olması doğaldır.*

Eğitimde bilim ve tecrübeler birikir ve hastalara daha faydalı olunabilir, ayrıca başkasına danışmanlık yapabilme durumu da oluşur.

Bir kişi sağır ise duyuramazsın, iletişim kurmak ölüler için olmasa bile yaşayanlar ile yapılabilir. Doğru olmayan boyutta iken algılanınca derhal arkana bakmadan gidilmelidir.

Hekimler, tıbbi yaklaşımları açısından yaptıklarını, ölen hasta açısından ifade etmesi, onun şahit olması olanaksız olduğuna göre, dosyayı somut veri olarak sunması, birçok kişi açısından kabul edilemeyecektir, çünkü uzman olmayan kişiler buna çözüm bulamazlar. Bir davada 10 Neonatoloji Profesörü bir hekim hakkında suç duyurusunda bulundular, dosyanın ve olguların izlenmediği, hipotetik olarak, suçladıkları mahkemede ortaya çıkmıştır.

Şuursuzca yaşayanlara aldanabilecekleri hatırlatılmalıdır.

Bazen bir anda her boyut yok olabilir, örnek deprem. Bazı durumlarda da insan odanın aydınlanması gibi bir bilgi ile her boyut net ortaya çıkabilir.

Bir felaket olduğu zaman insanlar panik içinde koşar, kaçarlar ve kaçarken de ölürlür. Bilinçli olan kişi hemen bağırır, önce güvenlik der ve çevredekiler durur ve bakarlar, analiz ederler. Bu duvar kenarında toplanalım, hacmimizi azaltalım, çökelim, başımızı koruyalım. Sonra ikinci ve diğer hemen sarsıntı geçtikten sonra kalkarlar. Başkasına yardıma giderler.

Bazen inşaları gerçekler korkutur, bu açıdan tedbir almak önemlidir.

Deprem öncesi dağlar yıkılmaz derken, bir heyelan ile yok olması ile, gerçek üzerine endişe değil, bilimin net anlaşamadığı kavranmalıdır. Bir doğa boyutu bize nadir ve anlaşılmaz geliyorsa, bilgi noksanlığımız olduğu düşünülmelidir.

Bazı yaklaşımlar çok farklı ve ters boyutta algılanabilir. Tıbbi yaklaşımlarda, eğer yaklaşımı yapan hekim olduğu algılanmaz ise, taciz gibi görülebilir. Bu açıdan her boyutta yaklaşım öncesi, yardım edebilecek kişiler, gönüllüler ile birlikte işe girişmelidir. Yardımcıların kalabalığı uzaklaştırması bile çok önemlidir.

Bizler bizden sonrası için değil, kendi varlığımız ve yaşantımızı öncelikle algılamamız öne çıkarılmalıdır.

Bir kişi kendi kazancı için başkasına zarar ve kötülük yapmak isterse, en başından yüzü ve gözünde onun ifadesinden anlaşılır, ne kadar saklasa bile belirir. Bir kişi gerçek sevgi boyutunda ise bu aklına yansması ile iyilik ve nimet yaratan boyutta olacaktır.

Bir hekim eğer etik ilkelerde değil, insanlık boyutu yerine mesleğini kazanç ve bir bakıma hırsı ile zararlı oluyorsa, onun toplumdaki boyutuna bakınca, her birey, onu görünce bir bakıma kaçır, ondan uzak durmaya çalışır. Yaptıklarının sonucunu yaşar.

Bir kişi hakkında ancak somut yaptığı eylemler hakkında karar verilebilir, soyut anlamda olanlarda neye göre suç verilecektir, bu açıdan ancak somut olanlar ceza kapsamındadır.

Bir kişi ancak yaratılış, doğa yasalarına uymalıdır, bunlara uyması bilim gereğidir. Bir kişinin bilim üzerinde olması, verileri bu şekilde analiz etmesi onu saygıdeğer yapacaktır.

Özellikle bir hekim, hiçbir kimse veya boyuttan emir almaz, tek bir dayanağı vardır, bilim ve olgulardaki verilere göre tıbbi yaklaşım yapmaktır. Bilimin yaratılıştaki temel olduğu, bunun farkındadırlar.

Yaşam her gün birbirine benzese bile ayırır, bu açıdan oluşan farkındalığın yaşama etkisi ile varlık oluşturulmalıdır.

Bir bireyin bilmediklerini öğrenmesi önemli, ancak kaynak bilimsel olmalıdır.

Bir kişi, arabada olan kişinin üstün kutsanmış olduğunu belirtti, gerekçe olarak da bir yerde durunca araba lastiği inmiş, yolda lastik patlamadığını vurguladı. Tubeless/iç lastiği olmayan lastiklerin ancak basınçsız durumunda ineceğini belirttim, bu bir o tip lastiklerin kazasızlık açısından özelliği dedim. Birey benim değişime inanmadı, kutsallaştırmayı inanmak istedi, büyü bozulmamalı dedi.

Hekim, nasıl olsa belirttiklerimi dinlemeyecekler, uyarılarım boşa gidecek diye düşünmemeli, mutlaka itirazını, görüşlerini ve uyarılarını belirtmeli, not olarak gerekirse sunmalı, hiçbir zaman bilimin tarafını belirtmekten durmamalıdır.

Birçok kişi, fantezilere daha inanmak isterler, sanırlar ki bu onları özel yapar, zaten insan özel ve özgündür, bunu algılamazlar.

Olgunluğun yaşla değil başla olduğu, olduğu algılanmalıdır. Bir bakıma, bazı durumlarda çocuklar daha net ve yapmacıksız daha net bilgi sunabilirler.

Hekimlik mesleği tıbbiye birinci sınıftan beri insanı içine çeker. Her eğitim ve beceri ile daha olgunlaşır ve daha etkinleşir. Bir süre sonra temel eğiticinin hasta olduğu ve bunun verileri ile kendilerinin gelişip, eğitileceğini algılar.

Bazı noktaları algıladıktan sonra, gerçeği görmeyebilir.

İnsan bir değil, benlik parçalanmış ise, kara veremez, tereddütler içinde boğulur. Yer çekiminde de birden fazla olması olayı karıştırır. Bu açıdan yaratılış tektir.

Bazı hekimler, kitap bilgisini, önerileri tamamen aynen uygulamaları ile yaklaşımlarının doğru olduğunu düşünürler ama, her olgu farklı, özel ve özgündür. Terziler dikişlerini bireye göre yaparlar, konfeksiyon bile, bedene göre alınır ve uyarlamalar minimal de olsa yapılır.

İnsan bir, tek, özel ve özgündür, benzemesi olabilir ama birey olarak tektir.

Bizden önce milyarlarca insan gelmiş, bizden sonra da gelecek, ama biz tekiz. Bir birey, evrende hoş seda bırakabilmek için, hakikati görmeli ve varlığını değerlendirmelidir.

Bir yaşamsal döngüdür, tarih zarar ve zulmedenlerin başlarına gelen ve yok oluşlarının hikayeleri ile doludur, ama insanlar yine de zenginlik, amirlik gibi nedenleri geçici olduğu algısını unutarak yine de aynı insanlık dışı yöntemlere başvururlar.

Bir konuda bilgi beceri ile olursa anlamı olur. Direksiyon teorik ve pratik olmalı ve bir süreç gereklidir.

Geçmişe bakınca birçok nesil gelip geçmiştir, bizler de bir süre sonra geçmiş olacağız, medeniyet geçmişin bıraktığı eserler ile oluşmaktadır. Bizlere düşen medeniyete bir tuğla bırakmak ise, bunun ancak işaretleri nimetler ile olabilir.

Bir hekim dikkat etmesi gerekir ki, insan var oldukça, sağlık konusunda didinenler olmuş, nesiller boyunca gelişim ve değişimler, teknoloji ile bugünü yaşıyoruz. Ancak, gelecekte de birçok yöntem değişecektir, ancak sevgi temelli insanlık boyutu insanlar var oldukça değişmez.

Birçok kişinin işaretlerini görmekteyiz, bir sanat eseri bile bize geçmişin sanatını belirtmektedir.

Bir birey sınavını geçmek için çalışmalı, bir diploma için ise sabırla en az 3-5 yıl çalışmalıdır. Bir çalışma değer yaratmak üzere ise, burda izlemde güzellik dışına sapılıyorsa, direksiyon gibi doğru yola doğru kıvrılmalıdır.

Bir nimet ve değer yaratmak, olumlu yaklaşımlar, insancıl boyut örnek alınacağı için, tekrarlanır ve birden fazla oluşur. İbret alınan zorbalık ise, bitirilmek, yok edilmek istenir, kaçınır ve uzaklaşılır.

Yaşam gıdamız, temelde bize bağışlanandır, bunu algılamamız gerekir.

Bir kişi sevdiği bir tatlıyı istemesi ile değil, alması, pişirmesi ile, bir eylem sonucunda ancak elde edebilir. Bir kişiye gereken malzemeyi verseniz, onun açıklaması olmayınca o yemeği, o tatlıyı pişiremez.

Bazı olgularda, en yakınlarına hekim, hekimlik yapamaz, uyarıları ve önerileri dikkate alınmayabilir. Aspirin kullanmasını öneren çocuğunu değil, doktorun ona yazdığı coraspirini kullanır. Bunun aynı olduğunu ailesine hekim anlatamayabilir.

Hiçbir şey bu Evrende yoktan var olmaz, var ise de yok olmaz, bir kalıntı, bir anısı olacaktır.

Bir zulme uyulursa, belki rahat edilecektir ama, insanlıktan uzaklaşan bir kişi için varlığın anlamı da sorgulanmalıdır. Bir kişinin yaşam gıdası maaşı değil, daha fazla insanlık boyutu gereklidir.

Bir hekime yönetim baskı kurarak, tedavide farklı yaklaşım yapacağı, ödeme yapılamayacağı gibi bazı yaklaşımlar getirebilir. Yerimden sökülüp çıkarılmamak için, sessiz kalmak, hekimliğe uygun değildir. Başka birine veya üniteye sevk edilmelidir.

Güvenli yer, bol maaşlı ve zenginlik değil, bağımsız, özgün, özel ve insanlıkta olmak olmalıdır.

Bir güzel ve nimet olan örnek olarak, ders niyeti ile ele alınıp, tekrarlanması beklenir, tersi ise ibret olur, kaçınılır. Bir eylen nimet yaratıyor ve hayırlar ise, kalıcıdır, bir hoş seda bile kalıcı, yıllar süresince seslendirilir.

Elde edilenler, maddi olanların ölçümü vardır ama gönülden gelen sevk ve insanlık boyutunu ise ölçmek ve tanımlamak bile imkansızdır. Bir çocuğun size kan aldıktan sonra gelip, teşekkür etmesi, anne merak etme hiç acımadı demesi, ne kadar güzel bir sevgi halkasıdır.

Bir boyut Dünya boyutunda nimet ise, bu Evrende insanlıkta bir süstür, devamlılığı, gelişim boyutu ile oluşması arzu edilir.

Bir hekim vaatte bulunmaz, geleceği bilemez, sadece sevgi ile insanlık boyutunda, tıbbi bilimde kalmayı belirtebilir. Geleceği kimse bilemez, bu açıdan garantiler, sizin suçlu olmanız durumunda oluşan hasarı ödemez.

Hekim yaşadıkça tecrübe sahibi oldukça, yaşam ve ölüm boyutu kavramları irdeleyerek, insanlık ve sevgi boyutunu bilim dışında olamayacağını, yaratılışın bir simgesi olduğunu algısında olur.

Dünya yaşamı geçici ise, bu halde yaşarken, varlığımızı insanlık üzere oluşturmalıyız.

Padişahların tüm kıyafetleri, altın ve gümüş gibi olsa da bunlar ancak törende giyerler, devletin malıdır. İç giysi kendilerininindir. Bir harcama için padişah mutlaka belirli kurula gerekçe sunması gerekli idi, devletin, kamunun bir kuruluşunu bile lüzumsuz harcaması kabul edilmemekte idi.

Bir hekim hak ettiği için zengin oldum dememeli, bu gelirden, toplumun da payı olduğu, bu nedenle paylaşım ve topluma destek olmak, hastasına da korumak, gözetmek, sağlıklı olmasına çaba sarfetmesi, bir insanlık bir sevgi ifadesi olarak oluşmalıdır. Bu şekilde daha güçlü ve saygı kazanır boyutta olacağı da şüphesizdir. Zenginlik paralı olmak değil, değer üretmek ile ilgilidir. Bir sanatçı ancak sanatı ile zenginliği yaratabilir, para ile, satın alma ile sanat oluşamaz.

Tarihte zenginler, halkın arasına çıkınca, altının onlara üstünlük sağlamadığı, halka altın dağıtmak ile oluştuğunu fark ettiler. Bir destek, yardım, insanın iç huzur ötesinde, içindeki sevginin tezahürü ile oluşmalıdır.

Bazı zengin kişiler, hasta olması, diyabetik olması nedeniyle, perhiz dışında bir şey yiyemezler ve zenginliğin nimetini tadamazlar. Bazıları da topluma yaptığı katkı ve destek ile, iş birliği, eşgüdüm ve insanlık yaklaşımı ile sevgi boyutuna destek

olurlar, bir birliktelik halkası yaratırlar ve nimet ve değer yaratırlar. Değerin parasal boyutla olmadığı ancak katkı açısından önemli olduğunu algılamışlardır. Paylaşmak ve dayanışma için harcama, kardeşliğin gereğidir ki, toplumda kardeş olarak tanımlanırsın.

Bir kişi çalışmak ile derslerden geçer mi dersenez, sevmiyor, algılamıyorsa çalışması boşuna olabilir. Bir başarı talep etme, sevme ve isteyerek kavrama boyutunda olmaktadır, bunun anlamı da içten gelerek, aklın çalışması ile olmaktadır.

Bir hekim, kendisine belirli imkan hazırlanmış olmasına karşın, memlekette ona ihtiyacı olan boyutta, sıtma savaş ve tüberküloz savaşında çalışırsa, büyük tecrübe kazanır ve sonra topluma katkısını sağlar. Bir yerleşmiş üniversitede dördüncü kişi olmaksansa, yeni bir akademik yapıda yeniden yapılanma ve oluşturma ile daha katkılı olabileceği farkındalık içinde olunmalıdır.

Bir kişi algılıyor ve kabul ediyor, kavıyor ise, aynı süre içinde diğerinin de yapacağı anlamı taşımamaktadır.

Bir husus eğer sevilen, beğenilen ise, bu ölümsüz nitelenebilir. Baklava kim bulduğu bile bilinmezken, taktir toplaması ile bir bakıma lezzeti ölümsüzdür denilir.

Bir kişi yaşamı kadar varlığı sürer. Bazılarının ise ölümden sonra da hoş bir seda bırakmış ise, sevgi halkası yaratmış ve birçok kişiyi eğitmiş ise o anılır ve örnek alınır, bu onu yaşamsal boyutta tutar, Atatürk gibi.

Bu Evrende yaşamımızda başkasına üstünlük taslayan, düzene devamlı karşı çıkan ve isyanda olan ile değil, güzellik ve değişimde olan başarılıdır.

Bir insan yaptıkları iyiliklere ve yaptığı kötülüklerle farklı karşılık görecekler, bu onun hakkında yorumlara nedeni olacaktır. Bir birey yaptığı fiillere göre irdelenmeli, suç yaparsa da bu fiile göre ceza görmelidir.

Kim güzellikler, insanlık ve sevgi içinde ise, giderek daha ilerler, değişim ve gelişimi yaşar. Kim kötülük, zarar ve zulümde ise, getirisi sonucu, karşılaştığı boyutlar onun toplumdan dışlanmasına neden olacaktır.

Bir nimet, üzerinde çalıştıkça daha ilerletilebilir ama eskisinin değerini azaltmaz, öncü olanı hatta arttırabilir.

Bir insan yaratılış içinde varlığı vardır, yaratıcı gibi davranmasının bir anlamı da olamaz. Bir insan güçlü, işinde mükemmel olabilir, ama yaşam ve varlık için, başkalarına ihtiyacı vardır, en azından eğitim için hocaları önemlidir.

Yaratılışa inanmayan, bilim üzere olmayan bir hekimin, büyü ve fantezi ile ortaya çıkması, onu hekimlik mesleğinden dışlaması demektir.

Bilim üzerine olan kişi, yaratılışa uygun davranan kişidir.

Hakikati yaşamak için, hırsla ve azim ile çalışmak, kendisi için olduğu kadar, değerler yaratırsa bu toplum içinde önemli katkı olacaktır. Bir birey, varlığının belirli boyutu ile, örneğin hekim olan kişinin topluma sağlık açısından fayda sağlayacağı belirtilebilir.

Estudamyenidoğan

Hekim çalışır, çabalar ve didinirken, insanlık ve sevgi üzere değer yaratma peşinde olmalı, hastalarına sağlık konusunda tıbbi destek olurken, ona hürmet göstermelidir. Kendi benliği, kendi kazancı ve kendisi için yaklaşım ise, onu toplumdun dışlatacaktır.

Her birey bir alem ise, yaptıkları kendi kişilik ve benlikleri üzeredir, zarar oluşturmadıkça, kabul edilebilir olmalıdır.

Bir kişi kendi varlığına güvenmiyor ise, bunu başka tanrılar yaratarak, onlara bir bakıma tapınarak sağlamaya çalışır. Birçok kişi, Yaratıcıyı tanrı olarak algılar, ona tapınır, ondan olmayacak şeyler ister, af diler, halbuki düğüm kendisi çözecektir, yaptıklarının karşılığını görecektir.

Bazı kişiler bildiği ve yaptıklarını yüce kabul ederek bir nevi tapınırlar. Hekimlere bir bakıma tapınan hastalar ve aileler olabilir. Bu onları bilimden ve gurur, kibir içine sokmamalıdır. Tapınma ile hiçbir yaşamsal varlık oluşmaz, tam tersi hatalı boyuta itebilmektedir.

Bir tapınan kişi sınıfı geçmek için dua eder, diğeri ise çalışmanın bir niyet etme farkında olur, Yaratan sevgide, kendisi iledir.

Bir kişi bu Evrende çalışıp, inceleme ile yaratmaya çalıştığı, temelde kendi varlığıdır. Bir uğraşı ve yapılan eser, kendi boyutunu tanımlar.

Bir sanatkar, yaptığı eseri irdelenmesi, onun bir bakıma eğitimi olmaktadır. Uzmanların doğru, güzel veya beğenmedim demesinin bir anlamı olamaz. Yorumlar katkı sağlar. Bu açıdan da hekimler, tıbbi tedavisinin de tıp bilimi olarak irdelenmesi gerekir, yorum ve değerlendirme önemlidir, katkı ve eğitim sağlar.

Gelecek yaşamı kendimizin oluşturduğu algılanmalıdır.

Bir birey bulunduğu yer değil, yaşayabildiği, varlığını oluşturabildiği yer önemli, kişiliğinin olduğu yerde çalışmalıdır. Bir arz, Dünya geniştir, varlık sadece oluşan, etik ilkeler, insanlık olunan yerler uygun olacaktır.

Bir hekim algıladıkça, farkına vardıkça, bilimde daha ilerler, gelişir ve değişim yaşar. Bunun sevgi ve insanlık boyutu ile oluştuğunun da farkında olmalıdır.

Varlığımızın oluştuğu yerde yaşamalıdır, bu açıdan tercih buna göre yapılmalıdır.

Bir zaman içinde zevk değil, insanlar yaşamı boyunca yaşamaktan zevk almak isterler, zaman süreci önemsenir. Bir nehrin altından devamlı su aktığı gibi, zaman da yaşamımızda devamlı akar, bir anda düşüp, ayağımızı kırmak gibi, olmayan sorunlarla karşılaşabiliriz.

Hekimin hastaya tıbbi yaklaşımı tek bir sefer değil, bir örnek olarak, zaman sürecinde devamlı akan bir nehir gibi aktarılarak sürecektir. Çalıştığı yer ötesi, onun çalışanlara karşılığı da çok güzeldir.

Bir yaşamda, yaşa göre sağlık sorunları oluşacak, bu açıdan devamlı izlem ve yaşa göre tedbir önemlidir.

Bazı canlılar başka canlı üzerinde parazit gibi yaşarlar, insanlar ise birbirine gereksinim duyarlar, eşgüdüm ve iş birliği denir, parazit olmaları kabul edilemez. Birliktelik demek, birbirine dayanak olmaktır.

Bir hekim yaşam gıdası, varlığının tıbbi bilim üzere olduğu, her olguda yeni bir buluş, inovasyon içinde olması gerektiği, bu enerjiyi de sevgi ve insanlıktan elde edeceğinin farkında olmalıdır.

Bir bebeğin bile anneye bağımlıdır, parazit değil, zaman ile büyür ve gelişirler, yeni nesil olurlar.

Bazı durumlarda insanlar bolluk, bazı durumlarda da darlık içinde bulunulabilir, ancak hiçbir zaman insanlıktan uzaklaşmamak gerekir. Bir yaşamda bireyler devamlı bolluk içinde olsalar bile, çevredekilere yardım ve destek yapmaları ile insanlıkta olabilirler.

Hekimlerin kendileri çalışması, eğitim alması yanında, önüne çıkan imkanları kullanması, bir yerde kalıp para kazanması, diğer yanda ise sahada, yeni yerler oluşturması, üniteler kurması ve riske atması ile yaklaşım yapabilir. Taşrada başarılı görünmese bile, başkasının önünü açması bile en güzel işi yapmış olacaktır.

Hakikat bindiğiniz araba değil, arabayı insancıl kullanmanızdadır.

Bir insanın öldükten sonra varlığı tartışılmamalıdır, bizlerin anne ve babası ölmüş olabilir ama onları yad etmek, onları anmak ile yaşatmış oluyoruz. Varlık eğer zenginlik ise, ölüncü miras olarak paylaşılacak ve ortada bir varlık olmayacaktır.

Birçok kişi yaşamında maddi açıdan değerlendirme yapar. Bir kişi peşin para ile bir araba alır, diğer ise yıllarca ödeme takvimi ile sahip olur. Önemli olan arabayı kullanırken, sevgi ve insanlıkta olanın sohbeti ile, para ile kazananın sohbeti farklı olacaktır. Biri daha fazla kazanma derken, diğeri ise, sohbet, kardeşlik ve ilişki boyutunda olur.

Bazı tesislere bireylerin isimleri verilmesi bile onun yaşamını, anarak, farkındalık olarak devam ettirmek içindir.

Bir yaşamı bir eğlence olarak görürsek, bir düğünde bile insanların çok üzgün olduğu, bir çocuk kaybı yaşayacağı düşünürler, bir başka açı ise yeni bir evlat kazanmak olabilir. Bir konuda eğlence mi, yoksa hüznün içinde mi olmak bakıldığında, diyabetlinin tatlı yemesinde, bir hüznün varken, iyilik ve güzellikte ise nimet içinde olma vardır.

Yaşam boyutunu varlık olarak irdelersek, amacımız ne olabilir? Bir hekim için, hastaları tedavi etmek garantisini olmadığına göre, sevgi ve insanlık açısından değerler yaratmak, nimeti de saygı ve hürmet oluşturmak olması tercih edilen olmalıdır. Nasıl olsa geçinecek, zenginlik manevi açıdan, bilgi olarak oluşması tercih edilen olmalıdır.

Bir oyunda hile yaparak kazanılabilir ama mutlu olunamaz, daima içinde eğer insanlıkta olan kişi ise, bir eksiklik oluşur.

Bir kişi yalan söyleyebilir ama yerçekimi yoktur diyerek insanların uçurumdan atılmalarına neden olanlar gibi olamaz. En bozuk yalanlar hayal ve fantezileri gerçek gibi aksettirmek, insanların bilim üzerine olan güven ve dayanağını bozmak olmalıdır.

Tıbbi açıdan bazı plasebo ve büyüye benzer yaklaşımların tedavide yeri yoktur. Yalanlar uyduran, bilim dışı olan, garanti verenlerin, bilimsel bir yanı olamaz, bir bakıma diplomalı ama hekim değildirler.

Büyücüler yalan gibi görünseler de tam doğa yasalarına göre yaklaşım yaparlar ama göz boyamaları vardır. Sorun el çabukluğunu gerçek olarak sanmaktadır.

Bir kişi, eğer sadece kendi yuvasında kalırsa, hiçbir gelişimden haberi olmaz, değişim, gelişim bir bakıma bilgi ve eğitim ile oluşur. Birisinin en büyük kabuğundan çıkma eylemi eğitimidir.

Bazı kişiler devamlı eğitim içinde öğrenci boyutunda kalırlar. Profesör olunca bir karmaşa içine düşerler. Bu durumda kabuğunu kırıp, kendi benliğini açmalı, gelişim ve değişime yatkın olmalı, farklılığı algılamalıdır. Yoksa tüm yaşamı boyunca öğrenci olarak kalır, devamlı kalıp içindedir.

Okula gitmeyen ve eğitilmeyen kişi okuma ve yazması olmaz ve ilişkileri zayıftır. Eğer tüm diplomaları almış ama iletişim içinde değilse o zaman eğitimin amacı sorgulanır.

Bir kişi eğer ölümünde ellerini ovuşturanlar varsa, miras paylaşım içindedirler, ancak iyilikler yapanların ölümlerinde gerçek gönülden dökülen yaşlar vardır. Her bireyin ölmesi ile bir toplumsal boyut olmaktadır, bu onların yaşamlarındaki süreç hakkında da bilgi vermektedir

Bir sorunun çözümünde bilim ile büyü ayrılır. Göz boyamaların temel yaklaşımı ise bilim üzeredir, sadece el çabukluğu gibi boyutlar vardır. Hayal gerçek olamaz.

Yaşam süresi içinde bireyler varlıklarının olumlu ve olumsuz boyutları belirginleşmektedir.

Bir birey örneğin hastalığın bulaşmayacağını düşünürse, en erken o ı, korumak ve gözetmek, bulaşımı önlemek ile oluşur. Varlıkların işaretlerinden biri, bizler sağlıklı olmak isterken, mikroplarda çoğalmak için hastalık yapmak isterler.

Bir kişi ve özellikle bir hekim, örneğin büyü veya farklı algılar ile, yaklaşım yapıp, hastasını kaybedince, bilim olarak, tıp yaklaşımı dışında olduğu için, kendilerini nasıl yorumlayacak, yaşam boyu azap içinde olurlar. Badem içi ile kanser iyileştireceğim diyen bir hekim, 1926 yılında kimse tedavi olmadığı için ünite kapatılmış, kendisi de kanserden ölmüştür.

Bilim, sadece bizim değil, tüm oluşumların var oluşu boyutu ile irdelenmelidir. Bu evrende sadece biz olmadığımızın farkında olmalıyız.

Herhangi bir doğa olayını ele almak bile, tüm yaratılış ve bilimin bir ucundan başlamak ve tüm hepsi aynı oluşum içinde olduğu için birbiri içindedir. Bir bakıma yaratılışın tümü birbiri ile iç içedir ve herhangi birisinde aksi bir boyut gözlenemez.

Elektrik bilmeyeni çarpar, ölümüne bile neden olabilir. Bilen kişi için aydınlık ve iş üretme boyutundadır.

Bir hastayı irdelemek ile, fizyopatolojik boyuta girmek anlamındadır. Aklını kullanan için bu yaklaşım gereklidir.

Çevre kirliliği bir doğaya zararlı boyutun oluşması ile olmaktadır. Zamanımızda artık çevrenin bozulmaması ötesinde, çevrenin korunması ve kendi yaratılışa uygun yapılanması, desteklenmesi gündeme gelmektedir.

Hekimler bilirler ki, her boyut bilim içindedir, bilim dışı bir boyut olamaz, ancak insanların bilgi ve becerileri ile teknolojileri gelişir, değişir, bu ancak daha detaylı öğrenmemize olanak sağlar ve etkinlik artar.

Bir birey soluk aldığı havada oksijen tükenince ölür, bu boyuta gelmeden önce, soluk almasındaki sıklık ve derin olması, solunumda zorlama bulguları kaçırılmamalı, çözüm için süre kaçırılmamalıdır.

Bir kişi kendisine ortaklığı bile kabul etmez, birlikte yaşamak, iş birliği ve eşgüdüm anlamında olup, karar ve yetki bireydedir, başkasına verilemez. Bir oy atma, evlilikte kabul etme gibi bazı durumlarda yetki paylaşımı olamaz, bizzat birey vermelidir.

Bir insan kendini kontrol edemediği, gereksinimden daha fazla yemesi ile kilo alır ve giderek şişmanlaşır. Bunu yavaş ve devamlı benliğine uyararak, sağlığına da karşı bir yaklaşım içindedir. Korkmaması, kontrol ve tedbir almadığı ve bu şekilde oluşan sorunlardan da tansiyon ve diyabet gelişmesinden de ibret almaz. Ayrıca hekim olması da kontrolün olmadığını, bilim dışı olduğunun bir kanıtıdır.

Bazı kararlar paylaşılmaz, destek, yardım ve bilgi alınabilir ama birey sorumludur, bunlar; mahkemelerde hakim, hekim ve futbolda hakemdir, aynı kökten türetilmiştir.

Bir kişi gece içinde ise, aydınlanmak için ışık kullanır, gündüz, görmek için gerek yoktur, aynı durum yaşamda da oluşur, belirgin olana gerek yok, ama rıza için aydınlanma gereklidir. Bir oluşumda, konu hakkında bilimsel dayanaklar ve gerekçeler incelendikten sonra karara geçilebilir.

Bilim üzere olan sağlıklıdır. Birçok kitabı bilgi değil, bireye özgü yemek yemeli, dengeli ve gereksinime göre yeterli olmalıdır. Bu düzeni kuramayan kişi, korunmamış ve kendi sağlığına karşı çıkmış olmaktadır.

Bir kararda, bilimsel boyut olarak; hasta verisi, tanımlanan boyut ve bilim kararı, etik halkada ise sosyal yapı, kültürel görüş ve bireyin rızası ile oluşan karardır. Karar tek değil, çoklu olması, tercih boyutunu oluşturmalıdır.

Bir birey belirli çaba sonucunda bir eser üretirse, beğenirse sevinir, ancak yine kendi eli ile yaptığı bir sanat eserini beğenmez ise, ümitsizliğe düşer, bilen için ise, kendisini aşma imkanı yarattığı için beğenmediği onun geleceği için daha önemsenmelidir. Bir boyutun devamlı geliştirilmesi ve ilerletilmesi amaç edinilecek olunursa, elde edilen sonuçlar bir ara mesafe olup, bu geçmek içindir.

Hekim bir yaşamsal katkı sağladığı için sevinir, eğer bir sorun yaşarsa da ümitsizliğe düşer. Ancak ümitsizlik değil, ibret olarak daha ileri, daha değişim ve gelişim içinde olmalıdır. Bu başka şekilde rahatlamayı sağlar.

İnsanlar çalışma sonucunda iyi kadar beğenmediği şeyler de üretebilirler, bu açıdan devamlı izlem ve güdünün takibi önemlidir.

Tarihte bazı sanatçı, bilim insanlarının zamanlarından öte olmaları nedeniyle kabul edilmedikleri ve taktir edilmedikleri bir gerçektir. Tüm insanlık açısından irdelenmesi ile anlaşılabilir. Düşünen Adam heykelini yapan Rodin, Paris Güzel Sanatlar Akademisine alınmamıştır, bu onu değil, o zamandaki görüşlerin darlığını göstermektedir.

Her bireyin içinde bulunduğu aile, doğumdan beri farklıdır, bu açıdan zengin kişi daha sevgili ve insancıl ortamda olduğu anlamını taşımaz. Hekim en iyi bir serviste çalışmanın ötesinde ekip arkadaşlarının güçlü, insancıl olmak ister.

Bireyler kendi düşünceleri olarak, toplum ilerisinde, insanlıkta ve düşüncelerde farklı düşünebilirler, zarar ve zulüm ise kabul edilmediği anlaşılmaktadır.

Hayvanlar nesiller boyu varlıklarını sürdürmektedirler, insanlar ise devamlı gelişim ve değişim ile medeniyeti oluştururlar ve kalıcı olurlar. Bir sülalenin değil, insanlığın varlığının sürdüğü anlaşılmaktadır.

Yaşam bir süreçtir, ancak her gelişim döneminde farklı bir yapı olduğu ve bebeklik, çocukluk, gençlik ve erişkinlik ötesinde de yaşlılık tamamen ayrı bir boyut olmaktadır.

Bizim açımızdan varlığımızı, çocuklar ve sülale olarak değil, insanlıkta var ettiğimiz değerler ile süreceğini algılamalıyız.

Zaman yaşanırken somut olsa bile, algılar soyut olmaktadır. Bir hasta öngün şuur bulanık olarak hastanede kalabilir ama ayılınca ne zaman, nerede olduğunu algılamakta zorluk çekilebilir. Bu süreç yaşanmış ama algıda yaşanmamış gibi geçer.

Bir imkan kaçınca keşke denilmemelidir, hekimlikte bazı işler geri dönülemeyeceği için, fayda olmasından umut edilmesi bile kontrollü, izlem ile değerlendirilmelidir.

Bazı anlar yaşanmış olsa bile yaşanmamış gibi geçebilir, burada bireylerin yaşam boyutunda cevabı daha geçerlidir.

Bir konuda eğitim alan kişi, geleceğe taşınması için yeni nesli de eğitmelidir, bu şekilde medeniyet devamlılığı sağlanabilir. Bir konuyu öğrenmek, ona katkıda bulunmayı gerekli kılar, birey olarak, varlık olarak fikirlerini belirtmesi gerekir.

Kendilerine bilim edinmiş olan kişiler, akademik insanlar, yaşam boyunca eğitim almaya, öğrenmeye devam ederler ve yaşadığı sürece de bu devam edecektir. Ben biliyorum demezler.

Her birey farklı, özel ve özgün ise, o zaman düşünceleri de farklı olacaktır, bu açıdan katkıda bulunması gerekir.

Bir kişi inanıyor ve emin, güven duyduğu, bilim üzere olan bir durumu iletmesi beklenir. Bir tehlike söz konusu ise, uyarılması önemlidir.

Bir kişi biliyor, ayrıca gereğini uyguluyorsa, onun için uğraşlarında zarar ve zulüm olması olası değildir. Bilen kişi bilim dışı yaklaşımın anlamsız olduğunu kavrar ve insanlık dışı yaklaşımların manasız olduğu bilincindedir.

Bilgilendirme, eğer tehlike varsa, yaşam boyutu açısından öne çıkmaktadır. Her yerilerken, mutlaka kaygan zemin uyarısı da bulunmalıdır, düşen kişi yoksa tazminat davası açar ve kazanır.

Balık, devamlı suyun içinde yaşar ise, bir insan da insanlığın olduğu yerde ancak gerçek kendi kişiliğini bulabilir. Bir yer yuva olursa, orada gelişmek, değişmek ve ilerleme olanağı olmalıdır.

Evraka, suyun itme gücünü saptayan bilim adamı, halen kuralların tüm gemicilikte kullanılması ile bir bakıma, ölümsüz olduğu söylenebilir.

Bir yerde zorlama varsa, o yer insanın gelecek yuvası olamaz.

Bizim yapımızın büyük oranda sıvı olması, içeride enzim ve maddelerin dağılımı ve etkileşimi için gerekli olmaktadır. Bazı hususlar genel anlamda yaşamsal önemli olabilmektedir.

Bir düşününce, dağların deprem ile yerle bir olması algılanamayabilir. Ancak, bilim dışı olanlar bunu büyü, sihir veya epik, destansı gerekçelere bağlarlar. Doğada bunların oluştuğunu bile gözden kaçırmazlar.

Bedenimizin yapısı, bize gerekli ve önemli olanların tam, yeterli ve dengeli olması ile dağıldığı unutulmamalıdır.

Yaşamda dengeli, yeterli, etkin ve verimli olmadıkça, varlığın sürdürülmesi olanaksızdır. Bir yemeğin çok olması, onun ne kadar mükemmel olsa bile, gereğinden fazla olacağı için şişmanlık kaçınılmaz olmaktadır.

Bir hekim, dengeli ve hastaya göre haddini bilerek, onun kabul etmesine, tolere etmesine göre yaklaşım yapar. Reklam yasak olması ile, elde ettiklerini bilimin sonucu olarak sunar, burada bir abartı ve kendisine pay çıkarmaya kalkmamalı, yoksa, hekimlikten uzaklaşma cezası alabilir.

Bir yaşamın dengeli ve yeterli olması için, daha fazla, daha çok değil, gereğini, bedeninin istediği, doyma gibi faktörlere de dikkat ederek yapılmalıdır.

Bir baklavayı çokça yedik, büyük zevk aldık, ama sindirme ve şişmanlık ötesi, diyabette yaşamsal sorun yaratabilir. Bir şeyden zevk almak, kısa değil, uzun süreli olması tercih edilen olmaktadır.

Bir kişi zevklenmek için alkol alır, mesut olur ve sarhoşluk içinde dünyayı umursamaz. Ancak sabah olunca, kendisinden utanır, yaptıklarından hicap duyar.

Bazı şeyler ilk planda hoş giderken, daha sonra ise sorunlara kapı açmaktadır.

Bazı durumlarda bireye sadece kendisi yardım edebilir, yaptığı nimet paylaşırken, zararlar bedeli yine kendisine kesilir. Bir denizde, yalnız iken ayağınıza kramp girdiğinde, kimse size yardım edemez, bu nedenle tedbir alınmalıdır.

Bir serviste olan taksir, dikkat ve özen eksikliğini örtmek isteyen Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesindeki elemanlar, bunu başaramazlar. Ayrıca TCK göre suçu gizlemek ve suç unsuru emri yapmak özellikle sağlıkçılara suçtur, ceza gerektirir. Hekim tıbbi açıdan, hemşire uygulama açısından ve eczacı da hasta ve hastalığa göre ilaç verdiği için, suç belirgin olur ve tüm ekip ortak sorumludur.

Benlik ile karşı olunduğunda, kimse size yardım etmez, bu açıdan tedbir önemlidir.

Bir şeyi yapabiliriz ama bilinçli yapmak, bilgi ve beceriyi bütünleştirme ile oluşabilir. Bir canlandırma eylemini, hasta temelinde bilinçli ve veriye dayalı yapan kişinin başarılı olması doğaldır, yeter ki hastanın bedeni cevap verebilsin.

Bazı insanlar bir felsefe bir öğretileri olur. Bu yüzyıllar ve binlerce yıl sürebilir. Ahmet Yesevi, Mevlana ve zamanımızda Atatürk bu şekilde öncü olan öğretmen olanlardır ve aktif yaşamaktadırlar.

Yenidoğan prematürelerin canlandırma yaklaşımı özel bilgi ve beceri gerektirdiği için canlandırma boyutu her 5 yılda bir özel eğitim ile üst düzeye çıkarılmalıdır.

Bir birey ölebilir ama yaptıkları ve fikirleri topluma katkıda bulunmuş ise onun anıları yaşayacaktır. Bir medeniyet, tuğla koyanların sayesinde yücelir.

Bir insanın, bir hekimin yaşaması ile var olduğu ve ölüm ile yok olacıklarını düşünenler, insanlık boyutunu algılamamışlardır. Bir bebeğin yaşatılması ile oluşan süreç, o kişinin yaşamı kadar devam edecektir ve bu üzüm salkımı gibi devamlılığı oluşur. Nefret ve zararlı eylemler kendilerini yok ederken, hoş sedaların anılmaları devam edecektir.

Eğitimin bir amacı da yeni nesli eğitmek, aynen kendileri gibi olmasını sağlamak değil, daha ileri ve daha yapıcı ve değişimci olmalarını sağlamak olmalıdır.

Bir kişi öldükten sonra eğer topluma net katkısı varsa daha belli olacaktır. Bir birey yaşamı boyunca yaptıklarının toplanması, ancak ölümü ile netleşecek, çünkü artık yapım süreci tamamlanmıştır.

Bir insan biyolojik bir varlıktır ama onu insan yapan, davranışları ve insanlıktaki yaklaşımlarıdır.

Yaşamda insan yaptığı ile kalır, iyilik ve kötülükleri ile anılacağı düşünerek ona göre yaşamalıdır.

Bir akademisyenin yapması gereken, bilim üzere olup, görüp algılaması ve bunları aktarmasıdır. Her bireyin bir işlevi var ise, bunun oluşmasında akademik yapının temel boyutu bilim üzere olmak, onu irdelemek ve bir boyuta getirmeye çalışmaktır, ki bu ancak tüm kapasite didinmek ile olasıdır.

Bir suç işleyen önceden işlediği suçu örtmek ve inkar etmek açısından neler yapacağını saptar, minareye kılıf hazırlar ve sonra çalar. Gereçekler bilim ve etik olmayacağı için, açıkladıkça giderek daha fazla sapanır, kalır.

Bir bilimsel algıyı görmek, anlamak ve kavramak ile onun aktarılması zorunlu bir görev olur.

Bir bilim adamının eğer aklında bir konu var ise, bu gece, gündüz, yürürken ve elbet düşünürken aklındadır, bir doğa olayı ile netleşebilir. Birçok kişi aklının daha iyi çalışması için, çevre etmenlerden sıyrılarak net düşünmeye ayrılabilir.

Bir kişi çalışırken, sınavı geçip geçmeyeceğini bilemez, ama amacı geçmektir. Bunun için her boyut ile çalışır. Bir hekimde hastası için, gece ve gündüz devamlı yaşam hakkı ve sağlık için çalışır, sonucu elbet bilemez ama bilimsel boyutun gelişmesi etkileşim içindedir. Elde edilenler ise insanlığın, tıp bilimine aittir ve paylaşılmalıdır.

Bir sınavdan geçmek için çalışırken, insana konuyu kavrayana kadar gözüne uyku bile girmez, anlayınca bir rahat istirahate kapılır.

Bazen çok çalışır kavramazken, birden aklımıza düşer. Biliriz ki, aklımız çalışıyorsa, bir sorun hakkında bir fikir ile çözebiliriz.

Bir bilim üzerinde çalışma, hekimlerin çabalarını dikkate alınınca, hakikatlerin açığa çıkararak yaşanılan boyut, bilimi geliştirir. Olgu sunumları nadir olsa da bir yansımasıdır.

Bazı durumlarda, bir deli bir kuyuya taş atmış, kırk akıllı çıkaramamış deyimini hatırlar ve o taşı niye çıkarıyoruz diyerek, bırak kalsın deriz.

Bir doğa olayını çözmek için öncelikle sevgi ve insanlık boyutu gerekir, çözme derken daha kötü tahrip edilebilir. Atık suları denize dökmek yerine, onları arıtarak, tarla ve arazilerin sulanması ve toprağın gübre ve desteklenmesi sağlanabilir. Azap, denizlerinde kirletilmesi yerine fayda üretilebilir.

Bir bilim insanı, bir hekim tıp bilimi dışına çıkınca, hayal, masal ve büyü boyutları ile plasebo 'nun daha etkin olduğu algısında olur ve bunun bedelini öder. Yalanlarının ateşinde yanarlar, zakkumun tedavi ettiğini belirtenler, kendi hazırladıkları solüsyonları içerek, yüksek ateşten öldükleri bilinmektedir.

Artık çevreyi korumak değil, güzelleştirmek, daha doğal yapıya dönüştürmek ve işlevsel kılma hedeflenmektedir.

Bir hastadaki olgu, veri bir işaret olmaktadır, bunu kavrayan açıdan tüm tıp bilimi içindedir, kavramayan kişi ise, hastaya bir açıdan zulmetmektedir. . Bir kişi suç işlese, başkasının hakkını zedelemesi ile, başına bunun bedeli gelecek, bu açıdan, baştan özür anlamı olarak telafi yapılmalıdır.

Bir hekim bir boyuttan sonra, belirli korku ve sanki sanrılar gibi inanışlara inanarak, insanları korkutmaları ve bilim ile alakası olmayanları, makamları ve hekimliği kullanarak sanki tedavi ediyor gibi sunmaları ile, buradan para kazanmaları ancak, bir süre sonra yok olurlar, kimse artık onlara bakmaz bile.

Bir hastanın enfeksiyon bulgusu, ateşi hatırlatılmasına karşın, sorun yok diyen kişi, hekimlik mesleğinden dışlanmalıdır.

Bir kişi denizin içinde iken, kendisinin bu durumunu kavramamış ise, hakikati inkar etmesi ile, soğuktan üşüyecek veya dikkatli davranmazsa boğulacaktır.

Bazı kişiler, yangının ortasında olsa bile yardım istemeyebilirler, ancak ateşin hararetini hissedince de artık onlara ulaşmak imkansız olabilir. Tsunami ve bazı ortamlarda uyarıları çocuklar söylüyor diye dinlenmediği olmuş, halbuki çocuklar okulda eğitimini almışlardır, sonuç ölümleri olmuştur.

Treni kaçırdıktan sonra ara verdiği durakta yetişeceğinizi sanırsanız aldanırsınız. Tren 250 Km hız yaparken, araba 120km hız yapabilir ki yetişme olanağı olamaz. Bilimde bir şeyi kaçırınca telafisi imkansız olması bir gerçekliktir. Bu nedenle kaçırılan olmamalıdır, ön tedbir ve korunma bu açıdan önemlidir.

Bazı bir dönüm noktası vardır, bunu aşında artık kurtarmak olanaklı değildir. Canlandırılmada da ilk iki dakika içinde etkin olunmalı, 5-7 dakika sonra beyin ölümü oluşacağı için sekelli olunacaktır.

Bilim dışı olanlar, aynı zamanda açıklamalarında bilimi kurgu yaparlar, kısaca ikiyüzlü davranırlar, bu açıdan onlara uyumaz, uzak durmalıdır. Büyücüler temelde tam bilime uyarlar ancak göz boyama ile el çabukluğu ile yaparlar, onlar tamamen inanırlar, iki yüzlü bile değildirler.

Bir hekim ve kendi uzmanlığı bile olsa, başkasına verdiği önerileri önce kendi üzerinde yapmalıdır. Sigara içen bir hekimin sigara zararlarından söz etmesini kim dinleyebilir ki.

Bilimi inkar edenlerin gerekçelerine bakılınca, enteresan boyutlar söylenir, bunlar bir doğa üstü yaklaşımlardır, hiçbirinin oluştuğuna dair bir hakikat yoktur.

Düşünebilir misiniz? Bir kişi yaratılış kanunlarından kaçabilsin. Bir davranışın örneğin yerçekiminden kurtulması ve uçması olanaksız olduğuna göre, bu uydurmalarından bireyler kurtarılmalıdır.

Bir deprem felaketinde ne kadar kaçınılır? Bunun yerine binanın sağlam olması ile gereken kaçma yapmaya gereksinimiz kalmaz.

Bir kişiye inandırmak olanaklı olmadığı için ya inanırsın ya dışlanırsın yaklaşımı ile birçok kişi bu şekilde ölümüne bağlanmaktadır ve zamanla da sanki doğru gibi kabul ederek, kendini rahatlatmaya çalışıyor.

Bir kişi ağır bir hastalıktan kurtulduğu zaman, bu onun ölümden kurtulduğu anlamı taşımaz, kendini ölüme hazırlamalı, ancak elbette bilim ile olacağının farkına varmalıdır. Yaşam varlık için ise, varlığın amacı ne olabilir diye düşünmeli, nimet ve değer yaratmayı sevgi ile oluşturmayı düşünmeli, özellikle yaşamı tehdit eden hatalıktan kurtulunca daha bir gereksinimi olacaktır.

Bir kişi ölüm ile karşılaşınca bundan bilim ve beceri içinde ise, ancak kurtulabilir. Bir binada yangın varsa, ateşten kaçması, kaçılacak yer yoksa, duman ile zehirlenme olasıdır. Bunun yerine, ateşin geldiği yerde hava vardır, ateşe doğru koşup, kenarından kaçarak, temiz hava alanına ulaşılabilir.

Bir canlı ölümden kaçınmaz ama yaşam süresini daha bereketli ve değerli hale sevgi boyutu ile getirebilecektir.

Etik ilkelerde olan bir kişinin, yaşamının insanlığa örnek olması beklenir. Bir kişi zevkle, sevgi ile insanlık yolunda olursa, zorlamadan daha net ortaya çıkacağı da belirgin olacaktır.

Hekimin, tıp bilimi üzerinde olursa, uzmanlaşırsa, mükemmel bir yaşamı olur ama gece, gündüz çalışması, yaşam boyutu ile uğraşması, uykusuz ve sonucu bulabilmek için karar alma çabası kendisini tüketebilir veya yaptıklarını algılar mutlu olur.

Bir ağaç dikerseniz, meyvesi gelecekte yenilecektir, bunun gibi bir sevgi ve insanlık boyutunda yaklaşımınızın verisi de uzun süre sizi takip edecektir.

Bilimi doğrulayanlar ile verileri rüya ve fanteziler ile açıklayanların elbette, süreç içinde hayalin gerçek olmayacağı belirgindir. Bir hekim verilerin dayanağını mutlaka tıp bilimleri üzerinde irdelemelidir, birisi ile başlamak, diğerlerine ulaşmak anlamındadır.

Estudamyenidoğan

Mahkemede, şahitlerin en önemli özelliği, gerçekleri, doğruları ve hakikati söylemeleridir. Yorum farklı olabilir ama önce veri analizi olmalı, sonuca varma da kanuta dayalı tıp kavramında olmalıdır.

Büyük girişimlerinin bile mutlak bilim üzerine olduğuna göre, hayaller ancak bir fikir ve bir hedef oluşturabilir ama metod etik ilkelerde bilimsel olmalıdır ki sonuca ulaşılabilirsin.

Bir hekim hastasına uygulama yaparken, bir kazancının da bilimsel boyutta bir gelişim ve değişim olduğunu algılar, çünkü her birey farklı ve özel, özgündür, kararında da inovasyon, buluş içinde olduğunu algılar. Her bireye özgü yaklaşım yapıldığında göre, her birinin bir problemi çözme, problem ayrı olduğuna göre buluş denilebilir.

Hekimler bilirler ki, eğer yaşam sınırında bir prematürenin sekel olmadan ve sağlıklı olması ve taburcu olması ötesinde, bir yıl sonra kontrole geldiğindeki boyutu görmek, Dünyanın en mutlu anı olacaktır hem bulgu hem de duygusal boyut olarak sevgide olacaktır.

Bilim, doğa cömerttir ve kendisine destek olunanlara daha etkin yaklaşım gösterir, ancak bakım, korunma önemlidir.

Bir birey konuşması bilim üzere ise, onun dinleyen bilim insanları, bilim dışı hayal üzere olanlar da kendi hayallerini kabul edenler ile birlikte olurlar, kısaca sevgide olan insanlıkta olan, yolda kendi görüştekiler ile karşılaşır. Bir yolda yürürken, eğer kumsala gidiyorsanız, aynı yolda olanla karşılaşsınız, etik ilkelerde olanda aynı yapıda olanlarla karşılaşır.

Etik ilkede olmayı kabul eden kişi, öncelikle zarar vermeme prensibinde olarak, uzmanların özel oluşturduğu yapılara dikkat ederek, kendisi özel, özgün karar vermelidir.

Etik temelde önce doğru nedir algısını irdelemek ve sonra da doğru olanı yapmaya çalışmaktır ki her izlem buna göre olmalıdır.

Bir insan canlı varlıklar gibi aynı yapıda olması ile yaşayabilirler, oksijensiz yaşanamaz. Bazılarının havasız yaşadığı algısı doğru olmayacağı açıktır, hayalin insan üstü varlıklar yaratabilir, ama gerçekte ise yoktur.

Hekimliğe ilk başlarken, büyücü gibi bir rol üstleneceği sanılabilir, ancak bilgilendirme ve beceri kazanma ile karanlıklar, bilinmezler aydınlanır ve gerçekliği, bilime daha çok sarılır.

Çöle giderken yanınızda su olmalı, bu kaçınılmaz bir gereksinimdir, birisinin suyu birden artacak gibi görülemez.

Her bir görüş, insana insancıl yaklaşım boyutunda ise, etik ise, hürmete layık, sevgi boyutundadırlar, bu fikirlere eziyet etmek, insanlık dışıdır. Bir kişi hakaret ve aşağılanma boyutunda insanlık dışında ise, tüm toplumda en azından dışlanmış olacaktır.

Hekim eğer bir zorlama içinde olursa, zorla bebeğin beslenmesini talep eder, ayrıca kusmasına karşın ısrar ederse, hemşire yapmayacak, zorlamalar ile sonuçta mahkemelere düşmesi beklenir.

Bir bireyin sevgi ve saygı duyulması için, insanlık üstü bir özelliği ve kapasitesinin olması gerekmez, doğal her birey, özel ve özgündür, hürmete layıktır.

İnsanlar kendi yapısında olanlarla birlikteliği sağlayabilirler, bu açıdan bilim üzere olan ve insanlıktan olan kişi, tam tersi olanlarla bir arada olamaz. Bazı yaklaşımlar bireyin talebi üzerine olmaz, karşı adaya yüzerek çıkmak isteyene, arada bir akıntı olduğu için yapmasını söylemek, bir görev olmaktadır.

Hekimler çok net algılarlar, bilgi ve beceri yanında danışmanlık çok faydalıdır ancak sorumlu tıbbi açıdan kendisidir, kimse yüklenemez.

Bir birey eğer benliğini hayal üzere oluşturuyorsa, gerçek verileri algılamıyor ve tüm evren kurallarını dışlayıp, mitolojideki uçma gibi kavramların oluşturmasını da bir bakıma kendi inancını dışlıyorsa, o zaman değişen bir boyut olamaz.

Bir birey bu doğa kanunları içinde ise, düşmemek için yerçekimin kabul etmesi gereklidir, tersi bile düşünemez. Doğa kanunları değişmiyorsa, bize düşen ona uygun davranmaktır.

Bir hekim, riskleri bilerek hareket eder ve gelecekte sorunlar için tedbir almadığı içinde kendisi sorumlu olur, başkasına kabahat atamaz.

Tıp biliminin tümü birbiri ile bağlantılı olduğu için, bunun bireye göre yorumlanması önemlidir.

Bilim üzere olan kişiler, gerekirse azgın sulara karşı baraj, köprüler yaparak oluşumlar yapabilmektedirler, bilim üzere olmak demek, doğayı kontrolü de gerekli kılabilirlerdir. Bir köprü üzerine bilim dışı yapılırsa yıkılır, depremde binaların çökmesi örnektir.

Kendi bedenimizde bize emanettir ve mutlaka sağlıklı olmak için gerekenleri yapmalıyız, ona eziyet yapamayız.

Bilimi insan dışında kimsenin kontrol edemeyeceği, bilgi ve beceri ile bunun yapılabileceği, hekimlikte ölümcül çok olguda sağlıklı olunabildiği bilinmektedir.

Bilim sahibi oldukça insanlar memnun, mutlu ve daha çok öğrenme ve öğretme peşinde olurlar. Bir bilime sahip olmak ile, bunu kendisine değil, topluma, daha doğrusu talep eden ile paylaşmak medeniyet kavramındadır.

Birçok boyut, insanların kendi oluşturduğu yapı iken, doğa kendi yaratılış içindedir, bu açıdan çevre kirliliğinin sıklıkla nedeni insanlardan olmaktadır. Kanalizasyon belirli arıtmadan sonra tarlalara verilse çok kıymetli ve gübre olurken, denize dökülmesi bir kayıp olmaktadır.

Her kişi kendi bilinç düzeyine göre kavrar, bu açıdan sevdiği iş ile uğraşması çoklu olumlu katkı sağlamaktadır.

Bir kişi veriyi farklı irdelese bile, izlem sonucunda gerçek boyutu yakalayacaktır, ancak beyni kilitli olan, bilim dışı olan kişi, inkar ve veriyi saptırma yoluna gider. Hasta izlemi sırasında veriler, birbirini destekleyecektir.

Her bir filin, etkinin bir tepkisi vardır. Okşamanın da tepkisi sevgidir, vurmanın etkisi ise en azından elinizin acıması olur.

Bilimde olan bir veri, farklı ölçmeler ile aynı boyutta bütünleşirler.

Gerçeği söylemek, bazen kabul edilemez, inkar yolu sık başvurulur, ancak bilim hakikattir. Bazıları kendi istediği gibi olmasını ister, bu noktayı vurgulayan dışındakileri suçlar durumuna gelebilir ama gerçek farklıdır.

Yerçekimi her varlığı etkiliyorsa, kuşların uçması nasıl olmaktadır diye soran kişi, belirli kişilere ayrıcalık değil, aynı etkileri kullanarak oluşturulan yapı olduğunun farkına varmalıdırlar.

Bir odanın ışık ile aydınlatılması zamanı gündüz yapmaz, bu açıdan kabul edilmesi için bilim boyutunda olunmalıdır.

Öncelikle insan sağlıklı olmasına mutlu olmalı, bunun devamlı olması açısından da sağlığın korunması, tedbirler ve izlem önemini kavramalıdır. Bazı kimseleri sağlıklı olmak için korkutulur, bu korkuların bilimsel dayanağı yoktur, ama insanları aldatıcı olabilmektedir.

Tarihte olumlu olan örnek, olumsuzlarda ibret alınarak oluşumların ders alınmalıdır. Bazı kişiler ve toplumların sevgi ve insanlıkta oldukları dikkatlice irdelenmelidir.

Birçok boyutun ticari anlamı olmaktadır, tavuk eti ile alakalı söylenenlerin hiçbiri gerçek anlamda değildir, 10 yıl önce yapılan ve terk edilen yaklaşımlar sanki hala yapılıyor şeklinde sunulur.

İyi ve kötü temelde eyleme göre irdelenir, bunu yapan fert olduğu için, ödül ve ceza da bireye verilir. Bilim üzere olan ile, kuşku duyan, farklı açılara dalan kişi, bilimi şüpheye getirmesi kabul edilebilir olmaz ve insanı hataya sürükler.

Bir kişi suçu şeytana atması, hekimin zararı başkasında bulması, onun cezasını ağırlaştırır. Bir ilaç, zehir kapsamındadır, dolayısıyla dayanak ve gerekçe hastaya göre, yan etki, ters etki veya benzer durumlar izlem ile bakılarak önlenmeli ve kesilmeli iken, taksir, dikkat ve özen eksikliği, şeytanda değil, kendisindedir, şeytan kendisi olmaktadır.

Hastanın temel boyutu sağlık elemanları temelinde tıp bilimi üzere olunursa sağlık etkisi olabilir.

Varlığın devamlılığı için, besin ile sosyal bazı destekler gereklidir, bunlar bilim dışı ve sevgi dışı ise, anlamı olamaz. Bazıları hakikat içinde iken, diğerleri de sapkınlık içindedir, sonuçta ulaştıkları yer çok farklı olacaktır, pişmanlık bile anlamı olmayacaktır, durum oluşmuştur, sonuç alınmıştır.

Hekim bir düşünürse, kendisinin yaşamsal, varlık geliri, hastalar değil, tıbbi bilgisine olan güveni dayanağı ve etik yaklaşımlarıdır.

Bazı hayaller ve fanteziler ile toplumun bir kesiminin desteği alınabilir, ama tümü topluca intihar gibi bir durum ile karşılaşır. Bilim üzere olanlar ise katılmazlar.

Hekimlikte vaat yapılamaz, geleceği bilemeyiz. Bir hasta ve hasta ailesi, hastalığın sonucu ne olacaktır diye sorarlar, bu açıdan kitabı bilgi verilebilir ama bakalım nasıl yaklaşım olacak diye sorgulanabilir.

Hekimin hastasına söz vermesi, tedavi garantisini değil, tıp biliminde insancıl ve etik ilkelerde olma yaklaşımlarıdır.

Estudamyenidoğan

Bir mühendis arkadaş kansere yakalandı, kitaba göre üç ay yaşar denilirken, benim söylediğim, tedavi gör bakalım ne olacak dedi. 3 ay sonra kitle küçüldü, tedaviye devam edildi, bir seneden fazla yaşadı, sosyal uyu sağlanmış oldu.

Bazıları durum ne şekilde ise o tarafa meylederler, menfaat varsa kabul eder, yok ise kaçarlar, ancak aldatma da bu şekilde olur. Havuç uzatma denilen bir deyim ile, aldatmak için bir menfaat gösterilir ve sonra aldatılır. Kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez şeklinde deyimler de vardır.

Hekimlikte sorumluluk müdavi hekimde, hastaya bakan hekimdedir. Konsültan, danışmanlar fikir verirler ama bilirkşi olsalar bile, her olgu özel ve özgün ise, ona göre buluş ve innovasyon ile yaklaşım yapılmalı, duruma göre izleme göre değişim esas olmalıdır.

Büyücülerin taktiği olarak, bir seyirci çağırılır ve onu kandırarak yaklaşım yapılır. Karnından su getirme hilesinde, boruyu tutup açma ile yapılan hileyi anlamamıza karşın, arkadaşın göbeğini açtırıp, bir iz olup olmadığına bakmıştık. Aldatma olduğu olsa bile ya olabilir demek, çocukluk yaklaşımı olsa bile erişkinlerde bu tuzağa düşmektedirler.

Bir piyangodan milyonlar çıktığında tüm yaşantı değişir, bireyler buna hazırlık mıdır, genellikle hayır, daha sonra iflasa giderler. Harcanacak meblağdan fazla para sahibi olanlar, bunu bir işe yatırma yerine, tüketme yolunu tercih ederler.

Hekim olguların tam iyileşmesi veya ölmesi değil, istatistik değil, bireye göre yaklaşımlara, tıp biliminin terziliğine bakmalıdır. Her bir olgudan elde ettiği bilgi ve beceriyi de yeni olanlara uygulamalıdır. Değişim ve gelişim esastır.

Bir bireyin bilimi artınca, bunu tanımlayacak yapısı olmaz ise, bocalama içinde olacaktır.

İnsan gerek maddi ve gerek manevi hazlarının boyutunu dilemesi ile genişletebilir, akademik dereceler alabilir, sonuca olmayan devamlılık talep edilen olmaktadır. Bir boyut genişlerken, bilim dışı olanlar için, kalıp boyutunda kalıp, aynı şeylerin tekrarı ve sabit kalma, zaman içinde geride olmaktadır.

Yaşamın daralması veya genişlemesi, gönül ve aklın boyutuna göre dir. Birçok kişi hastanelerde sanki hapis gibi nöbette olsa bile, yaptıkları değerler ile geniş, hür ve serbest, tıp bilimi içindedir.

Yaşam gıdası ile yükselmenin temel ilkesi sevgidir, bunu maddi boyut ile karıştıranlar ise bir bakıma çölde yaşayanlardır.

Bilim üzere olanlar, doğanın nimetleri ile yaşarlar, hayal ve fanteziler ise, bir anda yok olacaktır. Bir hedefe gitmek için, etik ilkeler içinde olmak gerekir, bu bilim boyutları temelinde olursa gerçekleşebilir.

Bir hekim için, kendisi dışında aklını kullanacak kimse olamaz, bilimi ve bazı yol gösterici, rehberler olabilir ama seçim, karar ve sorumluluk müdavi hekime aittir. Doğanın nimetlerini düşünen ve algılayan, bir şekilde o nimetlerden faydalanmayı diler, ona göre çalışır.

Bedensel yaşam bizi aldatmamalı, sinema oyuncularının zaman içinde tekrar eski ve yeni görüntülerine bakınca, olayın sevgisizlik, sadece güzellik olduğu görülür. Bir dilek olsa, hangisini dilersiniz, bir düşünün, zengin, alim, amir veya sevgide olmak mı? Fazla düşünme bile gerekmez değil mi?

Bazı hastaların tedaviye hızlı ve çok iyi cevap vermesi, diğerlerinin de daha iyi olması beklenmez, her olgu farklıdır.

Beden bizi daima aldatmaktadır, arzuları bitmez, ama tersine düşününce, sevgide olan için, yardım, insanlık ve nimette olmak boyutu önemlidir.

Bir birey, hile karıştırıyorsa, temelde kendisini aldatıyordur, elde etmek istediği, en basit sınavda geçmek için kopya çekebilir, ama o ders bilmeden nasıl sorunları çözebilecektir? Bir konuda bilmeyen kişi,

Bir insanı insanlık tarafı yaptığı fiillere göredir. Fiillerinin dayanağı, gerekçesi, bilim üzere olup olmaması onu kıymetlendirmektedir. İnsanlık dışı yaklaşımında ise zaten dışlanmış olmaktadır.

Bir insan bilmiyorsa, eğitim alıp öğrenebilir, ancak sevgi yok ise, bunu sağlanması çok zor, içinde yok ise imkansız denebilir.

Bir defa yaratılışımızı düşünelim, genetik DNA oluşana kadar, çamur, molekül ve ilkel yaratıklardan, insan olmuşuz, ama sevgide yok isek, insanlıkta olamayız. Genetik olarak tek RNA dan olduğumuz ispat edilmiş, 170 bin yıldır bu Evrende farklı görünümlere karşın tek tür olarak varız.

Her insan aynı yaratılıştan oluşmuş, anne yumurtasından oluşmakta ve RNA genetik şifre ile tek bir varlıktan, Homo sapiens, sapiens tek türdür, Covid bunun bir ispatıdır. İnsanın devamlığı ancak sevgi ve insanlıkta kalma ve nesillere göre yayılması ile oluşabilecektir. Ömür yeterli değil, ömür ötesi sürdürülmelidir.

Hepimiz aynı türün elemanı olmamız nedeniyle, tüm biyolojik yapı birbirine benzemekte, değişim boyutu ise birey ve kişi olarak olup, hastalıklarda buna göre değişim göstermektedirler. Sağlık elemanı bu açıdan, buluş ve değişimi dikkate almalıdır.

Diri iken, ölünce yok olacağını sananlar aldanırlar, olumlu nimet bırakanlar için, anılmaları, nefret bırakanlar için ise ibret ile hatırlanırlar. Miras ise anında paylaşılır bir boyut bırakmaz, kişilerin kullanımına açıktır. Bir boyut olarak yaşama bakarsak, yaşamı sadece zenginlik olanların, insanlığı işitmeleri bile olanaklı olmayabilir.

Hekimler halen aktif olan ile ölmüş, bize öncü olanları birbirinden ayırırlar. Her olgu farklı ötesinde teknolojik gelişme açısından özellikle prematürelerin tedavilerinde kullanılan ventilatörlerin 3-5 yıl içinde gelişimi açısından eski alimlerin yardımı minimal olabilir.

Bazıları kendi kozaları, kabuğu içinde ise, buna kırmazlarsa, yaşları yıl alır, akademik kariyer alırlar ama aynı insan ve benlik yapısındadır, başkasının hakkını düşünmez.

Bir çölde su gelince, bitkiler oluşur, bir beyinde de bilgi olunca, bazı şeyler gelişir, gönülde sevgi olmadan da insanlık oluşmamaktadır. Bütün renklerin

Estudamyenidoğan

bileşimi beyaz, tüm renkleri emen ise siyah olduğu fiziksel söylene bile algılanması zordur, beyaz yansıtır, siyah ise emer ışığı, siz hangisi olmak istersiniz? *Bir çölleşmiş yere suyun, yağmurun yağıp yeşillenmesi gibi, bir hekimin uzmanlaşması ve beceri kazanması ile adeta çölün yeşermesi gibi renklenecektir. Gelişim ve değişim boyutu önemlidir.*

Her bireyin yaşam tarzı farklı, davranışları da farklıdır, biz ise ancak zarar ve zulüm olmadıkça hepsine saygı duymamız gerekir.

Bilim ortada iken, onu okuyan, algılayan ancak bu konuda çalışan, bilim insanları olmaktadır. Bir bilim kuralını, kanununu dikkate alanlar, bilimi karşılıksız bağışlamaları beklenir, bunu paraya ve kazanca yontmak insana insanlığını kaybettirir.

Hekimler arasında bilimsel alışveriş yapılan toplantılarda her hekim verdiği ve aldığı bilgiyi karşılıksız bağışlamalıdır. Talep etme kadar algılama, anlama önemli, farkındalık ve konuyu, veriyi irdeleyerek bir üst anlayışa çıkarmak da karşılıklı etkileşim ile ancak oluşabilir.

Bir toplumda salgın hastalıkta sadece zenginleri aşıyorsanız, toplumdan bu hastalık temizlenemez.

Bilim insanının mirasçısı, bilim insanıdır, bilim yeni nesillerde de aynen devam etmelidir. Bir kişinin malı, evlatları arasında pay edilirken, bilim insanının mirası olan bilim, tüm insanlığındır.

Hekimler arasındaki toplantı ve konferansların en önemli yanı, yaşanan ve varlık üzerinde, tıp bilimi üzerindeki olgu bazında da olsa bile paylaşılmasını gerekli kılar.

Bilim bireylerin değil, tüm insanlığındır.

Aç olduğunuzda karnınızın doyması ve yemeğin lezzetli olması, sizi ne kadar mutlu eder, ancak aç olanların durumu da kavranmalıdır. Bir laktoz intoleransı olana kişi için, süt bir bakıma zehir gibidir, aynı durum köpeklerden de olur, yararlı olacak diye onlara süt verenler, büyük felakete neden olurlar.

Bir hekimin becerisi elleri ile canlandırmada yaşamı sağlaması, bunun yanında her bir boyut bir inci gibi kıymetli olabilmektedir. Varlıkta örtünülen şey bilim olursa, sevgi ve saygıyı kaçırmaz.

Glüten enteropatisi olan bir kişiye, ekmeğe vermek demek, onu zehirlemek demektir, bu açıdan insana faydalı olmayan verilmemeli, sevgisiz boyutta olanlarda aynı şekilde insanı zehirler ama farkında olan için geçerli olmaktadır.

Bir kişi hali çok iyi olmasa da sevgide olmaktan ve varlığını bağımsız ve yaşayabilir boyutta olmasından dolayı şükretmesi bile en azından üzülme kaldırır, güzel bir yaşamı olur. Bir kişiye nefret duyarsanız, sizi perişan eder, bu açıdan fiile kızın, hemen reaksiyon verin, içinizde kalmayın ama faile kızmayın, belki kavrar ve etik yola döner.

Hekimi rahat ettiren en önemli faktör, çalıştığı ekibe güvenmesi hem bilim hem beceri açısından etkin olmasıdır.

Şükretmek bir bağımsızlıktır, insanı kendisi ile sorumlu olarak, özel ve özgün yapmaktır.

Bazı durumlarda uykumuz gelmez, aktif yaşama durumunda oluruz. Bir boyut olursa, insanın ne yorgunluğu ve ne de bir usandığı olur, insan sevgi ve talep ederken, bundan vaz geçmesi düşünülemez.

Hekim nöbette iken, aktif çalışmasında uyku faktörü hemen hiç karşılaşmaz.

Bazı durumlarda çok çalışılır, sınav kapısında ise uykumuz gelebilir, birçok sınavda doğrudan cevap verilir ama akılda bir şeyler kalmayabilir.

Tekrar yeniden bu Evrene gelsem farklı olurum, farklı yaşadım diyen kişi, sabah yeni bir gündür, ama eski yaşamına devam eder. Bir kişinin yaşamını belirli esaslar üzerine inşa etmiş ise, değiştirmesi çok zordur.

Hekim bir karar verirken, genellikle doğru yaklaşım yapmaz ise, bilimi sorgulamamış, danışmamış ve uyarıları, verileri göz ardı etmiştir.

Bir kişinin yemek düzenini değiştirmesi, inancını değiştirmesinden daha zordur, zevkini bırakmak istemez.

İnsan kendisi karar verir ve sorumlu olur, yaratılış olarak olmaz. Birisinin sorumlu olması, kararını kendisi yapmasıdır.

Hekim hakikat bilgisi, hastanın verisini dikkate almıyorsa, tıbbi reddetmektedir.

Bilgilendirme ve rıza olmadıkça yaklaşımlar yapmak zorlamadır, ikna bile zorlama kapsamındadır, yaşam hakkı hariçtir, rıza verecek durumu yoktur.

Bir ilaç verilince, onun etkileşimi beklenir, verilmez ise, beklemenin anlamı olmaz, etki ile tepki beklenir. Bir yaklaşım yaptıktan sonra sonuca ve etkileşime bakmak, kısaca izleme ile yaklaşım yapılmalıdır.

Hekim hiç hata yapmayacağım iddiasında değildir, zarar vermemek için izlem, kontrol ile iş birliği ve eşgüdüm içinde olmalıdır.

Her birey yaptıkları ile etkileşime girer, sevgi veren sevgi alır, ancak karşındakinde de sevgi boyutu olmalıdır.

Bir tedavi başlayınca, bunda ısrar etmek hastaya bağlıdır, eğer böbrek işlevi bozulmuş ise, devam edilemez, bu açıdan devamlı izlem gerekir. Bir kişinin tedaviyi kalıp halinde, rehberlerdeki gibi aynen yapması, en az literatürden 3-5 yıl geride olmasıdır, hasta ise bugün vardır.

İnsanlar bilimin eskisi değil, son boyutu, güncel olanı üzerinde olmalıdır.

Zamanımızda internet olduğu için tedavide güncel olunmalı, ancak birçok bilginin, bilim dışı olması nedeniyle hekimlerin dikkatlice kaynak seçimi yapmalı ve hastaya terzilik oluşturmamalıdır.

Bazen hekimler gerçeği algılamayabilir, hemşire ise hasta boyutu içinde olduğundan, eğer bebek kusuyorsa beslemez, atlar ve başka yıllar denemesi gerektiğini hekime önerir. Bir doktorun burnu büyük olması, boyunları bilim dışı ise, bu durumda ekipten dışlanmalıdır, zarar içine girecektir.

Estudamyenidoğan

Bilim dışında olan kişi, dayandığı ve gerekçelerini incerseniz, bilim kurgu, bilim fantezisi olduğu görülür.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitelerinde müdavi hekim sorumludur ama zarar söz konusu olduğunda danışman, konsültan derhal olaya el koyabilir ve hastaya bakan hekim dışlanır, kendisi müdavi hekim olur.

Bir hekim bilimsel bir boyutu kavradığında, bunu toplantılarda veya Yoğun Bakım ekibi ile paylaşma yerine, kendileri bulsunlar, kavrasınlar der, bilgilendirme yapmazsa, ekipte iş birliği ve eşgüdüm dışıdır ki, ekipten dışlanmalıdır. Birlikte, her verinin dayanağı ve gerekçesi paylaşmayı gerekli kılar, eğer yapılmaz ise, orada bir birlikten söz edilemez.

Her kişi, özellikle eğitimin gereği olarak, bu bilgi ve becerileri paylaşması bir görevidir.

Ben bir şey yapmam, kendisi çalışsın, eğitim alsın demesi ile hekimlikteki etik ilkeleri çiğnemiş olmaktadır.

Uykudan uyanınca insan bir anda kendini yeni bir evrende sanabilir, artık farklı bir yolda yürüyebilir. Bazı kişiler piyangodan bir para çıkınca, bir anda yaşamı değişir, hazır para erir ve bu sefer borçlu ve işini kaybetmiş, işsizdir.

Yaşam var olmak ile oluştuğuna göre, yaşamımızda, kendi benliğimiz, kişiliğimiz üzerinde olmalıyız.

Eğitimli olanda beklenti, durumunu algılamak ve kendisine insancıl ve etik bir yolda yeniden yürümek için çaba harçayabilir.

Mahkemelerin görevi, oluşan suçta cezanın bireyin hak edişine göre, yazılı yasalardaki boyuta göre, kanıt ve indirim boyutları içinde karar verir. Bir cezanın tam yazılı şekilde verilmesi için, kast ve birden fazla olmasını gerekli kılar. *Denizde olanın ıslanması gibi, her bireyin temelde yaşamında boyut, kendi ortamı ve hak ettiği ile bağlantılı olduğu görülmektedir.*

Bir mahkemede verilen karar uygun bulunmaz ise, iki taraf için itiraz hakkı tanınır, ancak bunun hukuk boyutu ile olmalıdır.

Tüm insanlar birbirlerinin kardeşi ise, insanlık ve hatta genetik açıdan ispat edildiği boyutu ile, birbirlerine borçları öncelikle selam vermek ve almak olmalıdır. Bir kişiye selam verin, cevap vermiyorsa onun sorunu olmaktadır.

Bir hekim yaklaşımlarında bilime selam vermektedir. Her düşünce boyutu bir olumlu boyutu yakalamak olmaktadır.

Amerika'da bir kadın, niye bana selam verdim dedi, ben de kardeşlikten bahsettim, bu doğru ama zamanımızda hatırlayan var mı, deyince ben hatırladım dedim.

Bir insanın yapması gereken şey, insanlık boyutudur, bedeni zaten insanlık gereksinimlerini, başta yemek ve su içmek yapıyorsa, sevgi boyutu da doğal olmalıdır. Birlikte olunca sohbet insanlık konusu olsun, dedikodunun faydası değil, nefret bile doğurabilecektir.

Hekimler daima doğru yolun, takip edilmesi gerekenin bilimsel yol olduğunun bilincindedirler.

Bir kişi bilgi alır, ama rıza kendisine aittir, sorumlu kendisidir.

Tüm insanların yapısı belirgin iken, bazı kişilerin uçtuğunu söylemek, bunu inanç durumuna getirmek, anlamsızın ötesi, başkasının üstün kılmak için, insanüstü bir boyuta getirmek anlamsızdır. Bazı kişiler üstün olmak için, kurşun geçirmez olurlar, anlamı bir kurşun geçirmez yelek, zırh giymeleri tanımlanabilir.
Hakikati inkar eden kişi, hayal aleminde yaşamaktadır.

Hayal aliminde olmak, gerçeği inkar etmek olmamalıdır, rüya görülür ama bunun rüya olduğunu algılamak yeterli olmalıdır.

Bir kişi elini ateşe tutarsa yanar, bu açıdan, elinin yanmasından kendisi sorumludur, niye uzaklaştırmadı, tedbir almadı denir. Bizler eğer sevgide olursak, sevgi ile saygı duyarız, ama karşılıklı olan sevginin pek faydası da olmayabilir.

Bir ressam bir eser yaratırsa, o resim artık onunundur, başkası onun ancak kopyasını yapar ama temel olan ilk yapanıdır.

Boş duran ile, çalışan bir olmaz, uykuda gördüğünü iddia eden kişi, gerçekte görmüş elbet olamaz.

Bir kişi yaşadığı yeri sevmiyorsa, değiştirmelidir, gelişim ve değişim üzere olmalıdır, çok rahat edilen yerde bile, nasıl uyandıktan sonra yatak batıyorsa, aynı şekilde geleceğe doğru olmalıdır. Devamlılık, gelişim ve değişim ile olabilir.
Sıcak ortamda terleme, temelde beden ısımızın yükselerek bize zarar vermez boyuta gelmesi, bedeni soğutmak içindir.

Atatürk, çağdaş değil, muasır medeniyet ötesini hedef olarak göstermiştir. Bu zaman içinde olmak gerilik ve bir yaşanmaz boyutta olmaktır.

Her akşam gece yatarken, bir bakıma ölüm, sabah ise yeniden doğum boyutu olmakta olduğu algılanmalıdır. B

Hekimler bir defa bilimden sapar, artık hekimlik yaptırılmamalıdır, tekrar etmesi bile kabul edilemez.

Dün geçmiş, gelecek yarın bilinmez ise, bugün yaşadığımız ve var olduğumuz süreç ise, artık yaşamınızı sevgi ve insanlık üzere bugünden başlayarak oluşturmalyız.

Zehirden fayda elde etmek, ilaç oluşturmak, birçok zararlı olan şeylerin, mikro düzeyde bile olsa, yaratılışa göre, işlevsel boyutta olması önemlidir. Bir bilim boyutu ile farklı yaklaşımlar gözlenebilir. Örnek aspirin doza göre etkileşimi değişmektedir, bunu da fizyolojiye dayanarak bilmekteyiz.

Tıp Biliminde bazı maddeler, Söğüt dalından aspirin elde edilmiş, saflaştırılarak birçok derde deva haline gelmiştir. Düşük doz; pıhtılaşma, orta doz arı, daha yüksek ateş düşürücü, yüksek doz ise romatizmada etkin olabilmektedir. Doza bağlı değişim olması, bilimin gelişmesi ile oluşmuştur.

Bir birey bedensel öne çıkması ancak sporcu olması ile olanaklı görülürken, altın madalya alması ancak heves ve hırs ile olmaktadır.

Biyolojiden örnek alırsak, bazı şeyler bize bir sınav objesi olmaktadır, bunu örnek olarak gelişim sağlanabilmektedir. Bir ipekböceğinin tükürüğünden ipek oluşmaktadır, bu bir algılama ile oluşmuştur.

Hekimlikte kullanılan ilaç temelde zehirdir, onu ilaç durumuna getiren, hastalık ile bireyin durumuna göre dozu, gerekçesini uyarlamak ile oluşmaktadır.

Karşılaştığımız her boyut bir sınav gibidir, öncelikle boyutları soru şekline getirmek sonra da soruya cevap bulmaya çalışmalıdır.

Bir insan karnını doldurunca, beslenmiş anlamı taşımaz, gerekenleri yeterli ve dengeli almalıdır. Yaşamda beslenme önemlidir, sadece enerji olmak için değil, eğitim, ruhsal doyum ve sosyal açıdan da değişim ve gelişmek açısından önemlidir. *Hekimler anne sütü, emzirme dışında, hatta anne sütünü bekletip içme durumunda bile yetersizlik söz konusudur.*

Emzirme sadece beslenme ötesidir, sevgi ve annenin duygusal doyumunu ile bütünleşmedir.

Bir kişi tanrı yaratıp tapınma yerine, yaratılışa inanırsa, içindedir ve buna uyması, bilime dayanması ile kendini insan durumuna sokar. Bir kişi gönlünde sevgi ile akıl ile bütünleşmesi ile yaratılışa ancak algılayabilir.

Hekimlik bilgi ve beceri temelinde yaklaşımı gerekli kılarken, yaşamın hakikati ise sevgi ve insanlık boyutunda olmaktadır.

Erişilemeyecek şeyi, put şekline getirmek ile ona erişilmez, ondan istenmez, ondan talep, dua edilemez, yaratılışa olmak, bilimde olmaktadır.

Rüya bir fikrin yansıması olabilir, fikirlerin netleşmesi şeklinde olabilir, burada gerçekleşen rüya değil, bilimsel fikir ve algı olmaktadır. Rüya görüp bunun gerçekleşeceğini sanmak aldanmaktır, burada bilimsel boyut olacağı algısında olmalıyız.

Bazı rüyaların gerçek çıkması onun rüya olmadığı anlamını taşımaz, bu açıdan ne olursa olsun, veri dayanağı hasta ve kesin olmalıdır.

Bir fikir var ise, öncelikle bu fikir sahibinin onu gerçekleştirmeye çalışması önemlidir. Bir aşamaya getirmesi ile onu devam ettirebilecek çıkabilir.

Bir gemi denizde yüzer denir, fazla yük olursa, dümen ters yönde olursa, dalga çevirebilir, batırabilir. Bir gemi sürmek için, direksiyon başkası ile çarpmamak için değil, dalgalara ve rüzgara göre yönü ayarlamak ile oluşur.

Bir birey tüm tıp bilimini bilebilir ama bir hastaya yaklaşırken, o hasta verileri üzerinde olarak karar vermelidir, bu peşin bilgi değil, düşünce, bir buluş ve inovasyon gerektirir.

Bilgi yararlanma ve faydalı olması için, bir amaç için anlamı olmalıdır, faydası olmayan, gereksiz ve lüzumsuz bilgi sadece akli meşgul eder.

Bir balık karada öldüğü gibi, bizlerde denizin içinden oksijen alamayız, dolayısıyla yaşam ve varlık içinde bulunduğunuz ortama göredir, insan ancak sevgi ve insanlıkta benliği var olabilir. Birisi zengin olmak için, insanlığını kaybederse, bir daha geri dönmesi imkansız denilebilecek düzeyde zordur.

Estudamyenidoğan

Biyolojide temel alınan boyutlar, insanlar içinde geçerlidir, bilim tümünden aynı esaslar içindedir.

Benlik kendisine göre uygun olan yerde varlığını sürdürür, güzel ve doğru olan ile çirkin ve zorba olanlarda yaşam kendisine göre oluşur.

Bir insan karnını doyurunca bir müddet rahat eder, ancak daha sonra yeniden acıkar, gereksinim ister, doymaz ise, şişmanlıktan kaçınamaz. Bir birey, yemekten lezzet alması demek, devamlı yemek değil, yeterince, gerektiği kadar ve dengeli yemesi ile olabilecektir.

Bilim üzere olan tıbbi servisler mutlu olmak durumundadır, bunun gerekçesi de bilimin net ve açık olmasıdır.

Bir süre mutlu olmak değil, çalışarak değer üretenler için, bu süreç devam edici olmaktadır.

Bir kişi, kendini şerefli, kral veya toplumda üstün amir olarak görebilir, gerçekte ise sevgi ve insanlık olmaz, toplumda haklara uymuyorsa, sadece gösterişte olur. Bir bireyin toplum içinde önder olabilmesi için, öncelikle başöğretmen olması, aydınlatması, eğitmesi ve gelecek ötesi fikirleri olmalıdır.

Hekimler açısından akademik kıdem değil, müdavi hekim, hastaya bakan sorumludur, tek sorumludur, danışmanlık alabilir ama karar kendisine ait olmalıdır, sorumluluk taşımaktadır.

Senin kendini görmeyen değil, aynadaki değil, toplumun sana oluşan algısı önemlidir.

Bir hekim hastadan olan veriyi yalanlarsa, sonunda gelişen ağır sorunların da nedeni olabilecektir. Bir mih, bir nal, bir nal da bir at kaybı demek, komutanın da pasifize olması ile savaş kaybedebilecektir.

Hekimler hastadan alınan verileri kabul etmezse, bu onun gerçeklik ve bilim dışı olması anlamı taşır.

Kıbrıs'ta doğrudan komutanlar öldürülmesi ile, yedek subaylara üstünüzden tank geçse bile kıpırdanmayacak, geri dönmeyin denilmiş, sonuçta iki gün dayanmak ile durum tersine dönmüş, savaş kazanılmıştır.

Bağırsaktaki flora bile bize çok büyük katkılar sağlamaktadır, bu açıdan yaratılıştaki doğal yapının önemi belirgindir. Doğa gerçek ve hakikati yaşar, oluşan düzen varlığın devamı için önemlidir.

Bilimi bilme ötesinde, bilime dayanma, güvenme ve onun üzerine olmak şarttır, herhangi bir aksi durum kabul edilemez.

Bilimi inkar etmek, örneğin antibiyotik ile tüm bağırsak mikroplarını öldürmek ile oluşan mantar enfeksiyonları ile yaşamı kaybedebileceğimiz algılanmalıdır.

Bir kişi önce kendisinin temsilcisidir, insanlık yolunda, sevgide ve bilimde olmak üzere, etik ilkelerin savunucusu pozisyonundadır. Bilimde iken, bilim dışında olanların temsilcisi olunamaz, temsilci, doğru, gerçek ve anlamlı, işlevsel olmalıdır.

Estudamyenidoğan

Sağlık teşkilatında tıbbi açıdan etkin olması gereken kişi hekimler olmalıdır, tedavide hemşire ve ilaç konusunda da eczacıdır Bu sistemi tersine çevirmek, hastane işleyişini temelden bozmak demektir.

Bazı kişilerin yaşadıkları boyut, gerçeklik üzere değildir, bunların ayakları hiçbir şekilde yere basmaz, kaybedici olurlar.

Bir tüccar fazla kazanç peşinde olur, fahiş fiyat koyarsa, müşteri kaybeder ve zenginlik derken, müşteri olmaz ve iflas eder. Her bir şeyin bir değeri vardır, soyut kavramlar ise sevgi gibi tanımlamaların ücreti olamaz, ücret koyan ise, kaybeder.

Bozuk yaklaşımda olan kişi, yaptığıının iyi olduğunu ancak kendisine inandırabilir, bunun da olanaksız olabileceği algılanmalıdır. Kutuplarda muz yetiştirmeye çalışana, aklına sahip ol denilmelidir.

Bir yaşamı değerli kılan, varlık olmaktır, varlığı saylayan da sevgidir, şüphesiz.

Bir kişi sevgi dolu ve insanlıkta ise, çalışmalarında da etik ilkeleri uyguluyorsa, o kişi emin ve güvenilirdir. Bir kişi emin ve güvenilir ise, ona arzunuz üzere zarar ve haksız bir eylemi ne kadar zorlasanız bile yaptırım yapamazsınız.

Hekimler her bir bebeğin o aileye, insanlığa bir nimet olduğu, bu açıdan devamlı eğitim ve insanlık boyutunda yetiştirilmesi ve algı oluşması, kişilik boyutu önemlidir.

Başlıca etik ilkeler üzere olanın doğru ve uygun, fayda ötesinde bir yaklaşım beklenemez.

Bir insana ne kadar emir verilse bile suç unsurunu yaptıramaz, yaparsa da cezadan kurtulamaz. Askerlikte emir bile olsa, suç unsuru var ise emre uyulmaz.

Şeytan denilen aklımıza gelen ve benliğin arzularının olduğu, hak edisten daha fazla ve başkalarının hakkını bile gasp etmeye yönelme düşüncesidir. Eylemi biz yaparız ve cezayı da biz çekeriz. Bu açıdan benlik olarak fazla arzular, zenginlik ve amirliğin dengelemesi olmaz ise, insanlıktan uzaklaşırız.

Bir kişi emir ile insan öldürürse, cezadan kurtulmaz, ayrıca azap içinde ömrünü çeker.

İnsanlık hiçbir kimsenin fiili olmadan ceza almayacağı, somut eyleme göre zarar ve zulme ceza uygulanabilir. Bir kişi sevgi ve insanlık boyutunda olup, tüm tedbirlere karşın bir kaza oluşur ise, tazminatı sigortalar öder.

Hekim hastasına bakar ve onun sağlığı için gerekenleri yapar ama gelecek hakkında herhangi bir garanti vermez. Öngörülerin olumlu olan kadar olumsuzların da söylenmesi gerekir. Söz verirse, bunu tutmaması durumunda ne yapacaktır?

Bir bireye nimet ve değer üzerinde olunması ile oluşan durum için, birey istemeyebilir, siz selam verirsiniz, o almak istemez, bu hakikatin yaşanmasıdır ve burada biter, iletişim ve ilişki olamaz.

Hakikat üzere olanların gerçeklikte olması önemlidir, bunun bilim sayesinde olacağı açıktır. Bir birey, doğa üzere olması demek, bilim üzere olması anlamındadır.

Bir doğru tanımı için öncelikle çıkış noktası olmalıdır. Hekimler için basit boyutadır, insanlığı, tıp bilimi üzere sevgi amacı ile yaklaşım yapmalı, metotlarda etik ilkeler olmalıdır.

Bir açıklama yapılırca, bunun hayal, fantezi ve rüya değil, bilim somut üzere olmalıdır.

Gözler görme ötesinde, duyguları ve aklı da ortaya çıkaran bir organdır. Bir kişi, bakışta bile sevgi içinde olanlarla birlikte olmak ister.

Hekimler özellikle Yoğun Bakım Ünitelerinde çalışan tıbbi ekip, birbirlerini desteklerler, hiçbiri birinin altında değildir, görevleri de farklıdır.

Hekim tıbbi yaklaşım, hemşire uygulayan, eczacı da ilacın bireye uygunluğu açısından sorumludur ve müteselsil sorumluluk taşırlar.

Bize vaat olunan, bilim sonucu olandır, denize düşen ıslanır. Bizler eğer arpa ekersek, bundan buğday çıkmaz, nefret eken de sevgi biçemez.

Tıbbi yaklaşımlarda, yaklaşımlar, uygulamaların sonucuna göre bireyden yanıt alınacağı algılanır.

Hekimlikte temel olarak verilen ilaçtan ziyade sevgi ile hürmet ve insanlıktır.

İnsanların yaşam gıdası sevgi temelinde olanlardır, besin bedenimiz için, kişilik için ise, sevgi temelinde olmaktır. İnsanlar için çoklu besin alınmalıdır, en azından yeterli ve dengeli alınmalı, büyüme ve gelişme için, farklı boyutlara olması beklenir. Bunlar bedensel anlamda iken, ruhsal ve sosyal açıdan tek şey, etkin ve verimli olan sevgidir.

Tıbbi yaklaşımlarda da sevgi ve bilim ile yaklaşın enerjisi kaybolmaz, devamlı kaynağını bulur ve tükenmez.

İnsan gelişmesi için, gerekenler içinde sevgi ilk plandadır, beslenirken, sevgi ve emziren çocuk ile biberon ile beslenen arasında fiziksel gelişimde olan fark belirgindir.

Bazıları, özellikle sağlıkta yaklaşım maddi boyuta dayandırılırsa o kişi ekipten atılmalıdır. Birisi zarara dayanırsa, ilk planda karlı gibi olursa da gerçek anlaşınca kayıpta olması bellidir.

Tıp biliminde de bireyin tolere edemeyeceği, ona zarar verileni vermek, ne kötü bir boyuttur ve mutlaka pişmanlık ötesi, azap ömür boyu çekilir.

İnsan olan, hekim olan insanlığa dayanmalıdır, şeytanlığa dayanması onu yok edecektir.

Bir kişi elini ateşe tutarsa yanar, bunu tatması onu yüceltmez, aptal olduğunu belirtir. Bir kişi kendisine zarar dokunan şeyi severek yer ise, çok perişan olacaktır. *Bir hekim, hastasında yan etki, ters etki gördüğü ilacı vermesi, onun kaynar su içmesi gibidir.*

Bedensel yapıda hep kazanç içinde olan, şişman olunca, diyabetik olunca, ağız tadı ile yemek bile yiyemez olacaktır.

Bir kişi bilim üzere olursa, verilerde farklı yorumlasa bile bir izlem ile tekrar gerçeğe dönecektir. Bir birey hakikati yaşar, bilim üzere olursa, gerçekten ayrılmaz.

Hekim hastadaki verileri, bilimin gerçeği olarak algılar ve buna göre, olgunun hakikatine göre yaklaşır ise, tıbbi açıdan mutlu olacağı belirgindir.

Hakikatler üzerine yaşayan kişi, er veya geç tatmin olacak, mutlu olacaktır.

Bir bilgiye sahip olmak, onu toplumla paylaşmayı gerekli kılar, kendisinde tutmak ise, bir haksızlık ve zorbalık olmaktadır. Bilim, paylaştıkça daha genişler ve medeniyette paylaşım ile ilerler, yücelir.

Hekim tıp bilgisini edinmesi, insanlık ve nimet üzere olmasının yanında insana saygı ve hürmet duymasını gerekli kılar.

Her bireyin kendisi ayrı ve özel, özgün olduğuna göre, inancı da farklı olması doğaldır, kaç insan var ise o kadar inanç var denilebilir.

İnsanlar mutlu iken kendisi yaptı olur, bir sıkıntısı olunca da hep başkasını suçlar, temelde hepsi yaratılış gereğidir. Bir kişi dayanak ve gerekçelerini duygusal boyutta yaparsa, bilimden uzaklaşır.

Hekim bilim üzere hastanın verilerini analiz ederken, takip ederken, ayrımlar ile net gerçek ortaya konulabilmektedir.

Bir konuda suçlama değil, sebep, sonuç, oluşum gibi konuların verilere bakarak, kanıta dayalı yaklaşımla ile üstüne gitmelidir.

Düşünmek, aklını kullanmak, bilim üzere olması ile anlam kazanır, hayal ve geleceği bilir gibi davranmak ise, olayı ve bizleri anlamsızlaştırır. Bir konuda gerçeklerin açığa çıkması isteniyorsa, bunun için verilere bakılmalıdır.

Bilen ile bilmeyen bir olmaz. Bazı verileri bilmeyenler sanal boyuta çekebilirler ve zararlı olurlar. Düşünmek, derin aklını kullanmak ile ancak boyuta ulaşılabilir.

Bilen ve bilmeyen bir olur mu denir, anlaşılması da dayanak ve gerekçeler birinde bilimsel, kanıta dayalı, diğerinde ise somut algılardır.

Bir kişi kışın arabanın kaymaması için tedbir almaz ise, kayacağı kaçınılmaz olur, korkmalı ve tedbir almalıdır. Bana bir şey olmaz demek, senin ne gibi bilim dışı ayrıcalığın olacaktır ki denilebilir.

Bir hekim ister iyilik ister kötülük yapsın, karşılığını benzer şekilde er veya geç görecektir. Bu nedenle yakın veya uzak zaman diliminde bu karşılık oluşabilir, ama olmadığı tarihsel gözlenmemiştir. Sabretmek ama çalışmak, değer üretmek ve hukukta kalarak, gereğini yaparak sabretmek gerekir, boş durma sabretmek olamaz.

Bir araba kayınca, lastik tam kabak ise, o durumda, sebebi lastikte değil, senin tedbirleri almamandır.

İnsan yaratılışa teslim olmalı, ama hiçbir bireye teslim olmamalıdır. Doğa yasalarına istenilse de istenmese de içindeyiz, bu açıdan buna göre tedbir alınmalıdır.

Bir toplumda, bir hastalıkta, tedavide bazı bulguları gözleyince, ilk bile olsanız bunu saklamak değil, bilim insanları ile paylaşılması gerekir. Kortizon akut şok tablosunda ilk dakikalarda verilirse faydalı 15 dakika sonra ise etkisiz olabilecektir.

Yer çekimden tedbir almak için, pilotlar paraşüt takarlar, Savaş pilotları daima tehlikede olduğu için, paraşüt ile uçarlar.

Bir durumda hemen sonuç alınmayabilir, daha sonra birikim ile oluşabilir bu açıdan olmaz denilmemeli, tedbir alınmalıdır. Bir tahribatın sonucu olacaktır, doğanın tahribi nasıl olsa olmaz denilmekten kaynaklanır.

Bir hekim en fazla ölüm değil, sağlık boyutunda tıp biliminin gereğini yapmak, insanı rahatlatmak ve huzurlu olmasını sağlamak dileğidir. Çok ağrı çeken bir kişi, nasıl olsa ölecek değil, huzurlu olması için gereken morfin dahil birçok tedavi verilmelidir.

Bir tahribat yapmak, etik dışı davranmak temelde insana, insanlığa bir isyandır, kaçınılmalıdır.

Yaratılışa tapınılmaz, onu algılamak içinde olunur. Bir insan, kendisini emniyet dahil, birçok açıdan zayıflığını dayanarak güçlenmesi, tapınması, dilemesi ve bir bakıma putlaştırması ile güvenli olacağını zanneder, tersi hüsrana içinde olur. Hiçbir kimse, kimsenin suçunu ve bedelini üstüne alamaz.

Hekim, mesleğinin gereği olarak, varlığının bir bulgusu olarak, bilimin temelinde, insanlığa bir katkısı olmalıdır, boş durmak ile, bu işlev gerçekleştirmez, hüsrana uğrar.

Kimse kimseye garanti olmadığı, her bireyin kendisinin sorumlu olduğu Evrende, hukuk tapınılacak ve bedeli ödeyecek bir şeyin olmadığı da belirgindir.

İnsanların bilinç altında bazı faktörler olabilir, bunlar genellikle soyut kavramlardır, ispatı değil, sadece inanç boyutu vardır. Bir kişi basit olarak gölgelikte olursa, güneşten korunmuş olur, soyut kavramlar değil, somut olan etkiler.

İnsanın benlik olarak, kendi menfaati derken, dengeyi kaçırmaz, paylaşım ve etik ilkeler yerin, hep bana, benim olsun isteyebilir. Çocuklarda bu dönem 2-5 yaşlarında halledilmelidir. Egoizm dengeli ise faydalı, bir uçakta önce siz maskeyi takacak, bilinçli olursanız, çocuğunuza yararınız dokunabilecektir.

Bir birey, zararlı olabilecek şeylerden korunmalıdır, soyut korunma olamaz.

Bir bireyin düşüncesi ve kararı, ister soyut olsun, zarar ve zulüm olmadıkça, başkasının hakkına tecavüz etmedikçe karışamaz. Bir bireyin inancı, 622 Medine Antlaşması, Kuran 109/6 ayette de sizin inancı size, bizim inancımız bizdir prensibi önemlidir.

Hekimlerde de eğer yaratılış üzerinde, sevgi ve insanlık boyutunda olması ve aklını, bilimin gelişim ve değişimi üzerine olması bir görüşün açılması ile olmaktadır. Bu niyetin ötesinde çabanın da gerekliliği ortadadır.

Bir insan yaratılışa inanmaz ve mutlaka birileri ve bir olayları suçlarsa, sonuç çözümü bile bulamaz, ezilir, azap içinde kalır.

Bir kişi veli, çoban, kendisini taşıyan, güden, köle olarak sorumsuzluk içinde, başkasının sorumlu olmasına inanırsa, baştan yalana, olmayana, hukuk ve hiçbir şekilde olamayacak bir yalana inanmaktadır. Bir insan, emir altına çalışması ile sanki kurtulacağını sanabilir. Tümü boşunadır.

Hekim tıp bilimine aykırı, hatta yalan söyleyerek, hastalarına destek olamaz, hasta kendisine, farkındalığı içinde olursa, doğrudan hekimi dışlayacak, zalim olarak algılayacaktır, yalanı kimse kabul edemez, umutlu olmak ile yalan karıştırılmamalıdır.

Anayasanın 137. Maddesi, bir suçun emir altında olsa bile işlenmeyeceğini, cezadan kurtulamayacağını belirtmektedir.

Yaratılış üzere olan, Tıp Biliminde olan bireyler, sağlıkçılar, ümitsiz olmazlar ama mucize boyutunda ve garanti ifadesinde olmazlar. İnsanlar bir bakıma, anlam olarak bu yeryüzünde fikirleri ve yapıları ile doğayı yücelten veya tam tersi yok eden kişiler olmaktadır, yaratılış boyutunda olanlar, güzelleştirenlerdir.

Hastadan elde edilen veri, izlemde saptanan kanıt, bir hakikatin verisi, ortaya çıkışıdır ki, bu algılanmalı, bunun içinde görüş açığı gereklidir.

Bizler, bir insan olarak, bağımsız, özel, özgün yapı ile kardeşlik içinde olarak, varlığımız ile hakikati ifade etmek, danışmanlık yapmak bir gereksinimdir, bilirim değil, fikir ve öğüt vermeli, rıza bireyin kendisinedir.

Etik ilkelerde olanlardan zarar ve zulüm beklenmez, uygulamalarında da insancıl boyutundadırlar. Gerçek bilim üzere olanı, büyü veya sihir denilerek kandıramazsınız, onun bir göz boyama olduğundan emindirler.

Bazı hekimler bilim üzere, sevgi ile insanlığın temel alır ve etik ilkelerde olursa, onun hidayet, doğruluk içinde olduğu belirgindir. Bir sapma olursa, doğruluğa düzelterektedir.

Bir birey sevgi ve insanlıkta ise, nasıl olur da başkasının hakkını gasp edebilir, bu açıdan, bu kişilerden zarar beklenmez.

Bilimde doğa kanunları tektir, bireyin yapısına göre etkileşim fark eder, bu onları farklı olduğu anlamında değildir, bir tüy, kağıt ile taş aynı yerçekimi kanunlarına tabi olsa da farklı düşmeleri, yapıları gereğidir. Bazı sonuçların alınmasının, farklı etkileşim ve tepki vermesine bağlı olduğundandır, bilim değişmez, ama vücuttaki oluşumları değişir.

Bir hekimin bilimin temel unsur olduğu, kontrolü ve tek güç olduğunu algılamaz ise, yaşamlarındaki sapmaların olması da belirgindir ve kaçınılmazdır.

Bazı kişiler kumarda kazanınca sevinir, ama devam ettikçe, kaybedeceği kesindir. Bu nedenle sevinmesi geçici bir boyuttur ve bireyi kumara daha da bağlar, kopamaz, kazanma umudu ile daha da borçlanır.

İnanan kişiler, bilimin temel olduğu, başlangıç, devam ve sonuçlarının da buna göre olacağını bilir, inanır, bilim kurgu boyutunun olmayacağından emindir. Bazıları bilim ile başlar, bilim kurgu ve bilimsel olmayan dayanaklar ile tüm boyutları bozarlar.

Bir hekim kendisinin serviste göreve başlaması ile hastaların iyileşeceği veya daha kötü olacağı gibi bir algıya kapılanmayacağını, sadece tıp bilimine göre yaklaşılacağı bilinmelidir. Eğer Neonatoloji Uzmanı olarak başlıyorsanız, yaşam sınırında olan prematürelere geleceği için elbet mortalitede yükseklik beklenir, hasta profiline bağlıdır.

Bazı kişiler, çok yüksek doz, D vitamini ve kalsiyum gibi maddeleri önermektedirler, bunları fazlası zararlı olacaktır, yeterli ve dengeli olması gerekirken, aşırısı her zaman zararlı olur.

Bazı tarlaların çölleşmiş olduğu görülmektedir, bunları çok sulama ile toprağın yıkandığı ve tüm besinlerden yoksun olduğu için bitki yetişmediği görülmektedir. Bir şey yeterli, etkin ve verimli olmalı, her bireye göre özel ve özgün gereksinim karşılanmalıdır. Prematürelere vücut ağırlığına göre çok fazla sıvı almaları gerektiği dikkate alınmalıdır.

Bir hekim bilim ve insanlık üzerine yoğunlaşması yerine, gelir, kazanç yolunda daha fazla eğilirse, toplumdaki algısı hiç de insanlık tarafında olmayacaktır.

Yeterli de dengeli olan dışındaki israftır para ister bilgi ister amirlik olsun, sevgi ve insanlık bu dengeyi kurabilmelidir.

Doğayı tahrip ettikten sonra, örneğin ormanı yakıp, kül ettikten sonra, artık geri dönüş olamaz, yeniden ağaç dikme bile yıllar alsaydı bile, yanan yerde yetişmesi de zordur. Bir kere zarar ve zulüm yaptıktan sonra telafi bazen imkansız boyutta olabilir, bu açıdan baştan tedbir almak önemlidir.

Hekimler, bir servisten ayrılınca, arzu duyarak, tekrar o serviste çalışması söz konusu olması geçerli olmayabilir. Bir hekim tekrar öğrenci olmak isterse, tıp fakültelerine kabul edilemez. Bu açıdan telafi etmesi için farklı çalışmaya girmelidir.

Araba ile buzlu yolda kayıp, kaza yaptıktan sonra, keşke hızlı gitmeseydim, lastiği değiştirseydim demenin anlamı ne kadardır?

Bir kişinin yalan söylediği, ne kadar profesyonel yalancı olsa bile, yüzü kızarır, yalan, yalanı doğurur ve artık bilim ve gerçeklikten kopar, kendisi de inanamaz boyuta getirir. Bir hastanın verisini normal denilse, olmasa, olay devam edecek ve daha kötüleşeceği için, artık baş etmek bile çok zor olacaktır.

Bir hekim, tıp bilimi dışına çıkıp, açıklamalarını büyü ve mucizeler üzerine yaparsa, bir daha hekimlerin arasında kendisine yer bulamaz.

Yalan söyleyen kişilerde bir kibir vardır, kibirleri onları ele veren boyut olabilir.

Her iyilik, yararlı ve nimet oluşturan, değer yaratan kişi, örneğin bir ressam, eserinden mutlu olur, ancak daha da ileri gitme çabasında olacaktır. Birisi kendisini aşmak için çaba içinde olursa, geçmişini nasıl başardı ise, gelecekte de aynı benzeri olacağı için, bu onu mutlu kılacaktır.

Estudamyenidoğan

Yenidoğan Yoğun Bakımda çalışan bir kişi, eğer canlandırma sertifikasyon eğitimi alırsa, bu becerinin faydasını gösterebilir. Ancak sadece poliklinikte çalışırsa beceri yapacak yer olamaz. Varis olmak değil, etkin ve verimli olabilmek, baştan yapabilmek önemlidir.

Bir insan gereğince olumlu yaklaşım yapmış ise, akşam yatağa rahat girecek ve rahat bir uyku çekecektir.

Birçok kişi, gözleri ile görse dahi inanmaz, gerçekten de aklı ve duyguları tamamlamalıdır. Bir baba, doğum boyutunu tam yaşamaz ise, birden kucağına bu senin çocuğun denirse, inanmakta tereddüt edebilir.

Tarihte bazı salgınlarda tıp bilimi yerine, bazı masal ve hayal ile mücadele edilmiş, sonucunda ise gözlenen felaket olmuştur. Aşı karışıklarının en büyük algısı, doğal yoldan hasta olsunlar ve ölen ölsün boyutudur.

Bazı kişiler haksızlığı, başkasının hakkını gasp etmeyi hakları olarak görür ve diğerlerini aşağılarlar, bu onları toplumda yalnız, itilmelerine neden olacaktır.

Bir tarihi yere gezmeye gidince, birçok destanlardan söz edilir, bunlar bireyler gerçek olsa da bilim kurgu şeklindedir. Bir keresinde, lise son sınıfta iken, bir öğlak çevirme ziyafetinde tek başına yediğim söylendi, dokuz kişi idik, ben sadece aç kurtlar gibi saldırdık yedik dediğim için, tümünü ben yemişim gibi hikaye edildi. *Tıp bilimi, yaratılış üzerine olan bir ilim olup, bireylere göre farklılıklar olsa bile temel bilimleri aynıdır. Her birey aynı genetik şifrede olsa bile çok farklı görünüşleri olmaktadır.*

Yanlış yoldan geri dönebilmek veya düzenleme yapabilmek için, izlem önemlidir, bu açıdan Yoğun Bakım Ünitelerinde 24 saat sürekli izlem önemlidir.

Bazı durumlar vardır insan ölmeden önce ölür, bir yakınını kaybetmek, hekimin hastasının düzelerken ölmesi, eksikliklerini saptamasına karşın yapamamak gibi. Bir işe başlarken çıkış yolu, yanlış yola sapma durumuna karşın, alternatif seçenekler dikkate alınmalıdır.

Bir kişi aklı ve bilim üzere değil de el yordamı ile gerçeğe ulaşmaya çalışırsa, çok defa defalarca hedefi bulmaya çalışır, bazen bulamaz. Bu açıdan hekim, hasta verilerini izlemeli ve tıp bilimleri üzerinde açıklamaya çalışmalıdır.

Hekim, sağlık yaklaşımlarını yaparken, olguda ilaca cevabın çeşitli boyutlar ile tepki vereceğini dikkate alarak yaklaşmalıdır.

Bir hekim çok net bilir ki, bir olgudaki verinin gizlenmesi, daha büyük olaylara sebep olabilecektir, bu açıdan net veri söylenir, yorum, değerlendirme daha sonra yapılır. Bir boyutta, yorum ve değerlendirme hatalı olabilir, ama izlem ile gerçeğe yönelim olasıdır, sadece sabit fikirli olunmamalıdır. *Tıp biliminde bir konuyu yanlış algılasan bile özellikle fizyopatolojik boyut olarak incelendiğinde, yanlış veriler ortaya çıkar. Yaşanan süreç, izlem ile ortaya çıkar, gözlemleri irdelemelidir.*

Bir hastanın tedavisi için, uygun ortam gereklidir, ancak en önemli olan ekip elemanlarıdır, yetkin, etkin ve inisiyatif kullanabilir olmalıdırlar.

Bir ressam, resim sanatında ilerlemek, belirli sanat üretmek çabasında ise, bir hekimde bireylerin sağlığı temelinde, insanlık boyutuna hürmet ve saygı duyması gerektiği bilincindedir. Bir boyutta, haksızlık demek, o hastayı insan, varlık olarak görmemek, eşya gibi tanımlamak olmalıdır.

Bir prematüreye oksijen verme ile oksijenlenmeyi sağlayacağı inancında olan bir hekim, başarısız olunca, oksijen konsantrasyonunu artırır ama daha kötüleşir. Akciğer ödemli ve kapanmış ise, yüksek oksijen zararlı olacağı kesindir. Yaptığının sonucunu algılamalı ve farklı çözüm bulmalı, PEEP basıncı artırması, oksijen konsantrasyonunu azaltıp, surfaktan vermesi gibi tedbirleri düşünmelidir.

Yenidoğan Yoğun Bakımda devamlı izlemin anlamı, anında değişikliğe göre davranmaktır, bunun için danışmanlık bile geç olabilecektir, örneğin oksijensizlik derhal düzeltilmelidir.

Bazı durumlar vardır, kibirli ve ben bilirim diyerek müdahale etmek isteyen kişilerden korunmak olası olmamakta, bu açıdan müdavi hekim, hastaya bakan hekim temel sorumlu olan olup, diğerleri sadece danışman niteliğindedir. Bazı kişiler, kibirli ve hocalığını göstermek isteyebilir, ancak serviste sorumlu olan kişi, hastaya bakandır, konsültan danışmandır.

Eğer hekim aldığı karar ve yaptığı işlerden sorumlu olmayacağını sanıyorsa çok tehlikeli ve hukuk dışıdır, kibirlidir ve kaçınılmalıdır.

Birçok durumda, Yoğun Bakımda sabah olacak mı diye insan düşünebilir, ama mutlaka çalışmanın sonucu, hastaların iyi olması ile gözlenmektedir.

Bilime inanan kişi, hastaların kitap bilgisine göre tedavi olması ile daha önce başına gelenlere benzer sorunların oluşmasından korkar ve buna göre tedbir almaya çalışır. Bir Pnömonokok hastalığının tedavisinde, penisilin mikrobun ölümü ve endotoksin şok ile karşılaşılmasına neden olabileceği için, steroidin erken dönemde yüksek dozu, toksin bağlayıcı ve yaşamı kurtarıcı etkisi belirgindir. Bu açıdan ilk 4-6 saat insan gözünü kırpmaz.

Bilim ile bilim dışı karıştırılmaz. Temiz içilecek su ile pis su bir damla bile karıştırılırsa su içilemez olur. Bilimsel boyutu fark eden, mutlaka uyarısını yapmalıdır.

Bir zehirlenen çocuğa, suni solunum yaptırmak, uzun sürse bile, toksin atılımı ile rahatlama sağlanacaktır, bu açıdan ısrarla, umutla yaklaşım esastır.

Bazı kimseler, israf düzeyinde bitkilere gübre döker, bitkileri yakar, bu kuşkulu değil, yeterli, etkin ve gereksinimlere göre davranmayı bilmemesinden kaynaklanmaktadır. Bir yaklaşım yapmadan önce, bilimsel boyuta bakmalıdır ne nerede ne kadar, nasıl ve kime gibi sorular sorup, cevabına göre yaklaşım yapılmalıdır.

Bilim tuğla üstüne tuğla koyar, yerçekimi kanunu karşılıklı objelerin çekimi boyutuna (Coolum Kanunu) dönüşür ama temeli değişmez. Bilim israf edilecek değil, uyulacak, kıymeti bilinecek boyutta olunmalıdır.

Bazı şeylerden kuşku duymak değil, izlem ile takip etmek önemlidir, dolayısıyla zarar belirgin olup, fayda için bir süreç gerekli olabilmektedir.

Bu dünyayı sadece kendi zevkleri için yaşayanlar, nimetlerden yararlanıyorum diyenler, bunun geçici olduğunu algılamalıdır. Bir sevgi boyutu bırakan kişi, bunun ölümden sonra bile anılacağını farkında olmalıdır.

Hekim, geçici iyileşme ve fayda değil, nimet yemek gibi bir seferlik değil, yaşam boyu olmalı, bu şekilde güzel ve hoş sohbet ömür ötesinde de pırlamalıdır.

Yaşamda fikir, felsefe ve nimetlerini insanlık boyutu ile bırakanları, yaşam ötesinde de diridirler.

Bir hastaya ne kadar doz verirseniz, ona göre cevap alırsınız, farklı doz, farklı etkileşim demektir. Bir aspirin düşük doz, trombosit açısından, orta doz, anti-inflamatuvar, daha üst doz ise ateş düşürücü ve çok yüksek doz, romatizmal etki için verilir. Dolayısıyla her hastaya doz farklıdır, bunu tayin eden hasta ve bilimdir.

Hekim özellikle önerilerin hastanın zararına olacak ise, kabul etmemelidir. Bazı aileler prematüre olan ve yaşam sınırında olan bebeklerinin ölmesini isteyebilirler. Bu nedenle ventilatörden çıkartmayan hekimler hakkında savcılığa başvurmuşlar ve tutuklanmışlardır.

Bir hekim, hastasına, tıbbi boyuta ve etik ilkelere göre, kararlarını çeşitli temeller içinde verir, buna göre yaklaşım yapar ve izler.

Bir hekim Yoğun Bakımda rahat edeceğini düşünmez, her an için bir sorun oluşabilir, zaten bunun için oradadır. Bir kişi sorumluluk yüklenmez ise, başına gelenlerden dolayı başkasını suçlarsa bile, sorumluluktan kaçamaz.

Bilim dışı olan kişiye hiçbir kimse inanmaz, bazıları kanabilir ama, onlarla birlikte olanların yaşamlarında aldanma dışında bir boyut olmayacaktır.

Bir hekim evde olarak hastaya bakamaz, mutlaka doğrudan iletişimi olmalı ve bulguları görmeli, kararda sorumluluk yüklenmelidir.

Bir insanın evi, kendi bedeni, filleri, el ve ayakları, komuta merkezi de beyni olsa da gönül temel yaklaşımı, sevgi boyutu ile, etkinliğini oluşturur. Beyin farklı düşünmesi ile gönül tam oturmaz, bu açıdan evlilikte rıza boyutunda gönül ve akıl bütünleşmelidir.

Her bireyin kendine özgü bir bedeni ötesinde de varlığı vardır ve bu özellikler tek, özel ve özgündür. İlim yaşam gıdalarının, metabolizmalarının da farklıklar gösterdiğini vurgular.

Bir insanın gıdası bilim olmalı, bunu sevgi ve nimet oluşturmak, değer yaratmak için enerjisini kullanmalıdır.

Doğum doğudan Evrene gelmek ile değil, onun oluşumu boyutu olmakta, Neonatoloji uzmanı Perinatolog ile beraber en başınsan gelişimi, oluşumu izlemelidir. Doğum 280 gün sonra oluyorsa, bu kadar süreç içinde sağlık elemanı da izlem içinde olmalıdır.

Bir hekim eski değil, şimdiki bilgisi ve becerisine göre en son gelişim ve değişimine göre yaklaşım yapmalıdır. Zaman süreci eğitim ile kullanmalıdır.

Bir bebeğin oluşumu, gelişmesi ve büyümesi boyutu da doğumdan önce izlenmeli, erken dönemde sorun olasılığı ile etkin düzeltme olanağı olabilmektedir, bu sağlanmalıdır.

Benlik, kibir ve zararına, başkalarının zorla haklarını alan bir kişi, özellikle hekim ise, bu mesleği icra etmemelidir. Bazı hekimler etik dışı yaklaşımlar ve hırsla bazı ileri düzeye gidince, suçlu duruma düşmektedirler.

Kibirli olan, bilimi ve gerçek boyutundan farklı yorumlayan kişi, hiçbir zaman doğrulukta olmayacaktır.

Komplikasyon suç değildir, çünkü tüm tedbirler alınmış, gerekli dikkat ve özen gösterilmiştir, hata yoktur.

Bazı durumlarda hangi ilacı verilmesi gündeme gelebilir ama prematürelere dijital verilmez, kalp ritmini düşürdüğü için, kan atımını düşürür, bu erişkin açısından bilinmeyebilir, bu açıdan uzmanlık dışı yaklaşım yapılmamalıdır. Bir konuda çok bilmiş olunabilir, ama uzmanlık açısından farklı etkileşim olabileceği için uzmanlık önemlidir.

Bilimi inkar eden, insanların bazılarının üstün Süpermen gibi olduğu iddiasına bulunanlar, aldanmışın ötesinde aldatıcı olmaktadır ve yalanlarının ortaya çıkması değil, mucize şeklinde yorum ile bilimi inkara devam ederler.

Bir sezaryen uygulamasında, Anestezi uzmanı arkadaşım, ben prematürenin canlandırması konusunda becerim yok, sen eylemi yap, ben sana yardım edeyim demiştir ki doğrusu da budur.

Bazı kişiler, belirli kişilere, rezillik ve azap tattırmak isterler, onları zor durumda bırakırlar, ancak birden olaylar tersine dönüp kendileri rezil ve rüsva olabilirler. Bilim üzere olan kişi, sorumluluk boyutunda, başkalarının etkilemesinden değil, hastanın verilerine dayanmalıdır.

Zarar veren ile zulmeden kişinin bu dünyada, rezillik ve zillet içinde olacağı, geçici benliğinin ise bir süre sonra ters olacağı tarihsel bir hakikattir. Buna karşın, elini defalarca ateşe atıp yakan gibi, azap kaçınılmazdır.

Gelecek ne olacak bilinmez, bu açıdan direksiyonda devamlı elimiz olmalıdır.

Bazı durumlarda ses ile farklı algı olabilir, görme ile de tanımlanması farklı olabilir, tümü bir bireyde bütünleştirilmelidir. Bir bireyin kalp yetmezliği açısından dinlemekle kalpte aritmi varken, koştuğunun görülmesi, birden düşüp, ölebileceği algısı ile korkulmalıdır.

Hekimlikte en ufak yaklaşımın bile etkileşimi olduğu algılanmalıdır. Boş verme yerine, buna göre yaklaşım öne çıkarılmalıdır. Bir heparin 3 farklı dozda verilebilir, ultra düşük doz etkileşimi fizyolojik iken, diğerleri pıhtılaşma önleyici olabilmektedir.

Bazı durumlarda prematürelere beslenmesi, mide rezidü varken, ancak şişme ve birden kusarak boşalmadığıdır. Metabolize edilmeyen gıdanın faydası olamaz.

Neonatoloji Yoğun Bakım Ünitesinde, bebeğin aylarca, 24 saat boyunca izlenmesi, her durumuna göre bebeğe özgü yaklaşım yapılması, anne ile iletişim ve bütünleşmenin sağlanması açısından bir sabır süreci oluşmalıdır. Bir meyvenin oluşması için, bazı ağaçların 10 yıl gibi bir süreç boyunca bakılması, meyve vermeye kadar kesilmesi ancak bilgi sahibi olmayanların işidir.

Eğitim en az 3 yıl, ortalama 4-6 yıl sabırla çalışma ve beceri kazanma ile oluşmaktadır. Sabır sadece boş durma değil, üstün caba ile çalışma gereklidir. Bir biyolojik boyutun gelişimi, erişmesi ve değişimi ancak doğal boyuta göre oluşur. Gübre daha etkin, verimli ve bakımlı olması içindir.

Bilim dışı olan ve buna göre yaklaşan kişi, niye benim başıma bu belalar geliyor demektedir, elbet bilime inanmayanın çözümleri de başına dert açar. Bir kaktüs büyümesi için çok sularsan, elbet çürür, bunun gibi gereksinime göre yaklaşım esastır.

Gerçek dışı olanlar için hiçbir zaman bir yere bile ulaşamazlar, çok sıkıntı çekerler ve kötü sonuçlar ve zaman ve enerji kaybederler.

Bir hastanın enfeksiyonu için yüksek doz ilaç vermek, karaciğer ve böbreğini bozabilir, bunların düzeltilmesi için yapılacak yaklaşımlar daha da kötüleşmeye neden olabilecektir.

Bir Yoğun Bakım Ünitesinde çalışan ekip, korkması veya mahzun olması anlamsızdır, yapılacaklar için bilgili ve tecrübelidir, ekip etkindir. Bir ekip, herhangi bir birey rahatsızlanırsa, derhal başkası yerini doldurur, ekipte tüm elemanlar birbirini destekler ve tamamlayacak şekilde eğitim alırlar.

Yaratılış üzere olan hekim, bu yoldan ayrılamaz, hastalara eğildikçe, bilgi ve görüşü açılır, daha ilerler, değişir ve gelişir. Emeklerinin zayı olmayacağından da emindir.

Bir hekim, enfeksiyon için antibiyotik vermiş iken, tedaviden iyileşmeyi plasebo örneğin, ihlamura bağlarsa, ondan korkmak gerekir.

Bir hekimin velisi kim olabilir denirse, aklı ve gönlünün bütünleşmesi ve eğitimi olup, ekip arkadaşları gereken desteği verecektir. Bir Yoğun Bakımda birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için boyutunda temel odak, hastadır, prematüredir.

Yaşarken sevgi ve insanlıkta olan, kendi benliği ile barışık ve toplum ile yardımlaşma içinde olanlar, yaşamın ötesine de güzel anılar bırakırlar.

Bir hekimin arzuladığı, hastanın iyileşmesi olması yanında, bilimsel olarak tıbbi boyutun izlenmesi, kavranmasıdır.

Hekim Tıp Bilimine kendini teslim eder, ama bu kitapların yazdığı değil, hastasındaki verilerdir. Bilime teslim olan hekim, devamlı eğitimine devam eden, çalışan, didinen ve referans karıştıran kişi demektir.

Hekimlikte danışmanlık yapan konsültan, tüm yaklaşımları bilim üzere vermeli, aynı zamanda etik ilkeler temelinde, uygulanmasının da sevgi ve insanlıkta olmasını desteklemeli ve önermelidir.

Bilime teslim olma, hasta konusunda devamlı sorgulayan, buluş, inovasyon peşimde koşan kişidir.

Her birey farklıdır, özel ve özgündür, ben binlerce hastayı iyileştirdim, ben yaparım diyen hekim, kibirli olunca, önündeki olguyu kaçıırır. Devamlı

gelişim, devamlı bir problem, devamlı bir problem çözme boyutu, hekimliğin dinamikmi ve robot gibi çalışmayı önleyicidir.

Bir şeye tapınma ve değer üretmeden robot gibi yaklaşımlar, algulamama, farkında olmama gibi durumlar için, benlik ve kibir taslamak yapmak, doğru yola ve sonuca çıkarmaz. Bilim insanı bunun farkına varmalıdır.

Her hasta farklı bir problem ise, hekimler de problem çözen, bunu meslek edinen kişilerdir.

Her bir fizyolojik olayın veya fizyo-patolojik verinin bir kanıtı, bir etkileşimi vardır, bu açıdan gözümüz açık olmalı ve yaşayan ölü gibi kavrayamaz olamamalıdır. Bir hasta verisi, tek düze değil, karmaşık bir sisten düzeninde etkileşim sonucu olabilir, bu açıdan karmaşık bir düzen boyutu ile konuya bakmalıdır.

Her doğada gördüğümüz, bir yaratılışın simgesi, belirtisi iken, değişimlerin tümü yaratılışın ifadesidir. Bilim dışı olmadıkça tabiat bizi yanıltmaz.

Bilimde ölümler bile, klinik-patolojik toplantılar ile çok katkı sağlayabilirler, bu toplantıda tüm katılanlar ortak sorumludur, tüm katkılarda bulunulmalıdır.

Bilgi bizden önce de varken, hastada olan bunun aynen değil, kendisine özgü oluşması, değişim ve farklılaşmasıdır. Bir hasta ile diğeri özellikleri aynı gibi olsa da çok farklı sonuçlar boyutunda olabilir, izlemin önemi buradadır.

Doğa yasaları yaratılıştan itibaren aynı şekildedir, sadece kavranma boyutunda değişim olur. Tıp bilimi aynı iken, her bireyde yansıması farklı, yüzümüzün kendimize özgün olduğu gibi özeldir.

Bizden önce de birçok uzman olmuş olabilir, ama biz farklı kişiler olarak, hastalara aynen değil, kendisine özgü terzilik yapmalıyız.

Bazı durumlarda, yaşam sınırında olan prematürenin yaşama boyutu olmadığı düşünülürken, yaşaması, sekel olmadan ve gelişimini zaman için diğerleri ile yakalaması ile, bunun olasılığı dışlanabilir. Bizler geleceği bilmediğimize göre, yaşam hakkı, varlık var iken, yaşam sonucunu öngörmemeli, sağlık için tüm çabalar yapılmalıdır.

Bilim insanı bilimden şüphe etmez, sadece hipotezinin boyutu konusunda kesin kanaat boyutuna bakar. Toplumsal veriler açısından insanların %14belirgin farklı, %5 is çok farklı yapıdadırlar. Hekim bunların da farkındalığında olmalıdır.

Bir hekimin yaklaşımı, sağlık için faydalı olduğuna düşündüğü her türlü boyutu uygulamak olmalıdır.

Bazı anlar vardır, hasta verilen ilaca yanıt oluşturamaz, bazı durumlarda da ümitsiz iken, olumlu cevap alınır, bu bir beklenen boyut olduğuna göre, karar vermek basit değil, devamlı değişen, duruma göre buluş yapmak önemlidir. Bir ilacın etkileşimi ancak tahmin edilebilir, sadece zarar ve zorlama olacak ise verilmez, bunu da izlem ile gözleyebiliriz.

Hekimler, yetiştirdikleri çiçekleri bile, birilerinin önerisi değil, bilimin yaklaşımına göre yapmalıdırlar. Tüm yaşamlarındaki boyutlarda aynı prensip içinde ele alırlar.

Bir hekimlikte etkileşimin artması için, ekibin ortak çalışması ve sevgi bağları içinde olmalıdırlar, yoksa bir saniye bile durulacak oram olmadığı sanılabilir.

Bilim geldikten sonra, hasta üzerinde veriler Tıp ilimi içinde irdelendikten sonra, aralarda kıskançlık boyutu olmamalı, izleme bakılınca, gerçeklik ortaya çıkacaktır. Bir bilim insanını yok edecek boyut, kıskançlıktır, onun yerine, katkıda bulunmayı sağlarsa daha anlamlı ve destek olmuş olur.

Bilimsel veriler kesindir, hastadaki veri de nettir, yorum farklı olabilir. Ancak gerek kıskançlık gerek hırs gibi nedenlerden dolayı, farklı yorumlar getirebilir ama bilimi değiştiremez. Kuşku ise izlemi gerekli kılar, ancak sanki var gibi alınmaz, tedbir ve önlemler oluşumu engelleme amacını taşır.

Bir ilaç verince, nasıl etki, tepki oluşacağı merak konusudur, bu açıdan izlenir, kuşkulu olan verilmez, faydalı olacağı umulan verilir.

Tohumu atar atmaz, hemen yeşerip, ürün vereceği sanlamaz, bir biyolojik süreci geçirmesi gerekir. Bir evlat sahibi olunca da eğitilmeli, erişkin boyuta gelmeli, ancak gelecek medeniyete göre yapılanmalı, babasının, anasının kopyası olmamalıdır.

Hekimler bilirler ki bir kişi infekte olunca, birçok hastalık bulgusu gelişecektir, bunun önlenmesi, erken tedavisi ve yaklaşımları yapılmaz ise, çok ağır seyredecek ve ölümler karşılanabilecektir. Bu açıdan her birey farklı olsa bile, risk alınmaz ve koku boyutu tedbir açısından önemlidir.

Bazı kişiler, gerçekleri tartışır, kesinlikle işin hakikatinden büyük sapma içindedirler ama kendileri bunu algılamazlar.

Varlığın devam etmesi isteniyorsa, savunma yaparken, örneğin savaşta ölümden korkup kaçma değil, düşmana direnme, dik durma ile onları kaçırmak gereklidir. Bir mücadelede ölenler şehit denilmekte, bir bakıma şahit olmaktadır ve tarihte de diri kalırlar.

Hekimler talep ettikleri boyutta başarılı olacaklarını tanımlarlar, bunun için çaba sarf ederler. Sevgi ve insanlık yerine, kazanç boyutuna sarparsa, elde ettiği eğitiminin nasibini göremez, toplumdaki dışlanan olur.

Tarihte bir mücadelede, esir alınanlara sorulurken, mağlup olacağınız belli idi, neden teslim yerine mücadele ettiniz diye sorulunca, sekiz saat oyaladınız, moraller bozulduğu kayıplar verdiniz, temel güç bu arada yetiştiği sanılmaktadır demişlerdir. Çanakkale de 6 askerin sekiz saat oyalaması ile ordu çıkartmaya karşı yerleşmiştir.

Çalışmadan her türlü gereksinimini elde edenler, emek kavramını tanımlayamazlar. Bir zenginliğin olsa da onu sermaye yapıp, bir iş yeri ve değer üretme merkezine döndürme amaç olmalıdır.

Eğer bir kişi çalışmadan, beceri kazanmadan, eğitim almadan bilimsel derece, boyut alacak olsa idi, ortalık bilmeyen ama öneriler getiren, ilim ile alakası olmayan yaklaşımlar ile dolardı. Bazı İslam'da olmayan din adamı rolü üstlenerek, hiçbir esasa uymayan fanteziler hakim olacak, insanları zorlama içine girecek bir

hakimiyet kurmaya çalışacaklardır. Hristiyan yapısı buna benzemekte, papazlar kurtarıcı rolü üstlenmektedir.

Çalışarak değer yaranlar, emek üretmiş olurlar, bu varlığın en önemli anlamı ve hediyesidir.

Bir konuda uyarırsın, öğüt verirsın, hatta engellemeye çalışırsın, bunu yaparsın, bu ilacı verirsın, hasta tolere etmez, böbrekleri mahvolur dersin, ama dinlemez, kendisine göre bir velisine dikkat eder, hasta verilerini dışlar, sonunda da pişmanlık ötesi kaçınılmazdır. Bir kişinin, bir hekimin velisi olması gerekirse, o hastası, prematüre bebektir, onun verilerini, onun işaretlerini izlemelidir.

Hekimlikte tıp bilimi dışına yaklaşım yapılması ile, nasıl hasta ve olguların kötüleştiği ve yaşamlarının sonlandığı açıktır. Hiçbir büyü benzeri veya plasebo ile tedavi olunduğu görülmemiştir.

Bir kişi hayal ve fantezi içinde olursa, doğru yoldan sapması doğaldır, gerçekleri de açıklarken, hayal ürünlerini, bilim kurgusu, ütöpik şeyler ile tanımlar.

Zenginin tatil için üç evi varsa, sadece birinde oturabilecektir, ama para kazanmak için tatile bile çıkması çok zordur. Bir şeye sahip olmak demek, onun nimetinden faydalanmak demek ise, kullanmadığın şeyin anlamı ne olacaktır, bir düşün.

Zenginlik kavramı farklı boyutta olabilir, ama hekimler için tıp biliminde yücelme ve buna uygun olarak insanlıkta yardım yaparak değer üretme ve sevgide olmaktır. Yaşam, varlık ve ölüm boyutlarını devamlı izledikleri için, maddi zenginliğin azap yarattığını da algılarlar, diyabetli insan ne yiyebilir ki?

Sevgi ve insanlığın olmadığı yerde, altından tahtın olsa ne yazar!

Süs eşyasının, ziynetin bir anmalı var mıdır diye sorarsam, sadece hediye eden kişinin anısı, bu da yüzükten daha ileri olamaz derim. Bazı yaşlı kadınlar, boyun, bilezik ve yüzük olarak pırlantalı takılar takarlar, ben derhal yüzlerine bakarım, kıymet yüzde iken, boya görürüm. Bu meblağ ile bir işletme kurulsa, iş yeri sağlansa derim.

Süs eşyası yerine, bir şiir yazmak, gönülden, etkisi çok farklı olmaktadır. Eşiniz sizden ne ister, maddiyat mı, bir sevgi boyutu, ömür boyu birliktelik mi?

Bir güzel merhaba, bir gülüş, en kıymetli mücevherden daha etkilidir.

Para kazanmak amacı ile, bir muhtaç olan kişinin önüne geçmek, bir ekme kalmış iken, paylaşım yapılması gerekirken, ben alırım demek kardeşlik mefhumuna ters olmaktadır. Bir kişi yalnızca kendi bedenini düşünür, zevk almak için çaba sarf ederse, yaşam artık onun için benlik üzere olmak yolunda olur, sonuçta anılacak bir hatırası kalmadan ölür.

Dünya boyutu görünüşte iken, insanı insan yapanın ise duygusal, manevi yönü olmaktadır. Para içinde yüzebilir ama toplumdaki dışlanmış iseniz anlamı olmaz. Paylaşımın gücü önemlidir.

Bir kişilik, düşünmeden daha çok davranışlar ile oluşmaktadır, bazı kişiler çok güzel konuşur ama bir ekmeğini paylaşmaz ise, onun anlamsız konuştuğu ortada olur.

Bilerek isteyerek, ikazlara karşın ısrarla zarar ve zulümde devam etmek, hatta bunda gurur duymak, tam insanlık dışı bireylerin davranışıdır. Suçu işlemek, birisine, bir kadına tekme attıktan sonra, niye yaptın diyerek, mani olan kişiye de saldırmak, insanı öfkelenendirir, ancak onların sonucu, insanlıkta boğulmak olmaktadır,

Bir kişiye karşı çıkılabilir, gerekçe ve dayanaklar bilim üzere, bireyin nimetleri ve değerleri üzerine olabilir. Ancak hiçbir kimsenin hakaret, aşağılama, öfkelendirecek yapıda yaklaşım olmaz, ilişki ve iletişimi bozmak demektir.

Hukuk dışı davranışların bir özelliği de bundan gurur ile bahsetmeleridir. Tam cezalı demek daha doğru bir yaklaşımdır.

Bir hekim, hastası için karar verme durumunda iken, hangi ilacı vereceğini tanımlarken, bilimsel olarak hasta verilerine bakar, arkasından bu ilacın hasta tarafından kabulü, etik ilkeler boyutu tamamlanmalıdır, izlem de şarttır. Yoğun Bakım Ünitesinde bir veri ile tüm kararlar değiştirilebilecek yapıda olmalıdır ve ekip derhal uygulamalıdır, buna göre yapılır.

Eğitimin amacı, bazı konularda karşılıklı bilgilendirme ve beceri kazandırma ile, konuların irdelenmesi, değişim ve gelişimi yapabilmektir.

Bir ilacın hastaya etkisi tam bilinmese de zarar boyutunu tespit daha kolay olacağı için en azından zararlı olan olmalıdır.

Bazı kişilerin altından eşyaları vardır ama gönülden fakirdirler, bu açıdan keyif aldıkları farklıdır, bu nedenle, sevgiyi de almak isterler, alamazlar. Bir sevgi, bir gülüş, ama içten olmalıdır ki kabul edilebilsin.

İştahla zevk alarak yemek yenilmesi için, ortamın sağlıklı olması gerekir. Besin yemeğe hazırlanmamış ise, çiğ ise yenilemez. Tedavi yapabilmek için hasta ve ortam uygun hale getirilmelidir. Yumuşak yatakta kalp masajı yapılamaz, sert zemin olmalıdır.

İnsanlar keyif aldıkları şeylerle yaşamak isterler, ama sevgi boyutu ile olmaz ise, yalın ve azaba yol açabilir.

Zarar ve zulümde olanında bir gerekçesi, dayanağı vardır, bunun kendi benliği, kendi kazancı olduğu açıktır, insanlık ise kazancın dengelenmesi ve zorlama değil, rıza şartını gerekli kılar. İnsanlar genellikle duygu ve düşünce boyutunda yaşarlar, beklenen insanlıkta olmalarıdır.

Kimse ölmeden öldü gibi irdelenmemeli, birçok immün sistem ile tıbbi yaklaşımlar ilse çok farklı sonuçlar elde edilebilir. Örneğin toksik şok sendromu hemen başlayınca yüksek doz steroid verilmesi, yüzde 95 yaşamı kurtarıcı olabilmektedir. 15 dakika gecikince fayda minimal olmaktadır.

Karar vermek için, bireyin sağlık durumu ile etik boyut bütünleştirilerek verilmelidir.

Bazı işlere başlamadan önce, moral yüksek olmalıdır, bu açıdan sevgide ve insanlıkta olan için moral büyüktür. Bir kişide moralin olmaması, elde ettiği sonuca bakarak irdelenebilir, ancak, bir işe girince, vatan savunmasında bulunmak bile morali yükseltir, galip olmanın ötesidir mücadele etmek.

Deprem bir anda oluşur ve tüm binaları yok edebilir. Bir mikrop, bir virüs tüm dünyada hakim olur ve insanları öldürür. Bu açıdan risk faktörüne göre tedbir önemlidir.

Bir gecede çok şey değişebilir, bir prematüre beslenmeye başlaması, sepsis boyutunda iken tansiyonun düzelmesi, ventilatörden çıkan hasta gibi birçok boyut, bir anda insana büyük müjde verir.

Bilimde kuşku olmaz, hekimlikte yanıt nasıl olacağı bilinmediği için, izlem gerekir, izleme göre devamlı değişim, karar ve yeniden yapılanma gerekli olabilir. Bir tedaviye başlayınca, ilacı verdik, artık başarılı ve iyileşeceği değil, bunda kuşku denilmez, farklı boyutlar olabilir, farklı etkileşim olabilir, bu açıdan uyanık olunmalıdır.

Bilim kanıt dayalı tıp kavramı ile oluşturulmalıdır, kuşku ve şüphe olmaz, gelecek bilinmez ama izlem ile bu irdelenebilir.

Dünya hayatı ile yaşayanlar, yarın ne olacak konusunda kuşku ve endişeleri olabilir, diğerleri için ise doğal bir gün olacaktır.

Bir birey ortada zarar oluşturursa, bunu ortadan kaldırmadıkları veya telafi etmedikleri sürece, sorun kalıcıdır, çevre kirliliği tamamen bunu gösterir. B

Bilim dışı olan hekim, olayı, hastayı açıklarken, dayanak ve gerekçelerde bir noktada, bilim dışında ise büyü, hayal ve fanteziye dalacak ve gerçek boyutunu ortaya koyacaktır. Hekimlikten hemen dışlanmalıdır.

Piyangodan milyonlar kazananın nasıl iflas ettiği konusu bir açmaz değil, hazıra dağ bile dayanmaz, bunu katkı ve yararlı oluşuma aktarmadıktan sonra maddi boyutun ucu olmaz.

Gece nasıl gündüz olduğundan emin iseniz, yaşamda da bilim üzere olursanız, yaklaşımlar belirgin olacaktır, tıp bilimi bireye göre değişim gösterse de izlem ile tanımlaması olanaktır. Bir hekim, sağlık yaklaşımlarda tıp biliminin temel olduğunun farkındadır, buna göre kararlarını oluşturur.

Deprem olduğunda aklını kullanan ve bilimde olan bireyler bunun bir yaratılış ve fay hattı olarak oluşma yerine, insanları cezalandırma olarak algılanması anlaşılır değil ve başlama, tetikleme olarak farklı boyuta çekilmesinin anlamı olamaz. Suç depreme dayanıksız binalar yapılmasıdır.

Aklına kullanılan bir topluluk ve birey açısından bilim işaretler vermektedir, buna göre hasta verileri de tamamen bilimsel boyuttadır.

Bir kişi yanılabilir, ama yanıldığı konuda ısrar ve devam ederse, benliğinin arzusuna uyarsa, hakikati inkar ederek, oluşmuş benliğin içgüdüleri ve dürtüleri ile yaşar. Bir bakıma insan olarak her birey yanılabilir, bilim üzere buna fark edince en erken geri dönüş, daima zarardan en az kurtulustur.

Bir hekim sevgi ve insanlara ve insanlığa hürmet yerine, tıp bilimini kazanç üzere ve hırs olarak ele alırsa, artık onun hekimlik mesleği icra ettiği değil, ticaret yaptığı söylenebilir.

Yolda farklı yola sapınca, ilk algılayınca, yeni bir rota yapmalıdır, bu durumda telafi olanaklı olabilir.

Şuurda aktif oluşsa bile hareket ve eyleme dönüşmediği sürece pasif kalır, hekim ise aktif olmalı, kendine güvenmesi, talebelikte tamamlamalıdır. Bir canlandırma işleminde, stajın ilk günü idi, nöbet çıkışında idi, gelin yardım edin dediler, bilmeyebilirsiniz ama dediklerimizi anlarsınız dediler.

Hekim, tıp bilimi üzerinde olmaktan dolayı mutluluğunu idrak etmelidir, çünkü yaşam en kutsal, değerli varlık olarak, sağlık boyutunda olmanın nimeti algılanmalıdır.

Bir ekipte birey olmak, o ekipte amaçta ortak olmak ile oluşmaktadır.

Bizim şuurumuzda olanalar, bilinç ile, işlevsel olanlardır denilebilir, ancak burada sevgi ve arzu boyutu olmalıdır. Bazı şeyler aklımıza zor gelir, bazı şeyler ise aklımızdan çıkmaz. Bir hekimin hastası ile karşılaşınca, birden aklına gelir, ancak bu sayı üç seçenekten fazla olmadığı için bilgi sorgulanmalıdır.

Hekimin en büyük becerisi düşünmek olmalı, tefekkür etmek, bilimsel boyutu, hastaya göre yorumlamak, bir bakıma buluş ve inovasyon içinde olmak için, düşünce gerekli, sevgi ve insanlık da metodu olmalıdır.

Yapacağımız belli olsa bile, birey yine de literatürü sorgulamalıdır, yeni bir şeyler oluşabilir, yeni ufuklar açılabilir.

Bir işe başlarken, insanlık ve sevgi ile en azından zarar vermeme üzere olup, etik ilkelerde ve tedbirler olarak başlanmalı, herhangi bir eksiklik saptanmadan bir sorun, kaza olursa, komplikasyondur ve birey ceza almaz. Beklemedik durumlar olabilir, bize düşen gereken korunmayı yapmaktır.

Hekimlerin her günü bir farklı olacağı, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde bir anda acillerin oluşabileceği algısında olarak, uyanık, dinç ve tedbirli olmalıdır. Ekibin önemi, birbiri ile dayanışma içinde olmakta yatmaktadır.

Bağışlanma, talep, af dilemek ile değil, gereken tüm yaklaşımların yapılmasına karşın yaratılış gereği olan olaylar için söz konusudur.

Bir insan, temel olarak aklı ve yaklaşımları ile insanlığa örnek olma kapasitesindedir. Aynı zamanda tüm Evreni yakıp yıkan, yok edenlerin de oluştuğu bir yapı gösterir. Biri örnek, diğeri ibret olarak anılır.

Bilgi, eğitim ile kazanılan beceri, sağlıklı olması, tertemiz bir iletişim ve ilişki yapısında olarak, prematürelere büyümesi, gelişmesi ve sorunsuz yaşaması üzerine olmalıdır. İnsancıl boyut olan örnek iken, olumsuz olanlar tam ters boyuttadır.

Bir eğitim alan kişi, eğitimin gereği ile önce kendisi ve toplum ile insancıl boyutu yüceltmesi, geliştirmesi ve değiştirmesi beklenir. Her bireyin toplumsal olumlu etkisi olabileceği varsayılmalıdır.

Yaratılış kanunları her boyutta, her yerde geçerlidir. Bireylerin yapısı ise, temel doğal yapıya aykırı değil, bir değişim ve farklılıktadır.

Her birey olgunlaşmasına göre, her prematüre gebelik haftası ötesinde, olgunlaşmaya göre yapısı özellik gösterir. Bu açıdan kitaba değil, olguya bakılmalıdır.

Bir tıbbi yaklaşımda, kazananlar genel değil, birey temelinde ele alınmalıdır. Hak edişre göre yaklaşım esastır, denge önelidir.

Yaşam, bir Dünya hayatı kadar olabilir ama varlık yaşamın ötesine de taşınabilmekte, hoş seda bırakanlar anılırlar, diri kabul edilirler. Bazı kişiler öleli yıllar olmuş olabilir ama fikirleri ve yaptıkları aktif yaşantımızda önemlidir. *Bir an gelir, yaşam sadece bugün gibi gelebilir, ama bugünün ve hatta dünün hatırları ve getirileri yansır. Olumlu ve olumsuzlar ötesinde, devamlı iyileştirme ve geliştirmeli oluşmalıdır.*

Bazıları mezar taşındaki süre kadar yaşar, bazıları ise ömür ötesinde anılır, diridirler.

Bir düşünürsek, her gün uyurken ölür, sabah yeniden yaşamaya başlarız, ki yaşam, varlık bu şekilde tanımlanabilir. Yaşamın sonlanacağı bilinmiyorsa, kaza ile de olasılık olduğu dikkate alındığında, yaşamı değerli yapmak için zaman yok demektir, hemen başlamalıdır.

Bazı durumlar vardır, artık yaşam heyecanını kaybetmiş ve kendinizi eski, demode ve yaşlanmış hissedebilirsiniz. Birden algılar değişir, dede olmanın mutluluğunu yakalar ve bir basamak atlar, sevgi ve saygı içinde olursunuz.

Bir kişinin istediğinin olmaması, sınavda kalması onun için bir kıyamet olabilir ama sonra yeniden yaşamaya döner.

İnançları bilim dışı, fantezi boyutu şekline sokmak, mucizelere inananlar için anlamı olsa da bilim üzere olanlar, uydurulduğunu bilirler. Bir tarihte belirtilenlerin temelde bilim ile açıklaması varken, mitoloji boyutu ile abartılması anlamsızlaştırıyor.

Her hekimin yaklaşımı, inancı, kendisine göredir, zarar ve zulüm olmadıkça bireysel yaklaşım tartışılmaz.

Bir bireyin yaşadıkları destanlaştırılarak, bir ağaçta sallanmayı vurgularken, aradan geçen 30 yıl sonda ağaç gösterilmesi ile sanki bir gün önce yapılmış şekline döndürülmektedir. Abartı, zaman süreci ve vurgular saptırılmaktadır.

Bilim üzere olanlar, doğa yasaları tanımlandığı gibi olacaktır, aykırı bir boyut olmayacağına kesin inancı vardır ve fantezilere inanmaz. Bazı şeyler anlatılır, sanki gerçek gibi olduğu vurgulanır, ancak bunlar mitolojide varken, farklı kişilere adapte edilmiştir.

Hekimler hiçbir kimsenin kulu, kölesi olamazlar, sadece tek bilim, yaratılış üzere olurlar. Veriler de gerçek hastadan olmalıdır.

Birçok kişi ejderhaya inanır, gerçekte ise timsah ve benzer hayvanların abartılmasından başka şey değildir.

Bir cana can katan kişi, onun varlığı da devam edecek, çocukları olacak ve sonsuza kadar sürecektir. İyilik bu yönde ise, kötülük ise kendi ile yok olur, devamı olmaz, nefret yokluğu çağırıştırır.

Estudamyenidoğan

Yaşam sınırındaki bir zehirlenme ile gelen bir çocuğa, 6 saat ventilatör ile toksik etki geçtikten sonra, yaşama dönen çocuk, şimdi 50 yaşında olduğu düşünülürse, yapılan yaşamsal etki, bir bakıma sonsuza kadar sürer.

Etik ilkelerde olan, doğru nedir tanımlarını ele alıp, doğru iş yapmak ister, zarar ve zulümden kaçar, rıza ararsa, bundan insanlık dışı bir yaklaşım beklenemez.

Hekimler, her hastanın farklı netice verebileceği algısı ile izlem yaparlar. Bir konu tahmin edilebilir ama gelecek bilinmez, oksijeni arttırmak prematüreyi daha rahatlatması değil, daha kötüleştirilmesi söz konusu olabilir.

Bir hekim için dünyanın en güzel tarafı, hastanın iyileşmesi ve güler yüzüdür. Bir Yenidoğan Uzmanı için yaşam sınırında olan prematürenin aradan geçen 5-10 yıl sonra başarılı, sınıf birincisi olmasıdır.

Penisilin mutlak olarak bakteriyel infeksiyondan kurtarsa da alerjiden ölenler de olmaktadır, bu açıdan izlem gerekir. Penisilin yaparken, ilk iğne batırılır, iğne çekilir, bu arada alerji varsa izlenir. Yaptıktan sonra da 30 dakika gözetimde kalır. Daha sonra olanlar yaşamsal sorun yaratmazlar.

Azap ve zorbalık, bazı danışmanların işin kolaylıkla yapılması açısından önerilir, ancak bu yola başvuran kişi de yok olur. Bir kişinin hukuk dışı yaklaşımı onun er veya geç cezalanması demektir.

Hekim, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde çalışırken, bazı verile çok net olmasa da gereken tedbirleri alır, netice vermiyorsa farkına varır, uyarıcılar arka arkaya gelecektir. Zarar net belirgin olduğu için, maksat zarar oluşmadan erken uyarı kavramıdır.

Zorbalık işi kolaylaştıran değil, olasılığını bile ortadan kaldırandır. Rıza yoksa, zorla yapılmış ise iptal edilir.

Hekim uzman olması ile yetkisi artmakta, bu ya insanlık boyutunda artış veya gelirden artış anlamı olabilir, tercih bireye aittir. Para kazanmak için hekim olan kişi, bir süre sonra ekonomist olur, hekimlikten çıkar.

Bazı durumlarda ortaya çıkan boyutlar insanlık yapmaya olanak sağlamıyorsa, ayrılmak gerekir. Suç işleyenlerin yakalanması ve ceza alması bile, yaptıkları kendi peşlerinden gelir, onları toplumda dışlar.

Tarihe bakınca harabeler görülür, bunlar binanın çürüklüğü değil, insanların insanlıktan uzaklaşması anlamındadır.

Mücadele içinde iken, insan mutlak galip gelmek isteyebilir ama zafer, savaşta bile insancıl olan, barış şeklinde, insana saygı duymak ile olmak ister. Bir kişiyi öldürmek, savaşta daha fazla kızgın ve sizi öldürmek isteyen kişi oluşmasıdır, insancıl olursa, teslim olur, size silah çekmez.

Bir mücadelede, karşı taraf bakışından bakılmalıdır. Bir mikrop nereye girecek, nerede tahribat yapacak ve bizi nasıl aldatacaktır. Buna göre tedbir alınmalıdır.

Bir mücadeleyi kazananlar, insancıl olup, insana saygı duyanlardır.

Bir bardak su için susayan kişi ile, sıcak çay içerek boğazını yakan kişi gibi, biri mutlu diğeri acıdan azap içindedir. İyilik ve kötülük yapanda benzer

yapıdadır. Bir yudum suyun kıymetini, çölde olan kişiye sorarsanız, yaşam boyutu der, deniz kıyısında olan için ise, susamadım diyebilir.

Tedavi devamlı gelişim içinde olsa da hiç değişmeyen sevgi ve insancıl yaklaşımdır. Etik ilkeler gelişse bile binlerce yıl aynı kalmış, ilk kural zarar dokunmamasıdır. İnsan ihtiyacı olana sahip olursa, mutlu olmaktadır, ancak sevgi her insana gerekli ise, bunsuz yaşamın boyutu ise tanımlanamaz olmaktadır.

Bilim ve hakikat üzere olan kişi, bu boyut ile yaşamalıdır, varlık bu açıdan önemlidir. Bir kişi yaşamını sağlayan, özellikle gıdasında sadece tatlı yerse, enerji sağlar ama giderek sağlığını kaybeder, diyabetik olur.

Bir hekim gerçeği görüp, farkına varınca, diğer meslektaşlarını da uyarmalıdır. Emzirme ile biberona koyarak beseleme, enzim ve kök hücrelerin ölmesine neden olacağı için, emzirmeden vaz geçilmemelidir.

Yaşam, yaratılışa uygun olmalı, gereksinimlere göre, yeterli ve dengeli olunmalıdır.

Tanrı ve tanrılaştıran kişi veya objelerin kimseye faydası olmadığı, bilim üzere olanların doğru yolda olduğu tüm boyutlar ile belirgindir. Bir kişi birisinden destek ve yardım istemesi ve onun da vermesi, onu tanrı veya tapınılacak değil, insanlık gereğini yapmıştır denilir.

Bazı durumlarda hekimlerin görüşleri kapalıdır, bu açıdan danışmanlık ve konsültanlık önemlidir. ROP için mutlaka göz uzmanı gibi her yaklaşım için özel ve özgün bilgi ve becerili olanlar şarttır.

Hakikati kavramak gerekir, yaratılış boyutunda tapınma ile çözüm bulunmaz, bilimde olmak ile oluşabilir.

Bir birey eğer bilim içinde olur, tüm tedbirleri alırsa, karşılaştığı olaya kaza denir ve sigorta tarafından bedel ödenir. Bir kişi ister kasıtlı ister dikkat ve özen eksikliği ile bir sorun oluşturursa, sigorta bireyin gerekli yaklaşımları yapmadığı için ödemez.

Hekimler içinde devamlı eğitim alan kişi, akli, duyuları açık olmalı, eğitilebilir olmalıdır. Bu açıdan, eğitilmek, başkasını da eğitmek ile eş zamanlıdır. Eğitilen kişi, daha net ve daha ileride olacağı için, eski yaklaşımlarını daha mükemmelleştirecektir.

Bir kişi nimeti tamamlaması için, amaç ve güdü etik olmalı, izlemde de devamlı hataya düşmeden, direksiyonda elimiz olduğu gibi derhal düzeltmelidir.

Yaratılış üzere oluşmuş olsak bile tanrıçalık yapılamaz, kimse doğada birisinin kölesi değildir, tapınma kabul edilemez. Bir hekim hastası ile ilgili olarak kendi hocasının dediğini kabul etmek sorunda değildir, elbet gerekçesi sorulacak ilmi boyut olunca kabul edilecektir.

Hekimin tıp bilimini bilmesi ötesinde, hastaya yaklaşırken, yaratılışı da algulamalı, sorgulamalı ve bir süreç olarak görmelidir. Beklediği yaklaşım ve sonuç olmayınca, kızmak ve ters düşünme yerine, bilime daha çok dönmelidir.

Hekimlikte sorumlu tıbbi açıdan hekim olup, konsültan önerebilir ama hekim vermez, hekimin öngördüğünü de hemşire bebek uygun değilse vermez, ilaç uygun

değilse, eczacı servise göndermez boyutları ile, her uzmanın birbirine bağımlılığı tıp bilimine, tıbbi gerekçeye bağlıdır.

Bazı yaklaşımlar bilgi noksanlığı, bazı sübjektif algılar ile oluşmaktadır, bilim ise farklı ve doğa, yaratılışa uygundur, hata olması olanaksız olmaktadır. Bir cahil kişinin özelliği, gördüğü ve açıklayamadığını da çeşitli açıklamaları olur, hemen hepsi de olağan üstü tanımlamalardır.

Bir hekimden beklenmeyen belki de tek şey, hasta verisini, gerçek üzere değil, kendi algısına göre yorumlaması, bilimi inkar etmesi ve cahilliğini örtbas etmesidir. Ben bilirim diyen kişi, danışmaz, fikir almaz, gittikçe daha da batır.

Yıldırımın eski açıklamaları mutlaka bir üstteki güçlerin bize karşı olan bir cezalandırma denirken bunu elektriksel bir güç olduğu açıklanmış ancak hala farklı yorumlayanlar bulunmaktadır.

Bir konuda konuşurken, bilim dışı yaklaşım ve fikirleri olan kişi ile anlaşılamaz. Bir birey işlevin zorla ve darbe ile yapılma taraftarı ise, o kişi ile rıza alınması anlatılmayabilir.

Bir hekim bazı büyü ve plasebo etkilerinin uygulanmasına ses çıkarmayabilir, ama bunların tedavi ettiğine inanması, onu hekimlikten çıkarır. Uydurma işlerin bilimde yeri yoktur, göz boyama yapar.

İnsanların anlaşabilmesi, iş birliği ve eşgüdüm için gereklidir, ancak insanlıkta olmayan, bilim dışı olanlar ile ilişki kurulmaz, kurulmamalıdır.

İnsanların eylemde korunması zor iken, harekete başlamadan tedbir alması daha önemli ve daha kolaydır. Bir yola çıkarken, en azından lastiklerin kontrol edilmesi önemlidir.

Yaratılışı doğrudan ezber ve kabul etme değil, hastaya göre yorumlamalıdır. Bir taş ile tıy aynı yerçekiminin etkisi altındadır ama farklı düşerler. Bu yerçekimini değiştirmez ama cisimlerin durumu ve konumu açısından önemlidir.

İşe başlamadan önce gereken tedbiri almak her zaman kazadan kurtulmadan kolaydır.

Bir kişi doğrudan veriyi görmeden, sanarak, tahmin ve zan üzere bir şey hakkında fikir yürütmemelidir, bu bilim dışıdır ve öngörüler olup, yalan payı yüksektir. Bir kişi başkasının istemediği bir konuda konuşması, onun gizlilik ve kişilik haklarını çiğnemekte olup, buna hakkı olmadığı da açıktır.

Hekim bir konuda doğruluğundan emin değilse, fikir yürütmemelidir, zan daima insanı yalancı çıkarabilir. Bu açıdan Yoğun Bakımda önce veri net ve açık verilir, sonra da yorum yapılır. Bunu da ancak uzman kişiye yapılmalıdır. Bilmeyenin algısı çok farklı olabilir ve bilim dışına gidebilir.

Merak ederek, başkasının yaşamına ve kişiliğine yorum bile bir varlığına karışmak olup, kimsenin buna hakkı yoktur.

Varlık olarak tek tür olan Homo sapiens, sapiens, insan türü, RNA genetik ile tek bir bireyden oluştuğu, başka bir seçenek olmadığı anlaşılmaktadır.

Estudamyenidoğan

Zamanımızdaki Covid hastalığı da sadece tek tür insanlarda bulaşarak salgın yapmaktadır.

Kesin bilindiği gibi, genetik olarak tüm insanlar RNA ispatı ile kadın/anne hücrelerinden bölünerek oluşmuşuz ve kardeşizdir.

Genetik olarak çok farklı bireyler olsa da genetik olarak hepimiz kardeşiz, aynı anadan doğmuşuzdur.

Bir şey, sözle değil, davranış ve tutuma geçmiş, kısaca akıl ve gönül bütün ise birey algılamış denilebilir. Bazı noktalarda bireyler hakkını verin der, ama tam tersi elindeki bile alınır.

Bir kişinin diploma alması onun o konuya vakıf olduğu, beceri kazandığı anlamını taşımaz. Kalıplar, rehberleri aynen uygulayanlar, hastaya göre uyarlama yapmazlar, bunun anlamı da hekimlik değildir. Bir kitaba bakarak, suni zeka yaklaşımı ile ayırcı tanı yapılması ile hekimlik olmaz. Hekim bireye göre yaklaşım yapar, bir nevi buluştur. .

Bilincinde açıklık kazanmayan ve davranış, eylemlerde belirgin gözlenmiyorsa, farkındalık oluşmamış demektir.

İnanan kişi, bilime ve gerçeğe inanır, diğerleri bireye göre sübjektif olacak ve değişkenliği de kaçınılmazdır. Bilim üzere olan, tüm varlığı ile bu konulara eğilir, hayal üzere olamaz.

Bir hekim bilime inanıyorsa, tüm yaklaşımlarında bireye göre uyarlama yapar ama tümü bilimin birey üzerinde uygulanmasıdır.

Bilim üzere olan kişi, benlik ve nefsinin arzularına bile kapılmaz, hayal ile gerçeği karıştırmaz.

Bilgi temelde yazılı olduğu için, özellikle bir yaştan sonra, artık kendi kendisinin öğretmeni olmalıdır. Eğitim ömür boyu süreceğine göre, bir yaştan sonra artık eğitmen insanın kendisi olmalıdır. Bize ilkokulda bile, bir konuyu kendinize anlatmanız, gerekirse aynada anlatın ki, daha net kavrarınız.

Bir kişi yaşlandığında bunayabilir veya eskiler onu daha çok çekici olabilir. Bu açıdan devamlı yeni kuşaklara eskiden oluşanın bakışını da irdelemesi bir son görev niteliğinde olmalıdır.

Mevlana, Kant ve Ahmet Yesevi, tümü altmış yaşından sonra yazmaya başlamışlardır, zaten yazmanın başlama yaşı genellikle kırk olarak tanımlanır.

Bir çocuk hiçbir konuyu bilmez iken, örneğin Tıp Fakültesine başlayan bir kişi, daha sonra onun ustası olabilmektedir. Bir bakışta tüm iskelet ve adalelerin adını ezberleyebilecek miyim derken, bakmışsın cerrah olmuşsun.

Bir insanın varlığının oluşturması bir bakıma yaşaması için, çalıştığı ortamın aktif ve çalışarak değer üretebilecek şekilde olmalıdır. Yenidoğan Yoğun Bakımda ekip tümünden bütünlük içinde olmalıdırlar ve enerjik olmayan bir serviste çalışılmaz.

Bir konu ilgini çekmesi, çalıştıkça sevmen ve mutluluğu yakaladığını fark ediyorsan, o konuda uzmanlaşman önerilir.

Daha sonra gelen ilk olanı yalanlıyorsa, önceki bilim dışı algılarını gerçek gibi tanıttığı içindir. Arşimet, Newton gibi bilim insanlarının buldukları aradan kaç yıl geçmesi değil, doğa ile uyumlu olduklarıdır. Zamanımızda ise her bir kütlelin çekimi boyutuna gelmiş, reddetmek değil, geliştirilmiştir.

Hekim sadece yaşadığı an olarak ele alırsa, hastalarının daha sonra yaşamlarında Evrene yaptığı katkılar olmalıdır. Bu açıdan çalışmalarda değer üretilmiş ise, bu daha sonra da etkiler, tıp biliminde böyledir.

Bilim içinde olan kişinin verisi yalanlanmaz, ancak yorumda katkı sağlanabilir.

Kendini haklı görüyorsa, önce olayı bilim üzere açıklamalı, dayanakların ilim ve fen olmalıdır. Birçok ithamların, gerçeğe dayalı değil, varsayım ve

Hekim başarı sarhoşluğu içinde olursa, o anda baktığı hastaya dikkatini kaybedebilir. Bu durumdan kaçıp durmak gerekir.

İddia sahibi kanıtlı olarak olayı ispat etmelidir, bu ispat bilim dışı ise kabul edilemez. Hastalıkta iyileştirme garantisi verilemez.

İnsanlar yaşlanınca gözleri yakını görmez, okuyamaz olurlar ama düşünme kapasiteleri artmıştır, bu açıdan birini diğeri ile kapatmalı, üstün boyuta ulaşmalıdırlar. Bir konuda eksikliğinizi varsa, o konuda destek alınması yararlı olacaktır.

Hekimler bazı derslerde aklına takılanların netleşmesi olur veya hastaları tedavi ederken bazı noktaları algılar ve onlar için önemli bir basamak olacaktır.

Bilmediğini soran, başkasının söylediğini dinleyen, ben bilirim demeyen insana bilgin denir.

İnsanlar tek tür olarak, tek bir anne, babadan oluştuğu genetik olarak ispat edilmiş iken, birbirlerine tek ve en önemli görevleri selamlaşmak, insanlıkta birliktelik olmalıdır. Selam, ilişki ve iletişim için ana faktörü bir ilişki kurma başlangıcıdır.

Hekim içine kapanıp kalırsa, toplum ile becerilerini paylaşmalıdır. Her hekimin bir eğitim alma kadar eğitim verme, becerileri paylaşma görevleri de vardır.

Selam ve merhaba dedikten sonra, kavgı eder pozisyona gelmenin anlamı olamaz.

Bazen kitaba bakarak bilim değil, hastaya bakarak ilim bulunabilecektir, kitap bunu kavramak açısından faydalı olabilecektir. Bir veriyi incelemek, irdelemek için, tıp bilimine bakılması sıklıkla gerekli olur.

Hekimler, kendi gıdalarının hastalar olduğu, bunları sevgi ve insanlık boyutunda olmaları ile bilinçlerinde bir aşama olurlar.

Bir konuda açıklama için danışman gerekebilir ama tam sorumluluk taşıyan müdavi hekim için, bu akıldadır, karar oluşturmada, taşıdığı sorumluluktur.

Bir bilim insanının yaşam gıdası, ilimdir, birisinin sınırlı verdiği kalıp değil, hür düşünce ve çalışma, araştırma önemlidir. Bir bireyin bilgisinin kalıp içinde kalması ile değişim, gelişim olmaz ama zaman süreci ile gerilemesi doğaldır.

Estudamyenidoğan

Bir hekim, bilim dışında olan, bazı büyü ve rüya gibi olanlar için, plasebo vererek iyileştirdiğine inanlardan uzak durmalı, onların verdiği bilgi ve yaklaşımları da istememelidir.

Yaşamın, varlığın devamı için bilgi gerekli iken, bu bilginin yaratılıştan alınmalı, insanlardan olmamalıdır.

Etik ilkeler ilk aşamada doğru nedir sorgusundan sonra, doğru olarak ne yapmalıyım kararını vermeyi gerekli kılar. Bir boyutta mükemmel olunması için, yaklaşımlar, işe yarayan boyutu dışına çıkacaktır.

Hekim tıp biliminin temsilcisidir ve etkin, verimli ve olguya göre kullanması gerekir. Eğer yetersizlik var ise, sevk etmelidir.

Bir musluk ideal olarak altından olması, birçok açıdan olumlu olsa bile, anlamsızlığı da ortadadır, ideal işlevseli bozabilir.

Bir sonucu almak için beklemek, sabretmek önemlidir, ancak amaçlanan insanlık, nimet ve haklara uyum olmalıdır. Bazı kişiler, zorbalık ile idarelerinin sürmesini dilerler ve bu açıdan tüm eylemlerin darbe boyutu ile oluşması taraftarıdır.

Bilim dışı olanlar, çok uğraşırlar, birçok farklı reklam dönemleri ile etkinlik kurmak isterler ama incelenince boşuna çıkarlar. Örneğin kayısı çekirdeği ile kanser tedavi edilebilir internet haberi olup, Japon bir firmada test edildiği ve iyileşen bir sporcuda örnek verildiği belirtilmiştir. İncelenme ile 1926 yılında bir servis kurulmuş, Amerika kimse iyileşmedi diyerek 1928 yılında kapatmış, hekim de kanserden ölmüş. 1938 yılında meşhur olan sporcunun iyileşmesi tamamen bir uydurma ve Japonya'daki merkez, biyolojik değil, mekanize analizler yapıyor. Kısaca isimler meşhur ama konu ile bağlantısı yoktur.

Elin sıcak bir kabı tutup yanınca hemen elini çekmelisin, burada sabır ve dişini sıkılmak değil, aniden refleks ile çekilmelidir. Sabır ancak iyilik boyutu açısından ise geçerlidir. Bir insanın yetişmesi, prematürenin büyümesi için sabır önemlidir.

Bir kişi ak ve karayı ayırt edemiyorsa, ışığı açmalı, fikirlerde de aydınlanmalı, bilgilenmeli, beceri kazanmalıdır. Bir insan gözü ile görmesini ister, ancak akli çalışmayan kişi, gördüğü ile kavramayabilir.

Yaşamda bir birey tek başına olamaz, çocuk için eş olmalı ve insanlıkta bütünleşmelidirler. Aynı yaklaşım, cinsel açı olursa tümünden yıkım olacak olan, insanlık ve sevgi boyutu ile tığ işlemesi gibi yaklaşımlar, Yenidoğan Yoğun Bakımda oluşmalıdır.

Bazı kişiler bilgilense, bazı boyutları kavramayabilir ve hüsrana içinde olurlar.

Bir birey elini derin bir yanık ile yakması durumunda duyduğu acı çok ağır ve uzun bir süreç gerekecektir. Bir kişi mutlu olarak yaşamak, ölümler bile mutlu olmak ister, bu yaşam hakkı kapsamındadır.

Bilim dışı olan kişiler, bilime dayanıncaya kadar onlar ile bir iletişim ve ilişki kurulamaz, hekimleri kendi tarafına çekmek isterler, bu onları bilim dışına çekmek anlamını taşır.

Çok ağır metastaz ağrıları için bireye yüksek doz morfin verilmesi, tıbbi açıdan kabul edilmektedir.

Şuur, bilinçli olmak ve bilimin kavranması açısından önemlidir. Bir bireyin yaşamı algılaması, bu konuda şuurlu olması, çocukluktan çıkmasının en önemli kriteri denilebilir.

Hekimler, tüm yaklaşımlarında da bilirlere ki, bilginin kullanılacağı, işleneceği yer bilinç, şuurlu olmak, algıları açık olarak verileri bilimsel irdelemek, hastaya göre uyarlamaktır.

Bir kişi şursuz olarak suç işlese bile, ceza almasını engelleyemez.

Bazı kişiler, aynı durumda olsalar bile mutlu iken, diğerleri ise hüsrana içindedirler, tatmin ve mutlu duymak önemlidir. Bir birey tattığı hazlar dikkate alındığında bunların bir nimet, Cennet algısı olduğu belirgindir.

Hekimler yorulur, hastalarına bilimsel uğraşısı içinde iken tüm enerjilerini kullanırlar, ama bir gülüş vardır, bir mutluluk vardır, omuzları çökmüş ama yürekleri dinçtir.

Bazı nimet olanlar ile, nefret ve zulüm dili olanlar, Dünyada da aynı şekilde yaşarken mutlu olur, tam tersi azap içinde de olunur.

İyi bir inceleme içinde olan, bilim üzere olan kişi, tek bir olgu ile tüm bilimsel boyutu kavraması, farklı bir boyuta algılamaya kavuşabilir. Bazı çözümleri zor olan sorunlarda, akla gelenler ile bir yeni buluş boyutu oluşabilecektir.

Hekimler tüm enerjilerini, akıl ve gönüllerini hastaya gece, gündüz verirler, çünkü o boyut bir bakıma bilimsel yücelme, miraç boyutu denilebilir.

Her olay ve her olgu, temelde bilimsel boyutta olan için ayrı bir çözülecek soru ve ilerledikçe de bilgi, görgü ve tecrübesi artacaktır.

Bir fert nerede olursa olsun, kendisini götürdüğü için, tüm varlık ve yaşamında etik ilkelerde olmak gereklidir. Bir birey başka bir yere gidince, yine kendisi olduğuna göre yine insanlık ve haklara göre davranmalıdır.

Hekimlerin bilimi hasta üzerinde kullanması ile oluşacağına göre gerek olgu sunumları gerek araştırma ve grup çalışmaları ile bu veriler önemli katkı sağlayabilir. Oksijen yüzde yüz verilmesi gerekir denilirken, oda havasının (%21) olmasının daha iyi neticeler alınması da bu açıdan bir örnektir, tüm geleceğe de yayılmaktadır.

Bu evrende nerede olunursa olsun, yaşamımız kendimizindir bu açıdan nimet üzere, değer yaratmak ve insanlıkta olmak gereklidir.

Bir birey ölmesi ile yaşamı ve tüm varlığı yok olmaktan sanılmasın, zevkler kişiseldir, ancak oluşturduğu değerler ise, insanlık boyutunda olmuş ise, anılır ve kalıcı etkileri olacaktır. Bir varlık, en azından genetik olarak bir nesil olmakta, kendisi nesil oluşturmasa bile, etkileşimi öne çıkmaktadır.

Hekimlerin tüm bilgi ve becerilerin aktif uygulandığı yerler, yoğun bakım üniteleridir. Burada verilerin analizi tümünden bilim açısından olmalıdır.

Estudamyenidoğan

Bazıları için ölümden sonra kalan mezar taşıdır, diğerleri ise hoş seda kalması ile anılır ve örnek alınır.

İnsanın elinde ne varsa ona göre eylem olabilir. Bilim varlık üzerinedir, soyut kavramlar ancak insanın aklında oluşabilir.

Hekimlikte bilim, hastanenin yapısı ile bağlantılı olamaz. Üniversite hastanelerinde vardır, diğerlerinde yoktur denemez. Üniversite Hastanelerinde sadece eğitim boyutunda farklılık, ek bir boyut vardır. Servis içi eğitim ise tüm yoğun bakımlarında oluşur.

Bilim üzere olan kişiler, yanılmaz, hata olmaz.

Bir alışverişte aldığının tam karşılığını almamanız durumunda birisi borçlu kalacaktır. Birbirine hak geçmemesi bir bakıma olanaksız görülüyorsa, mutlaka muhtaçlara pay ayrılmalıdır.

Hekim hastaya yaklaşımlarının tümü, hastanede, özellikle yenidoğan yoğun bakımda devamlı verilerin kaydedilmesi ile, yaptıklarının bedelini, elde edilen sonuçların, gereken tedbir ve tıbbi yaklaşımlarına göre sonuçları görecektir. Dayanak ve gerekçeler, hasta dosyalarında olmalıdır.

Büyüme ve gelişme, beslenme olmadan oluşmaz, bu açıdan yenilen kadar karşılığı olacaktır, bu kritik önemlidir.

Bir birey eğitimi aldıktan sonra artık eski kişi değil, farklı boyutta olur.

Çocuk hekimi olan bir kişinin artık çocukları sevmiyor olması beklenmez.

Hekimlikte her bir Yoğun Bakım Ünitesinde baktığı prematüre sonrası eski hekim olamaz, artık farklı, tecrübeli ve daha etkin, verimli bir sıfatını taşır.

Yaşam belirli aşamaların aşılması, devirlerin değişimi anlamındadır. Çocuk iken masala inanan çocuk, erişkin olunca inanması beklenmez.

Bir kişi, ancak cerrahi eğitiminden sonra ameliyat yapabilir olur, bu açıdan eğitim bilgi ve beceri ötesi, insanlık kavramları da sonra kavranmış olabilir.

Bir birey, özellikle kölelik döneminde hürriyeti benimsememiş olan, yeniden köle olmak ister, ancak bağımsızlığın algılanması ile bireyler değişir ve ölür ama köle olmaz.

Bir felaket durumunda tıbbi açıdan etkin olabilmek için acil müdahale ekibi daha önceden hazır olmalıdır. Felaketler durumuna hazırlanan ekip olması yaşamsal önemlidir.

Algılama ve farkındalıktan sonra insanların kavramları değişebilir, bu açıdan öncekiler yargılama dışı bırakılabilir.

Bir ekvator da kar yapması beklenmezken, kutupta da yağmur beklenmez, bu açıdan ancak doğal, yaratılışa uygun yaklaşım beklenmelidir. Bir şey ancak onu yapmaya muktedir olana emanet edilmelidir, cerrah dışında ameliyat yapılmamalıdır.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde tıbbi etkinlik olabilmek için, prematüre ve yaşam sınırında olan prematürelere bakmalıdır. Bu açıdan, riskli doğum yapmayan bir doğum servisi yok ise başarılı olduğu, hakikati yaşadığı söylenemez.

Bilinçli olmayan bir kişi, bayılan, kalbe çalışana kalp masajı yapmaya kalkar ve zararı dokunabilir, bu açıdan acil yaklaşım belirli bir kurs ve sertifikasyon ile kazanılmalı ve ona göre uygulanmalıdır.

Bir hekimin Tıp Diploması alması, uzman olması ve akademik derece yükselmesi ile ilk hekim olma yaklaşımından bilimsel ve beceri olarak belirgin yücelme, değişme ve gelişme içinde olması beklenir. B

Bazı hekimler kitap bilgisini ezberler ve bunları çok güzel naklederler. Ancak anlamı ve hastaya uygulamada, beceri ötesi uyarlamayı net yapamazlar. Bir sözlü sınavda cevabı verir ve ne anlama geldiğini sorgular, fizyolojik veya fizyopatolojik yorumla derim. Bilen ve kavrayan yapar, ezberleyen ise yapamaz.

Yaşam devamlı gelişme, ilerleme ve ömür boyu eğitimi ile değişim olması beklenir. Duran geride kalır.

Pazarlamada, ekonomide son boyut kullananların memnuniyetidir, bu açıdan tıpta da sadece tedavi olmak değil, insanın bu süreçte de mutlu olmasıdır. Bir yiyeceği prematüre dahil zorla vermek değil, onu tolere edecek sevecek şekilde verilmeli, basit yatakta biberon yerine kucakta beslenmelidir.

Değerlendirme bilim üzere, yaratılış üzere yapılmalı, ancak her birey farklı olduğu için bilim onun üzerinde terzilik yaparak yorumlanmalıdır.

Her değerlendirme adalet ile yapılmalı, anlamı, birey, kullanan bundan mutlu olmasıdır.

Bir uygulamada en az iki boyut bakılmalı, başlarken ile bittikten sonraki durumu irdelenmeli, ayrıca yaparken izlem tıpta önemlidir. Bazı konular amacı nimet yaratmak iken sonra zorbalık oluşarak tamamlanması, kabul edilebilir olamaz, bu açıdan birey hakkı önemlidir ve gerekirse tamamlanmadan bitirilmelidir.

Nasıl yerçekimi her boyutta ve her yerde varsa, yaratılış bilimi, tıp bilimi de her insan için farklı yapıda da olsa aynı şekilde etkileyecektir. Tek düze değil, karmaşık yapısı vardır, insanı aldatmamalıdır.

Birçok ilaç tıpta kullanılmaz, evet kanser hücrelerini yok ederken, insanın yaşamsal dokularını da yok ediyorsa ilaç uygulamadan kaldırılabilir.

Bilim ile bilim dışı yaklaşımlar birbirine benzer gibi olsa da tamamen farklı yapıda, soyut ile somut farkı vardır. Bir kişi büyü ile hastalığı tedavi ediyorum derse, bilin ki hasta kendi kendine iyileşmektedir.

Her hasta arasında aynı özellikler olsa bile, muazzam bir aykırılık vardır. Adı bile benzeyebilir ama tüm yapı farklıdır. Sepsis tanısı koyarsınız ama 14 farklı mekanizmanın boyutları tümünde ayrıcalıklıdır.

Bir kişi bulaşıcı hastalıktan iyileşebilir ama kaç kişiye bulaştırarak, büyük salgına neden olabilir. Covid tek bir Çinli kadından yayılmıştır.

Bir çelikten oluşan gemiler, denizde nasıl yüzyüyor dersiniz, bilim onu yüzdürür. Burada oluşan boyutların tümü teknoloji tamamen bilimin üzerine kuruludur ve gelişim de bu yolda oluşmaktadır.

Bazı gemiler rüzgarda hemen yan yatarlar, çünkü alt kesimde uzun ve ağırlık vardır, dengede tutmaktadır. Bu açıdan kalp kasının çalışması için verdiğiniz ilaçlar, dijital bebeklerin ölmesine neden olabilir, çünkü adale boyutu minimal ve güçsüzdür ve ters etki yapar. Bu açıdan dakikada atım arttırmak öne çıkar.

Bir kişinin zamanımızda Amerika'ya gittim ve uçarak gittim denice, uçak olduğu anlaşılıyor, ancak elli yıl önce söylediğinde hayretle karşılanırdı.

Bir insan dayandığı kişi ve oluşumların da bir süre sonra ortadan kalkacağına farkına varmalıdır. Bir ağaç bile bizden çok yaşasa bile, bir süre sonra meyve vermeyecek ve odun olarak işe yarayacaktır. İnsanlar da değer yaratırsa öldükten sonra da değerleri sürdürülebilir.

Bazı hekimler yaşadıkları başarısızlıklar ile sanki ölümü tadarlar, ama varlıkları devam ettiğine göre, yeniden eğitim ve insanlık ve sevgi boyutuna girerek, yaşama yeniden başlar gibi yapmalıdırlar.

Herşey fani ise, medeniyetin bu binaya konulan tuğla ile oluştuğuna göre, bireyler de bir fert olarak bir tuğla koymaya çaba göstermelidirler.

Bir farklı boyutta olup, kendisinin düşünce boyutu yerinde olmayan, ruh hastalarının, mesuliyet alamayacakları dikkate alınmalıdır. Psikiyatri açısından kişinin aklı yerinde olması, ile suç boyutunda sorumluluk alabilir.

Bir hekim, hastasına yaklaşırken, bir başka boyutta olursa, bilim yerine, bazı plasebo veya buna benzer yaklaşım içinde olursa, artık bilim dışına çıkmıştır, aklını yerine almalıdır.

Bir kişi bilgi ve becerisi olmadan biliyorum derse, o konuda çağırıldığında çok mahcup olur.

Bazı durumlarda insanlar görülmez, bilinmez varlıkları suçlarlar, temelde sorumlu biziz, bu açıdan başkasına suçlama yerine, oluşumdan ders alınmalıdır. Bir boyut örnek alınabilir, genellikle buna melek işi denir, zararda da ibret alınır, ona da şeytan boyutu denir, sorumlu ve yapan biz olduğumuz gözlerden kaçmamalıdır.

Bilimde, cin, peri ve fantezi kuranlar, kendi algılarını yansıtmaktadırlar ki, bilim dışıdır. Moral bulmak için yapılırsa bile, bilim dışı kaynaklara dayanmanın zararlı olacağı açıktır.

Bizler yaptıklarımızın, somut oluşunların karşılığını görürüz.

Bir yaşamda olduğumuz yeri cennet bahçesi ile çöl gibi yapacak kişi bizler, kendimizdir. Doğa eğer çevre koruma ve güzelleştirme yapmazsak, çöl ile cennet bahçesi yapısı ile karşılaşırız.

Hastayı devamlı izliyor ve bilim üzere iseniz, er veya geç hasta yararında bütünleşirsiniz. Farklı açı ama amaç bellidir.

Hekimlikte, daima çevrenin de güzel olması, bir moral ve motivasyon açısından önemlidir, serviste de ek güzelleştiren ama zararlı olmayanlar ile moral gücüne katkı sağlanmalıdır.

Düşünen kişi için, bir tohumdan meyve ağacı oluyor ve etki kısmını da yiyoruz.

Bir doğanın birçok örnek alınacak yapısı vardır, hekimlikte biyolojik örnekler büyük algılamada katkısı olmaktadır.

Bir gıdanın alınması değil, yeterli, etkin ve yararlanma için, gereksinime uygun olmalı ve metabolize edilebilmeli, toksik atıklarda atılabilmelidir.

Akvaryumda yaşayan balıklar üzerinde irdeleyen kişi, prematürelerin oksijenlenmesi konusunda daha net algılama içinde olması beklenir.

Benlik, kişisel haklarını, başkalarının haklarının üstünde göre, onları yok edenler, toplum için bireyin haklarını yok edenler, doğru boyutta kabul edilemez. Birey, toplumu yapan özne, onun hakları önemlidir, toplum boyutu altına ezilmemelidir.

Bazı kişiler kozalıdır, bir türlü gerçek ve yaklaşımları yapamazlar. Bu kirli suyu, temiz su ile niye karıştırdın denilince, algılamadım diyen bir hekim, hekimlik yapamamalı denilmelidir.

Kişilik hak ve özgürlükleri, tüm hakların üstünde ele alınmalıdır, toplum isteği bireyin zararına olursa geçerli olamaz.

Bazı kişiler, varlıklarının, yaşamın anlamını irdeler ve memnun olurlar. Bir baba, çocuğu ile oynarken, bu yaşa bir daha olmayacağı algısı ile o anları hatırasında özenle yer ayırır.

En üst makam eğitim ile, yeni elemanlar yetiştirmek, bilim üzere olup, bilimin gelişmedi ve ilerlemesini eğittiğiniz kişilerin sağlamasıdır.

Bir baklavayı yemeden daha önemli, lezzetin tadına varmak belki daha önce alınmalıdır.

Bir insanın bir değil, birden farklı görüşü olabilir, tercih yapması için kararın dayanakları önemlidir. Bir tatile giderken, en hızlı yol mu, gezerek gitmek mi, yoksa yolda akrabaları da ziyaret mi tercih edilecektir, buna göre karar ve yol değişebilir.

Düşünce için, bir görüş oluşurken, tam tersi, beyin fırtınası ile aksi durumda düşünülmelidir. Bir yola giderken, farklı güzergah, farklı amaç için olabilir. Yolda nefis yemek, yemek düşünürken, rota sapabilir.

Her sefer farklı tercih yapılabilir, bu şekilde bir bilinçten tasarruf, kısaca tüm boyutlara zaman içinde ulaşmak olası yapılabilir.

İnsanlar, her nesil, birbirinden ayrı ötesi, her birey de Homo sapiens, sapiens, aynı tür olsa bile farklıdır, kişilikleri de farklıdır, davranışları kalıp içinde kabul edilemez. Arabalar aynı türden imal edilse bile, insanlarda özellikler çok farklıdır ve bu açıdan hiçbiri birbirine sorumlu tutulamaz.

İnsanın sınavı teorik geçtiği değil, hastaya karşı olan yaklaşımındadır. Tedavi etmesi başarı, hastanın ölmesi başarısız demek değildir, insancıl ve tıbbi yaklaşım ile izlem önemlidir.

Bir insan, bedensel arzular ile mi, yoksa insanlık üzere olması ile tanınmak ister?

Bir kişi iflas etmiş olsa bile bir zamanlar zengin olduğu algısı ile eski yaşamını arzulaması ile maliyetini karşılamayacak boyuta olacaktır. Bir kişi gelirinden fazla harcarsa iflas etmiş olur, önemli olan varlık ve yaşam ise, maddi boyut öne çıkarılmamalıdır.

Bir hekim diplomasını almış, uzmanlaşmış, beceri açısından da üstün sertifikasyonlara katılmış, ama hiç hasta ile karşılaşmamış ise, bu gerçeklik değil, teorik demektir. Masa başı doktor gibi olur, sıklıkla bundan kesinlik içinde olarak, bilgi sunarak tehlikeli olabilir, gerçekten uzak olabilirler.

Bir birey kendi gelirini inkar ediyorsa, nerede yaşayacaktır, uzayda olmayacağına göre mutsuzluk içinde olacaktır, bunun sebebi de kendisidir.

Bazen gözümüne bir karartı gelir, gerçeği göremeyiz, bundan kaçınmak, dostların sözüne kulak vermek ile olur. Bazen insan, bir hırsla veya bir sonuca varmak ister, dikkatini toparlayamayabilir.

Bazı durumlarda, hekimler önünde bir perde gibi yapı ile gerçeği göremez. Bazı babanız ölse bile inkar yoluna başvururuz. Ölmesi değil, onun fikirleri ve düşünceleri yaşatılmalı, anılar canlı tutulmalıdır, bu onun bedensel ölmediği değil, ölümsüzlükte olduğu anlamındadır.

Bazen direksiyonda kör nokta olur, göremeyebiliriz, tehlikeye girmek için arabanın bazı uyarıcı işaretlerine dikkat edilmelidir.

Bir birey insan olarak hata yapabilir, bu açıdan devamlı olarak direksiyon tutar gibi etik ilkelerden sapma olursa düzeltilmelidir. Bir kişi suçta ısrar ederse, kasıtlı olarak yapması ile de cezası en ağır boyutta olur.

Hekim bilim dışı yaklaşımları öneriyorsa, artık hekim değildir, ısrar ederse, hekimlikten uzaklaştırılmıştır.

Bir insan, insanlığın gereği, haksızlığını algılamalı ve bunu düzeltme yoluna gitmelidir, gereği de budur.

Bir kişi öldükten sonra bedensel olmadığına göre, varlığı felsefe, güzel anı ve hoş sedası akılda kalır. Bir öğretmenin yaşam sonu da devamlılığı, öğrencilerinin bilimi ve öğrendiklerini devam ettirmeleri ve değişimi, gelişim ile oluşmasıdır.

Bir hekim öldükten sonra da yöntemleri, sevgi boyutu ve tıp bilimine olan katkıları devam eder. Hipokrat ilkeleri halen sürmekte, Mezuniyet yemini Hipokrat andına uyarlanmıştır.

Bir kişi varlığını sadece bu Evrende görür ise, hiçbir iletişim ve ilişkisi olmayacağı, evlat veya yeni nesle bir katkısı olmayacağı anlamındadır.

Bir yudum su, çölde yaşamsal önemli iken, dere kenarında anlamı olmayabilir. Bu açıdan nimet ortama göre değişik olsa bile, kıymeti her sefer algılanmalıdır.

Oksijen saturasyon cihazı, bir prematürenin oksijen verirken önemi belirgindir. Bunun otomatik olması, bizim daha çok bilgi edinmek ve aktif olmamızı gerekli kılar.

Bir çiçek, papatya çok şey ifade eder, Bellis perennis, kalıcı güzellik demektir, algılayan için anlamı vardır.

Yaşamda elde edilen gıda, amaç ve ürünlerin hak edilmesi ile oluşturulmalıdır.

Bir hak edilmeden, bir nevi hırsızlık gibi, kopya ile elde edilen başarının anlamı olamaz.

Hekimler, yayın yapabilmek için, başkasının başarısı üzerinde sivrilmemeli, sonra düşüşleri çok kötü olur.

Bir ödevin kopya olup olmadığı, hazırladığı şeyin yorumunu yaptırmanız ile belli olur. Bir sözlü sınavda cevabı verip, anlamı nedir diye sorarım, bilirse cevap verebilir.

Bir kişi değerli bir şey üretse bile, bir mücevher yapsa bile, eğer onu nefret dili ile satıyorsa, alan kişi bile mutlu olmayabilir. Bazı pırlantalar vardır, kanlı pırlanta denilir, insanların haklarının sömürüsü ile toplanırlar, bu açıdan bu türden yapılmış pırlanta suç niteliğine bile alınmıştır, bundan alınmamalı, kullanılmamalıdır.

Bir hekim, deneme aşamasında olan, denemenin insanlarda yapılmaması gerektiğini bilerek, hayvanlar yerine insanda kullanılması kabul edilemez, suçtur. Hitler zamanında olan bir boyuttur.

Bir denemeyi insan üzerinde yapılamaz, belirli aşamalar, fazlardan geçip, Faz III'e aşmış olan ancak gönüllülerde uygulanabilir.

Bir birey yaşantısında değer üretmek üzere çalışır ve sevgi boyutunda olursa, yaşamından mutludur. Mutsuzluk bir bakıma kendi benliğimizin arzuladığını yapamamaktan kaynaklanmaktadır.

Bir hekim tıp biliminde olması, insanlara yardım etmesi görevi olması nedeniyle, yaşam sürecinde bu durum bile sevgide olması için yeterli bir gerekçe olmalıdır.

Yaşam, içinde bulunduğu andır, sorunlar, sıkıntıların olması doğal karşılamalı, yeter ki sorunu çözebilecek yapıda olunmasıdır.

Bir şeyi yapacaksanız, hemen yapın, sonra geç olabilir. Yaşanacak gerçekler, çoğu zaman beklenmesine tahammül edemez.

Hekimlikte, bazı anlar, eğer şok tablosu toksik sendrom ise, 1-2 dakika içinde yüksek kortizon vermek, olayı önler, yaşamı kurtarır. Devamlı izlem, hızlı reaksiyon yapabilmek açısından önemlidir.

Bir tohum ektiğinde bir süreç gereklidir, ama toprak kuru ise hemen sulanması gerekir. Bu açıdan, bazı durumlar için çiftçi gerekirse tarlada yatar, sabahlar.

Bir birey eğer zarar ve zulümden uzak ise, sevgi boyutunda, her bireye selam ve sevgi ile bakıyorsa, yolda yürürken toplum ona bakar, selam verir.

Amerika'da bir göl etrafında yürürken, biz saat yönü, onlar saate ters olarak yürürler, her seferinde selam veririm, dördüncüde bana bakar, sizi tanıyor muyum der. Tanımadığına selam vermek onlarda ters gelmektedir.

Hekim eğer Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde seviliyorsa, bilin selam vermekte, her olgu hakkında bilgi verip sevgi halkası oluşturmaya çalışır.

Bir kimse sevgi boyutunda olursa, bu onun için toplumda sayılması, bir bakıma kurtuluşunun simgesi olmaktadır.

Tereddüt ve şüphe insanın içini kemirir, bu açıdan somut kanıtlı olan dışındakini gönül, akıldan silinmezse, sizin benliğinizi aldatır. Aldatıcı olanlar ile gerçek veri karıştırılmamalı, bunun temel noktası da bilimdir.

Bazı veriler kesin olmadığı için, hekimleri tereddütte düşürebilir. Bu açıdan yapılacakların geç kaldığı sonra belirtilebilir ve bu hekimi korkutabilir. Temelde yapılacaklar, tedbir ve önlemler öne alınırsa, şüphe bile birçok boyutta gerekenler yapılmış olur.

Bir bireyin kana elektrolitler düzeyi bilinmeden, yüksek doz SF yüklenmesi, birçok boyutta aynı zamanda tedavi edici olacaktır. Bu nedenle gereken tedbir önemlidir.

Bazı kişiler, bilim ortada iken, kendilerinin özel ve özgün olmasını, doğa yasalarına göre ayrıcalık olarak görerek, kutsandığını düşünerek, diğerlerine aşağılık yaklaşımları yapmaları kabul edilemez. Bazı kişiler, kendilerini din adamı derler, İslam'da din adamı olmadığı, eğitici, öğretmen olduğu dikkate alınmadan, Hristiyanlıktaki gibi, rehber ve çoban olduğu iddiası ile toplumu yönetmek isterler, önce kendilerini düzeltmelidirler.

Bazı hekimler özellikle Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitelerinde kendilerinin patron olduğu, diğerlerinin emirleri altında çalıştığı, başarının da kendilerinde toplandığı sanırlar. Gerçek ise, patron prematüredir, ne isterse o olur, diğerleri tercüman gibidirler, verileri analiz etmek isterler.

Öncelikle birey kendisini etik ilkelerde olmaya, çalışarak değer üretmeye yönelmelidir. 622 Medine Sözleşmesinde Peygamber imzası ile, Kuran da 109/6 ayet ile senin inanın sana, benim inanışında bana demiştir. Hristiyanlıkta ise mutlaka çoban olmalıdır, buradan kopya edilmiştir.

Bu Evrendeki yaşam bir oyun gibidir. Hile ile kazanan çocukların karşılaştığı tutumlardan olmamak için, güvenilir ve insancıl olmak gerekir. Mallarda fazla olması, zengin olmak ile, sevgi ve insanlık kazanıp kazanmadığı irdelenmelidir.

Hekim, yaşama döndürdüğü prematürelere istatistik olarak değil, insanlık olarak bakmalıdır.

Bahçeyi sularsan yeşil, sulamazsan kuru sarı olur. Bunun gibi gönüllerde sevgi ister, temelde de insanlıkta olmak gerekir. Bundan yanılan insan bedeninde ama insan olarak anılmaz.

Bir mücadelede, savaşta tüm gücün bitti sanılır, birden bir enerji gelir, çılgınca koşulabilir. İyi işlerde veya korku anında, birden enerji toplanarak işler yapılabilir.

Hekimlikte, gece nöbetlerinin nasıl tutulduğu, bu enerjinin nasıl bulunduğu sorgulanabilir. Tarihi de imkansız gibidir.

Bilimde açığı olan, tereddütleri olan, fizyopatoloji değil, farklı algılar içinde olan bir hekimin, eğitimini boşuna yaptığı söylenebilir.

Bir kişi bağımsızlık içinde değil, imkanı yok ise, mevcut durum için boyun eğmemeli, dayanmalıdır. Bazı durumlarda sessiz kalmak değil, karşı çıkılmaması olabilir, suç durumunda bu durumun bile suç kapsamında olduğu unutulmamalıdır.

Bazı şartlarda, istenilen yapılamayabilir, bir bebek kusuyorsa oral beslenemez, bu durumda damardan verilmek mecbur olunur, ama oral beslenme tam vaz geçilmez. Bir birey, durumuna göre farklı boyutlarda, farklı reaksiyonlar da bulunabilir. Bilim dışı olması durumunda artık onunla ilişki kurulmamalı, onu dinlendirmelidir.

Bir konuda yorum yaparken, arka veya gizli bir amacı varsa, o zaman bu durum insanı insanlıktan çıkarabilir. Başkasının istemediği bir şeyi başkasına söylemek, onun gizlilik, kişilik hakkına tecavüze girmektedir. Hakkımız yoktur. Suç ise zaten gizlenmez.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi yaklaşımlarında bazı boyutlar, örneğin prematürenin beslenmesinin başarılı olup olamayacağı bilinemez. Bu nedenle, yanlış yapmak değil, korunma ve gözetilmelidir, duruma göre derhal yaklaşım esastır.

Bir yaptığının sonucunu kimse bilemez, bu açıdan takip etmenin anlamı budur. Devamlı elimizin direksiyonda olması, devamlı direksiyonu düzeltmek gerektiği içindir.

Bir insanın zihninde, benlik nedeniyle, karşıdakine zarar vermek, onu zorlamak istenebilir, sanki çözüm gibi algılanabilir, işte buna şeytanlık denir, eylem yapılması ile suç olur, yoksa eylemsiz kalır. Eylem ile zarar ve zulüm olur, bu açıdan insan sevgi ile dolu ise, burada bireyin aleyhine düşünmez, onun ıslah ve eğitilmesini isteyerek, bilinçli olmasını isteyebilir.

Hekimler, bazen baş edemeyeceği sanarak, sonucun bir an önce olmasını isteyebilir. Yoğun Bakımlarda bu açıdan, ekip çalışması olmalı, morali bozulanın ekipten çıkarılması gerekir.

Bir zarar ve zulüm, tüm tedbirlere karşı oluşması pek olası değildir. Komplikasyon tüm tedbirlerin alınması ile oluşur ve suç kabul edilemez.

Bir kişi eğer huzursuz, şüphe ve insanlığa karşı bir düşmanlık içinde ise, eylemlerinde de sorunlar oluşacaktır. Toplumda sevgi ve insanlık dışında olan kişinin iletişim ve ilişkilerde sorunlar da olacaktır.

Zaman süreci içinde, bilim içinde olan, hekimlik ve sevgide olanlar, devamlı uğraşır ve yaşam hakkını sağlamaya çalışırlar.

Bir sorumlu olmadan da benliğinde tereddütü olanlar, rahat olmazlar, bir bakıma kendilerine en çok zararı dokunurlar.

Bir toplum veya kişi, yaşam boyutu varlığı olsa da daha sonra da etkilemeleri sürer. Olumlu ise örnek, olumsuz ise ibret olacak, tarihte bir sayfa olarak kalacaktır.

Bir sağlık hizmeti, para kazanma ile oluşursa, o ünitenin başarılı olması beklenmez. Bilim maddi kazanç için oluşmamalıdır.

Doğayı tahrip eden, doğanın kendisini düzeltmesi asırlar sürebilir ki, yaşama yeri kalkar ve göç zorunlu olacaktır.

Bir kimse yaratılıştan kendisini koparamaz, ama rüya veya fantezide kopardığını sanabilir, hüsrana kadar, gerçi hüsrana da algılamayabilir. İnsan

önce aynaya bakmalı, ancak fiziksel değil, kendi benliğini insanlık kriteri olarak irdelemelidir.

Bir hekim kendi algısı, kendi tanısı ile gerçekliği var gibi hakikatten koparabilir ama bilim olduğu yerdedir. Ruh, şuur ve benlik tam bilim dışı olamaz, bu nedenle bir nevi azap duymasının, sıkıntısını da beraber götürür.

Bilimden kopan kişi, bu yaşamdan da kopar, bir rüya, hayal içinde olur.

Bir şeyi kazanmak, fethetmek istiyorsan, gönülleri fethet, bunun anlamı, hastayı ve hasta yakınları ile etkin ve verimli ilişki ve iletişim ile sağlanabilir.

Bu bilgilendirme rıza boyutunda da sorular ve cevaplarla olabilir.

Sağlıkta başarı tüm elemanlar ile bir arada tutulmalı, ancak en büyük pay ise hastanın kendisidir. Tıbbi uyarılara uymaması ve direnç göstermesi ile fayda elde etmek olası değildir, kendiliğinden doğaya bırakmış olunacak, ölüm oranı ve sekel oranı yüksek olacaktır, hasta yaptığı veya yapmadığının sonucunu görecektir.

Bilimde elde edilen bir buluş, tüm insanlığındır.

Bir kişi üzerinde yardım edeceğim diyerek, onu terk etmek, yalancı ötesinde, insanlığın kaybedilmesidir. Bir kişi iki yüzlü ise, insanlık diyerek hakları yok etmek, adalet diyerek zorbalık yapar, bağımsızlık diyerek köle pozisyonuna sokmak anlamsız, geri dönüş zararınız olacaktır.

Hekimlikte gerektiği zaman ve sınırlı yardım kuralı geçerli olamaz, danışmanlık, uyarı ve öneriler başta gelmelidir. Hekimlikte önlem, tedbir ve sağlık yaklaşımı tedavinin önündedir. Emzirme destek ile başarı ve sürekliliği artacağı kesindir.

Bir mücadele tüm boyutları ile olmalı, amaç değer üretmek, barış oluşturmak olmalıdır.

Bir kimseye küfredilmez, file kızılır ama faile kızılmaz. Fikirler, nimet ve hayır yolunda olmalı, zarar ve zulüm yapılması şeklinde ise, bu felaketini istemektir.

Her birey yaratılan bir kıymet bir varlıktır. Bu açıdan kimse, çeşitli gerekçelerle olguya farklı bakmayı düşünmesin bile. Sevgi ve insanlık temelinde olan kişi, empati yaparak, prematüreye bakarsa, karşılığını da o bebekten alacaktır.

Bir istediğinin olmadığında küfretmek değil, ıslah olmasını ve bilim üzere olmasını dilemek, söylemek, önermek önemlidir. zarar oluşunca ancak engel olunabilir.

Bir oduna ateş verirsiniz, kül olur, kendi oluşturduğu ateş ile başkasını da yakar. İnsanlar açısından da ateş harlamak değil, söndürmek, insanlık ve sevgiye döndürmek önemlidir.

Hekimler yaşamlarında üstün ve zengin olmak için, maddiyata dönerlerse, arabaları ve evleri olabilir ama içlerinde bir huzursuzluğu da taşırlar. Sevgi ve insanlık için yaklaşanlara toplumun gösterdiği güler yüz ve ilişki ve iletişime ulaşamazlar. İçlerinde bir ukde, dert olarak kalır.

Bilim dışı olunca, hangi yolu seçerseniz seçin, varılan sonuç perişanlık olacaktır.

Yaratılış olarak insan tanrılara tapınmamalı, tanrı objektif ve uzaktır, sevgi boyutunda ise seninle ve yaratılış içindedir. Tanrı ve tanrıçılık değil, yaratılış ve varlıkta kalınmalıdır.

Estudamyenidoğan

Hiçbir hekim bilimi tam biliyorum diyemez, kitabı ve bilgileri ezberleyebilir ama hasta, olgu, tam ters ve farklı yapıda ise, o zaman danışmalı ve eğitilmelidir. Bu açıdan her olgu eğitici ve yaratılış tek ve özgündür.

Doğa kanunları tektir, iki farklı yer çekimi olmaz, yanılmamalıdır.

Bir kişi yaratılışa ters ve sırt çevirirse, yerçekimi onları da çeker ve düşünce anlamalıdır. Ancak, kendi iç dünyası olarak yaratılışları da önemlidir ve inkara devam ederler.

Bir hekimlik ölümüne kadar, eğitim de mezara kadar ise, devamlı her olgu bize öğretir ve eğitim yapar ki, bundan yüz çevirmemeli, yaratılışı algulamalıdır.

Birçok danışman bize eğitim verir, ancak bir algıladığımızı alırız, bunlardan bilim dışı olanlar atılmalıdır.

Bir birey daima kendisi için bazı konuları, inancını gibi düşüncelerini, gizli tutmalıdır. Bilim değil, kişisel boyutlar olmalıdır. Başlıca inanışlardır, sorulmaz, sorgulanamaz.

Hekim elde edilen verileri, bireyin inancı konusunu gündeme getirmeden, tıbbi açıdan almalı, ancak ruhsal ve sosyal destek de vermelidir.

Bir konuda, insanların kişisel rızasına müdahale edilemez, ancak bilgilendirme, öğüt ve uyarı yapılabilir.

Bazı insanlar Dünyayı zevk ve eğlence olduğunu sanırlar, ancak mide tıka basa dolunca oluşan sıkıntı bunun doğru olmadığını gösterir. Zengin, daha segin olmak ister, tüm evrene hakim olmak ister ve sonuçta zalim olur.

Acil bir müdahale varken, yaşam hakkı gerekirken, bazılarının ticaret ve eğlenceyi ön plana anlamları, bu açıdan onların toplumda dışlanması için bir gerekçe oluşturacaktır. Hekimlik mesleğinden men cezası bile gerekebilir.

Yaşam ve varlık ticaret unsuru olarak görülemez, sağlıkta ucuzluk değil, etkinlik, verimlilik ve bulunabilirlik önemlidir.

Bir doğru ve insanlık derken, yakın sevgi duyduğunuz ile insanlığın daha geniş olduğu karıştırılmamalıdır. Sizi en çok meşgul eden, sizi en zora sokan olabilir.

Hekimler, acil durumlarda, çocuğu, kendi menfaati değil, yaşam hakkını tereddütsüz ön plana almalıdırlar. Bu mesleğin gerekliliğidir.

Bütün kazançlar, varlıkların yaratılışa uygun olması önemlidir.

Bir insan seyahate gelip, otele yerleşince, şimdi ne yapacağım diye düşünür, programlandıktan sonra da yapılmalıdır. Yaşamda da öldükten sonra ne yapılacağı olmadığına göre ne bırakılacağı, miras öne çıkmaktadır.

Bir hekim, hastası ölünce, şunları, şunları yapsa idim demelidir. Hekimlikte keşke olmaz, Etik ilke olarak faydası umulan bir şeyi yapma müsaadesi vardır.

Birisi ölünce, onun varlığı eğer hoş seda bırakmış ise, değerleri yeni nesle aktarılmalıdır.

Tarihte bilim dışı yaklaşım yaparak, büyü ile insanları tedavi etmek isteyen, ettiğini belirtenlerin bugün yaptıkları insanlık dışı olarak anılırlar. Tarihsel

Estudamyenidoğan

olarak birçok yaklaşımlar olmaktadır, bu açıdan bilim dışı olanların tümü elenmelidir.

Hekimlerin, tıp bilimi dışında toplumun önerilerini plasebo etkisi olacağı, daha fazla bir boyutu olmayacağını kavramalıdır. Emzirme ve cilt, cilde temas ise, endojen hormonları arttırarak mutluluk oluşturduğu ise kavranmalıdır.

Bir yaklaşımdan bireysel fayda elde edilebilir. Bir kanser metastazlı olguda, karbonatın faydası olduğunu söyledi, gerçekte ise morfin alıyordu, morfin etkisi zamanında verilen karbonata bağlıyor, gerçekte ise ilaç etkisi idi. Mide sorunu açısından rahatlarken, ağrıyı kesen karbonat sanıyordu, çünkü ilacın karbonat olduğunu bilmiyordu.

Bir konuda alarm çaldığında hekim hemen koşar, yardım etmeye. Burada genel yaklaşım ile, bağlı olduğu yere göre vazifeli olması da söz konusudur.

Hekim bir deniz kıyısında olunca, uyuyamaz, mutlaka çevreye bakmalı, birbirlerine kum atan çocukları önlemeli, kumun gözde yaptığı tahribatı düzeltme değil önlemelidir.

Bir hekim nerede olursa olsun, önce tedbir almalı, insan sağlığına zararlı olan boyutu mutlaka uyarmalı veya engellemelidir.

Bir insan, ben yaptım der, gerçekte ise bilim üzerine yapılması ile olur. Bilimi kullanan kişi ancak yapabilir.

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde bir kişinin çalışması için, uzmanlık diploması yeterli değil, özel sertifikasyon olmalı, servise uyum sağlamış olmalıdır. Ekip karşılıklı katkı prensibi içinde olur, birisi emreder, diğeri yapar değil, ortak sorumluluk taşımalıdır.

Bir sorun oluştuğunda ne yapılacak boyutu öncelikli olmalıdır. Bilim üzere kalınmalı, birey halkası içinde yaklaşım yapılmalı, izlenmelidir. Verilerden emin olunmalıdır.

Bir kişi yaptığı eylemi niyetine göre irdelenir; bir taşı yolun kenarına iterse, ayağına takılarak yapmıştır, yolun kenarına itmiştir, başkasının ayağına takılmaması için itmiştir. Bilinçli olarak yapan kişi, bu konuda farkındadır, korunma ve gözetmektedir, hayır ile yapar, kimseye de söylemesine gerek olmaz. *Bir hekim, tedavi ederken, ilaçtan cimrilik yaparsa, hekimlik yapamaz. Bizim Ülkemizde, tedavi ücretsiz olması, boşuna ilaç verilmesi anlamına da gelmemelidir.* Bir insan, yeterli ve dengeli yaklaşmalı, gerekişiz yapmaması kadar cimri de olmamalıdır.

Ceza kanunlarında örf ve adetin yeri olmaz, suç zarar ve zulümdedir. Medeni kanunlarda ise gelenekler eğer kanun yoksa gündeme gelebilir.

Hekimlikte mutlak yapılması gerekenler vardır ve ayrıca öğüt ile bireylerin rızası ile yapılacaklar vardır. Bazı aşular mutlak yapılmalı, izin gerekmez, bazıları ise rıza ile uygulanır.

Bir yaşamda, hayati değeri olanlar istemeden bile sağlanmalıdır.

Bazı durumlarda, tüm ümitler sönünce bir yerden boyut oluşabilmektedir. Bu nedenle hiçbir zaman ümitsizlik insanlara yakışmaz, çözüm bulmaya çaba harcamalıdır.

Hekimlikte, yaşam sınırında olan prematürelere bakanların, eğer ümitleri yok ise, bakmasınlar, devamlı ümit içinde olan, çözüm için bilimi zorlayacaktır.

Bir kişi devamlı olumlu düşünmesi değil, devamlı çözüm içinde olması ile çözüme yaklaşabilir.

Birliktelik, en az iki tarafı da bağlar, bu açıdan, sevgi ve insanlık arada olması gereklidir. Her bireyin birbirleri ile ilintisi ve ilişkisi olması sadece selam düzeyinde bile olabilir. Sevgi boyutu, sadece gülme ile olabilmelidir.

İnsanlık, birbirimize kardeşlik bağı ile bağlı olmamızı doğurur, yaklaşımlarda buna göre olmalıdır, sağlık boyutunda bu çok öne alınmalı ve önemsenmelidir.

Bir güllüğüün dünyayı değiştirdiği söylenebilir. Gönülden gelmeli, akıl onaylamalıdır.

İzlemde eğer oksijen verilmesine karşın siyanoz derinleşiyorsa, ventilatör gereklidir. Eğer bir hizmette ventilatör yok ise hasta sevk edilmelidir. Nerede yoğun bakım varsa, oraya gerekirse helikopter ile nakil yapılır.

Eğer riskli gebe varsa, doğum bu açıdan Yenidoğan Yoğun Bakım olan yerde yapılmasını gerekli kılar. Sevlerde mutlaka müdavi, hastaya bakacak hekim ile görüşülerek yapılır.

Bir sorun olmadan, o soruna karşılık verilebilecek ekip ve donanım öne öne çıkmaktadır.

Bilim üzere olan hakikati inkar edemez, ederse de eğitimin anlamı olamaz. Dayanakları, mazeretleri de olamaz, sadece kendi dünyalarında, yalan bir evrende yaşarlar. Felaket gelince de büyük azaba duyarlar.

Bazı hekimler, baştaki verileri dikkate alarak, kendilerine göre bir mizansen çizerler, hasta buna uygun cevap vermeyince de kızarlar, hakikate kızdıklarının farkına bile varmazlar.

Bir kişi uyanınca, perdeler kapalı ise, gece sanabilir. Saate bakarak da aldanabilir, gündüz mü, gece mi saat sekizdir?

Sağlık yaklaşımlarında hangisi daha iyi değil, olgular farklı olduğu için elde edilen boyutlar toplantılarda karşılaştırılır. Birisinin elde ettikleri çok farklı ve olumlu ise, sorgulanarak başarının sırrı sorgulanır.

Hekimler daima yeniliklere açık olmalıdırlar. Tüm yaşamları boyunca eğitilebilir olmalı, ben biliyorum diyerek kapatmamalıdır.

Bir sanat hangisi iyi olarak değil, ancak toplum hangisini tercih ediyor denilmektedir.

Bazı kişiler hata, yaptığı zararı bile algılamaz, inkar ederler, eğer farkına varırlarsa bu onlar için büyük adımdır. Yolda giderken, hatalı yolda olduğunuzu fark ederseniz, hemen telafi etmeniz gerekir ki arzu edilen budur, inkar etmek değil.

Hekimler, özellikle Yenidoğan Yoğun Bakımında verileri hatalı irdelerse, hemşire hekimin emrini/order yerini getirmez, hekim zarar oluşmaması için dikkatlice düşünerek yeniden irdelemelidir.

Hatayı kabul etmek çok büyük bir insanlık davranışıdır, tebrik etmek gerekir.

Bir algı olarak yaşadığımız yer bizlerin varlık oluşturmamız gereken alandır.

Bu Evrende nasiplenmek, eylemler ise sevgi kazanmak bizim elimizde, kısaca varoluş bize bağlı olmaktadır.

Hekim, devamlı çalışması ile yaptığı katkıların kendi varlığı ile oluştuğu algısında olarak, ekip ile birlikte sohbet, iş birliği ve eşgüdümü güçlendirmelidir.

Kendi varlığımız elbet bizimle olur, biz olmayınca başkasının varlığı söz konusudur.

Bir toplumda bilim dışı olanların yokluğu ortadadır. Bir doğal felakette, depremi önlemek için dua etmek, dua kavramını algılamamak demektir. Bir öğrenci dua ile sınıfı geçemez, çalışmak ile geçer ki çalışma dua anlamındadır.

Hekimin bilim ve uzmanlık üzere olduğu becerisine göre belli olur. Yenidoğan Yoğun Bakım boyutu en açık olarak ortaya çıkarmaktadır.

Bir kişi bilimi yalanlar ama bir noktadan sonra başına gelenler nedeni ile yaşamamış, hiç eğitim almamış gibi olur.

Bir yaşamın mutlaka beslenme ile oluşacağı, bu açıdan yeterli ve dengeli beslenme yaşamsal önemlidir. Gıda sadece besin değil, ruhsal ve sosyal açıdan da olmalıdır.

Yaşam sınırında olan prematürelerin damardan beslenmesi yapılabilir, ancak yaşamsal açıdan oral yol ile yapılmasının önemi ve gerekliliği kaçınılmazdır.

Yaşamda yemek gıda olarak varlık demek, aynı zamanda sağlığın bozulmasını etkileyen en önemli faktördür.

Bazı kişiler, önderleri tanrılaştırırlar, her yaptığını mükemmel olduğunu belirtirler, ancak yaşam değişim ve gelişim üzere olmalıdır. Önderlerin ölümü ile sorun yaşayan toplum, önderi kavramamış demektir. Yaşam kendisinden sonra devam edeceği için, fabrika babalarının ölümünden sonra da çalışmalıdır.

Hekim yaşamın devam ettiği boyutu ile, elindeki alet, stetoskop kırılınca hekimlik bitmediği ve bitmeyeceğini algılamalıdır. Sihir alette değil, kendisinde bilgi ve becerisindedir.

Bir yere gitmek isterken, araba bozulunca, başka seçenekler gündeme gelmelidir. Devamlı ilerleme ve değişimin gelişme üzere olması gereklidir. Bu açıdan, her bir rehberin kendisinden sonra benzer ile geri kalma yerine, devamlı ileri dediği fark

Bazı kişiler, gerek yanlış değerlendirme, haset veya kırgınlık nedeni ile oluşumu tam ters irdelenebilirler. Bilmiyorum veya sorarak geri çekilme yerine direnç gösterirler.

Bazı hekimler, biz eğitim sırasında ilacı bu dozlarda veriyorduk diyebilir, buna göre, kalıba değil, hastaya bakmalı, bilgiyi güncellemelidir.

Devamlı engel olan, gelişme ve ilerlemeyi engeller, bu açıdan bu kişileri izole etmelidir.

Bir kişi kendisini seçemiyor, kendisi ile barış içinde olmalı, eğitmeli ve geliştirmeli, değiştirmelidir. Eğitim başkasına yapılsa bile, eğer onun alabileceği durumda ise oluşabilir. Reddeden kişi için fazla yapılacak bir boyut olmamaktadır. *Bilim bir hekimin algısına göre, hastasında uygulama ile belirli boyut çıkar ve birey kendisini aşabilir. Bu açıdan devamlı hekimlikten kopamaz.*

Bir eğitimin tüm yaşam boyunca olması demek, emekli olduktan sonra yazılar ve görüşler iletilmelidir.

Bir birey tüm varlığının kendisi ile yok olacağını söylerse, anılar ne olacaktır? Varlık yaşamda oluşurken, daha sonra onun bıraktığı izler ise kalıcıdır. Olumlu veya olumsuz olabilir.

Bir prematüreye verilen bakım, diğerlerine de örnek olacaktır. Hemşire probiyotik uygulamasında değişim ve iyileştirme yapabilir. Anneye vermesi bir örnektir.

Benden sonra her şey cehennem siyen zorba, kendisinden sonra ibret olacağı için cehennem olmaz ama sakinleşme hemen olmamaktadır.

Her bireyin kendine göre bir yaşamı vardır. Bunu değerlendirmesinin kendi elinde olduğunu algılamalıdır.

Her hekimin bilgi ve becerisi özel, özgün olduğu için, danışmanlık almak önemlidir.

Bir boyutu, ben bilirim veya bilmem değil, bilgilenmek ile daha detaylı kavramamıza yardımcı olur.

Eğitim almak, sadece kendimiz için değil, tüm ekibi de katkımız olmalıdır. Eyleme geçmeyen bilgi anlamsız olmaktadır, bu açıdan işlevsel olması amaçlanmalıdır.

Hekime bazı sorularda sorulur, bunlar konusunda bilgisi varken, kendi mesleğinde ise kalıp içinde kalması kabul edilemez.

Cihazı kullanmadan önce, mutlaka tarifi, kılavuzu okuyun denir. Cihaz çoğunlukla okumadan yapılan çalışmalar ile bozulur ve bunun garanti kapsamında olmadığı kavranmalıdır.

Bir olgu sunumunda her türlü soru sorulmaya hazır olunmalıdır. Bilimde saklı olmaz, açık ve net cevap istenir. Gerekeceği ve dayanaklarda da bilimsel olmalıdır.

Mahkemelerde sadece hekimin açıklaması değil, servisteki tüm elemanların notları ve hastanın verileri de incelenmelidir. Buna göre karar verilir.

Bir bilimde gizlilik olmaz, açık ve net olunmalı, tekrarında aynı netice alınacak şekilde olmalıdır.

Bir kişi toplumda ölünce miras konusu gündeme gelir, hekimler için ise olgu değerlendirmeleri ile ders alınmalıdır.

Mortalite toplantıları tıbbi eğitimde en ileri düzeydeki karşılıklı etkileşimdir. Eğer bir sorun görülürse, orada katılmaya hak kazanan kişi susamaz itiraz etmelidir, susarsa sonra mahkemede suç varsa, o da sorumlu olur.

Hekimlikte ölüm olsa bile, istatistiksel boyut bile çok bilime katkı sağlar.

Bir boyutta akraba, eş ve dost değil, insanın kendisi önemlidir ve sorumluluk aktarılamaz. Her davranış bireyi sorumlu tutar, suç, emir verilse bile yapılmaz.

Bir hekim ekibinde olan ile mutlu olabilir. Bu açıdan ekipte istenmeyen kişi derhal etik boyut olarak uzaklaşması gerekir.

Bir birey müdavi hekim ise, hastaya bakan hekim olarak sorumludur, tüm danışmanlık alabilir ama sorumluluk kendisindedir.

Bir kişi insanlık açısından yaptıklarını büyük fide vererek örtemez, ancak bir içten gülümseme yaparsa başarabilir. Sağlık kuruluşlarında birçok kişi, kendilerine yapılan yaklaşımdan çekinirler. İğne yapılacaktır ama bunun insancıl yaklaşım yapılarak yapılması istenir.

Bazı annelerin iğne görmesi ile bayıldığı bir hakikat ise, nasıl doğum yaparlar dersiniz, yanında çocuk hekimi olmalı, onu desteklemeli ve bir bakıma okşamalıdır ki ağrının farkına varmasın.

Bir bebek emzirilirken ağrı eşliğinin çok düşük olduğu bir gerçektir.

İnsanlar toplumda, birbirlerine selam verir, destek olur ve yardım yapıyorsa insanlıktadır. İnsanların davranışları, içlerindeki sevgiyi ve düşüncelerini de yansıtmaktadır.

Hekimler arasında reklam etik olarak yasaktır, bir başarılı yaklaşımın medyada yayınlanması doğru değildir.

Bir gülüşün, çok şey değiştirdiği bilinmektedir.

Bir sağlık boyutunda eğer temizliği usulüne uygun yapmazsanız, Pseudomonas enfeksiyonunda kurtulamazsınız. Bunun amacı, modern yer temizliği uygulanması ile ortadan kalkar.

Teknoloji daha uygun ve daha fizyolojik yaklaşımı öngörmektedir.

Steril ortam yerine floranın oluşması ve doğal insana destek olan oluşturulmalıdır.

Bir konu bize ders ve öğüt olarak kalabilmesi için o konu detaylı olarak bilimsel incelenmelidir. Toplantılar ve yayınlar elde edilenlerin paylaşımı içindir.

Hekim, hasta taburcu olsa veya ölse bile bilimsel açıdan olayın sonlanmadığı, olgu sunumu ötesinde de bilimsel bir boyut olarak bize katkılar sağlar.

İnsan hatasından ders alınmalıdır, onu incelemeli, bilimsel olarak bir daha oluşmaması açısından korunma, tedbir ve gerekenleri saptayıp bir daha yapmamalıdır.

İnsanlar amacı iyi ise, sonucunda iyi olacağını umut eder, ama bunun böyle olmayacağını fark ederek izler, takip eder. Asla ters gitmeyecek diyen kişi aldanması da sık olacaktır.

Siyanoz sorunu olan bir kişiye, prematüreeye oksijen verme ile daha kötü olacağını Neonatoloji uzmanı bilincindedir. Buna göre izlem yapmanın öneminin farkındadır.

Estudamyenidoğan

Bir kişi terbiye nedeni ile dayak atıyorsa, bu şiddettir, bunun iyi tarafı olamaz, insanlık dışıdır.

Bir insan başladığı şeyin, nasıl sonlanacağını bilmez, izlemesi gerekir. Bu açıdan ürünü alabilmek için, tohumun kaliteli olması ötesinde, yetiştirmede azami boyutu göstermelidir.

Hekimin ilacı verirken, şifa bulması için verir ama ilaç karaciğer ve böbreğe ters etkisi olabileceğini de algılayarak, izlemde bulunur.

Bir iletişime başlamadan önce bedenın yapısı irdelenmelidir. Karaciğer yetmezliğinde ilk değerler normal gibi görünebilir, aldanmamalıdır.

Bir fikir zararlı olsa da eyleme geçmedikçe zarar oluşturamaz, ancak başkaları örnek alabilir. Bir bankanın nasıl soyulacağını yazan kişi değil, soyan kişi suçlanır. Ancak sadece güvenliği güçlendirme açısından bu türde yazı yazılması kabul edilmelidir.

Hekimle birçok bilimi dikkate alarak, yararlı boyutta olursa, yeterli kanaat oluşturuyorsa vermelidir. İzlemde de bu boyutu teyit etmelidir.

Doğru yolu tam bulabilmek için zarar ve sorun olanlar elenerek yapılabilir. Şeytan şeklinde yorumlanan görüş irdelenerek, doğru yol sağlanabilir.

Bilim insanların önemli görevleri olur, kendilerinin eğitildiği gibi, gençleri de eğitmeli, bilim boyutunu yüceltecek, geliştirecek boyutta yetiştirmelidirler.

Eğitim, kendi boyutunu geçecek bireyler yetiştirmektir.

Hekimin en önemli boyutlarından biri de ekibini yetiştirmek, eğitmek ve daha ileriye gelişmesini sağlamaktır.

Bir nesil sonunda gelecek nesil olacak, bu gelecek neslin şimdiki nesilden daha etkin olması bekleniyorsa, ona göre eğitilmeleri gerekir.

Bireyin yaklaşımı ve iletişimlerde insanlık boyutunu sevgi ile uygulaması ona büyük kazanç sağlar, ancak bunu gönlünden gelerek yapmalıdır. Bir sağlıkta yapılanlar reklam olarak kullanılamazlar.

Hekim sağlık yaklaşımlarında, Yenidoğan Yoğun Bakımda prematürelere bakalım ve kazancımız artsın diye bir söz ederse, derhal ekipten uzaklaştırılırlar. Ayrıca uzun süre içinde elde edilen gelir az iken, devamlı değişim daha kazançlıdır. Bu açıdan kazançlı çıkmak demek, ayrıca para almak anlamında demektir.

Bir davranış insanlık, etik ilkede yapılır, kazanç temini için yapılması o eylemi anlamsızlaştırır.

Bir kişi eğer bilim üzere ve etik yöntemde ise, elde ettiği sonuçlardan memnun olur. Bu değer yaratmanın sevincidir, insancıl olmak, katkı sağlamakta tatmin eder.

Hekim bilimde kalır ve yaklaşımlarda elde ettikleri, ekip tarafından örnek alınır, eğitici olarak onlara ders olur ve zamanla o servis giderek daha bilimsel boyutu artar.

Bolluk ve genişlik olabilmesi için, tarlada ekim yapanlar bile bilim ile bunun yararını görürler.

Bir kişi izole ve kapalı durumda ise, toplum ile yeterli ilişki ve iletişim oluşturamaz. Bu açıdan yazının gücü ortaya çıkar.

Hekim toplumda etik açıdan örnek olmalıdır, bunun anlamı dışarıdaki ilişkileri değil, hasta ile yaklaşımı, insancıl boyutu örnek olmalıdır.

Bir kişi selem vermesi, gülümsemesi bile iletişim açısından çok önemlidir. Tüm sağlık elemanları bunlara dikkat etmelidirler.

Bir kimse yaşamı reddetmesi veya ölümü de reddetmesi bir anlam ifade etmez, deniz içinde olup, ıslanmadım diyene benzer. İnsan bulunduğu ortam, olduğu kişilik için mutlu olmalı, bunun için çaba harcamalıdır.

Hekim Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde çalışırken, nöbet olmamasını istemesi, gerçeklik üzerine olmadığı anlamındadır, nöbette yaşama katkılarından mutlu olmasını bilmelidir.

İnsanların kendi önündeki değil, başkasının önündeki yemeği arzuladığı bilinir, bu açıdan, masaya tüm pizzalardan koyar, isteyen istediğinden parça alsın derim. Buna karşın yine talep olabilir.

Bir insanın geride bırakacağı miras varsa, ölünce ne olacağı endişesi doğaldır.

Bir hoca yetiştirdiklerinin devam edeceği için mutlu, yönetici olanlarda geride güzel hizmet ve mutluluk bırakmış ise rahat olacaktırlar.

Hekim mutluluk içinde olması doğal karşılanır, tüm çabası insanlık ve sağlık üzerine olmasından kaynaklanır.

Bir hekimin geride miras bırakması değil, yaşama katkı sağladığı bebekler olmalıdır.

Tüm bilim insanı için, ilk etik ilke zarar dokunmaması olup, farkına varınca geri dönme dahil, her türlü yaklaşımı yapmalıdır. Bilime ters düşüğünü fark etmek, zarar olmadan önce tedbir alınmasını gerekli kılar.

Prematürelerin devamlı izlemi, oluşan yaklaşımlarda bir terslik olduğunu fark etmek ve derhal buna göre yaklaşım yapmak içindir.

Bir olayda pişman olmamak için, izlemde dikkat ve uyanık olmak gerekir.

Birçok kişi hayalindeki ile gördüklerini karıştırabilir, güven kaybı olur. Bu durumda da yaklaşımlarında başarılı olması beklenmez, arzu ile gerçek çatışması belirgindir.

Hekimler önce veriyi, hasta ile birlikte sunar, sonra yorum yaparlar. Veri gerçek, irdeleme sübjektif olabilir, arkasından da bilimsel dayanak ve gerekçe sunulmalıdır.

Bir kimse, sonuca göre yaklaşır ise, o anda birey, durumları zarar içinde bırakabilir. Neron yapılanma amacı için Romanın yıkık kısmını bina ve insanlar içinde iken yakmıştır.

Bir insan, yaşamının nasıl sonlanacağını merak etmektense, bugün ne yapacağını düşünmesi daha yerinde olacaktır. Bugün aktif yaşamdır, yarın bilinmezdir, bilinmez değil, aydınlık bugün de yürünmelidir.

Hekim hastası ile gece, gündüz uğraşır, sonucunun ne olacağını bile bilmez ama, umutsuzluk onu yakalamamalıdır.

Bir şeyin sonucundan daha çok, önce başlama amacı, güdüsü ve izlem öne çıkarılmalıdır.

İnsan kendisini değerlendirmelidir, zarar ve zulüm belli olacağı için, gözünü örtmemişse yapabilir. Her harekete başlamadan önce, amaç ve güdüsünü tanımlamalı, buna göre etik irdeleme yapmalıdır. Bu korunmak ve gözetmek açısından önemlidir.

Hekimlik mesleği, hastaya göre devamlı elde ettiği sonuçları irdelemelidir. Olumlu ve olumsuz boyutu bireye göre terci, yorumlamalıdır.

Birey yolda giderken, doğru yolda olduğunu, karşılaştığı simgelere göre saptamaktadır, aynı şekilde de yaşarken, oluşan boyutlara göre yolunu irdelemelidir.

Bir yaşamda belirgin olan bir gün sonlanacak ama ne zaman ve ne şekilde olacağı bilinmez. Buna karşın her gün yaşamın sonlanması için hazırlık gerekir. Bu kışın kış lastiği takmak gibidir, seyahat edilmese bile lastik takılmalıdır.

Hekimler her hastanın iyileşmeyeceğini ve ölüm olabileceğinin farkındadır, bu açıdan ölecek değil, yaşayacak şekilde ümitli olmalıdır.

Gelecek bilinmez ama tedbir almak esastır. Tedbir şüphelere göre yapılmalıdır.

Bir süreç içinde her olgu, hekimin yaklaşımından ayrılacaktır. Yaşama bile, farklı boyutu gündeme getirecektir.

Prematüreler bir süre sonra büyüyecek veya ölümler servisten ayrılacak, bu açıdan kontrol ve büyüme ve gelişimleri izlenmelidir.

Bir tıbbi bakım bireye göre yapılır, zaman içinde büyüyen bebek, erişkin bakımına gereksinimi olacaktır.

Tıpta insan devamlı hazır olmalıdır, her an bir sorun karşısına çıkabilir. Bu insanı normalde rahatsız ederken, hekimler ise müdahale ile yaşamsal fayda oluşturacağı için mutlu olurlar.

Bir acil müdahaleye başlamadan önce, tüm hazırlıkları yapsan bile, eski başarıları elde edip edemeyeceğini bilemezsin ama kendine tam güvenmek gereklidir.

Bir savaş durumunda en önemli anlardan biri, düşmanın hücum öncesi veya hücum kalkmadan önceki anlardır. Bu arada tekbir en güçlü destek olmaktadır.

Bir kişi şimdi yaşar, sonra ölünce tamamen yok olmaz. Bıraktıkları anılar ile yaşamında oluşanlar kalır ve anılır, sevgi veya nefret ile.

Hekimlerin toplumda bıraktıkları iz belirgindir. Bunun olumlu, yaşam ve hayat üzerinde sağlıkta olması ve etik örnek oluşması arzu edilendir.

Bir çevre felaketi atılan bir çöpün, başkaları tarafından da yapılması, birikmesi ve dev gibi olması ile oluşur.

Bir kişi ölümden sonrasını düşünürse, şimdi yaşadığını unutmuştur, bu açıdan varlık şimdi de vardır. Bu açıdan gün geçmiş, gelecek bilinmeyen ama yaşam şimdide vardır.

Hekim, başarılı yaklaşım ve yaşattığı prematürelere ile azametli olmaz, sadece tecrübeli olur. Bu açıdan hastalarına yoğunlaşmalıdır.

Bir varlık oluşması şimdidir. Yaşatılanlar ve bakılanlar değil, şimdiki bakılan hastalar ilgimizi çekmelidir.

Bir bilim adamı, doğru yerde, doğru zamanda ve doğru olgu içinde ise, bilim kapısının açıldığını hissedebilir. Çalışan, düşünen ve bilim üzerinde olan, birçok noktada algısının açıldığını fark eder.

Bir hekim, yoğun bakıma sorunlu bebeklere baktıkça, bilimi kopya değil, olguya göre irdeleyerek yaklaşırsa, birçok konuda ilerler, değişir ve geliştiğini fark eder.

Bir yerde ilerlemek ve gelişmek için o konuda uzmanlaşma ötesi, çalışmak ve yoğunlaşmak gerekir.

Bir yaşam, o süreçte varlık için yapılanların karşılığını alarak yapar. Nefes almayan kişi için oksijensiz yaşanamaz, başka canlılarda yaşam için değişik yollarla oksijen alınmalıdır.

Prematürelerin gereksinimleri, yeterli ve dengeli verildikten sonra, bunun karşılığı izlenerek, elde edilen verilere göre davranmayı gerekli kılar. Bu açıdan Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde her birey, özellikle hemşirenin önemi çok öne alınmalıdır.

Denizin içinde olan kişi ıslanır, bunun gibi sevgi içinde olan sevgidedir.

Bir işleme başlayınca, sonucundan emin olamamak yaratılış gereğidir, sadece öngörü olabilir. Geleceği kimse bilmez, bu açıdan amaç, mevcut durum ve yapıya göre öngörülür.

Yenidoğan Yoğun Bakımda yaşam sınırında olan prematürelerin yaşam olasılığı çok düşük olsa bile, yaşama çok önemli boyutta olabilmektedir.

Hekim, ekibi ile sonuca göre değil, umut içinde fizyolojiye uygun ve fizyopatolojiyi önleyecek şekilde, baştan gereken tedbirler ve yaklaşımları yapar. Tedavi bir bakıma önlem yetersizliğinden oluşmaktadır.

İnsanlar tek değil bir ekip olarak çalışırlarsa, etkin ve verimlilik oranları belirgin artar. Bir ekipte işlevini ortak yapılması, iş birliği ve eş güdüm içinde olunmalıdır. Birbirine katkı ve destek önemlidir.

Hekimlikte, özellikle Yenidoğan Yoğun Bakımda, ekip tek bir kişi gibi çalışmalıdırlar, eğer bir kişi ayak uyduramaz ise ayrılmalıdır, en önemli faktör de sevgidir, sevgisiz olup, zorla yapılan ekipte çalıştırılmazlar.

İnsanlar birlikte çalışacak kişilerin yaşam boyutu birliktelik açısından ele alır ve önemserler. Çalıştığı süre kısa bile olsa, elde edilen tecrübe ve örnekler, tüm yaşamında anılırlar.

Yaşamda beden, ruh ve sosyal yapı ile ilintilidir, sağlık tümünü kapsar. Bir ilaç temelde zehir anlamında ele alınıp buna göre izlemi gerekir. Zararsız denilemez, dikkate edilecek ve uyarılacaklar vardır.

Estudamyenidoğan

Prematüre bebek her hafta doldurdukça, yeni bir yaşamı olacaktır. Bu açıdan devamlı, günlük, saatlik bebeğin yeterli ve gerekli olanlar sağlanmalıdır.

Bazı anlarımız vardır, bir anda olayın farkına varıp, tüm yaklaşımlarımızı değiştiririz. Hekimlikte de bir ilaç böbrekte sorun yaratıyorsa, devam edilemez, kesilir, başkaları, alternatiflere başvurulur.

Bazı durumlarda insan bir eziyet gibi hisseder, esir olup, hürriyeti benimseyen kişi hüsrana çökerken, esareti kabul eden için sorun tanımlanmaz. Birçok fikir insanı hapisanede kendini daha hür hisseder, çünkü artık kendisi üstünde tahakküm kuracak kişi yoktur.

Hekimler, faydası olacağını düşündüğü şeyi uygulaması, etik nizamnamelerde vardır, ama mutlak izlemeli ve özellikle prematürelerin cevabına göre yaklaşım yapmalıdır.

Her insan mutluluk içinde iken bile, sorunlar yaşayabilir. Diyabetli bir insanın şekerli tatlı yiyememesi gibi, yaşamı, yemesi bir hüsrana neden olacaktır.

Yaşamda hiçbir zaman bir put, bir tapınacak boyut ve kural kabul edilemez, sorumlu ve ceza öngörülen biz olacağız. Şişman kişi, ne yaparsa yapsın, zayıflamadıktan sonra, büyü ve bazı yaklaşımların faydasını göremez.

Hekim, bir tapınılacak kişi değil, sadece Tıp Bilimini uygulayan bir insandır, sağlık üzerinde hedefi sağlam bireyler olmalıdır.

Bazı öneriler vardır, bu çay içme ile zayıflama olmaz, diyetisyen kontrolünde, bilimsel hekimlik yaklaşımı ile zayıflama olması öngörülmelidir. Başka bir seçenekte olamaz.

Bir kişi çok ileri düzeyde obez ise, yan etkilerini yaşamında görecektir. Bazı sorunlar zaman içinde giderek ağırlaşmakta ve bedeni etkilemektedir. Örneğin şişmanlık bir süreç içinde kesin yaşamı azaltıcı ve sorunlar yaratacaktır.

Hekimlerden beklenen, etik ilkelerde olmaları, sağlıklarına da dikkat eden kişi olmasıdır.

Sorun oluşup, artık yaşam boyutunu kaybetmeden önce, sağlıklı olmak gerekir. Son aşamada başarı ötesinde, ancak ibretlik olur. Yaşam bir ibret olmaktadır.

Bazı şeyler, ölünce mi anlayacağız? İnsan kendisini bırakıp bir üçüncü göz ile bakarak, ölümden sonraki boyutu da irdelemelidir. Sevgide olup, çalışarak değer üreten bir sanatkar, yaptıkları kopya olmayacağı için, sevgi dolu, sevecen boyut ile yarattıkları yaşamın ötesine de aktarabilecektir.

Her bir ölümden sonra post-mortem vaka değerlendirmesi yapılmalı, elde edilen bilimsel veriler ile ölümlerin önlenmesi açısından katkı olmalıdır.

Baki kalan hoş bir sedadır denilmesi, bir bireyin yaptığı değer, insanlık ve sevgi yaklaşımı ile hoş bir duygu yaratıyorsa baki kalacaktır, tarihte örnekleri çoktur.

Dünya zevkleri ile insan hiç doymaz, şişmanlar ama lezzetleri bitiremez. Bu açıdan, bir tatmin boyutu, ekonomik yaklaşım ile bir huzur ve sükun içinde olmalı, sevgi boyutunda olmak ile mutluluk yakalanabilir.

Estudamyenidoğan

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde çalışmak zor olsa da orada duyulan haz, devamlı çalışmayı gerekli kılar ama gençlere de fırsat tanınmalıdır.

Dünya zevklerinde olanın, bir hırsa yapısı ile, devamlı daha çok diyerek, kendisini tüketir ve yokluğa sürüklenir. Kumar oynayanlarda kazandıkça, daha çok batmakta, daha fazla yatırım ile zararı arttırmaktadırlar.

Bir kişi anıları güzel ve mutlu ise, andıkça onu tekrar yaşar ve devamlılığını sağlar. Bir sınavda biliyorsan saat hızlı geçer, bilmiyorsan bir türlü ilerlemez, ama süre doldu denilince de ne kadar hızlı geçti denir.

Bir prematüre satürasyonu doğal ve beslenip kilo alıp, geliyorsa, verileri de buna uygun olmalıdır. Farklı veri, ödem olasılığını düşündürmelidir.

Bir sohbet konu, konuyu açar ve sohbete doyulmaz, ama zaman hızla geçer, buna karşın anılarda senelerce kalır, sürer durur. Güneş batınca ışığı kalır gibi, toplantı bittikten sonra da aydınlatması devam eder.

Her doğadaki oluşumuna göre yaşar, bir nohuttan ağaç çıkmaz. Çalışarak değer yaratan, hekimlik mesleğini eline alan, çalışmaya devam etmelidir. Hocası hastası olacak, daha çok çalışacaktır.

Her olgunun kendi karakteri vardır, her prematüreye yapılacaklar, prematüreyi inceleyerek saptanmalıdır.

Bir hekim düşünmez, kalıp içinde kalırsa, diplomalarını arttırabilir ama insanlık ve etik ilkelerden saptıkça, uğraşının getirisi farklı olacaktır.

Yaşam teorik değil bilfiil yaşamayı gerekli kılar. Bankada kaslarda parası olan zenginlik ise, bundan yararlanmayan kişi zengin değil, paragöz. Paylaşmayan kişi de zengin değil, cimri denir.

Özelikle prematürelere kitap değil, olgu, hastadaki verilere göre yaklaşım gereklidir. Hekimlik bilfiil yaşamak ile oluşur, gönülden sevgi ve empati gerekir.

Bizzat aktif yaşamak isteyen, sevgide olmak ister, sevgide olmak içinde sevgisini geliştirmeli ve yaymalıdır.

İnsanlar yaşamları boyunca, kendi düşünce ve görüşte olanlar ile iş birliği konusunda daha akın olurlar, birbirlerini etkilerler. Etik ilkeler devamlı olarak tek başına değil, birlikte olunca önemi artmaktadır. Ancak önce kendisine karşı da insancıl olmalıdır.

Sağlık elbirliği ile iş bölümü ve eşgüdüm ile gerçekleştirilen bir eylemdir. Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz içindir kuralı geçerlidir.

Bir yolda yürürken, aynı yolda, aynı etik ilkelerde iseniz, bazı kişilerle o yolda karşılaşsınız, yaşamda ortak yanlarını fark ederek, birbirlerine yaslanır, dayanırlar. Askerlikte arkadaşlık, savunmada yaşam boyutu olarak mücadele can dostluğudur.

Bazı durumlarda bilimsel süreçte sadece izlem yapılabilir. Doğuma girmiş bir prematüre doğum, durdurulması değil, bir süreç kazanarak verilen ilaçların etkili olması olasıdır. Bu nedenle bilimsel süreç dikkatlice izlenmelidir.

Estudamyenidoğan

Hekimin en büyük özelliği, algıya göre değil, veriye, kanıta dayanarak yaklaşım yapmasıdır. Özellikle prematürelde devamlı, 24 saat izlem gereklidir.

Hekimler sağlığın etkin olması için, önce kendi yaşamında da yaşamını sağlıklı olması için gereken tedbiri almak, önlemler ve sağlıklı olmayı kontrolü öne alınmalıdır. Hastalık ancak başarısızlık boyutu olmaktadır.

Bazı durumlarda bireyler kendi istediği gibi olmayınca, verileri de yalanlayarak, istedikleri şekilde yorumlamak isterler. Bir kişi sevdiği birisini, babasının kalbi atmayınca, öldü demek istemeyebilir ve canlı diye ısrar edebilir.

Hekim her hastasını tedavi etmek, baştan sağlıklı olacağını garanti vermek ister ama, yaratılışa göre gelecek bilinmediği için, hiçbir hekim garanti veremez, izlem yapmalıdır.

Bir Doğumhane ziyaretimde, yeni doğmuş ve lavaboya konmuş bir çocuğu gördüm, hemen gittim, kalbi bradikardi olarak atıyordu, hemen canlandırma yaptım, ağlamaya başladı. Hemşire doktorum o bebek ölü, sen kendini Hz. İsa mı sanıyorsun dedi. Diğer arkadaşları ağlıyor diyerek ayağa kalkınca hemen kalkıp gerekenleri yaptılar. Bir algı ile, ölü denenenlerin canlanması etkin yaklaşım ile olası olmaktadır.

Yaşam bir dengede olmayı gerekli kılar. Su ne fazla ve ne az olmalı ihtiyacın olduğu mineralleri kapsmalıdır. Genel bilgi teorik olup, bireye göre uyarılama gereklidir. Bunun da bu konuda uzman olanlar hastaya göre terzilik yaparlar, baştan bilemezler, sadece öngörürler.

Her ilaç gerçekte bir zehirdir, onu ilaç yapan tıbbi bilim ötesinde, bireye göre gereksinim ve dayanaklar öne çıkar.

Yaşam bir fizyolojik dengeyi sağlamak ile oluşur. Bu olmadığında fizyopatolojik boyutun gelişmemesi için gereken önlem, tedbir ve yaklaşım gerekir. Yaşamda sağlıklı olmak için bilimsel medikal izlem önemlidir.

Yerçekimini inkar eden, atlarsa en azından bacağını kırar. Bir hekim bilim dışı olması mesleğini inkar eder, her birey ayrı yapıda ise, gereksinimleri de kitap bilgisine uymadığına göre, özel ve özgün yaklaşım yapmak zorundasınız.

Hekim tıp bilimini aşar ve algıya göre yaklaşım yaparsa, verilerdeki bilimsel değişiklik, zarar oluşturmadan onu doğru, bilime çeker. Çekmeyen zaten hekimlik yapamaz, ekipten dışlanır.

Kalıp, ilke şeklinde olmalıdır, uygulamada özellik gerekir. Doğrudan güneye doğru inip, Akdeniz'e ulaşırsanız, demek, direksiyon başındaki kişi, gerekirse Kuzey yoluna da saparak gitmesi gerektiği bilincinde olmalıdır.

Yaşarken bir birey, yaşamı ile tüm varlığının sonlanacağını sanır, ama bıraktığı hatıralar, eğer zalimlik yapmış ise ibretle anılacaktır. Medeniyet, olumlu ve olumsuz olanların ders alınması ile yücelir, bu açıdan tarihsel geçmiş önemlidir.

Bir hekim hastasının ölmesi ile tıbbi yaklaşımların bittiğini düşünmez, her serviste mortalite toplantıları ile, olay, tedavi ve tüm yaklaşımlar detaylı olarak incelenecektir. Bir ölüm, tüm servisin irdelemesini gerekli kılar.

Bazen fayda değil, zarar boyutu ile bilime çok daha fazla katkı sağlandığı gözlenir.

Yaratılıştta, doğaya bakar ve doğa yasalarına göre yaklaşım yapan mutlu olurken, ona zarar verenler ise felaketlere yol açarlar. Bir birey bahçedeki çimlerine bilimsel olarak bakarsa yemyeşil bir netice alır. Bakmaz ise sararma ötesinde, yeşeremez.

Hekimlikte probiyotikler, bağırsak florasını oluşturma amacı ile verilmelidir. Mikrop verme olarak değil, normal fizyolojik flora oluşturmak ile korunmasına olanak sağlamak olmalıdır.

Birçok boyutta, ilaç değil, desteklerin daha çok faydalı olduğu görülebilir. Biberon ile beslenen bebek ile emzirilen bebeğin besinden faydalanma oranı belirgin yüksektir.

Bazı durumlarda evet ben yerçekimi biliyorum elbet diyerek, uçurum kenarında yürümenin anlamı olamaz. Mutlaka düşmesi veya düşmemesi değil, yaşam boyutu riskli boyuta alınamaz. Mutlaka tedbir almalı, halat ve kancalarla bağlı olarak yapılmalıdır.

Hekimlikte risk taşıyan yaklaşımlar yapılmaz. Kanser tedavileri bile fayda temin edilirse devam edilir. Bazı probiyotikler faydasız iken, verilmesinin anlamı olamaz.

Bir yaklaşımda risk boyutu vardır, bu açıdan bir maddenin ilaç olabilmesi için, çeşitli aşamalardan, Fazlardan geçer, hayvan deneyinden geçmeyen insana verilemez. İnsanlar üstünde deneme yapılamaz, gönüllülerde fayda boyutu istatistiksel olarak irdelenmesi yapılır.

Bir tedavi yaklaşımında gereksinimlere göre yaklaşım yapılmalıdır. Yoğun Bakım gerektiren bir durum için, ayaktan tedavi yapılamaz, gerekli ortama sevk edilmelidir.

Prematüreler ağızdan beslenemediği için, damardan tam bir gereksinimler karşılanır. Ancak bu oral almaya göre azaltılmalı ve kaldırılmalı, fizyolojik yol boyutu desteklenmeli ve yapılmalıdır.

Bir insan dağda yaşamayı tercih edebilir ama, yaşam açısından ise mutlaka bedenini, hastalığın boyutuna göre yaklaşım yapmak zorunludur. Yaşam hakkı zorunluluktur.

Bir kişi geleceği bilemez, olumsuzluklara karşı tedbir alarak yaklaşım yapılmalıdır. Kar lastiği sadece kar yaparken değil, tüm kış ortamında takılmalıdır. Lastiğin yapısı, su ve yerin özelliğine göre de yer ile yapışması üstün vasıfta olur.

Bir hekim nöbette uyur, hastalara eğilmez ise, sabah aradaki oluşmaları kaçırdığını algılar, bir bakıma servisten kaçmak zorunda kalır. Devamlı nöbette aktif olan kişi, hem serviste ilişki ve iletişimde etkinlik kurar, gereken eğitimleri yapar, gece huzurlu geçirir ve prematürelere bile ne kadar fizyolojisini sağladığını algılar.

Bir insan, yaşamının her aşamasında, durum, ortam ve şartlara göre tedbir almalıdır. En basit, kıyafetlerini ortama göre giymelidir.

Bir birey etik dışı davranışlarla, elde ettiklerini kazanca ve reklama dönüştürürse, ortada elde edilenin bir tüketilmesi söz konusudur. Bireyler

Estudamyenidoğan

yemek yemeği azgınlaşması ile şişmanlaması kaçınılmaz olmaktadır, dengeyi gereksinime göre oluşturmalıdır.

Bazı kişiler, insan sağlığı üzerine çeşitli yaklaşımlar ile kazanç temin etmek isterler, ancak burada benlik, kazanç boyutunu aşırı ve azgınca yapmamalıdır. Yenidoğan Yoğun Bakımda olan bir hekim, sağlık elemanı, prematüre bebeğin yaşamını sağlaması ve taburcu etmesi ile bu onur ona yeterken, bunu kazanç ve benlik üzere reklama dönüştürürse, Tıbbi Etik ilkelere karşı çıkmış olmaktadır.

Bir boyut, bir denge ve ölçek vardır, az kadar çok da zarar oluşturduğu unutulmamalıdır.

Bir yaşamda, ortaya çıkan olanakların kullanılması önemlidir, daha sonra keşke demenin bir faydası olmaz. Bir kumar oynarken, düşündüğü rakama oynamama, ancak ona büyük ikramiye çıkması keşke kapsamında değildir.

Hekimlikte keşke dememek için, fayda olasılığı olanlarda verilir, hastadan elde edilen boyut irdelenir. Zarar oluşturmuyor, hatta faya gözleniyorsa devam edilir.

Bir yaklaşım, yararlı ve faydalı olasılıkta ise o durumda uygulanmalı, ancak izlenmelidir, bu nedenle keşke demenin bir anlamı olmayacağı için, izlem önemlidir. İnsanlarda deneme yapılamayacağı da algılanmalıdır. Deneme, sonucu etkisi bilinmeyen bir yaklaşımdır.

Bir nefis içinde bulunduğu duruma tatmin olmak için, aynı durumda öndeki değil, arkadaki olanlara da bakmalıdır. Sosyal boyutu ele alarak değil, mutluluk boyutu ile irdelemelidir.

Hekimlikte büyüme eğrileri vardır ama yaklaşım her insana, her çocuğa göre yapılır. Prematürelerde bu çok önemsenmelidir.

Bir insan teorik değil, kendisine göre uyarlanan ve pratik yaklaşımı gerekli kılar. Sağır olanın eğitimi de kendisine göredir.

Bir kişi kendi hakkının sonlandığı, diğerlerinin başladığı sınırı tanımlayarak hareket etmelidir. Her bireyin yaşayan varlığın kendi yapısı dengelemeyi bilmesi ile bilinç oluşturmalıdır. En basit olarak, sevdiği tatlıdan fazla yemesinin kendi rızası ile dengelemesi önemlidir.

Hekim gereksinime göre, yeterli, etkin ve dengeli olarak sağlamayı amaçlar. Besinin bile fazlası şişmanlık olarak sonuç verir ve sağlığı bozan bir yaklaşım olur. Bir emziren ile, mama/biberon ile beslenen bebeğin en önemli farkı, emziren kendi doyumuna ulaştıncaya durur. Biberon ile beslenen daha fazla alır ve şişman olur.

Birey, içinde olduğu, yaşadığı Evreni irdelemeli, kendi durumunu algılamalıdır. Kalp masajı eğer kalbi çalışan kişide yapılırsa, çok zararlı olabilir.

Bir canlandırmada, bireyin yapısına göre blade kullanılır, bu açıdan prematürede yenidoğan ötesi, daha ufak tıbbi teçhizat olanlar olmalı, buna uygun eğitimde yapılmalıdır.

Bir kalp masajı için sternuma baskı yaparak, kalp sıkıştırılmalıdır, ki bunun boyutu her bireye göre farklıdır. Basit nabız boyutunu oluşturmalıdır.

Bir kişi eğitim alırken, sabırla ve devamlı şekilde çalışmalı, anlamaya ve kavramaya çalışmalı, destek ve yardım gereklidir, eğitici anlamı budur. Bir konuda uzmanlaşmak, bir meslek ve beceri içinde iken ise, haftalık kurslar yeterli olacaktır. Devam zorunludur.

Hekimlikte sabırla yaklaşım derken, bireyin, prematürenin gereksinimlerinde gecikme olmamalıdır, bu açıdan empati yaparak, insancıl yaklaşım ile yaklaşım şarttır.

Bir beceri yaklaşımında uzmanlaşmak bir süreç gerekli olur. Araba kullanan kişi, 10bin km yaparsa ancak bir beceriyi yakalamış olarak görülebilir.

Birey, ortada gerçek varken, bunun yerine hayali ve istediği boyut olarak yaklaşımlarında pişmanlık çok çeker. Ben buradan atlarım diyerek, özellikle ergen atlar, ama atlamak ile ne olacak, gereklilik boyutuna bakmaz. Erişkin bu rekabet algılarından sıyrılmalıdır.

Prematüreler beslenmesi için besini vermek, anne sütünü vermek ile bu işin olamayacağını kavramalı, midesinde birikebilir, sonra sorun yaratır ve geri alınması gerekebilir. Bunun gibi bilincini gömmek, algı ile yaklaşım yapmak değil, gerçek ve tolere etmeye göre yaklaşmalıdır.

Bir kişi karşı sahile geçirim der ve kendisine güvenir, ama bilmediği akıntı nedeniyle sorun yaşar ve boğulabilir. Bu açıdan, deniz ve riske giren birey, temelde mutlaka yardımcı almalı ve karada bir kişiyi izlem için bırakmalıdır. Tedbir her zaman önemlidir.

Bir konuyu anladıkça, bilgiler kolaylaşır ve daha ilerleme olanağı oluşur, tek boyut sevgi ve ilgi duymaktır. Beceri kazanmak zor olmakta, direksiyon bile kullandıkça, on-bin kilometre gidince daha yerine oturmakta veya hatalı kullanma daha yerine oturmak, hata davranışa girmektedir.

Çok eski veri olarak prematürelere sıvı kısıtlamasının yapılması denirken, artık fizyolojisini desteklemek için miyadında bebeğe 60-80mL/kg verirken 200mL/kg verilmesi ile yaşayabilme olanağı sağlanmıştır. Bu fizyopatolojiyi algılama sayesinde oluşmuştur.

Belirli süreç insanların eğitimi için gerekli, bu devamlı çalışma ve uğraşısı gerekli kılar. Yüksekokul düzeyi 3 yıllık gereken iken, uzmanlık için 6 yıl gibi bir süreç gereklidir. Kendi başına yaklaşım yapabilme boyutu gündeme gelmelidir. Yaşam bir hekim için ömür boyu çalışmak, her hasta ayrı ve özel, özgün olduğu için devamlı izlem gerektiği açıktır.

Bir ağaç dikmişseniz, meyve vermesi için gelecekte ümitli olmanız gerekir. Anadolu ormanlık imiş, meşe ormanları varmış, özellikle Birinci Dünya Savaşında varlık ve sağ kalmak için, ormanları kullanmışlar ve keserek her türlü yaklaşım yapmışlar. Aynı durum, Suriye içinde geçerlidir. Barış gelince, halk buğday ve diğer besin ürünlerini yetiştirmeye başlamıştır.

Bir yaşam sınırında olan prematürenin akranlarını yakalaması için en az 6-12 ay gerekeceği dikkate alınmalıdır, bu açıdan her boyut kendine göre büyür ve gelişir.

Bir yerde petrol bulsanız bile, onu çıkarmak için 3-5 yıla gereksinim vardır. Bu açıdan şirketler ve toplum geliri paylaşacak ortam yaratılmalı veya kargaşa ve terör çıkartılarak, bedava petrole el koyup, fazla olan silah satılarak, endüstri döndürülmeli, petrol üstündeki halk yok edilmelidir. Biri insanlık, diğeri ise emperyalist yaklaşımdır.

Bir çiftçi çok eziyet çeker, ama ürünü alınca, yaşamın gayesi olgunlaşır. Bazı işler çok emek ister, uzun süreç gerektirebilir ama, birey amacını ve metodunu kaybetmemelidir. Eğer bir yöntem seçip, insanlıkta yürüyorsanız, hedefe varmasanız bile bir sonuç almış olunur.

Prematürelere bakan hekimin gece ve gündüzü yoktur, olumsuzlarda aranır ama olumlu boyutta bile yine irdelenir. Her bireyin kendine özgü yapısı açısından, bir defa değil her sefer izlem gerekir bu açıdan tüm servis, taburculukta bayram yaşar. Bir savaşta, sizler ölebilir ama geriden gelenler bayrağı alır ve savunmaya devam ederler. Bu açıdan, sonsuz gelecek ancak yürekli, inanarak ve bir insanlık ve etik boyut olanlar için geçerlidir. Zarar ve zorbanın tarihte kazandığı görülmemiş, geçici hakimiyeti ancak izlenmiştir.

Bir insan çocuk iken, yaşamın nasıl şekilleneceği konusunda endişe duymasa bile bazı umutları vardır, zamanla bunların gerçekleşmesi yaşamı olmaktadır. Geriye baktığı zaman, nereden nereye geldiğini, yaşadığı olumlu kadar olumsuzluklarda aklına gelebilir. Önemli olan etik ilkelerde insanlıkta yoluna devam etmesidir.

Yaşarken gelecek bilinmediği için tedbir almak esastır. Bu açıdan prematürelerde de büyüme ve gelişmelerinin, olgunlaşmalarının izlemi çok önemlidir.

Bir süre sonra, birçok hedefine ulaştınca, bireyler, aklına sevgi boyutu, bu konuda başarısız ise ne kadar boşuna harcadığını algılar. Çocuklarının büyümesi, onları sevmesi ve akılda kalan onların kokusu ve sevinç boyutları olmaktadır. Bu nedenle yaşam sonunda da akılda kalacak olan sevgi, hoş seda olacak, diğerleri silinecektir. Önemli olan silinecek boyutun minimal olmasıdır.

Bir insan çocukluk dönemi anımsanırsa, ne kadar ilerleme gösterdiği, eğitimi tamamlayıp, eğitici olması gibi yücelmesi söz konusu olabilir, tam tersi de gözlenebilir, bu açıdan etik yolda olmalıdır. Birçok kişi konuşur, konuşur, ama özet olarak bakıldığında temelde bir nokta söylememiştir. Sadece laf kalabalığı yapmıştır. Bir nehirde baraj varsa, çözüm geri dönmek değil, barajın üstünden geçmek veya başka bir yol bularak yola devam etmek olmalıdır.

Her olgu bir eğitici ise, bu beceriyi, eğitimi alan kişi, diğerlerine de aktarmaları beklenir. Bu şekilde hekimlik yücelir ve bilgi artar.

Bazı çözümler vardır, buna çözüm denemez. Bir susadığımızda su kirlisi ise, temizini bulmak, suyu temizlemek varken, beklemek, hiç çaba göstermemek bir çözüm olamaz. Çözüm eskisi de değil, yüceltmek, daha iyisi, daha yararlısına ulaşmak olmalıdır.

Hakikat boyutu içinde olan, düşüncelerinde ilerlemesi ve değişim içinde olması ile yücelir, insanlıkta örnek boyuta ulaşır, bu açıdan devamlı hakikati

yaşayarak, yolda yürümeli, düşünmelidir. Yürüyen kişi, sendeleyecek, hatta düşecek, ayağı kayıp kendini yaralayabilecektir. Bu onu yürümekten alıkoymaz, tehlikelere karşı tedbir almayı, korunma ve gözetmeyi öne çıkarır.

Her prematüre bir gelişimi, büyüme ve gelişmesi izlenmelidir. Haftalık bile ara verilmesi ile geri dönülmez sonuçlara gidilebilir. Sorun olmadan yaklaşım önemlidir.

Tedbir nasıl alınacaktır, gitmemek, yürümek bir tedbir değildir, bir kaçınmadır, amaçtan kaçmaktır. Düşünen ve bilim üzere olan kişi ancak gereken düzeyde tedbiri alabilir.

İnsan yaratılışa göre, ince içine döner, benlik içinde olur ve bir bakıma toplumdaki daha çok talep ederek azgınlıkta olabilir. Bazen birey kendi duygularının yanıltığını fark eder, bazen ise kurtuluşa duyguları ile ulaşır. Bu açıdan dikkatlice incelemeli, benlik ve menfaat mı, nimet ve güzellik yolu, diğerlerinin haklarına hududu aşmamak mı? Hata yapmayı kabul et ama zarar ve zulme geçit verme. Kozalı, içine kapanık olmamalı, irdeleme yürüyüşe devam için gereklidir.

Her prematüre genel anlamda gebelik haftasına göre, olgunlaşmasına göre özellikler gösterir ama insanlar ayrı ve özel olduğu, genel fizyolojileri de farklı olduğu için, özel ve özgün olarak ele alınmalıdır.

Almanya’da bir adrese gidecektik, ilk karşılaştığımızı sorduk, uzun açıklama yaptı, biz ileri sağa döndük, sonra tekrar sorduk. Nedenini sordum, her birey kendisine göre bir açıklama yapar, ilk sorduğumuz çok uzun yoldan açıkladı, diğerleri ise yürür gibi kısa yolu tanımladı, alternatif görüş alıp, seçmek için yaptım dedi.

Bir düşünce içinde farklı fikri ve düşünceyi dikkate alıp incelemeli, bazen beyin fırtınası yaparak olumsuz gibi görünen bize çok katkısı olabilir. Bazen yolu tersi irdeleyerek bulabiliriz.

Hekim bir ilacı öngörürken, verilmesi ve verilmemesi ile oluşacak durumları algular ve ona göre yaklaşım yapar. Doz, süreç gibi birçok faktörlerde bu kapsamdadır.

Anne sütünün önemi ve değeri ile diğer sütlerle karşılaştırma yapıldığı toplantıda ben söz alıp, “anne sütüne karşıyım” dedim. Her birey dondu kaldı, arkasından anne sütü aktif hücreler ve enzimleri vardır, bekleyince bunlar yok olur, bu açıdan emzirme denilmeli, bu şekilde diğer sütler ile mukayese edilemeyecek boyuta gelinir dedim.

Ümitsizlik ve sadece görevimi yaparım diyen kalıp içinde kalan değil, aydınlanma, bir katkının geleceği şuuru içinde olanın hakkıdır. Gerçek bireyin kendisi ve kendi yaşamıdır. Bu açıdan şuur, yaşamaya devam, yolda yürümek, yol yoksa yolu kendin oluşturmalısın.

Hekim, bir antibiyotik verirken, prematürelerin vücuttaki sıvı oranları farklı olduğu için, ilk dozu çift verebilir, sonra vücudun metabolize edilmesine göre uygulayabilir. Bu bireye göre yapılır.

Eğitim bilineni öğrenmek, kopya etmek değil, kendi katkı ile yaratmaktır. Bir sanat dalında çalışma yapan kişileri örnek almak, ama ondan kopya almamalı, daima kendine bir farklı boyut katabilmeliyiz, kalıpta kalmanın anlamı olamaz.

İnsan kendi bedeni ve kapasitesine bakarak panik yaşayabilir, eğitim, gelişim ve değişime inanan kişi ümit içindedir. Bilim insanları bir hipotezi kurup, işin içine girince, karşılaştıkları ile paniğe kapılabilirler. Bu durumda yaratıcılık ortaya çıkar. Birçok buluş yapan, masa başında değil, yürürken, tabiat ve doğaya bakarken algılamışlardır.

Her birey kendi yaşamını yaşar, her prematüre de kendi yapısına göre tıbbi yaklaşım yapılmasına hakkı olur.

Nasıl yaparım diyen kişi başarısız olması beklenir. Başaracağım diyen, bu uğurda çalışan, zamanımızda devlet memuru olarak maaş alan değil, özel sektörde başarmak isteyenlerin ulaştığı yerler, arzu etikleri ötesinde olmaktadır.

Yaşamda, bazı kişiler kendi durumuna rıza gösterir, bazıları da hırs içinde kendini sıkıntıya sokarlar. Tembel olarak oturmak, söyleneni yapmak, özellikle köle olanlar için bir bakıma rahatlıktır. Bu açıdan kaçma olanağı olan kölelerin kaçmadığı, hatta kaçanları yakalamak için kendi içlerinden kovalayıcı saptandığı görülmektedir.

Yaklaşım ile verilen tolere edilirse devamı gerekli olur. Bir prematüre besini tolere ederse verilir, daha sonra da metabolize etmesi ile devamlılığı sağlanır.

Bağımsızlık ve hürriyet, çok önemli bir kavram olarak, insanlığın gelişmesi için en önemli faktörlerden biri olmaktadır. Emir almayan, kurala etik olduğu için, kendi rızası ile uyan kişiler, daima bir taktir edilen olarak algılanmaktadırlar ve algılanacaklardır.

İnsan hiç ölmeyecek sanır, ölüm döşğinde bile, öbür dünyada da var olacak sanır. Tarihte tüm bireylerin varlığının sürdüğü sanılır, ama bazıları ibret olarak, zalim sıfatı ile gündeme gelir. Kimse onları hatırlamak, anmak istemez.

Yaşam sınırında olan prematürelere de nasıl olsa ölecek diye yaklaşırsanız, onun yaşama oranını azaltırsınız, ölmeyecek gibi yaklaşırsanız, çok farklı sonuç elde edersiniz, bu felsefe ile serviste 800gram üstünde hiçbir prematüre kaybedilmiştir. İnsanlar var olmayı, sevgi ve insanlıkta olmak ile algıarlarsa, hoş bir sedanın devamlı kaldığı, nesillerden, nesillere sürdüğünü algılayacaklardır. Hiçbir imparator zorbalığı ile anılması, nefret ve ibret için, istenemeyen bir şekilde olduğu algılanmalıdır.

Bazen kendi benliğimizi gizleriz, bir kozalak şeklinde oluruz, iletişim ve ilişkide, kendimizde bile sevgi, gerçek gönül ile aklı bütünleştirmelidir. İnsan olan kendi kabuğu içinde, depresyonda olmamalı, toplum ile ilişki ve iletişimde olmalıdır. Zarar ve zorba olana sadece selam ilişkisi dışında olamaz, uyarı ve bilgilendirme yapmalı, yakın olmamalıdır. Yarar ve nimet yaratan, değer oluşturanlara da destek ve yaklaşım yapmalıdır.

Hekim bilgiyi prematürede uygulamalı, onu beceri ve fayda boyutuna sokmalıdır, kısaca kabuğu kırıp, uygulamalıdır. Dopamin ve Dobutamin uygulanmasını, kitapta yazmasına karşın, servislerde geç uygulanması kabul edilebilir olamaz. Devamlı gelişim ve gelişim içinde değişim boyutunda olmak, mevcut konumumuzdan devamlı bir ilerleme ulaşmalıyız. Sevgi ve insanlıkta son kademe olamaz, bu açıdan ilerleme ve değişim, gerçeklik içinde olunarak sağlanabilir.

Yaratılış olarak en kısa ne yapmalı: Yaratılış için yaşamalı, sevgide olmalı ve benliğin dahil, sevgide yakınlaşmalı, insanlıkta olmalıyız. Varlık, içinde olduğumuz Evrene uygun olmalı, en basit olarak geçinme, yaşama göre olmalıdır, fazla harcamak için imkanın olmalıdır. Bu paylaşımında olmamayı geçerli kılmaz, bir çay ikramı insanlık oluşturma, ilişki kurmaktır.

Yaratılışın varlık oluşması için yaşaması ve sağlıklı olması gerekir, bu açıdan prematürelere bakım, özellikle yaşam sınırında olanlara tıbbi bakım, bir yaşam hakkının sağlanması boyutu, temel hakkını teslimdir.

Sıcak ortamda palto giyilmez, en kabul edilemez olan, sıcak ortamda olduğunu kabul etmemektir. Bazen uçak yolculuğunda soğuk iklimden, sıcak ortama geçince, kıyafetin olmayabilir, yeni elbise almak zorunlu olunabilir. Bu yaratılışa uyum gerektirir ama nerede olunursa olunsun, sevgide olmak gerekir.

Etik Yaklaşım^{4,5}

Etik başlıca 4 grupta irdelenebilir. Etik anlam olarak Ahlak Felsefesi demektir, ahlak bir kalıp iken, etik bir düşünce, bir bilimdir. Ahlak kavramı toplum ve geleneklere sıklıkla dayanan bir prensiplerdir. Etik ise ilkeler peşindedir.

Basit anlamda, a) *Doğru nedir* sorgusu ile: bilimsel kabul edilen boyut, öneriler ve görüşler alınmaktadır. Tıbbi Araştırmalarda Helsinki Bildirgesi önemli bir yardımcıdır. Bu İlkelerin konusunda uzman kişilerce hazırlanıp, belirli uzman derneklerinin ortak toplantı ile kabul edilmesi ile etkinleşmelidir. Her 5-7 yılda bir teknoloji ve toplumsal yapılara dikkat edilerek yeniden gözden geçirilmelidir. Ayrıca b) *Ne yapmalıyım* sorgusudur. Burada bireye özgü terzilik, olay ve şartlara göre yaklaşımı öngörür. Zararlı olmadıkça, zorbalık yok ise, her bireyin davranışı kendisine göre olabilir ve kabul edilir olmalıdır, kişilik hakkına girmelidir.

Hipokrat tanımladığı 10 Esaslar⁵:

1) *Hastaya zarar vermemesi (Primum non nocere)*: Bir eylem fayda amaçlı olarak başlanabilir, ancak hasta, olgu farklı olay geliştirir ve bu durumda ilaç verilemez. Yeniden de denenemez.

2) *Hastalık Yok, Hasta Vardır*. Her olgu, her durum ve olay birbirinden farklıdır, ona göre yaklaşmalı ve uyum içinde olmalıdır. Kışın mayo giyilmez, yazın da palto ile dolaşamaz.

3) *Tatlı sözlü olmalıdır*. Sevgi dile, insanlık boyutu önemli olup, yılanı bile deliğinden çıkarır dedikleri gibi birçok çatışman, tatlı dil ile kalkar.

Estudamyenidoğan

4) Hastanın yanında gerektirdiği kadar kalmalıdır. Hasta ile iletişim kurmalı, empati yapmalı ve onunla ilişki kurulmalıdır, bunun için de zaman ayırmalıdır.

5) Çağırıldığı hastaya söz verdiği zamanda gitmelidir. Zaman hekime ve hastaya göre algı çok farklıdır. Bu açıdan gerçek sunulmalı ve gereksiz gecikme oluşturmamalıdır.

6) Hayat Kısa, Sanat Uzun (Vita brevis, ars longa), kısaca hekimin bıraktığı eser, insan, varlık ve her şeyin üstünde, sanatsal tutulmalıdır. Genel yaşam ve hekimlik felsefesinin özetidir.

Yaşam kendi varlığımız olarak, ana amacın mutluluk olmalı, sevgi içinde kalarak, insanlık boyutu ile en ciddi boyut olarak yaşamını ele almalıdır. Kendisine uymayan elbise ve arzu etmediği elbise, yaşamı oluşmamalıdır.

Genel Etik kuralların temel prensipler ile, uygulamada dikkate edilecek hususlar aşağıda belirtilmektedir.

Genel Prensipler olarak Etik ilkeler:

a) Güven, b) Sadakat ve c) Sır saklama

Uygulamaya göre Etik İlkeler:

a) Yararlılık, b) Zarar vermeme, c) Özerkliğe saygı ve d) Adalettir.

Bu temelde bilgilendirme ve RIZA öne çıkmaktadır.

ÖZET: Tıbbi Deontoloji Nizamnamesinde⁶; a) başta gelen vazifesi, insan sağlığına, hayatına ve şahsiyetine ihtimam ve hürmet göstermektir (Madde 2) ve b) meslek ahlâk ve adabı ile telif edilemeyen hareketlerden kaçınır (Madde 7).

Tıbbi yaklaşım, kitaptan doğrudan alınarak değil, Hipokrat'ın belirttiği temel Etik Kurallar⁹; 1) Hastaya zarar vermemesi (Primum non nocere), 2) Hastalık Yok, Hasta Vardır, 3) Tatlı sözlü olmalıdır, 4) Hastanın yanında gerektirdiği kadar kalmalıdır, 5) Çağırıldığı hastaya söz verdiği zamanda gitmelidir, 6) Hayat Kısa, Sanat Uzun (Vita brevis, ars longa), kısaca hekimin bıraktığı eser, insan, varlık ve her şeyin üstünde, sanatsal tutulmalıdır demektir. Medikal Etik ilkelere uyulmadan, bebğin tıbbi tedavi ve yaklaşımı, tolere etmeden, zorlanmasının adı da darbedir. Tolere edilmeyen yaklaşımın bilimsel, sosyal ve etik dayanağı olamaz. Zorlamanın geçerli yanı yoktur, kelime zorlama olarak alındığında, darbe tanımına göre daha yumuşak olduğu için, darbe kelimesi tercih edilmiştir. Başlıca Etik İlkeler; Uygulamalarda , Zorlama/Darbe, Medikal Malpraktisttir, dayanağının sunulması, kasıtlı işlenen suç kapsamına sokar. Ancak, dikta yönetimi, tüm tanımların içini boşaltmaktadır. Etik doğru nedir sorgularken, ceza ise zarar ve zulümdür. Bu açıdan, etik ilke olarak zarar dokunmamak (primum non nocere) ilk ilke olmaktadır.

Sonuç; Affetme/Affetmeme, Uyarılar^{1,2}

Yaşam kendi varlığımız olduğuna göre en ciddiye alacağımız konu olmalıdır. İnsan, yapısı itibariyle hata olabilir ancak af dilemeyi, tazminat ödemeyi kabul etmeli, korunma ve gözetilmelidir. Ancak, her af dilemek ile af oluşamaz. Çalışmadan sınıf geçmek, dua ile olanaksız olduğu gibi, af dilemenin de yöntemi vardır.

Af dileme konusu:

- **Affedilme:** Affedilmiş ve affedilen olayın farkında olur ve affının kabul olması ile şükreder

Estudamyenidoğan

- Af eylem gerektirir, niyet ve söz ile kabul edilemez
- Af dileyen de tazminat ve gerekeni yapmadan anlamı olmaz.
- Benliklerimize göre davranan ve geri dönen kişi affedilir. Bir çocuk eğer yalan kavramını bilmiyorsa, hayali ile gerçeği karıştırıyorsa, hoş görülür.
- İyilik ve güzellikte olana yaklaşan, çalışarak değer üretenler affedilir. Hekimlikte tüm tedbirlerin alınmasına karşın, oluşan komplikasyon, örneğin alerji reaksiyonunun gözlenmesi suç kapsamında olamaz.
- Yaratılış ve bilim üzere olan ve sorgulayan, ümitsizlikte olmaz. Bilim üzere olan kişi, neden bulamıyorum diyerek, bir affediliş içine girmesi kabul edilemez.
- Taşkınılık yapmamalı, dengeli olmalı, yere sağlam basan, affedilmeyi hak eder.
- Hatayı gören, tazmin eden ve geri dönen affedilir, nasıl olsa yaptım diyerek, yola devam edilen affedilemez.
- Başka tanrılar edinse bile, Yaratılışa geri dönenler affedilir. Para ile her şeyi hallederim, tazmin ederim derken, birden sevgiyi fark ederek özür dileyen farklıdır.
- Bilinçlenmeyen, algılamayan yapıda olan kişi affedilir. Burada erişkin değil, çocuk, özürli olma gibi durumlar için geçerlidir.
- Son anda bile olsa, hüsrandan kaçan, merhamet diler, yanlıştan dönerse affedilir.
- Yaşam bir sınavdır, nasiplerine göre davranmalı, değer üretme çabasında olmalıdır, hata yapılabilir, amaç ve güdüye göre irdeleme yapılmalıdır.
- Yaratılış, örneğin yer çekimi her boyuta aynı şekilde etkiler, buna uyan zarar görmez, uçuruma atlayan kişi olmamalıdır.
- İyi, güzel, eğitilmiş düşünmeli, cahillikten sakınmalı, biliyorum dememeli, sorgulamalı, devamlı ilerleme ve gelişim içinde olan, affedilmelidir.
- Etik amaç ile başlamalı ve sürdürmeli, sabırla çalışmalıdır. Bu çaba içinde olan affedilir.
- Zarar ve zulüm yapan, bundan dönmedikçe, af dilemesi yeterli olmaz, tazmin etmeli, geri dönmelidir.
- Son ana kadar rahmet beklenir, ümitsizlik olmaz, affedilmeyeceğim denmez, affediliş, bizlerin kendimizin zarar ve zulümden koparılması, bizim için önemlidir.
- İmkân olursa, imkânın paylaşılmalıdır, af dilemek, hoş görmek bu anlama da gelir.
- Sakınan, zarardan korunan, kaçınan affedilmeye layıktır.
- Benliğimize zulmetmemelidir.
- Servet, bilgi ve amirlik arzu edilen değil, sevgi ışığı ve mutluluk affediliştir.

Affedilmeme konusu:

- **Af olmamalı kabul edilen: Bizler hakim değiliz, bu açıdan bu yorum bize ait olamaz.**

Estudamyenidoğan

- Zarar yapan ve zulüm olanları sapık olanlar, doğru ve güzele yönelmezler ve bizim affetmemiz doğu olmaz, geçersizdir.
- Benlik üzere olup, yardım ve destek yapmayan, kasıtlı yapan, yaptığından da mutlu olandır.
- Bilgin olmadığını biliyorum deme, affedilmezsin sonra. Bilgisiz olarak bilgin olarak konuşan kişinin affedilmesi zordur, ancak çocuk olmalıdır.
- Zarar yolunda olanı affetmek değil, uyararak, uygulamaya bile bize düşen öğüt, ikaz olmalıdır.
- Bilgi, kılavuz ve uyarıdan sonra tam tersini benlik üzere yapanlar affedilmez, cezasını çekmelidir.
- Bilerek isteyerek, menfaat için zarar ve zulümde olan ise affedilmez.
- Gerçeği saptıran yalan söyleyen ise affedilmez.
- Hayal, masal ve fantezileri gerçek gibi sunan affedilmez.
- Zarar ve zulüm yöntemleri kullanan affedilmez, rıza yerine zorlama metotlarını kullanan affi hak etmez.
- Bilim dışı olandan, gerçeği saptırandan uzak durmalı, sorun oluşunca, fark etmedin mi, niye takip ettin denilerek, affedilmez olursun.

Uyarılar:

- **Dikkat:** Ne kadar sen istesen de o inanmalı, kişi algılamalı, farkında olmalı ve rıza göstermelidir.
- Yardım, destek ve uyarılar açısından, insanlık için yapılır, herhangi karşılık beklenmez.
- Gerçek ve yaratılış her yerde varken, yerçekimi bile, Yaratılış içinde iken, insanlar bakar, görmezler, görmeli denilmez, bilgilendirme ve uyarı yapılmalıdır.
- Bireyler her boyuta tanrısal yakıştırma yaparlar. Para her türlü gücü verir sanılır, ama gönül ve kalp kazanılmadığını görmeyebilir, daha çok para ile yapabilir sanırlar. Bir bakıma tanrılaştırır ve farkına bile varmayabilirler.

Unutmamalıyız:

- 1) Akla uygun, bilinç ve duyarlılıkla donanmış bir kavrayışa dayanarak, sevgi üzere, insanlıkta olunmalıdır.
- 2) Kalıba uymak değil, inanmak, güvenmek, dayanmak, kısaca emin olduğumuzu yapmalıyız. Bilinmeyen ise sorulmalı, irdelenmeli, gerekirse hemen dönebilir olunmalıdır.
- 3) Yaşam varlık için çalışmayı gerekli kılar, çalışma değer üretme amacı ile olmalıdır, değer yaratmak, kendi benliğimizde kazanmak olmalı, bunlar, sözle olmaz.

ÖZET: Bilincinizde açıklık kazanmalı, farkına varmalı ve davranışınıza yerleşmeli ve tutum içinde olmalıyız.

Neonatoloji Boyutu⁴

İnsanlar doğum ile belirli bir ortamda doğmaktadırlar. Adı bile aile tarafından konulmakta, sosyal yapıları da tanımlanmış olmaktadır.

İnsan Hakları temelinde eğer belirli düzen sağlanmamış veya sağlanamıyorsa devlet bu görevi üstlenmektedir. Ülkemizde eğitim ücretsiz olmaktadır.

Eğitim, belirli kültüre özgü, bu kalıp içinde birey yetiştirme güdülürken, insan hakları temelinde, her bireyin özel, özgün olması vurgulanmaktadır. Bu Civil Liberties/Birey Hakları kültüründe temel alınmaktadır.

Her birey özel ve özgün ise, doğum boyutu, ailesi ve yapısı da önemlidir. Çocuk Hakları temelinde, eğer belirli insanlık verilmiyorsa, birey aileden alınabilmektedir.

Kaynaklar

1. Kuran: Kelime: Yaş (97 Sure, 874 Ayet, 1057 sonuç). Kuranı Kerim çözümü, www.ahmedhulusi.org. 2008.
2. Kuran: Kelime: Yaşam (81 Sure, 440 ayet, 509 sonuç). Kuranı Kerim çözümü, www.ahmedhulusi.org. 2008.
3. TCK. Ceza Kanununun amacı, www.mevzuat
4. MA Akşit. YENİDOĞAN HAKLARI ve ONAM, sunum. UNEKO 2013
5. Hipokrat Etik İlkeleri. <https://www.hurriyet.com.tr/Ç>. Çiftçi/egitim/ideal-tip-egitimi-modeli.
6. Tıbbi Deontoloji Nizamnamesi. 517 **tıbbi deontoloji nizamnamesi**. Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 13.1.1960. mevzuat.gov.tr.